

ପଞ୍ଚିତ ଦୀନଦୟାଳ ଓପାଧ୍ୟାୟ ଆଦର୍ଶ ଯଶାବିନ୍ଦ୍ୟାଳୟ (ତୁଳୁଣ୍ଡିଆ) ଆଲୋଚନା



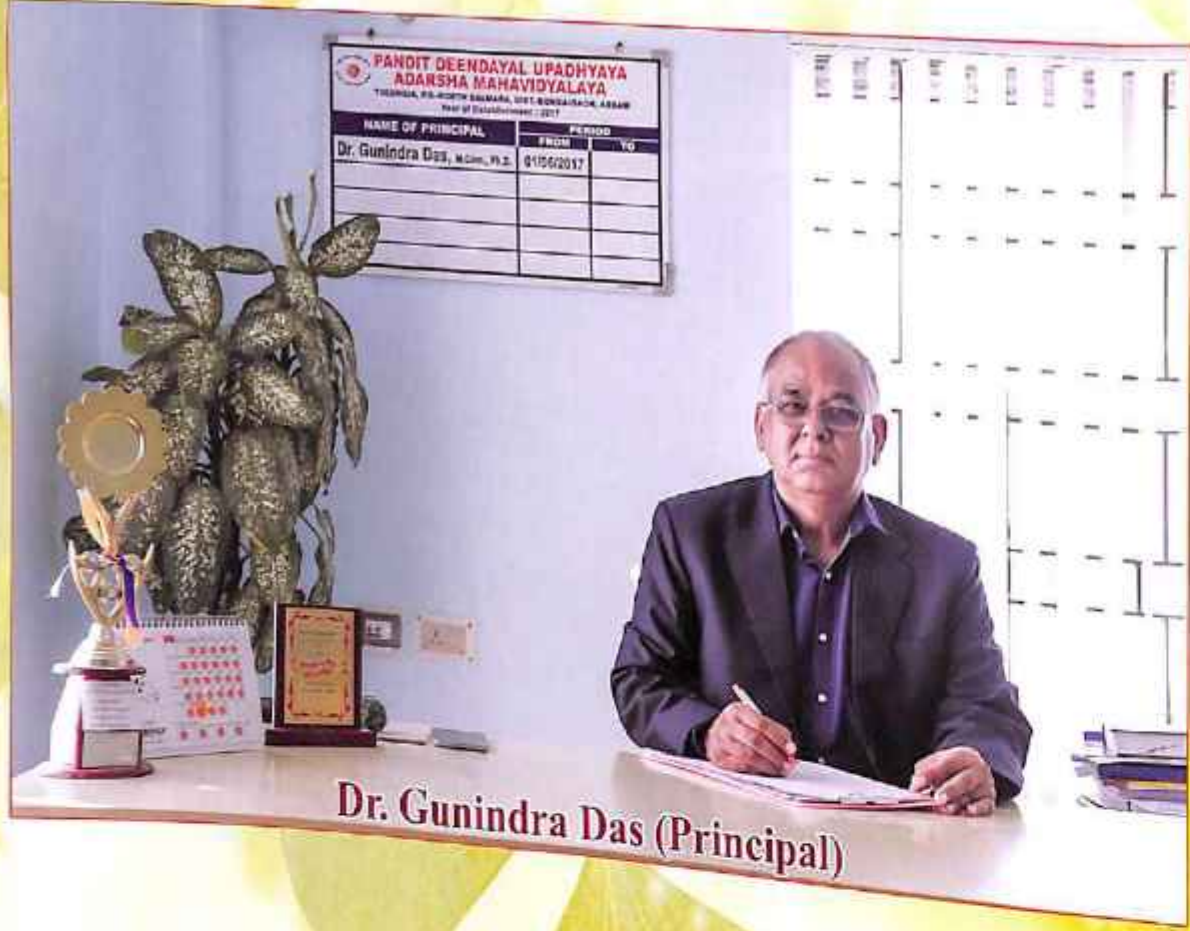
ବର୍ଷାଟିଳା

BORTILA

ଅନୁସାଦକ

ସନୀଷ କୁମାର ସାୟ

ପଞ୍ଚିତ ଦୀନଦୟାଳ ଓପାଧ୍ୟାୟ ଆଦର୍ଶ ଯଶାବିନ୍ଦ୍ୟାଳୟ, ତୁଳୁଣ୍ଡିଆ, ବଡ଼ଝିଂଗାଓ, ଭୁବନେଶ୍ୱର



Dr. Gunindra Das (Principal)



Dr. Pranjal Morang (Vice-Principal)

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদর্শ মহাবিদ্যালয় (তুলুঙীয়া) আলোচনী

বৰ্ষাতিলা

পঞ্চম সংখ্যা, ২০২১ - ২০২২ বৰ্ষ



প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে —
মাননীয়/মাননীয়া,

.....
.....

তত্ত্বাবধায়ক
ড° দিবাকৰ মাউত
সহকাৰী অধ্যাপক

সম্পাদক
মনীষ কুমাৰ বায়

বৰটীলা

পঞ্চম সংখ্যা, ২০২১-২০২২ বৰ্ষ

সম্পাদনা সমিতি

মুখ্য উপদেষ্টা :	ড° গুণীন্দ্র দাস, অধ্যক্ষ
তত্ত্বাবধায়ক :	ড° দিবাকৰ মাউত, সহকাৰী অধ্যাপক
অধ্যাপক সদস্য:	ড° চুমচুম দলৈ ড° বনলতা দাস বৰ্ণা শৰ্মা ড° হৰিপ্রিয়া দত্ত গায়ত্ৰী হাজৰিকা লক্ষ্যজিত নাথ
সম্পাদক :	মনীষ কুমাৰ বায়
প্রতিনিধি সদস্য:	দিপজিত বৰ্মন বেবেকা চুব্বা ধৰিত্ৰী ৰাভা
বেটুপাত :	ড° দিবাকৰ মাউত
অক্ষৰ বিন্যাস :	বনজিৎ দাস
মুদ্রণ :	উপাসনা প্ৰিন্টাৰ্চ এণ্ড ভেৰাইটিচ শিমলাগুৰী, বৰপেটাৰোড ৯৮৫৪১১৬৫৩৩, ৬০০৩০১৫২৫৫

For feedback :
bortilapduamt@gmail.com

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয় তুলুঙীয়াৰ সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰীকৃন্দ, পুথিভঁৰালৰ সমূহ কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ।

ছাত্ৰ একতা সভা, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া-ৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত

উছৰ্গা



(জন্ম : ১৯৩২ :: মৃত্যু : ২০২১)

‘ৰামধেনু’ৰ পাতত ‘ভাওনা’ ৰে আৰম্ভণি,
‘পাতাল ভৈৰৱী’ত সাঙুৰি লয়
গ্রাম্য জীৱনৰ নিষ্ঠাজ ছবি।

‘কাল বলুকাত খোজ’ত সম্পূৰ্ণ হয় তেওঁৰ আত্মজীৱনী,
‘কায়কল্প’ৰ বাবেই তেওঁ সৰ্বভাৰতীয় ‘সৰস্বতী’।

একেধাৰে সুনিপুণ অসমীয়া গল্পকাৰ, ঔপন্যাসিক আৰু শিক্ষাবিদ,
‘গৰিয়সী’ৰ সম্পাদক তথা ২০১৫ চনত ‘পদ্মশ্ৰী’ উপাধিৰে বিভূষিত আৰু
১৯৯৬ চনত অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতিৰ আসন অলংকৃত কৰা ড° লক্ষ্মীনন্দন
বৰাদেৱৰ পৰিচ সোঁৱৰণত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ইং ২০২১-২০২২ বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক
আলোচনী ‘বৰটীলা’ৰ পঞ্চম সংখ্যাটি উছৰ্গা কৰিলো।

Ranoj Pegu

Minister
Education and WPT & BC Department
Government of Assam
Dispur, Guwahati - 781006



Ph. No. : +91 99547 03825 (M)
+91-361-2237058 (O)
E-mail : ranojpegu@gmail.com

MESSAGE

I feel happy to know that Pandit Deendayal Upadhaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia is going to publish the fifth edition of their college magazine named "Bortila".

The Institution has been rendering excellent services relentlessly in the field of higher education. I hope the magazine will be informative and resourceful one. It will also give a platform to the students to exhibit their creative thoughts and literary talents. I congratulate and convey my good wishes to all the faculty members and the students for their efforts in bringing out this magazine.

(Dr. Ranoj Pegu)



कुमारभास्करवर्मसंस्कृत-पुरातनाध्ययनविश्वविद्यालयः
কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মা সংস্কৃত আৰু পুৰাতন অধ্যয়ন বিশ্ববিদ্যালয়
KUMAR BHASKAR VARMA SANSKRIT AND ANCIENT STUDIES UNIVERSITY
NAMATI, NALBARI-781337, ASSAM, INDIA
Website: www.kbvsasun.ac.in :: E-mail: kbvsasun@rediffmail.com

Prof. Dipak Kumar Sharma
Vice Chancellor

E-mail: dipaksharma2@rediffmail.com

Ref No.

Date: 27.12.2021



MESSAGE

It is a pleasure to learn that the 5th Edition (2021-22) of the 'BORTILA', the annual magazine of Pandit Deendayal Upadhayaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia, Bongaigaon, Assam is going to be published. As is known, the college, over the last few years, has been a suitable platform not only for educational pursuits, but for others activities like literature, music, sports etc. The college magazine bears the reflection of thought, aspiration and creativity of the students and becomes an entry point especially for so many future litterateur.

The present 5th edition of the 'Bortila', I hope, will carry the brilliant creative talent and intellectual ideas of writers, both students and teachers.

I wish all the success of the 'Bortila'.

(Prof. Dipak Kumar Sharma)



বঙাইগাঁও জিলা সাহিত্য সভা

কাৰ্যালয় : হৰগোবিন্দ শৰ্মা স্মৃতি ভৱন
সাহিত্য সভা পথ, বঙাইগাঁও
ডাকঘৰ : বঙাইগাঁও, জিলা : বঙাইগাঁও (অসম) পিন : ৭৮৩৩৮০
বমলা বায় সবকাৰ
সভাপতি
দূৰভাষ : ৯১০১২৫৫৮৭০



প্ৰসঙ্গ.....

দিনাংক- ০৮/০১/২০২২ ইং



শুভেচ্ছাবানী

পণ্ডিত দীন দয়াল আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে প্ৰতি বছৰে 'বৰটীলা' নামেৰে এখনি আলোচনী প্ৰকাশ কৰি আহিছে। এইবাৰ ২০২১-২২ বৰ্ষৰ পঞ্চম সংখ্যাটি, প্ৰকাশৰ বাবে যো-জা চলিছে। এয়া ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বাবে মহাবিদ্যালয় খনিৰ শ্ৰেষ্ঠ অৱদান বুলি ভাৱো।

নৱ-প্ৰজন্মই ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিত জীয়াই ৰাখিবলৈ হ'লে এই প্ৰচেষ্টা সদায় অব্যাহত ৰাখিব লাগিব। ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতি অবিহনে কোনো এটা জাতিৰ অস্তিত্ব চিৰদিনীয়া হ'ব নোৱাৰে। সেয়ে এয়া পণ্ডিত দীন দয়াল আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ প্ৰসংশনীয় পদক্ষেপ।

বিভিন্ন ভাষা জনা আৰু ক'বলৈ আয়ত্ত কৰা ব্যক্তি বিশেষৰ বাবে অতি কৌশলগত কলা। কিন্তু আমি জন্মিয়ে যি ভাষা শুনো আৰু ক'বলৈ শিকো সেয়া আমাৰ বাবে মাতৃভাষা। জন্মভূমি, মাতৃভাষা, আমাৰ মাতৃস্বৰূপ। এই মাতৃস্বৰূপ বিষয়বোৰক আমি সদায় গুৰুত্ব দিব লাগিব। মহাবিদ্যালয়ৰ একোখনি আলোচনীত অদূৰ ভৱিষ্যতৰ সম্ভাৱনা নিহিত হৈ থাকে। 'বৰটীলা' আলোচনীয়ে নতুন নতুন সৃষ্টিৰ সন্ধান দিব আৰু সৰ্বাঙ্গ সুন্দৰ হৈ প্ৰকাশ হ'ব বুলি আমি আশাবাদী। তাৰেই কামনাৰে।

বমলা বায় সবকাৰ

(বমলা বায় সবকাৰ)

সভাপতি

বঙাইগাঁও জিলা সাহিত্য সভা

মহাবিদ্যালয় সংগীত

কথা : ড° গুণীন্দ্ৰ দাস

সুৰ : পূবৰী দেৱী

দীনদয়াল মহাবিদ্যালয় তোমাক নমস্কাৰ
তোমাৰ নৱ নৱ সৃষ্টিয়ে
জিলিকাৰ মানাহৰ দুয়োপাৰ
সুন্দৰৰ পূজাৰী অ' সুন্দৰৰ পূজাৰী অ'
তুমিয়েতো গঢ়িলা তুলুঙীয়া
সেউজীয়া সেউজীয়া
সত্য সুন্দৰৰ আলোক যাত্ৰা
গাই যাম আমি গাই যাম
মিলনৰ জ্ঞান পূজাৰী অ' পূজাৰী অ'
শান্তিৰ অমিয়া সুৰ বিলায়
আহ ওলাই আহ জ্ঞান পূজাৰী
সাধনাৰ সঁতু সাজিবলে
উজ্বলাম অসমীৰ সন্মান
উজ্বলাম অসমীৰ সন্মান।

Editorial



"You only live once, but if you do it right, once is enough."

Joe Lewis

Life seems coming to normalcy after a long Covid pandemic Period at present but , the burning issues of the world has kept on challenging the world continuously . Common humanity is suffering and specially the youth finds itself adrift and perplexed. The youth is not only fighting with unemployment, depression, intoxication, extremism, terrorism or communalism ; it is also shaken by the approaching Third World War, atomic and biological weaponry, falling down of peace with economy and other related burning issues of the world. It is very hard to find the right path .Globalization and IT revolution places this young generation at a very privileged platform of which the previous generations could not think of. However, it is the crucial moment when the vigor and creativity of youth should be channelized and tuned to the right direction. Literary creations work as powerful tools for self expression. It can shape the society and deal with critical issues of the society. Not depending on others, the youth should rely on self introspection and self realization for finding their ultimate goal in life.

The college magazine of a college becomes instrumental in proving scope to the youth for creativity and fresh thoughts. It gives an opportunity to express their inner core and creativity. However, they cannot remain totally untouched by the social issues and their writings can express their emotions and critical thoughts as well. This current 5th edition of our college magazine 'Bortila' (2021-22) is the harvest of sincere hard work, dedication, creativity of its Editorial Board and all the other helping hands who directly or indirectly contributed to its accomplishment. I thank all teachers and students as well as the guest writers who enriched the college magazine by their valuable writings. I take this opportunity to offer my heartiest thanks and gratitude to the College Magazine In charge, Dr. Dibakar Maut sir and our respected Principal, Dr. Gunindra Das sir for their valuable suggestions and guidance for the successful publication of the college magazine . I thank all the respected teachers and students of the college along with all my well wishers for their genuine support , cooperation and good-wishes. I will be always grateful for the timely help of Dipjit Barman, Dhananjay Ghosh, Rebecca Subba ,Dharitri Rabha, Shaurav Barman , Shibali Ray and all the other members of the Students' Union 2021-22.

At last, I, as the editor of the college magazine, apologize for any unintended mistakes or shortcomings in this edition and do hope that it will be welcomed and appreciated by all. I am optimistic that our college magazine will go on advancing towards new heights and create new milestones and continue to infuse all with creativity, positivity, awareness, hope as well as enlightenment. Wishing 'Bortila' and Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia a glorious and radiant future,

Thank you.
Manish Kumar Ray
Editor, College Magazine

'বৰটিলা'ৰ পাতে পাতে.....

প্রবন্ধ শিতান :

- | | |
|---|----|
| ○ চাহ অধুৰিত অঞ্চলৰ সমস্যা | ১ |
| ○ মানব সভ্যতাৰ ওপৰত বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ প্ৰভাৱ | ৬ |
| ○ Environmental Accounting | ৯ |
| ○ Advertising Ethics and Truths in Indian Advertising Industry | ১২ |
| ○ R Programming for beginners | ১৪ |
| ○ The Conquest of Happiness by Bertrand Russell :
Its Relevance for a Happy Life | ১৭ |
| ○ অসমীয়া নাৰী সমাজত প্ৰচলিত লোকগীত | ২৪ |
| ○ নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ গীত | ২৭ |
| ○ ফিল্ডছ মেডেল | ৩০ |
| ○ The National Education Policy 2020 (NEP 2020) | ৩২ |
| ○ COVID-19 and the Barriers to Effective Vaccine Production | ৪৩ |
| ○ Integrated Reporting | ৪৭ |
| ○ Nanoscience and its wide horizon | ৫০ |
| ○ Importance of National Service Scheme
(NSS) in Student Life | ৫৩ |
| ○ Personal Finance Management in Everyday Life | ৫৭ |
| ○ Use of Social Media : A Critique | ৫৯ |
| ○ Economics : An Overview | ৬৩ |
| ○ How to Behave in a Library | ৬৬ |
| ○ Digitization of College Libraries | ৬৮ |
| ○ Marie Curie- The Extraordinary Woman | ৭২ |
| ○ Future of Artificial Intelligence | ৭৫ |
| ○ Albert Einstein | ৭৭ |
| ○ Time Loop | ৭৯ |
| ○ Technology | ৮২ |
| ○ Life is Better When You Dance | ৮৪ |
| ○ Pets a Born for the Welfare of Human Health | ৮৬ |
| ○ Article 370 | ৮৮ |
| ○ Stop Comparing | ৯০ |
| ○ Women Empowerment | ৯২ |
| ○ My Fafarate Poem | ৯৫ |
| ○ The So Called Student Life | ৯৮ |

চাহ অধ্যুষিত অঞ্চলৰ সমস্যা

ড° গুণীন্দ্র দাস
অধ্যক্ষ

৩,৭৯, ৮৯২ টন হয়গৈ।

ভাৰতবৰ্ষৰ পূৰ্ব প্ৰাপ্ত অৱস্থিত চিৰসেউজীয়া অসমখনকে চাহশিল্পৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ বুলিব পাৰি। ইতিহাসে গৰকা অসমৰ চাহ শিল্প ইষ্ট ইণ্ডিয়া কোম্পানীৰ উৎসাহ, অনুসন্ধান আৰু কৰ্ম তৎপৰতাৰ মাজেৰে যে আৱিষ্কাৰ হৈছিল সেইটো কোনোৱে নুই কবিব নোৱাৰে। ১৮২৩ চনত বৰাট চাহ গড়গাঁৱলৈ বেহা বেপাৰৰ বাবে আহি তাতেই এজন চিংফৌ মুখীয়ালৰ পৰা চাহ গছৰ সন্তেদ পাইছিল। কিন্তু ১৮৩২ চনত অসমৰ সম্পদৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰিবলৈ আহোতে চি.এ. ব্ৰুছে চাহ গছ আৰু চাহ পাত প্ৰস্তুত কৰা পদ্ধতিৰ সম্পৰ্কে জেনকিন্চ চাহাবৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে। গিছলৈ ১৮৩৪ চনত গঠন কৰি দিয়া কমিটিয়ে চাহ গছৰ ওপৰত পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ অনুসন্ধান চলায়। ১৮৪০ চনত যেতিয়া ইংলণ্ডত “আসাম কোম্পানী” গঠন হয় তেতিয়াৰ পৰাই অসমত চাহ খেতিয়ে প্ৰসাৰতা লাভ কৰিব ধৰিলে। ১৮৫০ চনত অসমত যদিও মাত্ৰ এখন চাহ বাগিছা আৰু কৰ্মিত মাটি আৰু উৎপাদনৰ পৰিমাণ ক্ৰমান্বয়ে ১,৮৭৬ একৰ আৰু ২,১৬,০০ কিলোগ্ৰাম আছিল। কিন্তু চাহ খেতিৰ ক্ৰমবৰ্দ্ধমান প্ৰসাৰৰ লগে লগে বাগিছাৰ সংখ্যা, উৎপাদন, বজাৰৰ আকাৰ আদিও বাঢ়িবলৈ ধৰিলে। অসমৰ চাহ খেতি সমগ্ৰ ভাৰতৰ এটি লাভৱান বৈদেশিক বাণিজ্য। ১৯৯০ চনৰ তথ্য মতে, অসমত চাহ বাগিছাৰ সংখ্যা ৮৪৮ খন, কৰ্মিত মাটিৰ পৰিমাণ ২,৩১,১৫০ হেক্টৰ আৰু মুঠ উৎপাদন

চাহ খেতিৰ বাবে অধিক বনুৱাৰ দৰকাৰ। সেয়েহে চাহ খেতিৰ ক্ৰমবৰ্দ্ধমান প্ৰসাৰৰ লগে লগে চাহ খেতিয়ক সকলে বনুৱাৰ অভাৱ বাৰুকৈ উপলব্ধি কৰিব লগীয়া হ'ল। অসমৰ থলুৱা বনুৱা সকলে চাহাবৰ চাহ বাগিছাত কাম কৰিবলৈ আগ্ৰহ নোহোৱা বাবে, তেতিয়াৰ চাহ কমিটিৰ সম্পাদক গৰ্জন চাহাবে চীন দেশৰ পৰা বনুৱা আনিব লগা হৈছিল। ১৮৪০ চনত আসাম কোম্পানীৰ হাৰ্ট চাহাবে চিংগাপুৰৰ পৰা বনুৱা আনি অসমত চাহ খেতি কৰিছিল। কিন্তু চীনা আৰু চিংগাপুৰৰ বনুৱাসকলে অসমৰ চাহ বাগিছাত বেছিদিন কাম কৰিব নোৱাৰিলে। সেয়েহে ১৮৪১ চনৰ বিহাৰৰ ছোটা-নাগপুৰৰ পৰা চাহ খেতিয়ক সকলে বনুৱা আনিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। অসমৰ চাহ খেতিৰ প্ৰসাৰৰ লগে লগে বনুৱাসকলৰ আমদানিও ক্ৰমাৎ বাঢ়িবলৈ ধৰিলে। ১৮৬৭-৬৮ চনত ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ মুঠ চাহ বনুৱাৰ সংখ্যা আছিল ৩৪,৪৩৩ জন, তাৰ ভিতৰত ২২,৮০০ জনেই আমদানিকৃত বনুৱা। কিন্তু ১৯৯০ চনৰ হিচাপ মতে, মুঠ বনুৱাৰ সংখ্যা হয়গৈ ৫,৪১,৬৬১ জন।

চাহ খেতি যিহেতু বনুৱাসকলৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্ভৰশীল, সেয়েহে বনুৱাসকলৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক সমস্যাসমূহে হৈছে প্ৰধানতঃ চাহ অধ্যুষিত অঞ্চলৰ সমস্যা। বনুৱাসকলৰ জীৱনৰ বিভিন্ন স্তৰত বিভিন্ন

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়

○ My College Days' Experience	✦ Biplab Sarkar	১০০
○ The Spiritual Leader of Tibetan Buddhists	✦ Hiru moni Ray	১০২
○ Saheed Subedar Niranjan Singha Chhetri	✦ Rebecca Subba	১০৪
○ Angulimala	✦ Moromi Ray	১০৫
○ Sukanya Samriddhi Scheme –	✦ Runumi Ray	১০৬
○ Don't Let Social Media Fool You	✦ Tanisha Singha	১০৮
○ India @ 75: Azadi Ka Amrit Mahotsav	✦ Homodyuti Chakrabarty	১১০
○ Modern Management	✦ Rinkumoni Ray	১১৩

কবিতাৰ শিতান :

○ Oh! Dear Winter	✦ Masud Zaman/My Dog	✦ Tarali Sutradhar/I Alone	✦ Jahangir Alom/	১১৪—১২২
When Winter Comes	✦ Jahangir Alom/	That Time of the Year	✦ Bivan ahmood/A	
Snapshot	✦ Sachriya Brahma/	Life	✦ Jahidul Ahmed/The Sun Moon Story	✦ Mahima Pariyar/
আঘোণৰ পথাৰলৈ	✦ দীপজ্যোতি ডেকা/	তুমি বাক এতিয়া ক'ত	✦ মামনি দাস/	সোনালী ধাননি পথাৰ
বায়/	পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়	আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়	✦ নয়নী শইকীয়া/	আঘোণৰ সপোন
পৰিচয়	✦ ইকবাল খান/	সোনালী আঘোণ	✦ ডেইজী বাণী	বায়/
গল্প শিতান :	চিৰদিনৰ বাবে	✦ আকলিমা খাতুন		

○ ফ্ৰেচ বেক				
○ মনো চৰিত্ৰ	✦ ড° কিশোৰ কুমাৰ দাস	১২৩		
○ অৱসৰপ্ৰাপ্ত হেড মাষ্টৰৰ সুখানুভূতি	✦ পলি মণ্ডল	১২৬		
চিত্ৰকলা শিতান :	✦ দীপজ্যোতি ডেকা	১২৮		
○ Bhanurani Basumatary/Kunaljit Baruah/Nikita Barman/Simran Das		১৩১—১৩৪		

অতিথি লেখকৰ শিতান :

○ দ্বিতীয় আগমন অনুবাদ :				
○ অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ লোক-সংস্কৃতিত এভূমুকি	✦ ড° পোনা মহন্ত	১৩৫		
○ সাহিত্য আৰু পঢ়ুৱৈ	✦ ড° ৰূপাঞ্জলী দেৱী	১৩৭		
ভ্ৰমণ অভিজ্ঞতা :	✦ অজিত কুমাৰ দাস	১৪২		

○ My First Flight Experience				
○ My Impression of Ukiam, Meghalaya	✦ Jahangir Alom	১৪৫		
সাক্ষাৎকাৰমূলক আলোচনা :	✦ Rashmi Das	১৪৭		
○ ড° পল্লৱী ডেকা বুজিববৰুৱা				
○ Dr. Anjan Bhuyan				১৪৯
○ Achievers of the College				১৬০
○ Awardees under Best Practics for the Session 2021-22				১৬২
বিভাগীয় সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন :				১৬২
○ Faculty Details of PDUAM, Tulungia :				১৬৩—১৭৬
				১৭৭—১৭৮

সমস্যা পৰিলক্ষিত হয়। বনুৱাসকলৰ সমস্যাসমূহে কেতিয়াবা তেওঁলোকৰ জীৱনলৈ অন্ধকাৰ মাতি অনাৰ লগতে গোটেই চাহ শিল্পটোৰ ভৱিষ্যৎ অনিশ্চয়তাময় কৰি তোলে, যদিও সময়ে সময়ে চৰকাৰে অসমৰ চাহ অধ্যুষিত অঞ্চলৰ বিশেষকৈ বনুৱাসকলৰ বাবে বহুতো কল্যাণ মূলক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। কিন্তু অদ্যপি বনুৱাসকলৰ সমস্যা সমূহ বাঢ়িহে যাব ধৰিছে। সেয়েহে বনুৱাসকলৰ সমস্যা সমূহৰ ওপৰত বিতং আলোচনা বৰ্তমান অৱস্থাত অতি দৰকাৰ হৈ পৰিছে।

সাধাৰণতে চাহ শিল্পত বিশেষ দক্ষ শ্ৰমিক/বনুৱাৰ প্ৰয়োজন কম, যেনেদৰে অন্যান্য শিল্প ঔদ্যোগত অতি প্ৰয়োজন। চাহ শিল্পত পুৰুষ, মহিলা, যুৱক-যুৱতী, শিশু সকলোৱে নিজৰ শ্ৰম বিনিয়োগ কৰিব পাৰে। প্ৰায়বিলাক চাহ শিল্পই অতি সেৰেঙা জনবসতি থকা কৃষি প্ৰধান অঞ্চলৰ কাষত অৱস্থিত। আনহাতে চাহ শিল্পত বনুৱাসকলৰ মজুৰী কৃষি বনুৱাৰ মজুৰীতকৈ কম হোৱা হেতুকে বেছিভাগ বনুৱাই কৃষি কামত নিজকে নিয়োগ কৰা দেখা যায়। সেয়েহে চাহ শিল্পৰ বাবে বাহি বনুৱা বা ছদ্মবেশী বনুৱা আমদানি কৰিব লগীয়া হয়। কিয়নো বাহি বনুৱা বা ছদ্মবেশী বনুৱাৰ দৰদাম ক্ষমতা একেবাৰে কম বা নগণ্য। এইদৰে আমদানিকৃত বনুৱা সকলে সদায় কৰ্তৃপক্ষৰ- উৎপীড়ন আৰু শোষণৰ বলি হ'ব লগা হোৱাত যুগ যুগ ধৰি দৰিদ্ৰ জীৱন কটাবলগীয়াত পৰে।

মুক্ত আকাশৰ তলত অসমৰ চিৰসেউজীয়া চাহ বাগিছাসমূহ। আনহাতে কৰ্মসূচী নিৰ্দিষ্ট হোৱা হেতুকে পুৰুষ-মহিলা, যুৱক-যুৱতী আনকি শিশু বনুৱাসকলেও বিভিন্ন বিপদ আত্মকালৰ মাজতো যেনে- প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, অতিপাত গৰম ও ঠাণ্ডা আদিত দীৰ্ঘ সময় ধৰি কামত ব্যস্ত থাকিব লগা হয়। ফলস্বৰূপে বনুৱাসকলৰ শাৰীৰিক গঠন

প্ৰক্ৰিয়াৰ বিকপ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হয়। আকৌ দুৰ্বল শ্ৰম শক্তিৰ কাৰণে বনুৱা সকলে প্ৰায়েই কামৰ পৰা বিৰত থাকিবলগীয়া হয়। আনহাতে কৰ্মভিত্তিক নিম্ন হাৰৰ মজুৰী ব্যৱস্থাৰ ফলত বনুৱা সকলৰ আয়ৰ পৰিমাণে ক্ৰমান্বয়ে হ্রাস হোৱা দেখা যায়। তেওঁলোকৰ আকস্মিক বেমাৰ আদিত অনুপস্থিতিৰ বাবে কেতিয়াবা কেতিয়াবা চিৰদিনৰ বাবে চাহ বাগিছাৰ কাম ত্যাগ কৰিবলগীয়াত পৰে। সেয়েহে কৰ্ম সংস্থানৰ কোনো উপায় নথকাৰ বাবে যুগৰ পিছত যুগ ধৰি এই বনুৱাসকলে দৰিদ্ৰতাৰ মাজত জীৱন কটাব লগীয়াত পৰে। যিহেতু বনুৱাসকলক হাজিৰা আৰু টিকা দুয়োটা পদ্ধতিৰে মজুৰী দিয়াৰ ব্যৱস্থা চাহ শিল্পসমূহত প্ৰচলিত হৈ আছে, সেয়েহে বনুৱাসকলৰ মাজত আয়ৰ বৈষম্য দেখা যায়। শেষলৈ বৈষম্য মজুৰী ব্যৱস্থাই তেওঁলোকৰ মাজত আভ্যন্তৰীণ বিবাদৰ সূত্ৰপাতৰ কাৰণ হৈ পৰে।

চাহ শিল্পসমূহৰ আশে-পাশে এনেয়েই পৰি থকা চৰকাৰী খাচ মাটি বিলাকত কৰ্তৃপক্ষই অৱসৰ প্ৰাপ্ত বনুৱাসকলক খেতি-বাতি কৰি নিগাজিকৈ থাকিবলৈ দিয়ে। যাতে অৱসৰ প্ৰাপ্ত বনুৱাসকলৰ পৰিয়ালে চাহ-বাগিছাত নিজক নিয়োগ কৰিব পাৰে। কিন্তু দৰিদ্ৰতাৰে আঙুৰি ধৰা বনুৱাসকলে কৰ্তৃপক্ষৰ ঔপনিৱেশিক ৰাজনীতিৰ কোনো উমান নাপাই যুগ-যুগ ধৰি পৰিয়ালৰ আটাইকেই জনকে চাহ-বাগিছাখনৰ বান্ধেদ বনুৱাৰ নিচিনাকৈ নিম্নতম মজুৰীত শ্ৰম কৰা দেখা যায়। আনহাতে এনেকুৱা ভুৱা-ৰাজনীতিৰ দ্বাৰা বেআইনীভাৱে কৰ্তৃপক্ষই বনুৱাসকলৰ শ্ৰমৰ বজাৰখন সীমাবদ্ধ কৰি বনুৱা সকলৰ মুক্ত বিচৰণৰ স্বাধীনতা খৰ্ক কৰে। আকৌ অসমৰ ভূমিনীতি মতে যিহেতু এই ভূমি বিলাকৰ মালিকানাৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই, সেয়েহে বনুৱাসকলৰ জীৱনৰ নিৰাপত্তাৰ অভাৱ দেখা যায়। ফলত বনুৱাসকলৰ কৰ্মদক্ষতা, কৰ্ম স্পৃহা লাহে লাহে কমি যাব ধৰে আৰু পিছলৈ এখন উশৃঙ্খল সমাজৰ জটিল উপাদান হৈ পৰে। বনুৱাসকলৰ

শিক্ষাহীনতা আৰু অজ্ঞতাৰ কাৰণে বেছিভাগ সময় কৰ্তৃপক্ষই তেওঁলোকৰ ওপৰত ভুৱা বাধা-নিষেধ আৰোপ কৰি মুক্তভাৱে শ্ৰম কৰিব নিদিয়। আনকি বাহিৰৰ সমাজখনৰ লগতো সম্পৰ্ক ৰাখিব নিদিয়। এইদৰে কৰ্তৃপক্ষই তেওঁলোক ওৰেটো জীৱন চাহ বাগিছাত কটাবলৈ বাধ্য কৰায়। ফলস্বৰূপে অশিক্ষিত বনুৱাসকলে অতি সহজে অসামাজিক কাম কৰিবলৈ কুঠাবোধ নকৰে।

চাহ শিল্পত প্ৰায়ভাগ মহিলা আৰু শিশু বনুৱাই নিজৰ দৰিদ্ৰ জীৱনৰ কাৰণে নিম্নতম মজুৰীত কাম কৰিবলৈ আগবঢ়ি আহে। ঔপনিৱেশিক পদ্ধতিৰদ্বাৰা দৰিদ্ৰ হোৱা এই শিশু বনুৱাসকলে শিশুকালৰ পৰাই নিজৰ শ্ৰম বিক্ৰী কৰিবলৈ বাধ্য হোৱাৰ বাবে শৈশৱৰ সুন্দৰ জীৱনৰ পোহৰ চিৰদিনৰ বাবে দেখিবলৈ নাপায়। মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনত প্ৰচণ্ড বাধাৰে অতিবাহিত কৰে এটি পয়ালগা জীৱন।

চাহ বনুৱাসকলৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে বাসস্থানৰ সমস্যা। ১৯৪৪-৪৬ চনতে Whitley আৰু Rege Commission ৰ মতে, উন্নত গৃহই বনুৱাৰ কৰ্ম দক্ষতা বৃদ্ধি কৰে। সেইদৰে ১৯৫০ চনৰ Industrial committee on plantation য়ে সকলো বনুৱাৰ বাবে উন্নত গৃহৰ ব্যৱস্থাৰ পোষকতা কৰিছিল। ১৯৫১ চনত ভাৰতবৰ্ষত plantation labour act গৃহীত হয়। এই আইনৰ ধাৰা ১৬ মতে, চাহ শিল্পত কাম কৰা বনুৱাসকলক উন্নত গৃহৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। কিন্তু প্ৰকৃত্যৰ্থত এই সকলোবিলাক প্ৰহসনহে হৈ থাকিল। বনুৱা সকলৰ গৃহৰ সমস্যা সমস্যা হৈয়ে থাকিল। ১৯৮৪ চনৰ তথ্য মতে অসমৰ মুঠ ৭৭০ খন চাহ বাগিছাৰ ৫৭৬ খনতে গৃহৰ সমস্যা দেখা গৈছিল। কিয়নো ২,১০,৩০৯ টা গৃহৰ চাহিদাৰ বিপৰীতে গৃহ আছিল মাথোন ৬৫,৫৫৬ টাহে। ১৯৮৪ চনৰ পিছৰ সমীক্ষা সমূহত গৃহৰ অভাৱ বাককৈ বৃদ্ধি হয়। অসমৰ বিশেষকৈ

কাছাৰ জিলা আৰু কৰিমগঞ্জ জিলাৰ গৃহৰ সমস্যা অধিক। ফলস্বৰূপে নিম্নতম মজুৰীত নিজৰ মূল্যবান শ্ৰম বিক্ৰী কৰি আৰ্থিকভাৱে উৱাদিহ নোপোৱা বনুৱাসকলে লাহে লাহে দৰিদ্ৰতাৰ গৰাহলৈ নিজকে ঠেলি দিয়ে।

যদিও চাহ বনুৱাসকল অসমীয়া সমাজৰ এটা অবিচ্ছেদ্য অংশ আৰু অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এটি প্ৰধান ধাৰা, তথাপিটো তেওঁলোকে নিজকে ভিন্ন সত্তা বুলি ঠাৱৰ কৰি আহিছে। চৰকাৰে এতিয়াও তেওঁলোকক অনুসূচিত জাতি অথবা অনুসূচিত জনজাতি বুলি গণ্য কৰা নাই। তেওঁলোকক সাধাৰণতে অন্যান্য পিছপৰা বা অতি অন্যান্য পিছপৰা জাতি বুলিহে ধৰা হয়। ফলস্বৰূপে তেওঁলোকে বৃত্তিগত ও ৰাজনৈতিক বহু সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আহিছে।

চাহ শিল্পৰ আভ্যন্তৰীণ পৰিবহন ব্যৱস্থা ইমানে বেয়া যে বনুৱা সকলে বহু আঁতৰৰ পৰা খোজ কাঢ়ি অথবা বিপদ সংকুল ভাৱে সীমিত পৰিবহণ যেনেঃ ট্ৰেঞ্চৰ, মিনিট্ৰাক আদিত আহি কৰ্মস্থান পায়হি। অশিক্ষিত বনুৱা সকল প্ৰায়েই লোভী দালাল সকলৰ দ্বাৰা প্ৰৰঞ্চিত হোৱা দেখা যায়। আকৌ কৰ্তৃপক্ষৰ অসৎ আচৰণ, দীৰ্ঘকালীন কৰ্মসূচী, শোচনীয় জীৱন ধাৰণ প্ৰণালী, অবৈজ্ঞানিক গৃহ ব্যৱস্থাৰ ফলত বনুৱাসকলৰ মানৱ মূল্য নিম্নগামী হোৱা দেখা যায়। চাহ শিল্পৰ পৰিসৰ বাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে বনুৱাৰও চাহিদা বাঢ়ি যাবলৈ ধৰিছে। কিন্তু উপযুক্ত শ্ৰমৰ বজাৰৰ অভাৱত দৰিদ্ৰ বনুৱাসকলে শ্ৰমৰ প্ৰকৃত মূল্য নাপাই দালালহঁতৰ ওচৰত নিজৰ মূল্যৱান শ্ৰম বিক্ৰীৰ বাবে ওচৰ চাপিব লগাত পৰে। আনপিনে অসাধু দালাল হতে অশিক্ষিত বনুৱাসকলক অনাহকতে হাৰাশাস্তি দি নিজৰ ৰাজনৈতিক তথা আৰ্থিক মুনাফা আদায় কৰি লয়।

চাহ শিল্পৰ কৰ্তৃপক্ষই আদিত ভবা নাছিল যে এই দৰিদ্ৰ বনুৱা শ্ৰেণীটোৱে সংঘবদ্ধ হৈ

তেওঁলোকৰ স্বার্থ সুৰক্ষাৰ বাবে ট্ৰেড ইউনিয়নৰ আৰ্হিত সংস্থা গঠন কৰিব পাৰিব। যেতিয়াৰ পৰা কৰ্তৃপক্ষই বনুৱাসকলক গুৰুত্ব সহকাৰে বিবেচনা কৰিব ধৰিলে তেতিয়াৰ পৰাই বনুৱাসকলে নিজৰ নিজৰ স্বার্থ সুৰক্ষা কৰিবৰ বাবে সংঘবদ্ধ ভাবে লাহে লাহে আগবাঢ়ি আহিল। তেওঁলোকৰ ধ্যান-ধাৰণা আগতকৈ প্ৰসাৰ হ'বলৈ ধৰিলে। জীৱন ধাৰণৰ মানদণ্ড উন্নত কৰিবৰ কাৰণে কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰত তেওঁলোকে বাবে বাবে দাবী জনাই আহিছে। আগতকৈ তেওঁলোকৰ শিক্ষা চিন্তা চৰ্চা বহুত বাঢ়ি যাবলৈ ধৰিলে যদিও সবহসংখ্যক বনুৱাৰ অজ্ঞতা ও শিক্ষাহীনতাৰ বাবে আজিকোপতি বনুৱাসকল উপেক্ষিত হৈয়ে ব'ল। যিবিলাক চাহ শিল্পত, কৰ্তৃপক্ষই চৰকাৰী নিয়ম-নীতি মতে শ্ৰমিক কল্যাণ মূলক ব্যৱস্থাৰ প্ৰচলন কৰিছে, প্ৰকৃত অৰ্থত সেই সকলোবোৰৰ পূৰ্ণ প্ৰয়োগ হোৱা গৈ নাই। ইয়াৰ প্ৰকৃত কাৰণ হৈছে কৰ্তৃপক্ষৰ ইচ্ছা-প্ৰৱণতাৰ অভাৱ আৰু বনুৱাসকলৰ শিক্ষাহীনতাৰ বাবে আঁচনিসমূহ গ্ৰহণৰ অজ্ঞতা।

ঔপনিবেশবাদী সকলৰ স্বার্থৰ সুৰক্ষা দি বিভিন্ন সময়ত চৰকাৰে বনুৱাসকলৰ বাবে শ্ৰমিক কল্যাণ নীতি নিৰ্ধাৰণ কৰে। সেয়েহে পৰিচালনা ব্যৱস্থাত বনুৱাসকলৰ বাবে বিশেষ মনোযোগ দিয়া দেখা নাযায়। পৰিচালক সকলে বনুৱা সকলৰ দাবীসমূহ প্ৰায়েই আঁহাসৰ মাজত ৰাখে। সেয়েহে মধ্যম শ্ৰেণীৰ নেতাৰ প্ৰৰোচনাতে এই নিছলা দৰিদ্ৰ বনুৱা সকলে প্ৰভাৱণাৰ বলি হয়।

অসমৰ চাহ বনুৱাসকল জীয়াই থাকে পৰিচালকসকলৰ দয়াৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি। আনহাতে পৰিচালক সকল হৈছে ঔপনিবেশিকতাবাদী সকলৰ এক আমোলাতাত্ত্বিক সংস্থা। সেয়েহে তেওঁলোকে বনুৱাসকলৰ দুখ-দৈন্যতাৰ বিষয়ে জনাৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ নকৰে। ফলত বনুৱা আৰু পৰিচালনাৰ মাজত খুব মধুৰ সম্পৰ্ক আশা কৰিব নোৱাৰি।

১৯৫১ চনতে গৃহীত plantation labour act খন চাহ বনুৱা সকলৰ সুৰক্ষা কৰচ। কিন্তু এই আইনখনৰ সফল কাৰ্য্যকৰণ এতিয়ালৈকে পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ত হোৱা গৈ নাই। চৰকাৰ তথা বনুৱাসকলে এই আইনখন পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ত প্ৰয়োগৰ বাবে বাবে বাবে দাবী জনাই আহিছে যদিও বিভিন্ন কাৰণত কৰ্তৃপক্ষই আইন খনৰ পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ প্ৰয়োগত বাধা দি আহিছে। plantation Enquiry Commission of India মতে, কৰ্তৃপক্ষই প্ৰধানতঃ দুটা কাৰণত এই আইনখন প্ৰয়োগ কৰিব বিচৰা নাই কৰ্তৃপক্ষৰ মতে, এই আইনখন ব্যয় বহুল আকৌ আনটো কাৰণ হৈছে আইনখনত সন্নিৱিষ্ট কৰা বনুৱাসকলৰ কল্যাণমূলক নীতিসমূহ বনুৱাসকলৰ বাবে প্ৰযোজ্য নহয়। মালিক শ্ৰেণীয়ে তেওঁলোকৰ মুনাফাৰ অংশ কমি যোৱাৰ ভয়ত আৰু বনুৱাসকলৰ জীৱনৰ মানদণ্ড উন্নত হ'লে তেওঁলোকৰ ব্যৱসায়ত ক্ষতি হোৱাৰ ভয়ত আইনখন প্ৰয়োগত যথেষ্ট অৱহেলা কৰি অহা দেখা যায় কিন্তু মালিক পক্ষই বনুৱাসকলকহে বিভিন্ন কাৰণত জগৰীয়া কৰা দেখা যায়। কেৱল মাত্ৰ সাংস্কৃতিক বিভাগটোৰ বাহিৰে অন্যান্য আৰ্থ সামাজিক দিশৰ উন্নয়ণৰ বাবে এই আইনখনৰ প্ৰয়োগ উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত দেখা নাযায়। Plantation Labour Act ১৯৫১ ৰ পূৰ্ণপৰ্য্যায়ত প্ৰয়োগ নোহোৱাৰ বাবে চৰকাৰ, কৰ্তৃপক্ষ আৰু বনুৱাসকলৰ শ্ৰমিক নেতা বা ট্ৰেড ইউনিয়ন সম্পূৰ্ণৰূপে দায়ী। চৰকাৰে বাজ্যিক শ্ৰম বিভাগৰ জৰিয়তে শ্ৰম-পৰিদৰ্শক নিয়োগ কৰি আহিছে, যাতে কৰ্তৃপক্ষই আইনখন সফল কাৰ্য্যকৰণ কৰে আৰু বনুৱাসকলে উপকৃত হ'ব পাৰে। কিন্তু অসমত প্ৰকৃত শ্ৰম পৰিদৰ্শকৰ অভাৱ বাককৈ উপলব্ধি কৰা হয়। কিয়নো, যি কেইজন শ্ৰম-পৰিদৰ্শক আছে তেওঁলোকৰ প্ৰায় ভাগেই ডাঙৰ ডাঙৰ চাহ শিল্প সমূহতে সীমাবদ্ধ থাকে। তাৰোপৰি আইন ভংগৰ অপৰাধৰ বাবে খুব লঘু শাস্তিৰহে বিধান আইনখনত

দিয়া আছে। সেয়েহে উক্ত দুয়োটা কাৰণত চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা আইনখন প্ৰয়োগ কৰাত অসুবিধা দেখা গৈছে।

শ্ৰমিক আইনখনৰ পূৰ্ণ পৰ্য্যায় প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰত শ্ৰমিক সংঘ সমূহৰ গুৰুত্ব অসীম। দেখা যায় যে শ্ৰমিক সংঘসমূহে শিল্প ভিত্তিক আন্দোলনৰ পোষকতা নকৰি বিশেষ দাবীভিত্তিক আন্দোলনৰহে পোষকতা কৰাৰ বাবে আইনখনৰ প্ৰয়োগত কোনো সফলতা দেখা নাযায়। অসমৰ প্ৰায় কেইটা শ্ৰমিক সংঘই INTUC অধীনস্থ হোৱা হেতুকে শ্ৰমিক সংঘ সমূহৰ প্ৰভাৱ তেনেই সীমিত।

এইটো নুই কৰিব নোৱাৰি যে বনুৱাসকলৰ বাজ্যনৈতিক স্বাধীনতা একেবাৰে অবাঞ্ছনীয়, যদিও বনুৱাসকলৰ অৰ্থনৈতিক তথা সামাজিক স্বাধীনতা নাই বুলি ক'লেও বঢ়াই কোৱা নহয়। চাহ শিল্পত কৰ্তৃপক্ষই বনুৱাসকলক ভূত্বৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰে। বনুৱাসকলৰ সামাজিক নিৰাপত্তা মানেই হৈছে তেওঁলোকক অনিশ্চয়তাৰ গৰাহৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা। জীৱন যোৱা অনিশ্চয়তাৰ মাজতে দৰিদ্ৰ বনুৱা সকলে অতিবাহিত কৰে জীৱনৰ প্ৰতিটো ক্ষণ। যদিও চৰকাৰে Provident Fund, Insurance Scheme আদিৰ প্ৰচলন কৰিছে কিন্তু বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত এই আঁচনি সমূহৰ প্ৰয়োগ সঠিক ভাবে হোৱা দেখা নাযায়।

বাজ্যনৈতিক দিশত চাহ শ্ৰমিক সকলৰ মাজত কোনো বিশেষ গঠনমূলক চিন্তা-চৰ্চা কৰা দেখা নাযায়। দেশৰ প্ৰচলিত বাজ্যনীতিৰ ধাৰাৰ সৈতে বনুৱাসকল কোনো কাৰণতে চিন্তিত নহয়। P.S. Dutta ৰ মতে, মাত্ৰ ৩ (তিনি) শতাংশ বনুৱাইহে বাজ্যনৈতিক চিন্তা-চৰ্চা কৰে, আনহাতে প্ৰায় ৭২ শতাংশৰ বাজ্যনৈতিক চিন্তা চৰ্চাৰ জ্ঞান একেবাৰে শূন্য। ফলস্বৰূপে বনুৱাসকল কৰ্তৃপক্ষ তথা বাজ্যনৈতিক নেতাৰদ্বাৰা সদায় প্ৰভাৱিত হোৱা

দেখা যায়। বনুৱাসকলৰ বাজ্যনৈতিক প্ৰৱণতা মাত্ৰ বাজ্যনৈতিক সভা-সমিতি, বাজ্যনৈতিক সংগঠন, নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ আৰু নিৰ্বাচনৰ মাজতে সীমাবদ্ধ। সেয়েহে বাজ্যনীতিৰ সুফল ভোগ কৰিব বনুৱাসকলে নোৱাৰে। এজন ভাৰতীয় নাগৰিক হিচাপে প্ৰতিজন বনুৱাবে গণতান্ত্ৰিক অধিকাৰ আছে। কিন্তু চাহ বনুৱাসকলে এটি বাজ্যনৈতিক মাজত থাকি তেওঁলোকৰ মুখিয়ালৰ নিৰ্দেশ মতে, পৰিচালিত হৈ থাকে। সেয়েহে বাজ্যনৈতিক নেতাসকলে তেওঁলোকক ভোট বেংক হিচাপে গণ্য কৰে। বাজ্যনৈতিক নেতাসকলে বনুৱাৰ দাবীবোৰ উত্থাপন কৰে কিন্তু কৰ্তৃপক্ষক সেইবোৰ মানি লবলৈ বাধা নকৰায়। কিয়নো নেতাসকলে কেৱলমাত্ৰ নিজৰ স্বার্থ পূৰণতহে ব্যস্ত থাকে। ফলত বনুৱাসকল যুগ যুগ ধৰি প্ৰশাসন আৰু বাজ্যনৈতিক নেতাসকলৰ বলি হৈ থাকিব লগাত পৰে। চৰকাৰৰ ভূমিনীতি মতে, বনুৱা সকলে ভূমি পাব লাগে। কিন্তু প্ৰশাসনৰ বাজ্যনৈতিক হস্তক্ষেপৰ বাবে বনুৱাসকলে এই মৌলিক সুবিধাখিনিৰ পৰাও বঞ্চিত হ'ব লগাত পৰিছে।

এইটো অতি সহজে বুজিব পাৰি যে চাহ শিল্প অধ্যুষিত অঞ্চলৰ প্ৰধান প্ৰধান সমস্যাসমূহ একত্ৰিত হৈ আছে বনুৱাসকলৰ জীৱন ধাৰণ প্ৰণালীৰ ওপৰত। যেতিয়া কোনো এটা গোষ্ঠীয়ে সমস্যা বহুল জীৱন অতিবাহিত কৰিব লগাত পৰে তেতিয়া তেওঁলোকে এখন শান্তিপ্ৰিয় সমাজৰ পৰা আঁতৰি গৈ অশান্তিময় পৰিৱেশলৈ ঢাপলি মেলে। এইদৰে সমাজত একতাৰ অভাৱ হ'বলৈ ধৰে। সেয়েহে এখন সুস্থিৰ সমাজৰ বাবে সমাজ খনৰ প্ৰতিটো অংগই সুস্থিৰ হোৱা দৰকাৰ। যদি অসমৰ চাহ বনুৱাসকলে যুগ যুগ ধৰি এটি দাসত্ব জীৱন কটাবলগীয়া হয়, তেতিয়া সামগ্ৰিক ভাবে অসমৰ উন্নতি আশা কৰিব নোৱাৰি।

"Education is the manifestation of perfection already in man"

— Swami Vivekananda

মানৱ সভ্যতাৰ ওপৰত বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ প্ৰভাৱ

ড° কৌশিক কিশোৰ ফুকন
ভাৰপ্রাপ্ত মুৰব্বী, তথ্য প্ৰযুক্তি বিভাগ

বৈজ্ঞানিক আৰু প্ৰযুক্তিগত কাৰ্যকলাপৰ জৰিয়তে বিভিন্ন অজ্ঞাত পৰিঘটনাৰ ব্যাখ্যা দিয়া হয়, প্ৰাকৃতিক নীতি আৰু নিয়মৰ আৱিষ্কাৰ কৰা হয়, নতুন জ্ঞানৰ সৃষ্টি কৰা হয় আৰু নতুনকৈ প্ৰাপ্ত জ্ঞান বাস্তৱ সমাজত ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাবে যথাসম্ভৱ চেষ্টা কৰা হয়। বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ জৰিয়তে লাভ কৰা জ্ঞানৰ সঠিক প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা সমাজ জীৱনত সন্মুখীন হোৱা বিভিন্ন সমস্যা সমূহৰ সমাধান কৰি মানৱ জীৱনৰ সমৃদ্ধি বৃদ্ধি কৰাৰ সামৰ্থ্যই হৈছে সভ্যতাৰ মাপকাঠি।

বুৰঞ্জীয়ে চুকি নোপোৱাৰ পৰাই প্ৰযুক্তিৰ বিকাশ হৈ আহিছে। প্ৰযুক্তিৰ বিকাশৰ লগত মানৱ জীৱনৰ সুবিধা আৰু সমৃদ্ধিৰ দিশটো পোনপতীয়া ভাৱে জড়িত হৈ থকাৰ বিপৰীতে বিজ্ঞানৰ উদ্ভৱ হৈছিল প্ৰাকৃতিক দৰ্শনৰ পৰা, য'ত মানুহৰ বৌদ্ধিক কৌতূহলে প্ৰভূত ইন্ধন যোগাইছিল। বিজ্ঞানৰ মূল উদ্দেশ্য হৈছে প্ৰকৃতি সংহত ভাৱে কেনেদৰে পৰিচালিত হৈ আছে তাক ব্যাখ্যা কৰা আৰু ই প্ৰযুক্তিৰ পৰা এক পৃথক সত্তা হিচাপে বিকশিত হৈ আহিছে। যদিওবা প্ৰযুক্তিগত প্ৰগতি বিভিন্ন ধৰণৰ



বৈজ্ঞানিক অগ্ৰগতিৰ দ্বাৰাহে সম্ভৱপৰ হৈছে তাৰ মানে এইটো নহয় যে বৈজ্ঞানিক গৱেষণা নতুন প্ৰযুক্তি বিকাশৰ বাবেহে কৰা হয় বা হৈছিল। বৰঞ্চ বৈজ্ঞানিক জ্ঞান উপলব্ধ আছিল বাবেহে প্ৰযুক্তি বিকাশত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। দৰাচলতে এইটো এটা সচৰাচৰ ঘটনা যে বৈজ্ঞানিক গৱেষণা সমূহ অনুসৰণ কৰিয়েই নতুন প্ৰযুক্তি বিকশিত কৰা হয়। যদিও সম্ভৱতঃ মানুহৰ মূল্যবোধ আৰু সমাজৰ প্ৰকৃতি সলনি কৰা বৈজ্ঞানিক প্ৰগতিৰ উদাহৰণৰ কোনো অন্ত নাই, তলত কেইটামান বিখ্যাত আৰু তাৎপৰ্য্যপূৰ্ণ ঘটনাক্ৰম উল্লেখ কৰা হ'ল: ইতিহাসৰ সকলোতকৈ আশ্চৰ্য্যকৰ বহুবোৰৰ ভিতৰত এটা হৈছে ১৯০৫ চন; য'ত বিংশ শতিকাৰ এজন প্ৰধান বিজ্ঞানী এলবাৰ্ট আইনষ্টাইনে অতি দ্ৰুত গতিত এটাৰ পিছত এটাকৈ মুঠতে তিনিটা অতি তাৎপৰ্য্যপূৰ্ণ তত্ত্ব আগবঢ়াইছিল (ফটন তত্ত্ব, ব্ৰাউনিয়ান গতি তত্ত্ব আৰু আপেক্ষিকতাবাদৰ বিশেষ তত্ত্ব)। আইনষ্টাইনৰ আপেক্ষিকতাবাদৰ তত্ত্ব পৰৱৰ্তী সময়ত পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত অগ্ৰগতিৰ ভেটি স্বৰূপ হৈ পৰিছিল। একেসময়তে ই সলনি কৰিছিল মানুহৰ স্থান আৰু সময়ৰ ধাৰণা আৰু এই তত্ত্বৰ এক সুদূৰ প্ৰসাৰী প্ৰভাৱ পৰিছিল মানুহৰ দৰ্শন আৰু চিন্তাৰ ওপৰত। ১৯২২ চনৰ পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী স্বনাম ধন্য বিজ্ঞানী নিলচ বহৰ আছিল এজন অতি বিখ্যাত পৰমাণুবিজ্ঞানী। তেখেতে হয়তো জীৱনত আগতীয়াকৈ কেতিয়াও ভবা নাছিল যে তেখেতে আৱিষ্কাৰ কৰা বৈজ্ঞানিক তত্ত্ব সমূহ কেতিয়াবা পাৰমাণৱিক অস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰাত ব্যৱহৃত হ'ব আৰু তাৰ জৰিয়তে এখন দেশ ধ্বংস কৰা হ'ব; যাৰ প্ৰভাৱ আজিও বিদ্যমান।

১৯২৯ চনৰ এডউইন হাবলে আৱিষ্কাৰ কৰে যে ব্ৰহ্মাণ্ড সম্প্ৰসাৰিত হৈ আছে আৰু এই

আৱিষ্কাৰেই ১৯৪৬ চনত জৰ্জ গেমো আৰু তেওঁৰ সহযোগীসকলে আৱিষ্কাৰ কৰা প্ৰখ্যাত “বিগ বেং থিয়ৰী” ৰ বিকাশত প্ৰভূত বৰঙণি আগবঢ়ায়। ১৯৬৫ চনত আৰ্ণো পেনজিয়াছ আৰু ৰ’বাৰ্ট উইলছনে মহাজাগতিক পৃষ্ঠভূমিত বিকিৰণৰ উপস্থিতি প্ৰমাণ কৰি “বিগ বেং তত্ত্ব” ৰ প্ৰহণযোগ্যতাক আৰু বেছি প্ৰতিপন্ন কৰে। এই আৱিষ্কাৰ সমূহে মানৱ সমাজক বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ড সম্পৰ্কে এক নতুন অনুভূতি প্ৰদান কৰিছিল। তদুপৰি মহাকাশ বিজ্ঞানৰ বিকাশে মানুহৰ সাম্ভাৱ্য কাৰ্যকলাপৰ বাবে স্থান সম্প্ৰসাৰিত কৰি তুলি মানৱতাৰ বাবে এক নতুন সীমা তৈয়াৰ কৰিছে য'ত আমি সপোন দেখিব পৰা হ'লো নতুনত্বৰ। মহাকাশৰ পৰা পৃথিৱীৰ ফ'টো তুলি বিজ্ঞানী সকলে গোটেই পৃথিৱীৰ মানুহক দিছে ইয়াৰ স্পষ্ট প্ৰকাশ আৰু সৌন্দৰ্য্য। ১৯৭৪ চনত শ্বেৰউদ ৰোৱালণ্ড আৰু মাৰ্ক্স মালিনাই প্ৰকাশ কৰে যে ক্ৰোবোফ্ৰ'ৰো কাৰ্বন গেছ হৈছে অ'জন স্তৰ হ্ৰাস পোৱাৰ বাবে প্ৰধানকৈ দায়ী। ইয়াৰ পিছত ১৯৮৫ চনত এটা অ'জন ছিদ্ৰ আৱিষ্কাৰ হোৱাত গোলকীয় পৰিবেশ সুৰক্ষা কৰাৰ প্ৰচেষ্টাৰ ওপৰত সাংঘাতিক ধৰণৰ চাপ (হেঁচাৰ) সৃষ্টি হৈছিল।

ইফালে জীৱ বিজ্ঞানত উনৈশ শতিকাত চাৰ্লচ ৰবাৰ্ট ডাৰউইনে তেখেতৰ বিৱৰ্তন তত্ত্বৰ দ্বাৰা মানুহৰ প্ৰকৃতি আৰু সমাজৰ প্ৰতি থকা ধাৰণাকেই সলাই তুলিছিল। এই ক্ষেত্ৰত এনে বহু আৱিষ্কাৰ আছে যি মানুহ আৰু সমাজৰ চিন্তাধাৰাক বিশেষভাৱে প্ৰভাৱান্বিত কৰি আহিছে। ১৯৫৩ চনত জেমছ ৱাটচন আৰু ফ্ৰান্সিছ ক্ৰিকে ডি.এন.এ. অণুৰ দ্বৈত হেলিক্স গাঁথনি আৱিষ্কাৰ কৰি আণৱিক জীৱ বিজ্ঞানৰ এক সম্পূৰ্ণ নতুন ক্ষেত্ৰৰ জন্ম দিছিল। আণৱিক স্তৰত দ্ৰুত গতিত জীৱ বিজ্ঞানৰ প্ৰগতি অব্যাহত আছে, যাৰ ভিতৰত উল্লেখযোগ্য হৈছে ১৯৭৩ চনত ষ্টেনলি কোহেন আৰু হাৰ্বাৰ্ট বায়াৰৰ

জীন বিকশিনেট প্ৰযুক্তিৰ উদ্ভাৱন, ১৯৯৬ চনত “ডলী” নামৰ এটা ক্ল’ন ভেড়াৰ সৃষ্টি আৰু ২০০০ চনত মানৱ জিনোম ক্ৰমবদ্ধ কৰা প্ৰকল্পৰ সফল সমাপ্তি। বিজ্ঞানৰ এনেধৰণৰ সীমাহীন কাৰ্যকলাপে মানুহৰ ‘জীৱনৰ অনুভূতি’ আৰু ‘নৈতিকতাৰ অনুভূতিক’ বাককৈয়ে প্ৰভাৱান্বিত কৰিছে।

শেহতীয়া বছৰসমূহত হোৱা তথ্য প্ৰযুক্তিৰ বিপ্লৱ হৈছে কম্পিউটাৰ ক্ষেত্ৰখনৰ বহুতো বিকাশৰ একক আৰু অনন্য সংহতি। এলেন টুৰিঙৰ দ্বাৰা প্ৰস্তাৱিত টুৰিঙ মেচিনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি উইলিয়াম শ্বকলি আৰু সহযোগী সকলৰ দ্বাৰা ট্ৰেনজিষ্টাৰৰ আৱিষ্কাৰ, ইন্টাৰনেটৰ আগমন আৰু অন্যান্য যোগাযোগ আৰু তথ্য প্ৰযুক্তিৰ অগ্ৰগতিয়ে শেহতীয়া বছৰ সমূহত পৃথিৱীত মানৱ সভ্যতাক ধুমুহাৰ গতিত আগুৱাই নিবলৈ সক্ষম হৈছে। তথ্য প্ৰযুক্তিৰ বিপ্লৱ কেৱল মাত্ৰ মানুহৰ সুবিধাৰ বাবে বিকাশ কৰা কিছুমান সামগ্ৰীৰ সমষ্টি নহয়। এই বিপ্লবে মানুহৰ আচৰণ আৰু জীৱন শৈলীৰ পদ্ধতি সলনি কৰি পেলাইছে। ইয়াৰ জৰিয়তে মুকলি হৈছে চাইবাৰস্পেচ নামৰ এখন নতুন কৃত্ৰিম ব্ৰহ্মাণ্ড যাক

ব্যৱহাৰ কৰি পৃথিৱীৰ মানুহে তথ্য আৰু মতামতৰ আবেগ আৰু অনুভূতিৰ তাৎক্ষণিক আদান প্ৰদান কৰিব পৰা হৈছে। তথ্য প্ৰযুক্তি বিপ্লৱৰ প্ৰভাৱ বোৰে সমাজৰ প্ৰকৃতি বিভিন্ন দিশত সলনি কৰিছে। শিক্ষা, চিকিৎসা, কল্যাণমূলক কাৰ্য্য, পৰিৱহণ, বিত্ত আৰু নিৰ্মাণ খণ্ডৰ কাৰ্য্য প্ৰণালীৰ পৰা মানুহৰ কৰ্মক্ষেত্ৰত কাম কৰাৰ প্ৰণালী তথা খেল ধেমালিৰ পদ্ধতিও ই সম্পূৰ্ণৰূপে সলনি কৰি পেলাইছে।

চলি থকা তথ্য প্ৰযুক্তি বিপ্লৱৰ মানৱ সমাজৰ ওপৰত অসংখ্য অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক প্ৰভাৱ আছে। এই বিপ্লৱৰ ফলত হ’ব পৰা অনাকাঙ্ক্ষিত ফলাফলবোৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ গুৰুতৰ সামাজিক বিজ্ঞান অনুসন্ধানৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে। এনে অনুসন্ধান সামাজিক নীতি আৰু প্ৰযুক্তি উদ্ভাৱণ দুয়োটাৰ বাবেই অতি মূল্যবান হিচাপে বিবেচিত হ’ব। আমি সিদ্ধান্ত সমূহ লওঁতে অতি সাৱধানতা অৱলম্বণ কৰিব লাগিব কিয়নো এতিয়া লোৱা সিদ্ধান্ত সমূহৰ বাবে মানৱ সমাজে ভৱিষ্যতে অপৰিশোধীয় মূল্য ভৰণ কৰিবলগা হ’ব পাৰে।

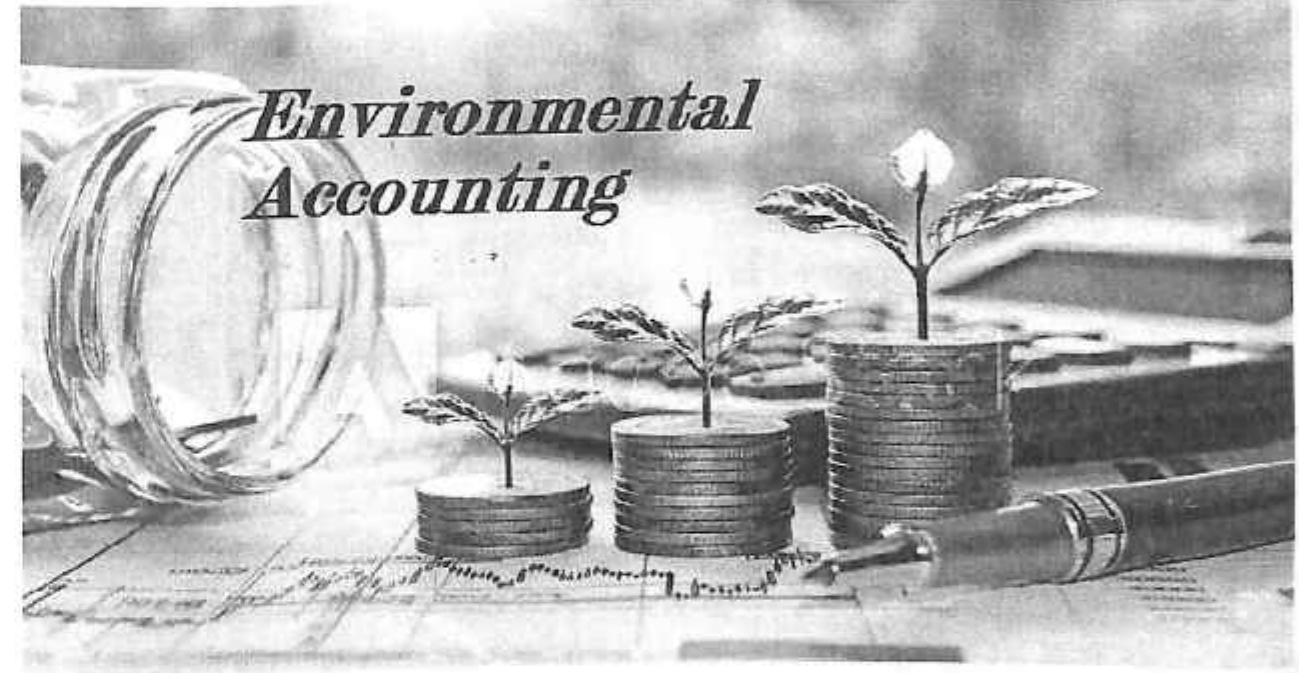
অমৃত বাণী :

“আমাৰ বিছতো যেনে আছে, তেনেই থাকক, মামৰে ধৰিলে বাঁহি মটি মামৰ গুচাই দিলেই হ’ব। আমাক কোনো বিলাতী নাচ উৎসৱৰ আৰ্হি নালাগে। আমি আমাৰ নিজৰ অসমীয়া মাটিত গজিছোঁ। অসমীয়া মাটিত জীম, বহিম আৰু ঠিয় হম।”

— বসবাজ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

Environmental Accounting

Ananya Das
Assistant Professor
Department of Accountancy



The industries are an integral part of the society and the economy. Their contribution towards the economic development of the nation is commendable, but the growth of the industries leads to many environmental issues. As the entire world is moving rapidly towards industrialisation, it has threatened the human ability to maintain ecological balance. An industry's impact on society is not considered while determining financial position of the company and even in determining the Gross Domestic Product

of a nation. Also its disclosure in the annual reports of a company is negligible. As such, the corporate sector is becoming anxious about the degradation and depletion of natural resources and is emphasising on maintaining accounts of such environmental and natural resources. Environmental accounting has become an important branch of accounting with the evolution of the concept of sustainable development of the human society.

Natural resource plays a pivotal role in the economic development of a country.

The cost of natural resources do not find any place in the conventional accounting system. Hence, the limitations of the conventional accounting system have led to the development a new accounting system for natural resources. Environmental accounting, also called Green accounting, is a field of accounting that identifies the use of resources, measures and communicates the cost of the company on the environment. It evaluates the effects of a company on the natural environment in monetary terms. It aims to incorporate both economic and environmental information. It provides data that highlights the contribution of business organisation to economic well-being as well as the cost imposed in the form of pollution or resource degradation. In simple words, environmental accounting is all about making environment related costs more transparent with corporate accounting system and reporting. It has become a vital tool that assist in the management of environmental and operational costs of natural resources.

Environmental accounting deals with the modification of the System of National Accounts to incorporate the use or depletion of natural resources. The System of National Accounts (SNA) is the set of accounts which national governments compile in a routine basis to track the activity of their economies. SNA data are used to calculate major economic

indicators like Gross Domestic Product (GDP), Gross National Product (GNP), savings rate and trade balance figures. To overcome the drawbacks of SNA, the Statistical Division of UN has developed the System of Environmental Economic Accounting (SEEA). The SEEA focuses on accounting for the depletion of scarce natural resources, and measuring the costs of environmental degradation and its prevention. Thus, it is involved in computation of the national product which includes the economic cost of degrading natural resources which are required to produce goods and services directly and indirectly.

The first environmental accounts were constructed in several European countries. The concept of environmental accounting was first adopted by Norway in the early 1970s. Netherlands was also a leader in the development and adoption of environmental accounting in the 1980s. In India the application of environmental accounting is limited to certain industries such as oil and petroleum, cement, power and electronics, natural gas, steel, engineering and textile industries.

The objectives of environmental accounting are:

To determine the business organization's relationship with the environment and the society.

To segregate and collaborate all environmental related flows and stocks of resources.

To minimize environmental impacts through improved product and process design.

To estimate the total expenditure on protection and enhancement of environment.

To assess changes in environment in terms of costs and benefits.

To ensure effective and efficient management of natural resources
The different forms of environmental accounting include:

Environmental management accounting: relates to the identification analysis and use of physical information which focuses on physical use of scarce resources and monetary information related to environment costs, earnings and saving

Environmental financial accounting: relates to accounting of transactions which have an impact on financial performance of the company.

Environmental national accounting: relates to national accounting done for natural resources stocks and flows and environmental costs.

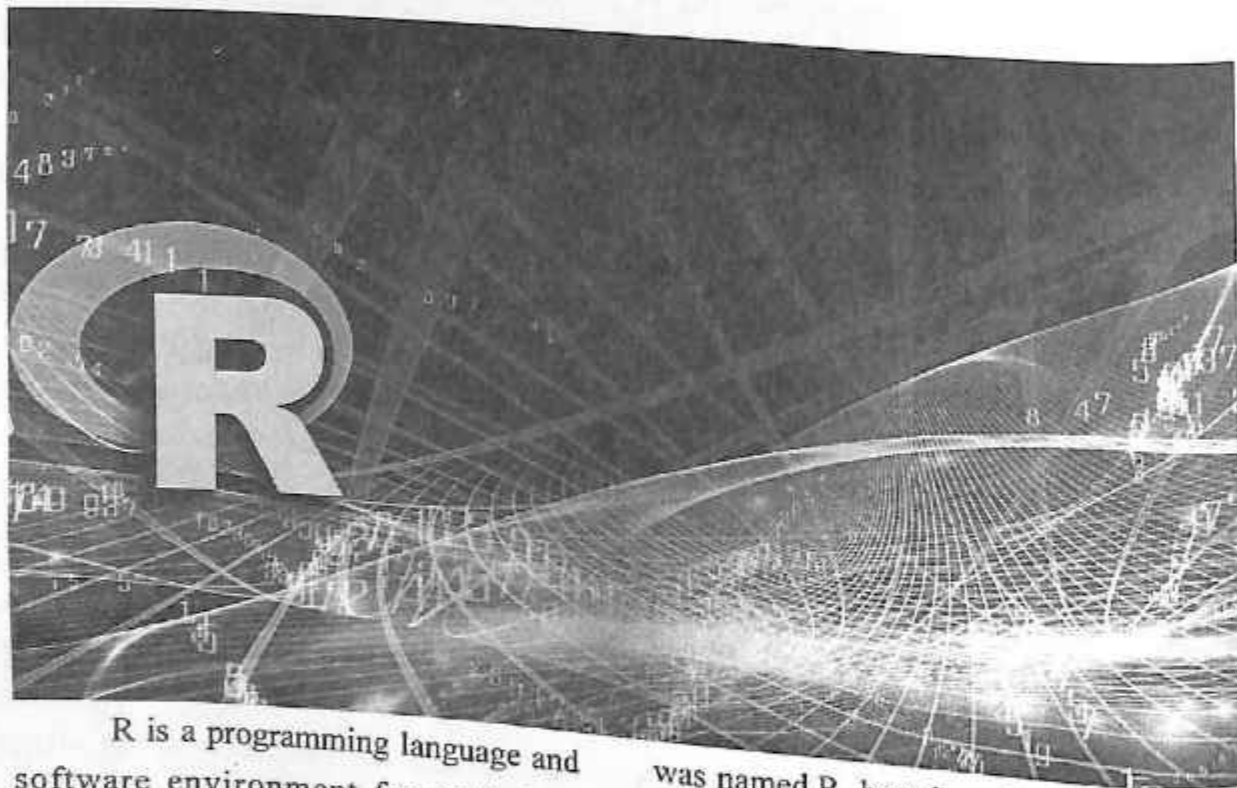
The basic advantage of adopting the practice of environmental accounting is that the identification and increased awareness of environment related cost gives the opportunity to find ways to reduce or to completely avoid these costs. Environmental accounting is an effective

tool to place the environmental related issues before the top management, to provide valuable data for decision making, and to demonstrate environmental commitment of the company to its stake holders. Environmental Accounting is helpful in presenting in a transparent manner, the utilization of natural resources, costs incurred in its use and the benefit derived from them. A business enterprise can measure the extent to which they have utilized the environmental resources as well as it can make sure that the business activities does not pollute or endanger the environment. It also marks the contributions made by the companies towards the environment and the society.

Environmental Accounting takes into consideration the impact that the business activities has on the natural resources so as to provide information for planning and formulating policies for integrated sustainable development and growth of the nation as a whole. For a developing country like India it has become a serious concern of saving the environment and promoting economic development at the same time. It is still in a preliminary state and the corporate sector has to make implementation of this branch of accounting and consider the cost incurred to the environment and the benefits derived from it. Also, the common people should be made aware of the environment safety and development.

R Programming for Beginners

Dr Chumchum Doloi
Assistant Professor (HOD, i/c)
Department of Statistics



R is a programming language and software environment for statistical analysis, graphics representation and reporting. It is a programming language and environment commonly used in statistical computing, data analytics and scientific research. It is one of the most popular languages used by statistician, data analysts, researchers and marketers to retrieve, clean, analyze, visualize and present data. This programming language

was named R, based on the first letter of first name of the two R authors (Robert Gentleman and Ross Ihaka). R is a command line driven program. The user enters commands at the prompt (> by default) and each command is executed one at a time. R has many operators to carry out different mathematical and logical operations. Operators in R can mainly be classified into the following categories.

R Arithmetic Operators

Operator Description

- + Addition
- Subtraction
- * multiplication
- / Division
- ^ or ** exponentiation

An example run

```
> x <- 5
```

```
> y <- 16
```

```
> x+y
```

```
[1] 21
```

```
> x-y
```

```
[1] -11
```

```
> x*y
```

```
[1] 80
```

```
> y/x
```

```
[1] 3.2
```

```
> y^x
```

```
[1] 1048576
```

R Relational Operators

Relational operators are used to compare between values. Here is a list of relational operators available in R.

Relational Operators in R

- | Operator | Description |
|----------|--------------------------|
| < | Less than |
| > | Greater than |
| <= | Less than or equal to |
| >= | Greater than or equal to |
| = | Equal to |
| != | Not equal to |

An example run

```
> x <- 5
```

```
> y <- 16
```

```
> x<y
```

```
[1] TRUE
```

```
> x>y
```

```
[1] FALSE
```

```
> x<=5
```

```
[1] TRUE
```

```
> y>=20
```

```
[1] FALSE
```

```
> y == 16
```

```
[1] TRUE
```

```
> x != 5
```

```
[1] FALSE
```

Operation on Vectors

The above mentioned operators work on vectors. The variables used above were in fact single element vectors. We can use the function c() to make vectors in R. All operations are carried out in element-wise fashion. Here is an example.

```
> x <- c(2,8,3)
```

```
> y <- c(6,4,1)
```

```
> x+y
```

```
[1] 8 12 4
```

```
> x>y
```

```
[1] FALSE TRUE TRUE
```

R Logical Operators

Logical operators are used to carry out Boolean operations like AND, OR etc.

Logical Operators in R

Operator	Description
!	Logical NOT
&	Element-wise logical AND
&&	Logical AND
	Element-wise logical OR
	Logical OR

Why we use R?

R is open source and free

R is popular – and increasing in popularity

R runs on all platforms

It is data analysis software language.

R is being used by the biggest tech giants

Run R Programming in Windows:

• Go to official site of R programming:
<https://www.r-project.org/>

• Click on the CRAN (CRAN stands for Comprehensive R Archive Network) link on the left Sidebar

• Select a mirror

• Click “Download R for Windows”

• Click on the link that downloads the base distribution

• Run the file and follow the steps in the instructions to install R.

• Download link: <https://mirror.niser.ac.in/cran/>

হাঁহিৰ লেছেবি :

শিক্ষক : এই বাক্যটো পঢ়া —

“যদুৰে আম পাৰিবলৈ গছত উঠিছে।”

এতিয়া “আম” শব্দটো আগলৈ আনি বাক্যটো নতুনকৈ সজোৱা।

অলপ সময়ৰ পিছত -

বাজু : ছাব হৈ গ'ল

শিক্ষক : কোৱাচোন কি লিখিলা ?

বাজু : আম, যদুৰে তোক পাৰিবলৈ গছত উঠিছে।



The Conquest of Happiness by Bertrand Russell : Its Relevance for a Happy Life

Dr. Dibakar Maut
Assistant Professor (HOD)
Department of English

*"The best life is the one in which
the creative impulse play the largest part
and the possessive impulses the smallest"*

Bertrand Russell

Human beings are essentially in the pursuit of happiness. But it seems utterly hard to find happiness in life. Can we find happiness by changing our mindsets? In his famous book *The Conquest of Happiness* Bertrand Russell attempts to answer the question and analyze the conditions for human happiness in the modern world .

Bertrand Russell(1872-1970) , the British philosopher, writer, social reformer and mathematician made original and decisive contribution to a vast field of areas. He was elected a fellow of Royal Society in 1908, and re-elected a fellow of Trinity College in 1944. He won the Sylvester medal of Royal Society and

London Mathematical Society in the year 1934. He was awarded the Nobel Prize for Literature in 1950 .

Russell explores, in his *The Conquest of Happiness (1930)* , how the mindset of a happy person differs from a unhappy person in various ways which leads to totally different lives. For Russell, the unhappy person is preoccupied far too much with their own life and career , and how they present themselves to others. On the other hand happy persons engage with life and intellectual pursuits that are directly not related to them. It gives the quality of character Russell calls 'zest' for life which makes people happy in life. In this book, Bertrand Russell presents his



ideas and analysis of life in a very lucid way and the modern reader can connect themselves genuinely to his words of wisdom.

What Makes People Unhappy?

Russell, in the beginning chapter of the book, asks the various 'Causes of Unhappiness.'

According to Russell, the causes of these various kinds of unhappiness lie partly in the social system, partly in individual psychology - which, of course, is itself to a considerable extent a product of the social system.

"I believe this unhappiness to be very largely due to mistaken views of the world, mistaken ethics, mistaken habits of life, leading to destruction of that natural zest and appetite for possible things upon which all happiness, whether of men or animals,

ultimately depends. These are matters which lie within the power of the individual."

He recalls the sources of his own unhappiness in the past. They are - meditating on sins, follies, and shortcomings. He seemed to himself a miserable specimen. "Self-absorption is the problem."

Russell points out three types of self-absorbed persons: the Sinner, the Narcissist, and the Megalomaniac.

The 'Sinner' mindset people only meditate on imagined sins, follies, and shortcomings and unendingly suffer psychological pain. The Narcissist feels the need to be admired and loved. Vanity, when it passes beyond a point, kills pleasure in every activity for its own sake. Its source is often diffidence and its cure lies in the growth of self-respect.

The Megalomaniac seeks to be powerful and to be feared. Alexander the Great was the greatest conqueror known to fame; he decided that he was a god. But was he a happy man? Drunkenness, anger, indifference to women and claim to divinity - these drawbacks and traits suggest that he was not.

Russell calls Drunkenness a "temporary suicide; the happiness that it brings is merely negative, a momentary cessation of unhappiness."

Byronic Unhappiness

It is common in our day, as it has been in many other periods of the world's history, to suppose that those among us who are wise have seen through all the enthusiasms of earlier times and have become aware that there is nothing left to live for. The men who hold this view are genuinely unhappy, but they are proud of their unhappiness, which they consider to be the only rational attitude for an enlightened man.

Love is a source of delight, but its absence is a source of pain. Love is to be valued because it enhances all the best pleasures, such as music, and sunrise in mountains, and the sea under the full moon. To feel tragedy, a man must be aware of the world in which he lives, not only with his mind, but with his blood and sinews.

Competition

What people fear when they engage in the struggle is not that they will fail to get their breakfast next morning, but that they will fail to outshine their neighbours. The root of the trouble springs from too much emphasis upon competitive success as the main source of happiness. Unless a man has been taught what to do with success after getting it, the achievement of it must inevitably leave him a prey to boredom.

Boredom and Excitement

Russell argues that the opposite of boredom, in a word, is not pleasure, but excitement. We are less bored than our ancestors were, but we are more afraid of boredom. We have come to know, or rather to believe, that boredom is not part of the natural lot of man, but can be avoided by a sufficiently vigorous pursuit of excitement. But a life too full of excitement is an exhausting life, in which continually stronger stimuli are needed to give the thrill that has come to be thought an essential part of pleasure.

Russell entrusts the capacity to endure a more or less monotonous life. It is one which should be acquired in childhood. Russell blames Modern parents in this respect; as they provide their children with far too many passive amusements, such as shows and good things to eat. "A happy life must be to a great extent a quiet life, for it is only in an atmosphere of quiet that true joy can live."

Fatigue

Purely physical fatigue, provided it is not excessive, tends if anything to be a cause of happiness. It leads to sound sleep and a good appetite, and gives zest to the pleasures that are possible on holidays. Nervous fatigue is common in advanced communities. Working hours, constant noise and presence of strangers, hurry to get to work, fear of being fired. Fatigue is due to worry. Worry could be prevented by a better philosophy of life and a little more mental discipline. It is amazing how much both happiness and efficiency can be increased by the cultivation of an orderly mind, which thinks about a matter adequately at the right time rather than inadequately at all times.

Envy

Of all the characteristics of ordinary human nature, as Russell puts it, "envy is the most unfortunate"; not only does the envious person wish to inflict misfortune and do so whenever he can with impunity, but he is also himself rendered unhappy by envy. Instead of deriving pleasure from what he has, he derives pain from what others have.

Unnecessarily modest people believe themselves to be outshone by those with whom they habitually associate. They are therefore particularly prone to envy, and, through envy, to unhappiness and ill will.

The civilized man must enlarge his heart as he has enlarged his mind.

Persecution Mania

Persecution mania is always rooted in a too exaggerated conception of our own merits. We think we have no faults. Another not uncommon victim of persecution mania is a certain type of philanthropist who is always doing good to people against their will, and is amazed and horrified that they display no gratitude.

Russell advises to remember that your motives are not always as altruistic as they seem to yourself. Don't over-estimate your own merits. Don't expect others to take as much interest in you as you do yourself. Don't imagine that most people give enough thought to you to have any special desire to persecute you.

Fear of Public Opinion

According to Russell, one should as a rule respect public opinion in so far as is necessary to avoid starvation and to keep out of prison, but anything that goes beyond this is voluntary submission to an unnecessary tyranny.

The Fear of public opinion, like every other form of fear, is oppressive and obstacles growth. It is difficult to achieve any kind of greatness while a fear of this kind remains strong. It is rather impossible to acquire true freedom of spirit which leads to true happiness.

The only ultimate cure for this evil is, however, an increase of toleration on the part of the public as suggested by Bertrand Russell.

Causes of Happiness

After analyzing the causes of unhappiness Russell goes further to discuss the causes of happiness and its links with life. There is a vital question - Is happiness still possible?

Happiness is of two sorts. Perhaps the simplest way to describe the difference between the two sorts of happiness is to say that one sort is open to any human being, and the other only to those who can read and write.

Russell says that the pleasure of work is open to anyone who can develop some specialized skill. Belief in a cause is a source of happiness to large numbers of people. Not so very far removed from the devotion to obscure causes as in a hobby. A friendly interest in persons, the kind that likes to observe people and finds pleasure in their individual traits will be a source of happiness. The same idiosyncrasies which would get on another man's nerves to the point of exasperation will be to him a source of 'gentle amusement.'

Russell gives the tip: The secret of happiness is this - let your interests be as wide as possible, and let your reactions to the things and persons that interest you be

as far as possible friendly rather than hostile.

Zest

What hunger is in relation to food, zest is in relation to life, Russell opines. Some people eat food with a sense of duty, some are epicure who think food is not cooked well enough, some find every meal a bore. Some are gormandizers who fall upon the food eagerly. There are also those who begin with a sound appetite, are glad of their food, eat until they have had enough, and then stop. Life could never be boring to a man to whom casual objects offer a wealth of interest.

The more things a man is interested in, the more opportunities of happiness he has and the less he is at the mercy of fate, since if he loses one thing he can fall back upon another. Life is too short to be interested in everything, but it is good to be interested in as many things as are necessary to fill our days.

People who have zest, even unpleasant experiences have their uses.

Affection

According to Russell "It is affection received, not affection given, that causes this sense of security, though it arises most of all from affection which is reciprocal." The best type of affection is reciprocally life-giving; each receives affection with joy and gives it without effort, and each finds

the whole world more interesting in consequence of the existence of this reciprocal happiness.

There is another kind of affection in which one sucks the vitality out of the other, such people use others as means to their own ends.

The Family

Affection of parents for children and of children for parents is capable of being one of the greatest sources of happiness, but in fact at the present day the relations of parents and children are, in nine cases out of ten, a source of unhappiness to both parties.

Parents are no longer sure of their rights as against their children; children no longer feel that they owe respect to their parents. The virtue of obedience, which was formerly exacted without question, has become unfashionable. Russell views the primitive root of the pleasure of parenthood as two-folded. On the one hand there is the feeling of part of one's own body externalized, prolonging its life beyond the death of the rest of one's body. On the other hand there is an intimate blend of power and tenderness.

Russell believes that a woman who has acquired any kind of professional skill ought, both for her own sake and for that of the community, to be free to continue to exercise this skill in spite of motherhood.

Work

Work is preventive of boredom and it gives chances of success and opportunities for ambition.

Interest in work is capable of giving satisfaction of a far higher order than mere relief from tedium.

Nothing can rob a man of the happiness of successful achievement in an important piece of work.

Impersonal Interests

The world is full of things that are tragic or comic, heroic or bizarre or surprising. Those who fail to be interested in the spectacle that it offers are missing one of the privileges that life has to offer. Even in the most fortunate lives there are times when things go totally wrong. At such times a capacity to become interested in something outside the cause of anxiety can give happiness.

Effort and Resignation

So, Russell comes to the conclusion that for all these reasons, happiness must be, for most men and women, an achievement rather than a gift of the gods, and in this achievement effort, both inward and outward, must play a great part. Resignation has a part to play in the conquest of happiness. Many people get into fret or a fury over every little thing that goes wrong, and in this way waste a great deal of energy that might be more usefully employed.

Resignation is of two sorts, one rooted in despair which is negative to life and the other in unconquerable hope. This second one can change the lives of people and can bring happiness.

The Happy Person

Finally, Russell defines a happy person who is happy in true sense amid the seemingly horridness of life. Happiness depends partly upon external circumstances and partly upon oneself. It

should be our endeavour therefore, both in education and in attempts to adjust ourselves to the world, to aim at avoiding self-centered passions. The happy person is the person who lives objectively, who has free affections and wide interests. The secret of happiness is to let your interests be as wide as possible, and let your reactions to the things and persons that interest you be as far as possible friendly rather than hostile.

হাঁহিৰ লেছেৰি :

- শিক্ষক : বতন, কোৱাচোন, গছৰ ছালক ইংৰাজীত কি বোলা হয় ?
 বতন : নাজানো ছাৰ।
 শিক্ষক : বাক বতন, বাক
 বতন : ভৌ-ভৌ-ভৌ-ভৌ

- মালিক : ঐ বামু, ফুলনিত পানী দিয়া নাই নেকি ?
 বামু : মালিক, এতিয়া দেখোন বৰষুণ দি আছে
 মালিক : ছাতি লৈ দেগৈ যা।



অসমীয়া নাৰী সমাজত প্ৰচলিত লোকগীত

বৰ্ণা শৰ্মা
বিভাগীয় মুৰব্বী
অসমীয়া বিভাগ

সাহিত্যৰ ইতিহাসত লোক সাহিত্যৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম। সাধাৰণতে মানুহৰ মুখে মুখে প্ৰচলিত সাহিত্যৰাজিকে লোকসাহিত্য বুলি জনা যায়। সকলো ভাষাৰে নিজা নিজা লোকসাহিত্য বিৰাজমান। অসমীয়া ভাষাও ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম নহয়। অসমীয়া লোকসাহিত্যৰ এটা প্ৰধান ভাগ হৈছে- লোকগীত। ড° সত্যেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মাই তেওঁৰ “অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত” - শীৰ্ষক গ্ৰন্থত লোকগীত সমূহক প্ৰধানতঃ তিনিটা ভাগত ভাগ কৰি দেখুৱাইছে :

- ক) অনুষ্ঠানমূলক লোকগীত।
- খ) আখ্যানমূলক লোকগীত।
- গ) বিবিধ বিষয়ক লোকগীত।

অনুষ্ঠানমূলক লোকগীত সমূহক প্ৰধানকৈ ভক্তিমূলক আৰু ভক্তিনিৰপেক্ষ এই দুটা ভাগত ভাগ কৰা হৈছে। সাধাৰণতে ভক্তিমূলক গীত সমূহৰ প্ৰায়ভাগেই নাৰীসমাজৰ মাজত প্ৰচলিত হোৱা পৰিলক্ষিত হয়। অসমীয়া নাৰী সমাজৰ মাজতো বহুতো ভক্তিমূলক লোকগীতৰ প্ৰচলন থকাটো লক্ষণীয়। সেয়েহে নাৰীকেন্দ্ৰিক এনে লোকগীত কেইটিমানৰ বিষয়ে আমাৰ আলোচনাত অধ্যয়ন কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হ'ল :

অসমীয়া নাৰীসমাজত প্ৰচলিত এক

শ্ৰেণীৰ গীত হৈছে - আইনাম। সাধাৰণতে বসন্ত ৰোগ বা আই ওলালে আমাৰ সমাজত তিবোতা মানুহে সৰাহ পাতি নীতলা দেৱীৰ নাম গোৱা পৰিলক্ষিত হয়। অসমৰ উজনি-নামনি সকলো অঞ্চলতে এনে অনুষ্ঠান পাতি আইনাম গোৱাৰ পৰম্পৰা বিৰাজমান। আইনামৰ এটি নিদৰ্শন হ'ল:

“আই মোৰ আইনাম মৰুৱা
আহে জোৰে ধৰি ৰাতি
আই মহামায়া ফুৰে ঘৰে ঘৰে
দুখীয়াৰ জীৱকে ৰাখি।”

সাধাৰণতে আমাৰ সমাজত কেতিয়াবা সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ ৰোগ-ব্যাদি হ'লে বা শুকাই-ক্ষীণাই গ'লে নাৰী সকলে একত্ৰিত হৈ অপেশ্বৰী সৰাহ অনুষ্ঠিত কৰা দেখা যায়। এনে সৰাহত তিনি বা পাঁচ গৰাকী কুমাৰী ছোৱালীক অপেশ্বৰী সৰাহ পূজা অৰ্চনা কৰা হয় আৰু পূজাৰ শেষত নাম গোৱা হয়। অপেশ্বৰী সৰাহৰ গীত সমূহৰ বিষয়বস্তুত প্ৰধানতঃ দুৰ্গা দেৱীৰ মাহাত্ম্য প্ৰকাশ হোৱা পৰিলক্ষিত হয়।

নাৰীকেন্দ্ৰিক গীত সমূহৰ ভিতৰত সুবচনীৰ নামও অন্যতম। এনে নাম সাধাৰণতে কোনো পৰিয়ালৰ সুখ সমৃদ্ধি বৃদ্ধি তথা শিশুৰ কল্যাণ কামনাৰ্থে পৰিবেশন কৰা হয়। এনে নামৰ

এটি নিদৰ্শন হ'ল :-

ঘোষা : “এ আই সুবচনী এ মন্দপে নামিলা
সুবৰ্ণৰ পঞ্চঘাটে পূজা আৰম্ভিলা।”
পদ : “দুৰ্গা দুৰ্গা বুলি যিটো স্মৰে একোবাৰ
সহস্ৰ আপদে তাক কি কৰিতে পাৰে।”



আকৌ, অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত লক্ষ্মী পূৰ্ণিমাৰ গধূলি লক্ষ্মীপূজা উপলক্ষে নাৰীসমাজে কিছুমান নাম পৰিবেশন কৰে। এনে নামক লক্ষ্মী দেৱীৰ নাম বুলি কোৱা হয়। এনে নামৰ নিদৰ্শন হ'ল :

“লক্ষ্মী আই আহে আজি ৰাজ্য দৰ্শনে।
বত্ৰ দেৱীৰ ঘৰে আহি বহে সিংহাসনে।”

উজনি অসমৰ ফালে অধিক শস্য উৎপাদনৰ মানসেৰে নাৰী সমাজে লখিমীৰ প্ৰতি আদৰ জনাই কিছুমান গীত পৰিবেশন কৰে। এনে গীতক লখিমী আদৰাৰ গীত বোলে। আকৌ, গৌঁসানী পূজাৰ উপলক্ষেও উজনি অসমত নাৰী সমাজৰ মাজত “গৌঁসানী পূজাৰ নাম” - নামেৰে এক শ্ৰেণীৰ গীতৰ প্ৰচলন থকা দেখা যায়। এনে

গীতসমূহৰ উপৰিও আউলা পূজাৰ গীত, চৰাৱতৰ গীত, মনসা পূজাৰ গীত আদিও অসমৰ নাৰীসমাজত প্ৰচলিত হোৱা পৰিলক্ষিত হয়। আকৌ, ভক্তি নিৰপেক্ষ শ্ৰেণীৰ অন্তৰ্গত বিয়াগীত কিছুমানো নাৰী সমাজৰ মাজত প্ৰচলিত। বিশেষকৈ বিবাহ অনুষ্ঠানৰ লগত সম্পৰ্কিত পানী তোলা, সুৱাগ তোলা, দৰা-কইনা গা- ধোওৱা, দৰা-আদৰা, কইনা বিদায় দিয়া আদি অনুষ্ঠান সমূহতো আয়তী সকলে বিভিন্ন গীত পৰিবেশন কৰে। বিয়ানামৰ নিদৰ্শন এটি হ'ল :

“মাৰাৰ অলংকাৰ থোৱা কাটি কৰি
অ' দেউতাৰাৰ অলংকাৰ থোৱাহে
ৰামে দি পঠাইছে বিচিত্ৰ অলংকাৰ
হাতে যোৰ কৰি লোৱা হে।”

আকৌ,

“শিৱ গৌঁসাই আহিছে
ডম্বক বজাইছে
দক্ষ ৰজাৰ পদূলিত
কন্যা ভিক্ষা মাগিছে।”



আকৌ, ছোৱালী পুষ্পিতা হোৱা উপলক্ষে আয়োজন কৰা তোলনী বিয়াতো নাৰী সমাজে কেতবোৰ গীত পৰিবেশন কৰা পৰিলক্ষিত হয়।

এনে বিভিন্ন অনুষ্ঠানত আয়তীসকলে বিভিন্ন ধৰণৰ গীত পৰিবেশন কৰা পৰিলক্ষিত হয়। এনে গীতৰ মাজেৰে নাৰীমনৰ কোমলতা-সৰলতা, বিশ্বাস তথা ভক্তিৰ সুন্দৰ পৰিচয় পোৱা যায়। গীতবোৰত নাৰী ৰূপৰ শ্ৰেষ্ঠতা প্ৰতিপন্ন কৰাৰ উদ্দেশ্যে দেৱী শক্তিৰ মাহাত্ম্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব

আৰোপ কৰা পৰিলক্ষিত হয়।

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী :

১। বৰুৱা (ড°) প্ৰহ্লাদ কুমাৰ : অসমীয়া লোক সাহিত্য। ডিব্ৰুগড় : আদৰণি সমিতিঃ অসম সাহিত্য সভা, ৩য় সংস্কৰণ, ২০১৬। মুদ্ৰিত।

২। শৰ্মা (ড°) সত্যেন্দ্ৰনাথ : অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত। প্ৰতিমা দেৱী, গুৱাহাটীঃ প্ৰতিমা দেৱী, ৯ম প্ৰকাশ, আগষ্ট, ২০০৩। মুদ্ৰিত।

হাঁহিৰ লেছেবি :



- শিক্ষক : ধৰি লোৱা, তুমি বস্ত্ৰ এটা ৮.৫০ টকাত কিনি ১১.৩০ টকাত বিক্ৰী কৰিলা।
তোমাৰ লাভ হ'ব নে লোকচান হ'ব?
- ছাত্ৰ : ছাৰ, টকাৰ ফালে লাভ পইছাৰ ফালে লোকচান।
- বাম : এই কুকুৰাৰ পোৱালিবোৰে নো কণীটো ভাঙি কিদৰে বাহিৰলৈ ওলাই আহে,
ভাবিলে মোৰ বৰ আচৰিত লাগে।
- হৰি : কিন্তু মই আকৌ আচৰিত হওঁ এই ভাবি যে বন্ধ কণীবোৰৰ মাজত
সিহঁতলো সোমাই তাকে কিদৰে?

নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ গীত

ড° বনলতা দাস
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

অসমীয়া গীতিসাহিত্যলৈ উল্লেখযোগ্য বৰঙণি আগবঢ়োৱা মহিলা গীতিকাৰসকলৰ ভিতৰত নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ অন্যতম। সাংগীতিক

আৰু সাহিত্যিক উভয় দিশতেই স্বকীয় সৃজনী প্ৰতিভাৰ পৰিচয় দিবলৈ সক্ষম হোৱা বৰদলৈয়ে বিভিন্ন গীত ৰচনা কৰি জাতীয় জীৱন চহকী কৰিছে। বেডিঅ', বোলছবি, ভ্ৰাম্যমান নাট্যদল, নাটক তথা শিশুৰ উপযোগীকৈ পুৰুষ আৰু নাৰী কণ্ঠৰ জৰিয়তে এক বিশেষ ধাৰাৰ গীত ৰচনা কৰি

অসমীয়া সংগীতক চহকী কৰিছে।

নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ 'জীৱন জীৱন বৰ অনুগম' গ্ৰন্থত বিবিধ গীত ৰচনাৰ প্ৰসংগ দাঙি

ধৰিছে। বৰদলৈ আছিল একেধাৰে কবি, গীতিকাৰ, ঔপন্যাসিক, লোক-সংস্কৃতিৰ গৱেষক, প্ৰাচ্যতত্ত্বৰ সাধক, শিশু সাহিত্যিক আৰু সংস্কৃতিৰ উপাসক।

তেওঁৰ প্ৰধান গীতৰ সংকলনকেইটা হ'ল- 'সোণবৰণী আই', 'সুৰুযমুখী', আৰু 'ফুলৰ এই মেলাতে'। অন্যহাতে 'অসমীয়া ওমলা গীত', 'নতুন ওমলা গীত', আৰু 'সুৰীয়া মাত', হ'ল শিশুৰ উপযোগীকৈ ৰচিত গীতৰ সংকলন।

ঘটনাবহুল জীৱন পৰিক্ৰমাৰ মাজেৰে সংগ্ৰামী জীৱনযাত্ৰা আৰম্ভ কৰা বৰদলৈয়ে সংঘাতময় ধুমুহা পাব কৰি অকলে বহু

অব্যক্ত বেথা বুকুত লৈ আত্মমৰ্যাদাৰে থিয় হ'বলৈ চেষ্টা কৰিছিল আৰু সেয়েহে অধ্যয়ন আৰু চৰ্চাৰ মাজেদি দুৰ্বাৰ গতিৰে আগবাঢ়ি গৈছিল। তেওঁৰ

ভাষাতেই —

“জীৱন জীৱন বৰ অনুপম। মৰণ বিজয়ী সাধন
জীৱন বিচাৰি যাওঁ আগবাঢ়ি। পোহৰক কৰি সাধন।”

তেওঁৰ গীতসমূহক ভাৱ, বিষয়বস্তু বচনাৰ উপলক্ষ্য আৰু বিষয়ৰ আধাৰত এনেদৰে ভাগ কৰি দেখুৱাব পাৰি — (১) প্রকৃতিৰ গীত, (২) প্রেম আৰু বিবহৰ গীত, (৩) আধ্যাত্মিক গীত, (৪) স্বদেশ প্রেমৰ গীত, (৫) নাটক-নাটিকাৰ গীত, (৬) বেডিঅ’ আৰু বোলছবিৰ গীত, (৭) সম্প্রীতিৰ গীত, (৮) নাৰী হৃদয়ৰ গীত (৯) শিশু গীত, (১০) মানৱ প্রেমৰ গীত, (১১) লোকজীৱন আধাৰিত গীত (১২) অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ বাবে ৰচিত গীত, (১৩) প্ৰতিবাদৰ গীত, (১৪) অনূদিত গীত, (১৫) বিদেশী গীতৰ আৰ্হিত ৰচিত গীত।

নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ অধিকাংশ গীততেই প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যই জীৱন্ত ৰূপ পৰিগ্রহ কৰিছে। প্ৰকৃতিয়েই হৈছে তেওঁৰ সকলোধৰণৰ প্ৰেৰণাৰ অন্যতম উৎস। ঋতু পৰিৱৰ্তনে প্ৰকৃতি জগতলৈ কঢ়িয়াই অনা অনন্য সুন্দৰ মাদকতাই তেওঁৰ গীতৰ সৌন্দৰ্য দুগুণে বৃদ্ধি কৰিছে। বৰ্ষাৰ বিচিত্ৰ প্ৰকৃতিয়ে তেওঁৰ গীতত প্ৰাধান্য লাভ কৰিছে এনেদৰে :
“বৰ্ষা ঋতু/ ভাল পাঁও মই/ প্ৰতিশ্ৰুতি আছে তাত/
সেউজী বহন/ মাথো সিয়ে সানে/ শুকান গছৰ
গাত।”

শৰৎ মানেই শুকুলা ডাৱৰ, কঙ্কৰা ফুল আৰু
শোৱালিৰ সুবাসিত ঋতু। বৰ্ষাৰ দৰেই শৰৎ ঋতুৱেও
তেওঁৰ গীতত স্থান পাইছে এনেদৰে —
“শৰৎ কালক ভালপাঁও মই/ সজীৱ সজীৱ যেন
লাগে
শত প্লাৱনেও উঠাব নোৱাৰা/ যিটি হাঁহি তাৰ

আছে।”

সেইদৰে, হেমন্ত ঋতুৱে কৃষিজীৱি অসমীয়া
মানুহৰ অন্তৰত কেনেধৰণৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি কৰে,
আঘোণৰ সোণালী ধাননিয়ে কৃষকৰ জীৱনলৈ
কেনেধৰণৰ প্ৰেৰণা কঢ়িয়াই আনে, সেইবিষয়ে
অনুভৱসিক্ত প্ৰকাশৰ প্ৰয়াস কৰিছে তেওঁৰ গীতৰ
জৰিয়তে :

“আঘোণৰে পথাৰত ধান সোণোৱালী/
জিকিমিকি ৰ’দালিয়ে মায়া তাতে খেলি।”

তাৰোপৰি, ‘ফাকুৰে দিন আহিল, ‘বঙৰে
দিন আহিল’, ‘ফাগুন কিয় আহিল, ফুল কিয়
ফুলিল’, ‘ফাগুনৰ পদূলিত ক’ৰ বঙ সৰি থাকে
হৃদয়ৰে’, ‘ফাগুনে কি যাদু জানে’ আদি ‘ফাগুন’ক
লৈ ভালেমান গীত ৰচনা কৰিছে।

আকৌ, নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ প্ৰেমৰ গীত
সমূহতো প্ৰকৃতিৰ বৰ্ণনাই বিশেষ প্ৰাধান্য লাভ
কৰিছে। প্ৰেমানুভূতিৰ বৰ্ণনা অথবা প্ৰেমসীৰ ৰূপ
বৰ্ণনাত গীতিকাৰে প্ৰকৃতিৰ পৰাই প্ৰয়োজনীয়
উপমাৰি অলংকাৰ সংগ্ৰহ কৰি তাক মনোহৰ ৰূপ
প্ৰদান কৰিছে। গীতিকাৰৰ ভাষাত :

“সউ নিয়ববে থল কাৰ মেখেলাৰ ফুল / কেঁচা ৰ’দৰ
বহণ
যেন শৰীৰে বৰণ/ পকাধান ফুলীয়া বিহা জকে-
মকাৰ।”

প্ৰেমৰ অপৰিসীম শক্তিয়ে জীৱনক নতুন
দৃষ্টিৰে চাবলৈ শিকায়। প্ৰেমত হাঁহি-অশ্ৰু, দুখ-
বেদনা, মান-অভিমান, বিবহৰ চিত্ৰ সকলো
বিদ্যমান। প্ৰেমে দেহত টৌ তুলি যোৱা মৰমৰ
মাদকতা লৈ সুকীয়া এটি গীত বৰদলৈয়ে লিখিছে
এনেদৰে :

“তোমাৰ মৰমে মোৰ দেহত তুলিলে টৌ
বুকুত দিলে যে মৌ কি যে মিঠা মিঠা।”

অসম মাতৃৰ সোণবৰণীয়া ৰূপত মুখ
গীতিকাৰ নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈৰ স্বদেশপ্ৰেম প্ৰকাশ
পাইছে তেওঁৰ ‘বুকুৰ আপোন আই’, ‘সোণবৰণীয়া
আই তোমাৰ’, ‘ইমান ধনীয়া শ্যাম বৰণীয়া’, প্ৰভৃতি
গীতৰ জৰিয়তে। বাবেবৰণীয়া জাতিৰ বৰ্ণিল
সংস্কৃতিয়ে তেওঁৰ মনত আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰাৰ
ফলস্বৰূপে ভালেমান ঐক্য আৰু সম্প্ৰীতিৰ গীত
ৰচনা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। উদাহৰণস্বৰূপে :

“চাহ বাগানৰ বাগানিয়া ভাই
মাদল বজাই ঝুমুৰ নাচি যায়।

বৰদলৈৰ গীতত আধ্যাত্মিক চেতনাৰো
প্ৰাধান্য বিস্তাৰ কৰা দেখা যায়। ব্যক্তিগত জীৱনৰ
সংঘাত আৰু ধুমুহাৰ পৰা পৰিত্ৰাণ বিচাৰি গীতিকাৰে
আধ্যাত্মিকতাৰ আশ্ৰয় গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু লাভ
কৰিছিল অনন্য শক্তি।

নাৰীয়ে বিয়াৰ যোগেদি নতুন ঘৰ এখনৰ
নতুন পৰিবেশৰ মাজত নিজকে খাপ বুৱাই ল’বলৈ
যত্ন কৰিলেও সৰুৰে পৰা ডাঙৰ-দীঘল হোৱা

হাঁহিৰ লেছেৰি :

এজন বৃদ্ধ লোক ডাক্তৰ ওচৰলৈ গ’ল।
ডাক্তৰক তেওঁ ক’বলৈ ধৰিলে —
ছাৰ, মোৰ বাওঁ ভৰি খনত বহুত বিষ হৈছে।
তেতিয়া ডাক্তৰে ক’লে —

এয়া একো নহয়। বয়স বাঢ়িলে এনে ধৰণৰ বিষ হয়ই।
কিন্তু ডাক্তৰ, মোৰ দুয়োখন ভৰিৰ বয়স দেখোন সমানেই।



ফিল্ডছ মেডেল

ড° অনামিকা শৰ্মা
সহকারী অধ্যাপিকা
গণিত বিভাগ



গণিত ক্ষেত্ৰলৈ আগবঢ়োৱা যুগান্তকাৰী আৱিষ্কাৰ তথা অসামান্য অৱদানক স্বীকৃতি দিয়াৰ বাবে গণিতজ্ঞ সকলক “ফিল্ডছ মেডেল” প্ৰদান কৰা হয়। “ফিল্ডছ মেডেল”ক গণিতৰ সৰ্বোচ্চ সন্মানীয় বঁটা ৰূপে বিবেচনা কৰা হয়। যিহেতু নোবেল বঁটা গণিত বহিৰ্ভূত; সেয়েহে “ফিল্ডছ মেডেল”ক বহুতে গণিতৰ নোবেল বুলিও ক’ব খোজে।

কানাডাৰ গণিতজ্ঞ জন চাৰ্লছ ফিল্ডছৰ নিৰ্দেশ মৰ্মে এই বঁটা প্ৰণয়ন কৰা হয়। ১৯২০ চনৰ শেষৰফালে তেওঁ এই বঁটা দিয়াৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল। কিন্তু তেতিয়াই তেওঁৰ স্বাস্থ্যৰ অৱনতি ঘটে আৰু ১৯৩২ চনৰ ৯ আগষ্ট তাৰিখে তেওঁৰ মৃত্যু হয়। মৃত্যুৰ পূৰ্বে তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাপত্ৰত এই বঁটাৰ বাবে ফিল্ডছ মেডেল নিৰ্ধাৰিত ৪৭,০০০ কানাডিয়ান ডলাৰ (প্ৰায় ২৭,৮১,০০০ টকা) দান কৰি থৈ যায়।

আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় গণিত সংঘ [International Mathematics Union (IMU)] ই প্ৰতি চাৰি বছৰৰ মূৰে মূৰে আয়োজন কৰা গণিতজ্ঞ সকলৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলন (International Congress of Mathematicians (ICM)) - ত এই বঁটা প্ৰদান কৰা হয়। এনে এখন সন্মিলনত চাৰিটাতকৈ অধিক ফিল্ডছ মেডেল দিয়া নহয়।

এই বঁটাৰ এটা প্ৰধান চৰ্ত হ’ল এই বঁটা পাবৰ বাবে গণিতজ্ঞগৰাকীৰ বয়স ৪০ বছৰৰ অধিক হ’ব নোৱাৰিব। যুৱ গণিতজ্ঞসকলক তেওঁলোকৰ কামৰ বাবে স্বীকৃতি দিয়া আৰু ভৱিষ্যতৰ কামৰ বাবে উৎসাহ, অনুপ্ৰেৰণা যোগোৱা এই চৰ্তৰ এটা কাৰণ। এজন ব্যক্তিয়ে জীৱন কালত এটাহে ফিল্ডছ

মেডেল পাব পাৰে।

১৯৩৬ চনত নৰৱে’ত অনুষ্ঠিত ICM ত ফিনিছ গণিতজ্ঞ Lars Ahlfors আৰু যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ Jesse Douglas ক পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে এই বঁটা প্ৰদান কৰা হয়। বিশ্বযুদ্ধৰ কাৰণে দীৰ্ঘদিনৰ বিৰতিৰ মূৰত ১৯৫০ চনৰ পৰা ইয়াক নিয়মীয়াকৈ প্ৰদান কৰা হয়। ১৯৫৪ চনত ফিল্ডছ মেডেল লাভ কৰা জ্যা-পিয়েৰ চেৰ (Jean Pierre Serre, France) বৰ্তমানলৈ আটাইতকৈ কম বয়সত ফিল্ডছ মেডেল লাভ কৰা ব্যক্তি। তেওঁ ২৭ বছৰ বয়সত এই বঁটা লাভ কৰে। ১৯৯০ চনত ফিল্ডছ মেডেল লাভ কৰা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ Edward Witten হ’ল এই বঁটা লাভ কৰা প্ৰথমজন আৰু এতিয়ালৈ একমাত্ৰ পদাৰ্থবিদ। ইৰানী গণিতজ্ঞ Maryam Mirzakhani ফিল্ডছ মেডেল পোৱা প্ৰথম মহিলা গণিতজ্ঞ। ২০১৮ চনত ব্ৰাজিলত অনুষ্ঠিত ICM ত ভাৰতীয় মূলৰ গণিতজ্ঞ Akshay Venkatesh এ এই বঁটা লাভ কৰিছিল। তেওঁ ২০১৪ চনত প্ৰিন্সটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ স্নাতক মঞ্জুল ভাগৱতৰ পিছত এই বঁটা পোৱা দ্বিতীয়জন ভাৰতীয় মূলৰ ব্যক্তি।

২০১৮ চনলৈ মুঠ ৬০ জন ব্যক্তিলৈ ফিল্ডছ মেডেল আগবঢ়োৱা হয়। এই বঁটাৰ আৰ্থিক অনুদান ১৫,০০০ কানাডিয়ান ডলাৰ (প্ৰায় ৮,৮৮,০০০ টকা)। বঁটাটোত দিয়া স্বৰ্ণ পদকটোৰ এফালে গ্ৰীক গণিতজ্ঞ আৰ্কিমিডিছৰ মূৰ্তি আৰু লগতে লেটিন ভাষাত লিখা এটি উক্তি আছে। উক্তিটো হ’ল —

“Transire Suum pectus mundoque potiri” যাৰ অৰ্থ “Rise above oneself and grasp the world” অৰ্থাৎ

“নিজকে নিজে উত্তৰণ কৰা বিশ্বক উপলব্ধি কৰা”
পদকটোৰ আনটোফালে লেটিন ভাষাত
লিখা আছে —

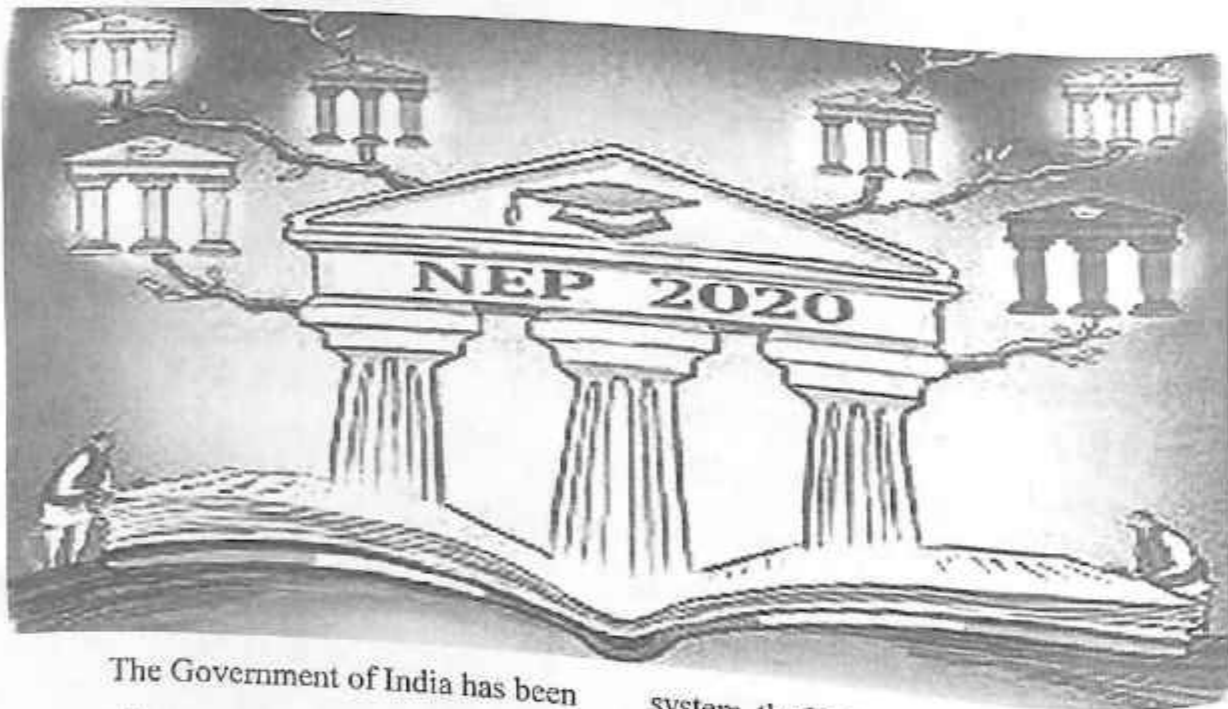
CON GREGATI
EX TOTO ORBE
MATHEMATICI
OB SCRIPTA INSIGNIA
TRIBUERE



অনুবাদ : [“Mathematician gathered from the entire world have awarded [understood but not written: “this prize”] for outstanding writings.” অৰ্থাৎ গোটেই পৃথিৱীৰ পৰা একত্ৰিত হোৱা গণিতজ্ঞ সকলৰ উৎকৃষ্ট লিখনিৰ বাবে এই পুৰস্কাৰ দিয়া হয়।

The National Education Policy, 2020 (NEP 2020)

Dr. Raju Subba
Assistant Professor
Department of Management



The Government of India has been sponsoring a range of programmes to combat illiteracy in both rural and urban India since the country's independence in 1947. India's first Minister of Education, Maulana Abul Kalam Azad, envisioned a strong central government authority over education throughout the country, with a unified educational system. To propose suggestions to modernise India's education

system, the Union government established the University Education Commission (1948-1949), the Secondary Education Commission (1952-1953), the University Grants Commission, and the Kothari Commission (1964-66). The government of Jawaharlal Nehru, India's first Prime Minister, adopted the Resolution on Scientific Policy. The creation of high-quality scientific education institutes, such

as the Indian Institutes of Technology, was supported by the Nehru government. The National Council of Educational Research and Training (NCERT) was established by the Union government in 1961 as an autonomous organisation that would advise both the Union and state governments on the formulation and implementation of education policies (Source: "National Policy on Education," 2021).

The year 2020 marked a major positive breakthrough in the form of the National Education Policy 2020 — re-imagining the educational landscape through equity, inclusion and excellence in education. Though the year started with unprecedented times, NEP 2020 was the much-needed silver lining. As we complete a year to this progressive roadmap, let's look at the instructional sensitivity and mounting steps which are accelerating our progress towards the realisation of this omnibus policy. Based on the pillars of "Accessibility, Equity, Quality, Affordability, Accountability", NEP aims at transforming India into a vibrant knowledge hub.

The National Education Policy 2020 (NEP 2020), launched on 29 July

2020, outlines the vision of India's new education system. NEP 2020 focuses on five pillars: Affordability, Accessibility, Quality, Equity, and Accountability – to ensure continual learning. It has been crafted consistent with the needs of the citizens as a demand for knowledge in society and economy called for a need to acquire new skills on a regular basis. Thus, providing quality education and creating lifelong learning opportunities for all, leading to full and productive employment and decent work as enlisted in United Nations Sustainable Development Goals 2030, forms the thrust of NEP 2020. The new policy replaces the previous National Policy on Education, 1986 and forms a comprehensive framework to transform both elementary and higher education in India by 2040 (Source: "National Education Policy 2020," 2021)

The National Education Policy 2020 has 'emphasised' on the use of mother tongue or local language as the medium of instruction till Class 5 while, recommending its continuance till Class 8 and beyond. It also states that no language will be imposed on the students. The language policy in NEP is a broad *guideline* and *advisory* in nature;

and it is up to the states, institutions, and schools to decide on the implementation. Education in India is a Concurrent List subject. The new 5+3+3+4 Pattern of Schooling

Here is the age-wise and class-wise breakdown of the 5+3+3+4 curricular and pedagogical structure of New Education Policy 2020. It is based on the cognitive-developmental stages of the children.

Stages	Category	Grade/Class	Age	Remarks
Foundation Stage	Pre School/ Anganwadi	Pre-Kindergarten	2-5	This will cover children of ages 3-8 years. The focus of studies will be in activity-based learning.
		Kindergarten	5-6	
Preparatory Stage	Primary School	1 st Grade	6-7	It will gradually introduce subjects like speaking, reading, writing, physical education, languages, art, science and mathematics.
		2 nd Grade	7-8	
		3 rd Grade	8-9	
		4 th Grade	9-10	
		5 th Grade	10-11	
Middle stage	Middle School	6 th Grade	11-12	It will introduce students to the more abstract concepts in subjects of mathematics, sciences, social sciences, arts and humanities.
		7 th Grade	12-13	
		8 th Grade	13-14	
Secondary Stage	Junior High School	9 th Grade	14-15	These 4 years of study are intended to inculcate multidisciplinary study, coupled with depth and critical thinking. Multiple options of subjects will be provided.
		10 th Grade	15-16	
	Senior High School	11 th Grade	16-17	
		12 th Grade	17-18	
Higher Education (College/University)	Undergraduate School	First Year	18-19	1-year Vocational Certificate
		Second Year	19-20	2-years Vocational Diploma
		Third Year	20-21	3-years Bachelor's degree (Optional and limited)
		Fourth Year	21-22	4-years multidisciplinary Bachelor's degree (Preferred)
		Fifth Year	22-23	5-years MBBS, a bachelor degree in medicine
	Graduate Level	First Year	21+	(With various degrees and curricular partitions thereof)
		Second Year	22+	
		Third Year	23+	
Doctoral		24+		

Source: National Education Policy 2020

NEP 2020 outlines the vision of India's School education system. The new policy replaces the previous National Policy on Education, 1986. The policy is a comprehensive framework for elementary education to higher education as well as vocational training in both rural and urban India. The policy aim was to transform India's education system by 2021. As per NEP2020, the "10 + 2" structure is to be replaced with "5+3+3+4" model. 5+3+3+4 refers to 5 foundational years, whether in an *anganwadi*, pre-school or *balvatika*. As per the new school education system of 5+3+3+4 outlined in NEP 2020, children will spend 5 years in the Foundational stage, 3 years in the Preparatory stage, 3 years in the Middle stage, and 4 years in the Secondary stage. The division of stages has been made in line with the kind of cognitive development stages that a child goes through early childhood, school years, and secondary stage. Here is the age-wise breakdown of the different levels of the new school education system:

1. Foundational stage

For agesgroup of 3 to 8 for classes: Anganwadi/pre-school, class 1 & class 2
The foundational stage of education as per

the national education policy will comprise 3 years or preschool or anganwadi education followed by two years of primary classes (classes 1 and 2). This stage will focus on teaching in play-based or activity-based methods and on the development of language skills. The Foundational Stage will consist of five years of flexible, multilevel, play/activity-based learning and the curriculum and pedagogy of ECCE as mentioned in para.

2. Preparatory stage

For agesgroup of 8 to 11 for classes: Class 3 to Class 5

The focus in the preparatory stage will remain on language development and numeracy skills.

Here, the method of teaching and learning would be play and activity-based, and also include classroom interactions and the element of discovery. The Preparatory Stage will comprise three years of education building on the play, discovery, and activity-based pedagogical and curricular style of the Foundational Stage, and will also begin to incorporate some light text books as well as aspects of more formal but interactive classroom learning, in order to lay a solid groundwork across subjects, including reading, writing,

speaking, physical education, art, languages, science, and mathematics.

3. Middle stage

For agesgroup of 11 to 14 for classes: Class 6 to Class 8 As per NEP 2020, this stage of school education will focus on critical learning objectives, which is a big shift from the rote learning methods used in our education system for years. This stage will work on experiential learning in the sciences, mathematics, arts, social sciences and humanities. The Middle Stage will comprise three years of education, building on the pedagogical and curricular style of the Preparatory Stage, but with the introduction of subject teachers for learning and discussion of the more abstract concepts in each subject that students will be ready for at this stage across the sciences, mathematics, arts, social sciences, and humanities. Experiential learning within each subject, and explorations of relations among different subjects, will be encouraged and emphasized despite the introduction of more specialized subjects and subject teachers.

4. Secondary stage

For agesgroup group of 14 to 18 for classes: Class 9 to Class 12

This stage will cover two phases'

classes 9 and 10, and classes 11 and 12. The main change in these classes is the shift to a multidisciplinary system where students will have access to a variety of subject combinations that they can choose as per their skills and interest areas instead of being strictly divided into Arts, Science and Commerce categories. This stage will again push for greater critical thinking and flexibility in the thought process. The Secondary Stage will comprise of four years of multidisciplinary study, building on the subject-oriented pedagogical and curricular style of the Middle Stage, but with greater depth, greater critical thinking, greater attention to life aspirations, and greater flexibility and student choice of subjects. In particular students would continue to have the option of exiting after Grade 10 and re-entering in the next phase to pursue vocational or any other courses available in Grades 11- 12, including at a more specialized school, if so desired.

Examinations for Foundations, Preparatory, Middle & Secondary

Instead of exams being held every academic year, school students attend three exams, in classes 2, 5 and 8. Board exams are held for classes 10 and 12. Standards for Board exams is established by an

assessment body, *PARAKH (Performance Assessment, Review and Analysis of Knowledge for Holistic Development)*. To make them easier, these exams would be conducted twice a year, with students being offered up to two attempts. The exam itself would have two parts, namely the objective and the descriptive (Source: "Education in India," 2021)

Higher Education in NEP 2020

The NEP 2020 was conceived to raise the Gross Enrolment Ratio (GER) from the current 26 percent to 50 percent by 2030 in the higher education space. It aims at building the overall personality of students by strengthening infrastructure for open and distance learning, online education and increasing the use of technology in education. Moreover, the National Research Foundation (NRF) will be set up to boost research work in the country. A National Accreditation Council (NAC) envisaged as a single regulator for higher education institutions across the country will be established. The Higher Education Council of India (HECI) will have multiple verticals to fulfil various roles. Efforts will be undertaken to set up a National Recruitment Agency for all government recruitment exams, and a Common Eligibility

Test (CET) for various recruitment exams of the same level.

Moreover, the courses and programmes in subjects, such as Indology, Indian languages, AYUSH systems of medicine, yoga, arts, music, history, culture, and modern India, internationally relevant curricula in the sciences, social sciences, and beyond, meaningful opportunities for social engagement, quality residential facilities and on-campus support, etc. will be fostered to attain this goal of global quality standards.

Snapshots of NEP 2020 in Higher Education

Gross Enrolment Ratio in higher education to be raised to 50% by 2035. Also, 3.5 crore seats to be added in higher education. The current Gross Enrolment Ratio (GER) in higher education is 26.3%.

Holistic Undergraduate education with a flexible curriculum can be of 3 or 4 years with multiple exit options and appropriate certification within this period.

M.Phil courses will be discontinued and all the courses at undergraduate, postgraduate and PhD level will now be interdisciplinary. Academic Bank of Credits to be established to facilitate Transfer of Credits. Multidisciplinary Education and Research

Universities (MERUs), at par with IITs, IIMs, to be set up as models of best multidisciplinary education of global standards in the country.

The National Research Foundation will be created as an apex body for fostering a strong research culture and building research capacity across higher education.

Higher Education Commission of India (HECI) will be set up as a single umbrella body for the entire higher education, excluding medical and legal education. Public and private higher education institutions will be governed by the same set of norms for regulation, accreditation and academic standards. Also, HECI will be having four independent verticals namely,

- i. National Higher Education Regulatory Council (NHERC) for regulation,
- ii. General Education Council (GEC) for standard setting,
- iii. Higher Education Grants Council (HEGC) for funding,
- iv. National Accreditation Council (NAC) for accreditation.

Affiliation of colleges is to be phased out in 15 years and a stage-wise mechanism to be established for granting

graded autonomy to colleges. Over a period of time, every college is expected to develop into either an autonomous degree-granting College, or a constituent college of a university.

Other Changes

An autonomous body, the National Educational Technology Forum (NETF), will be created to provide a platform for the free exchange of ideas on the use of technology to enhance learning, assessment, planning, administration.

National Assessment Centre- 'PARAKH' has been created to assess the students.

It also paves the way for foreign universities to set up campuses in India.

It emphasizes setting up of Gender Inclusion Fund, Special Education Zones for disadvantaged regions and groups.

National Institute for Pali, Persian and Prakrit, Indian Institute of Translation and Interpretation to be set up.

It also aims to increase the public investment in the Education sector to reach 6% of GDP at the earliest.

Currently, India spends around 4.6 % of its total GDP on education (Source: National Education Policy, 2020, n.d.)

Accreditation in Higher Education

Regulatory mechanisms of higher education would have "accreditation" conducted by an independent body amongst other key functions. Institutions will have the option to run Open Distance Learning (ODL) and online programmes, provided they are accredited to do so, to enhance their offerings, improve access, increase GER, and provide opportunities for lifelong learning. The accreditation scheme for improving credibility of Learning Service Provider (LSP) has been developed by National Accreditation Board for Education and Training (NABET), Quality Council of India (QCI) under Department of Industrial Promotion and Internal Trade (DPIIT), Ministry of Commerce and Industries, Government of India. (Source: "National Education Policy 2020," 2021) Teacher Education in NEP 2020

As teacher education requires multidisciplinary inputs, and education in high-quality content as well as pedagogy, all teacher education programmes must be conducted within composite multidisciplinary institutions. To this end, all multidisciplinary universities and colleges - will aim to establish, education departments which, besides carrying out cutting-edge research in various aspects

of education, will also run B.Ed. programmes, in collaboration with other departments such as psychology, philosophy, sociology, neuroscience, Indian languages, arts, music, history, literature, physical education, science and mathematics. Moreover, all stand-alone TEIs will be required to convert to multidisciplinary institutions by 2030, since they will have to offer the 4-year integrated teacher preparation programme.

The central government has announced the four-year Integrated Teacher Education Program (ITEP) specially designed for school teachers, which will be offered by more than 45 institutes across the nation from January 2022. The program comes under the National Education Policy 2020, where dual-major bachelor's degrees will be offered under ITEP, integrating basic BA and BSc degrees with BEd. According to an official statement issued by Education Minister "A major initiative in teacher education! 4 Year ITEP, a dual major holistic bachelor's degree, offering B.A.B.Ed./B.Sc.B.Ed/B.Com.B.Ed. is launched by NCTE covering one of the major mandates of NEP 2020," the minister tweeted. These courses will help candidates save one year for those who

are pursuing a BEd after completing a bachelor's degree, which currently takes 5 years.

NEP 2020 Transforming the Vision for Education

In 2021, we have already shifted assessment gears to a diagnostic approach — from content-based assessment to competency-based, making Board exams “easier” in the sense that they test primarily core competencies rather than content memorisation. With the ongoing emphasis on transforming assessment for optimising learning and the holistic development of all students in tandem with the environment, the focus is on regular, formative and competency-based learning and development; focus on “assessment for learning”, testing of higher-order skills (analysis, critical thinking and conceptual clarity, etc), multimodal assessment through multiple-choice questions to reach the top bracket of Bloom's Taxonomy, learning through reasoning, storytelling, podcasts, puppetry, etc. Report cards are becoming 360-degree holistic progress cards that will give comprehensive feedback on skills and capabilities, substituting the age-old system of marks. Holistic development and a wide choice

of subjects and courses are proposed as the new distinguishing feature of secondary school education. Today, the school planners and annual calendars are reflecting no hard separation amongst “curricular”, “extra-curricular” and “co-curricular” activities among arts, humanities, and science or between vocational or academic streams.

With the idea that learning should be child-centric, holistic, integrated, enjoyable and engaging, schools are slowly breaking the straitjackets of arts, commerce and science streams in high school, and aiming to introduce vocational courses with internships. The policy envisages a 100 per cent Gross Enrolment Ratio (GER) in school education by 2030.

It is said that the jobs of the future are yet to be invented, but with the focus on 21st-century skills — scientific temper and evidence-based thinking, creativity and innovativeness, sense of aesthetics and art, oral and written communication, health and nutrition, physical education, wellness, fitness and sports, collaboration and teamwork, problem solving and logical reasoning, coding and computational thinking, environmental awareness, water and resources conservation, etc. — we are

slowly beginning to resonate with the Fourth Industrial Revolution. Therefore, one of the targets is that curricular and pedagogical initiatives including the introduction of contemporary subjects such as artificial intelligence, design thinking, holistic health, organic living, etc, are integrated.

To ensure the quality of teacher education across all stages, the policy envisions teacher career progression via meritocracy and 360-degree assessments. Aiming for equitable and inclusive education, the policy reaffirms every citizen's right to dream, thrive and contribute to the nation, bridging the social category gaps in access, participation and learning outcomes. To specially address their educational needs, the NEP has clubbed gender identities, socio-cultural identities, geographical identities, disabilities, and socio-economic conditions to create a new social group called SEDGs. More significantly, schools are to be hubs for endorsing resource efficiency and robust governance in the form of school complexes/clusters which aim to improve support for children where we care and share, collaborate and co-create the best pedagogical practices (Source “How

National Education Policy 2020 Is Transforming the Vision for Education in India,” 2021)

Conclusion

A New Education Policy aims to facilitate an inclusive, participatory and holistic approach, which takes into consideration field experiences, empirical research, stakeholder feedback, as well as lessons learned from best practices. It is a progressive shift towards a more scientific approach to education. The prescribed structure will help to cater the ability of the child — stages of cognitive development as well as social and physical awareness. If implemented in its true vision, the new structure can bring India at par with the leading countries of the world. NEP 2020 aims to provide infrastructure support, innovative education centres to bring back dropouts into the mainstream, besides tracking students and their learning levels, facilitating multiple pathways to learning involving both formal and non-formal education modes and association of counsellors or well-trained social workers with schools. Having a single regulator for higher education institutions, multiple entry and exit options in degree courses, the low-stakes board exams, and common entrance

exams for universities — these are some of the key takeaways from the new policy. Each of these reforms reflects the fact that India is evolving as an economy, and is preparing to be recognised as a force to be reckoned with.

References

Education in India. (2021). In *Wikipedia*. https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Education_in_India&oldid=1058566591
How National Education Policy 2020 is transforming the vision for education in India. (2021, July 29). *The Indian Express*. [https://indianexpress.com/article/opinion/columns/national-education-policy-nep-2020-transforming-india-7429011/Jebaraj,P.\(n.d.\).NationalEducationPolicy2020|Newcurriculum,assessmentssystemtorolloutfromacademicyear2021-22.TheHindu.RetrievedDecember13,2021,from](https://indianexpress.com/article/opinion/columns/national-education-policy-nep-2020-transforming-india-7429011/Jebaraj,P.(n.d.).NationalEducationPolicy2020|Newcurriculum,assessmentssystemtorolloutfromacademicyear2021-22.TheHindu.RetrievedDecember13,2021,from)

<https://www.thehindu.com/education/national-education-policy-2020-new-curriculum-assessment-system-to-roll-out-from-academic-year-2021-22/article32649904.ece>

National Education Policy, 2020. (n.d.). Drishti IAS. Retrieved December 13, 2021, from <https://www.drishtiiias.com/daily-updates/daily-news-analysis/national-education-policy-2020>

National Education Policy 2020: Reforms in Higher Education. (2021, September 27). *Digital LEARNING Magazine*. [https://digitallearning.com/2021/09/national-education-policy-2020-reforms-in-higher-education/National-education-policy-\(NEP\)-2020:-Hits-and-misses|IDR.\(2020,August7\).IndiaDevelopmentReview.https://idronline.org/nep-2020-hits-and-misses/](https://digitallearning.com/2021/09/national-education-policy-2020-reforms-in-higher-education/National-education-policy-(NEP)-2020:-Hits-and-misses|IDR.(2020,August7).IndiaDevelopmentReview.https://idronline.org/nep-2020-hits-and-misses/)

অমৃত বাণী :

“ যদি কাৰোবাৰ চিত্ৰবিদ্যা নাইবা অন্য কোনো শিল্প বিদ্যাত পাবদৰ্শিতা লাভ কৰিবলৈ অভিলাস থাকে তেন্তে তেওঁ ৰাতিপূৰা শয্যা ত্যাগ কৰাৰ পৰা নিশা বিচনালৈ যোৱাৰ সময়লৈকে সমগ্ৰ মানসিক ভাব আৰু চিন্তা কেবল সেই বিষয়ত নিবিষ্ট ৰাখিব লাগে। ”

—প্ৰসিদ্ধ ইংৰাজ চিত্ৰকৰ বেনলড্‌চ।

COVID-19 and the Barriers to Effective Vaccine Production

Gayatree Hazarika
Assistant Professor
Department of Zoology

The global community has been shaken by the pandemic outbreak of a particular Coronavirus disease (COVID-19), which has already led to the death of a huge number of civilians. And the worrying fact is that the number of reported deaths and the number of infected individuals have been simply increasing at a staggering rate. That is the reason, the global population at large is now questioning: When would we witness the discovery of an effective vaccine against this disease?

The entire process of coming out with an effective vaccine against any kind of pathogenic ailment is a time consuming process. Although at a very short span of time, people at large have already got themselves involved in to the discussions of an effective vaccine against COVID-

19, but they need to consider the fact that medical science is still not blessed with a proper vaccine against diseases like Malaria or HIV that severely affected the population way earlier than COVID-19. Hence in this regard, it is important for the common mass to understand the process of vaccine preparation, the challenges to it, and especially the reasons behind consumption of ample amount of time before coming out with an effective vaccine.

The word “vaccine” originates from the Latin *Variolae vaccinae* (cowpox), which Edward Jenner demonstrated in 1798 could prevent smallpox in humans. Thereafter in 1885, French chemist Louis Pasteur developed what he called a rabies vaccine, although it was merely a rabies antitoxin that functioned as a post-infection



antidote only because of the long incubation period of the rabies germ. However in the modern era, the term vaccine can be defined as all biological preparations made from living organisms to enhance immunity either by treating the disease (therapeutic vaccines) or preventing the same (prophylactic vaccines).

In theory, any infectious disease might be preventable with a vaccine. But in practical terms, the variable nature of the immune response to each specific disease causing organism, have meant that the development of vaccines has been limited only to a few viral and bacterial diseases. In fact, even when immune

mechanism for specific diseases have been understood, none can still give the guarantee that the same vaccine design could successfully be applied to similar disease agents. That is the reason, the entire process of coming out with an effective vaccine is a complex and time consuming affair.

Furthermore, before a vaccine is licensed, it has to pass through a number of processes. After a vaccine is produced, it is first checked by testing it on animals. If there is no particular harm caused to the animal, then the same vaccine is tried upon a small group of people. And if there is no evidence of harm in human beings, testing proceeds to a large number of people. In

humans, testing proceeds in three phases: Phase I clinical trials involve a few dozen subjects; Phase II involves 50 – hundreds of subjects; and, Phase III involves thousands or ten thousand of subjects. And if a safety concern arises at one phase, it would eventually stop the clinical study from advancing to the next phase. Hence it's important for the mass to display patience as scientist work hard to come out with an effective vaccine against COVID-19.

Moreover, the process of vaccine production faces a number of primary challenges even before the scientists move into the ambit of doing extensive research to discover an effective vaccine against a disease. The very first challenge to the process of vaccine production comprises of adequate funding and concerns regarding safety and contamination. Furthermore, public reactions to a vaccine are quite strong, since some people view discovery of vaccines as scientific miracles, while others still feel skeptical to the fact that whether or not a particular vaccine could help them recover from a particular kind of disease. It must also be taken into consideration the fact that vaccines are developed and brought to the market by

pharmaceutical companies and the major dilemma for the pharmaceutical companies is that demand tends not to coincide with an ability to pay. Added to this, inadequate preclinical data and lack of detailed information on protective correlates of immunity contribute to product failure in clinical trials, which is also a major challenge to the process of vaccine production.

In case of Covid 19, atleast 43 vaccines are in development around the world- in Brisbane, Hongkong, in the US , the UK and most scientists are not advocating the conventional method of utilizing weakened forms of germ to build our immunity but instead rather short copies of parts of the virus's genetic code- its DNA or RNA. An American company named Moderna has already started human trials with 45 healthy adult individuals as have been reported by Anthony Fauci, Doctor and head of the US National Institute of Allergy and Infectious Diseases. With the release of the complete genome of Covid-19 virus by the Chinese scientists, researchers from around the world have been concentrating to single out sets of genes that makes specific viral proteins such as the S-protein making the spikes on

the virus's outer envelope characteristic of the coronavirus family to act as antigens (weakened form that elicits an immune response in host). These genes have been synthesized artificially in laboratories by comprising the same materials that make our DNA, have been suspended in vials and sent for human trials.

Jonathan Heeney, a Canadian pathologist who is currently working for the development of the Covid 19 vaccine has raised red warning signals about the uncertainties the vaccine might have to face while interacting with human biology. History has many events in which vaccine trials in humans failed tremendously. In 1942, a yellow fever vaccine contaminated with hepatitis B vaccine had taken the lives of almost 150 American troops. The Cutter incident of 1955 in which the Cutter Laboratories failed to properly deactivate the Polio virus had caused about 40,000 cases of polio, paralyzing hundreds with the deadly disease. In 1976, with the spread of a swine flu in New Jersey, the then President Ford had announced a plan to vaccinate everyone in the country ignoring the advice of Albert Sabin, one of the

অমৃত বাণী :

“ছত্র অবস্থাত জাতীয়তাৰ দ্বাৰা অনুপ্রাণিত হ'ব নোৱাৰিলে ছাত্ৰ জীৱন ব্যৰ্থ।” — ভকণবাম ফুকন।

পণ্ডিত দীননাথ উপাধ্যায়

৪৬

আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়

heroes of Polio vaccine as well as the warnings coming out of clinical trials. Out of the 40 million Americans who were vaccinated in October, around 450 people started contracting the Gullain- Barre syndrome, a neurological disorder by mid December ultimately leading to a complete ban on the vaccine campaign.

Another problem that has been reiterated by an immunologist Sarah Gilbert of the Edward Jenner Institute for Vaccine research is that the main difficulty to screen with the volunteers is that with the increasing risks of transmission, until the results of the volunteers are back, they would have already been exposed to the virus.

All these problems aid to the time that is being needed by researchers to come up with a broad spectrum vaccine that would be effective not just for Covid 19 but also for SARS-CoV and MERS-CoV. The researchers have been emphasizing to design vaccines targeted to destroy the whole family of viruses and thereby, help us win the battle not just for Covid-19 but against all future pandemics.

Integrated Reporting

Dr. Haripriya Dutta

Assistant Professor Department
of Accountancy

Corporate reporting has been evolving over the time across the world. The newest and extremely timely advent to this evolution is Integrated Reporting (IR). The nomenclature is itself the indicative of interplaying more than one aspects of reporting in an interconnected and interdependent manner.

Today, businesses are under the limelight for their conduct towards environment, society and economy at large. Likewise, their interactions with the different stakeholders have appeared to be more intense and rigorous than ever before. Few years back, corporate reporting mostly signifies reporting of financial results, financial position, cash-flow, changes in equity and notes to accounts of an organization after properly certified by a competent authority in a regular interval. However, financial aspect is not the sole indicator of what the organization is and where it will lead. Financial aspect may

create shareholders' values, but not able to contribute towards the inclusive theme of creating sustainable values without being produced with the non-financial information. Realizing the fact, the Prince of Wales together with various UN representatives, the International Integrated Reporting Committee (IIRC) was established in the year 2009. Since then, Integrated Reporting (IR) as a unified and value-based reporting framework has been strived to develop.

IIRC, being the torch bearer in bringing IR framework, defines an integrated report as “a concise communication about how an organization's strategy, governance, performance and prospects, in the context of its external environment, lead to the creation, preservation or erosion of value over the short, medium and long term”. An integrated report is expected to provide information on certain capital types. The

পণ্ডিত দীননাথ উপাধ্যায়

৪৭

আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়

term "capital" for the purpose of IR Framework not only specifies the financial capital, but also includes manufactured capital, intellectual capital, human capital, social & relationship capital and natural capital. Financial capital is obtained by an organization through equity-financing, debt-financing or generated through operation or investment. Manufactured capital includes plant, property and equipment that provide support base for production of goods or rendering services. Intellectual capitals are intellectual properties of the organization, such as patents, copyrights, other rights, licenses, software etc. Human competencies, capabilities and experience,

their loyalty and motivations, inclination towards the organizational governance, ability to understand, develop and implement organizational strategy make them human capital for an organization.

The stock and values of these capitals increase, decrease or transform along with the changes in activities and output of an organization. These phenomena are responsible for value creation, preservation or erosion by an organization over a series of time. Both the providers of financial capital and other stakeholders therefore, require the insight into these essential capitals and their interactions to build informed decisions as given in the figure 1, below:

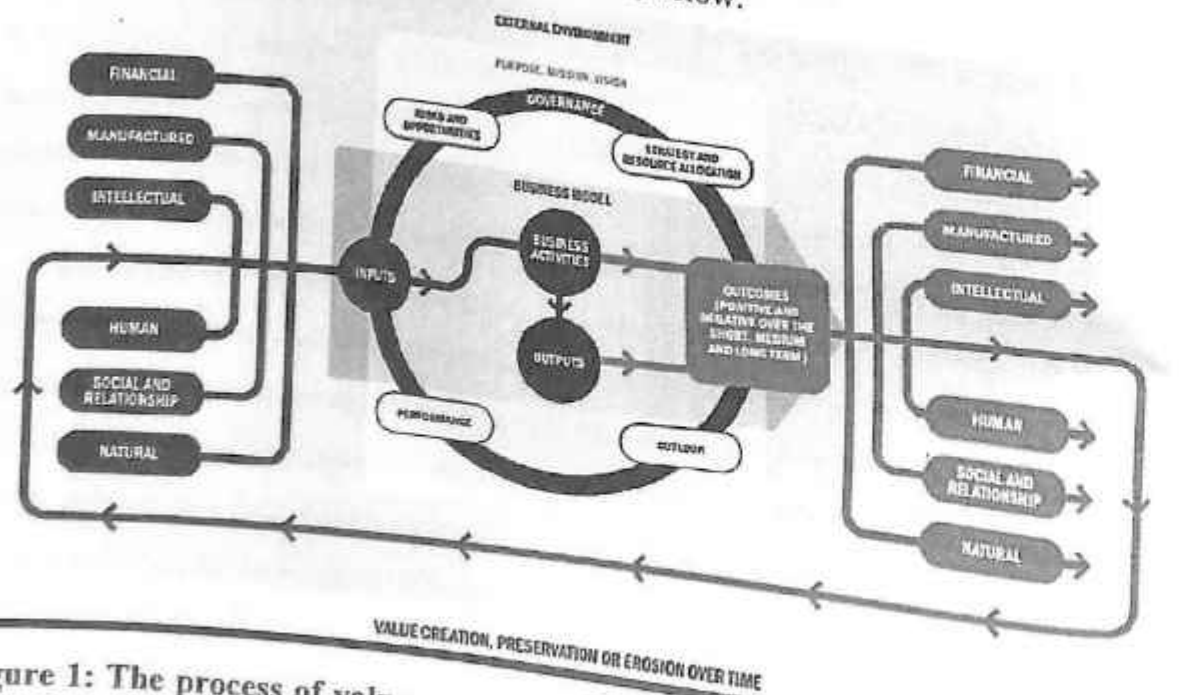


Figure 1: The process of value creation, preservation and erosion

The basic intention of looking beyond the financial reporting is to make the users/stakeholders understood about the risk-reward environment, which materially affects an organization in creating values. Thus, an integrated reporting is expected to provide the following insights about an organization:

- a. The organization's strategy and their implications in creating short, medium and long term values
 - b. The holistic picture of combined, interrelated and interdependent financial and non-financial factors that affect the organization's ability to create values over time.
 - c. The nature and quality of the relationship of organization with that of its key stakeholders
 - d. Both positive and negative matters that can materially affects the organization.
- In nutshell, it can be said that, integrated reporting is the combination of all the reports, that an organization statutorily and ethically has to make public annually, which is illustrated with the following diagram (Figure 2)

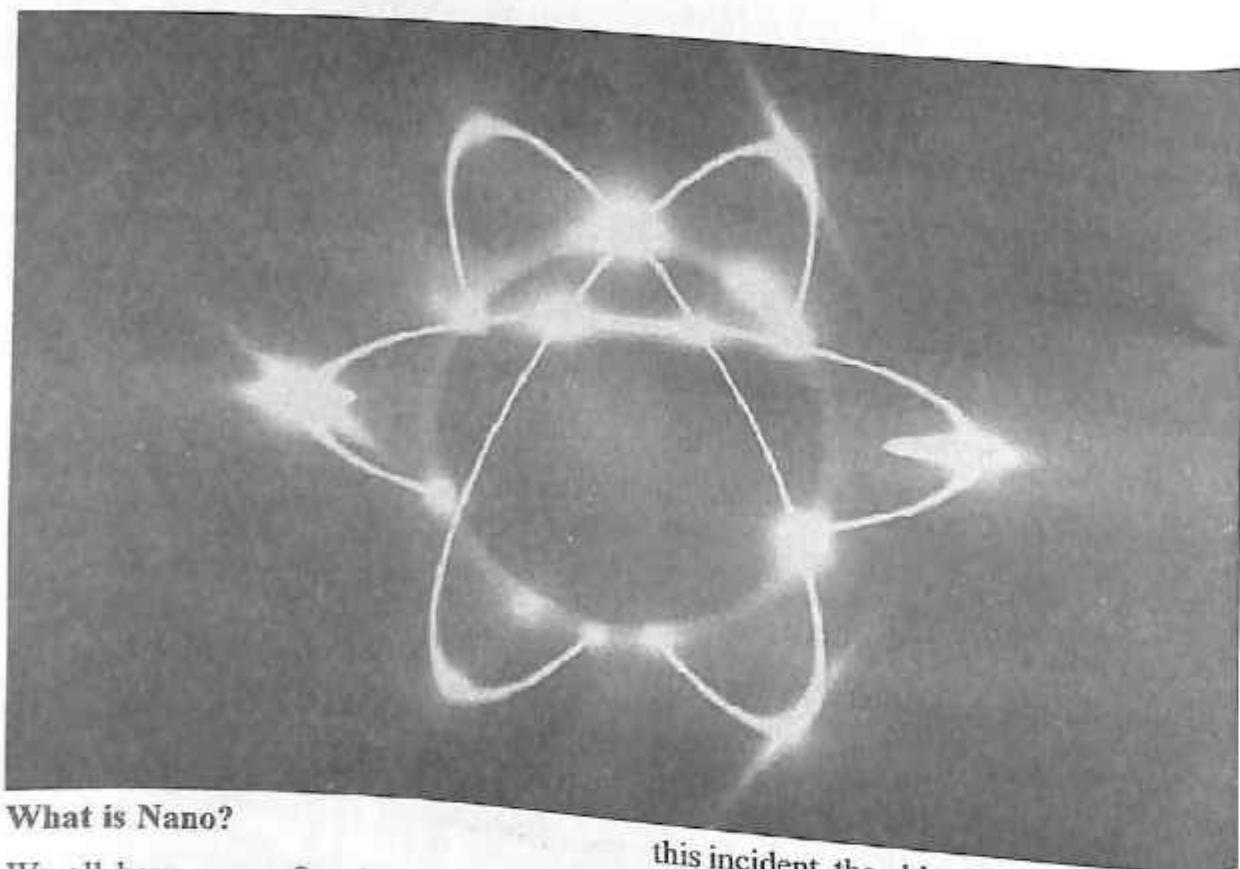


Figure 2: Scope of Integrated Report

In the context of adopting the framework, India has put its first mark almost five years ago (2016 onwards). As per AICL, the training partner of IR in India, there is more than 80 companies in India, who have already adopted integrated reporting. Some of such companies are: Reliance Industries Ltd., Tata Consultancy Services Ltd., HDFC Bank Ltd., ITC Ltd., Dabur India Ltd., JSW Steel Ltd. etc. By adopting IR framework, Indian companies are now being able to accumulate more holistic perspectives, avoid repetition of information across the narrative sections and statutory disclosures, provide equal importance to both positive and negative information, disclose on climate risk etc. However, the framework has evolved recently. We hope, it will be proved effective in demonstrating all its promised advantages in near future.

Nanoscience and its Wide Horizon

Dr. Saurabh Jyoti Hazarika
Assistant Professor
Department of Physics



What is Nano?

We all have very often heard about the story of an old man and his son, where the sons keep quarreling with each other. To teach his sons a lesson about the strength of unity, he first asked his sons to break a single stick which they could easily break. But then the old man came out with a bundle of sticks and again asked them to break the bundle. But this time they couldn't. By

this incident, the old man tried to make his sons realize the benefit of being together and the strength of unity. But this may not always be true. Especially, in case of the field of nanotechnology, it is seen that different properties including the mechanical strength increases when a material is transformed into its nanoform. In today's world, the word nano is used to signify everything which is smaller in size.

We all know about the world's one of the cheapest car Tata nano manufactured by the Tata motors. In 15th of February 2017, ISRO has made a record of launching 104 satellites at a time out of which 103 were nanosatellites. Most of us are using nano SIM in our smartphones. But the real meaning of nano is somewhat different from what we use in general.

A nanometer is obtained if we divide one meter length into 10^9 parts; one part of them is called a nanometer size. How small a nanometer size is can be easily realized if we compare it with the size of human hair. To get thickness of one nanometer, we need to cut a human hair cross sectional into 80,000 parts. A nanomaterial should have at least one dimension within the size of 1 to 100 nanometres. Based on their confinement, a nanomaterial can be two dimensional, one dimensional and zero dimensional. Accordingly, they are called nanosheet or nanofilms, nanowire or nanorods and nanodots.

When we talk about nanomaterials, two terms viz. nanoscience and nanotechnology are frequently used. The term nanoscience is used to describe the size and structure dependent properties of nanomaterials. On the other hand, nanotechnology describes

the manipulation and control of materials in the nanoscale dimension for their use in various industrial and biomedical applications.

Why Nano?

In case of a nanomaterial, more atoms lie on the surface than the bulk. This makes the nanomaterials to have high value of surface to volume ratio. As a result of this, the reactivity and stability of the nanomaterials are increased in a chemical reaction and their physical, chemical, mechanical, optical, opto-electronic, thermal and biological properties are greatly enhanced as compared to their bulk counterpart. For instance, gold nanoparticles are not yellow in colour with which we all are familiar. Nanoscale gold can be red or purple in colour. This size dependent optical property of gold is used for bio-imaging of tumour cells. Similarly nanostructured boron nitride (BN) is found to be even harder than some forms of diamond.

The nanoworld is the mediator between the atom and the solid, from larger molecular aggregate or the small solid object to the strong relationship between surface and volume. The concept of the nanoworld has made possible to treat scientific and

technological domains in the same platform. It has allowed the conventional world to merge with the quantum world. The gap between the different disciplines are disappearing and paving the way for new ways of scientific advancement. The process of miniaturization makes it possible to see, work on and manufacture ever smaller objects. In order to do so, increasingly sophisticated technology is required. The integration of ever smaller objects, coupled with a rise in their number, leads to the emergence of new implementations. With relevance in almost every field of our day to day life, nanotechnology has made significant impact in the areas of communication, computing, textiles, cosmetics, sports, therapy, automotives, environmental

monitoring, fuel cells and energy devices, water purification, catalysis, lubrication, food and beverage industry, etc. Since the study of nanotechnology is applicable to almost all branches of science, therefore it is interdisciplinary in nature. Many of the world's challenging problems are solved through nanotechnology, some of which includes development of portable electronics with large storage capacity, medical devices to treat diseases with fewer side effects, techniques to clean toxic elements from environment etc. However, the synthesis of nanomaterials as per our requirement for their commercial use is still a challenging task and scientists all over the world are trying hard to adopt new methods and techniques to fabricate their purest form.

অমৃত বাণী :

“শিক্ষাই শিশুক প্রকৃত জীৱন যাপনৰ উপযোগী কৰি তুলিব লাগিব।
শিক্ষাই ক'বই লাগিব কেনেকৈ আমি শৰীৰৰ প্ৰতিপালন কৰিব লাগিব। মনৰ
কেনেকৈ চৰ্চা কৰিব লাগিব, কেনেকৈ সমস্যা বিলাক সমাধান কৰিব লাগিব।
কেনেকৈ পৰিয়াল ভৰণ-পোষণ কৰিব লাগিব। এজন সুনামগৰিক হিচাপে কেনেকৈ
ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব।”

— হাৰ্বাৰ্ট স্পেন্সাৰ

Importance of National Service Scheme (NSS) in Student Life

Porag Pachoni
Assistant Professor
(NSS Programme Officer)
Department of Management

India is a country of young generation. The country's future lies on the action of young mind. As a social being, we have responsibility towards each element of the society. To shape the young mind at institutional level for voluntary community service, the National Service Scheme (NSS) was founded in 1969. It is a central scheme under the Ministry of Youth Affairs & Sports, Government of India. It provides opportunity to the student youth of Higher Secondary and Technical Institution, Graduate & Post Graduate colleges and University level of India to take part in different government led community service activities and programmes. The prime aim of the NSS is to provide hands on experience to young students in delivering community service. Since its inception, NSS has been serving different community related activities throughout the country. The motto of

National Service Scheme is **NOT ME BUT YOU.**

Benefits of Being a NSS Volunteer:

NSS provides a great exposure and experience to students which helps in developing value, discipline, character, team work, sociable, personality and life skill through various community engagement programmes. An active NSS volunteer becomes:

- an accomplished social leader
- an efficient administrator
- a person who understands human nature

A total of five seats are reserved for students under NSS and NCC quota for Post Graduate Courses under Gauhati University. Besides, in other Universities, the seat reservation is available under NSS quota.

Major NSS Activities and Programmes:

Regular Activities: The regular activity



of NSS is organised in a community place, college campus, adopted village, local market, orphanage and old age home etc. The activity includes awareness programmes on various social and health related issues, cleanliness drives, tree plantation, literacy, social harmony, anti-drug awareness, disaster management, blood donation, legal awareness, awareness on social evil etc. The volunteer must have to work for 120 hours in a year for two consecutive years.

Special Camping Programme

It is a seven days residential camp organised in adopted village. A volunteer must attend one special camp within two years of volunteer ship. During the seven

days camp conducted various community related work including construction of village road, drainage system, awareness on various social issues through meeting, street play and other innovative ideas which can help in social change.

National Integration Camp (NIC)

The National Integration Camp (NIC) is organized every year with a duration of seven days having day-night boarding & lodging facilities. These camps are hosted in different parts of India. Each camp includes 200 NSS volunteers to undertake the scheduled activities. The objectives of the National Integration Camp are to make the NSS volunteers aware of the rich cultural diversity of India, history

of our diversified culture, National pride through knowledge about India and to integrate the nation through social service. **Adventure Program:** The adventure camps are held every year which are attended by approximately 1500 NSS volunteers with at least 50% of the volunteers being girl students. These camps are conducted in Himalayan Region in the North and Arunachal Pradesh in North East region. The adventure activities undertaken in these camps includes trekking of mountains, water rafting, Parasailing and basic skiing. The Objectives of Adventure Program are to promote various adventure activities among NSS volunteers, infuse the sense of love towards the various regions of India, enhance leadership qualities, fraternity, team spirit and risk-taking capacity, improvement of physical and mental strength, and exposure to new vocational possibilities.

NSS Republic Day Parade Camp

A Contingent of selected NSS volunteers participates in the Republic Day Parade at Rajpath, New Delhi on 26th of January every year in accordance with the guidelines and requisition of the Ministry of Defence. The Objectives of NSS Republic Day Parade Camp are to enable the volunteers to interact with fellow members hailing from various parts of

India, experience the tradition, custom, culture, language of all states of India, provide a chance to develop overall personality of the student volunteers, constitute the bond of patriotism, national integration, brotherhood and communal harmony.

National Youth Festivals

National Youth Festivals are organized every year from 12th to 16th January by the Government of India, Ministry of Youth Affairs & Sports in collaboration with the State Governments in different parts of the country. Eminent guests, speakers and youth icons are invited to address and interact with about 1500 participating NSS volunteers during the National Youth Festivals. The objectives of National Youth Festivals are to make the volunteers aware of the various festivals celebrated in the country, remind the volunteers of the cultural importance of festivals celebrated in our country and to provide a chance to the NSS volunteers to interact with the resource person or speaker or youth icons.

National Service Scheme Award

The Ministry of Youth Affairs and Sports, Government of India had instituted the National Service Scheme Awards to recognize the voluntary service rendered by NSS volunteers, Programme Officers, N.S.S. units and the university and senior

secondary council. The National Service Scheme Award is bestowed to thirty best NSS volunteers of the country with a prize money of Rs. 50,000/-

each. Similarly, the ten best NSS Units of India are awarded by the NSS Award of worth Rs. One lakh each.

Besides, at the state level, the Government of Assam also bestows awards on significant contribution made by the NSS Unit and the Volunteer. The best ten

volunteers are awarded with Rs. 10,000 each for their notable community works.

Thus, National Service Scheme is a great platform for young students to showcase their talent and skill and also transforming their personal quality. If student becomes responsible, then society will be beautiful. The young student should use and explore this platform and come forward to contribute for national building operation.

Let Us Join NSS.

অমৃত বাণী :

“চিন্তাধাৰাত অন্তৰ্দৃষ্টিৰ প্ৰভাৱ হ'লেই দেশৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যাবোৰলৈ
আওকণীয়া ভাৱ আহি পৰে। দেহ প্ৰসাধন ভাৱতকৈ অন্তৰ প্ৰসাধনভাৱে জগাই তুলিব
পৰাতহে শিক্ষাৰ সাৰ্থকতা।”

— নলিনীবালা দেৱী

“প্ৰকৃত প্ৰেম মহাসাগৰৰ দৰে সীমাহীন, এই প্ৰেম এক অস্তৰৰ মাজত উঠা-
নমা কৰি আটাইবোৰ সীমান্ত অতিক্ৰম কৰি সমগ্ৰ জগতকে আৱৰি ধৰে।”

— মহাত্মা গান্ধী

Personal Finance Management in Everyday Life

Atanu Kumar Mishra
Assistant Professor
Department of Accountancy

Personal finance management is very important in everyday life. Management of personal finance is basically about how we manage our income or money to make our life secure. It also refers the ways to ensure a hassle free bright financial future. Personal finance management skills can help us to utilise our money and increase our income. We need to manage and channelise the money so that we can achieve our financial goals. It primarily focuses on fulfilling an individual's both long-term and short-term financial goals. Without proper planning, we can't achieve those goals. It is very important to plan for and manage money at every step of our lives. One has to classify his total income into three major heads i.e. investments, expenses and savings. Before investing the money one should also consider the risk factor. In finance it is said

that when the risk is more, the rate of return will also be more. Saving a little amount a day can help people to add up enough over the years.

Necessity of Personal Financial Management

The necessity of personal finance management can be understood from the following points-

1. Personal finance helps us make sense of our earnings, monthly expenses and how to budget within that income.
2. It helps us to meet money & security needs.
3. It also increases our savings.
4. Personal finance management can help us to increase our cash flow.
5. Increase standard of living.
6. Creation of emergency fund to face any critical situation.
7. It helps us to increase the value of

- our assets.
8. Reduce tax liabilities.
 9. Retirement planning.
 10. Higher education of children.
 11. Helps in managing money efficiently and to enjoy peace of mind.

Conclusion

Every person must devote time to improve their financial knowledge so as to have a secure future. It is important that one makes a change in their spending habits and plans their incomes before they face any financial crisis. PPF, ELSS, Sukanya Samriddhi

Account, Insurance, etc. are some of the important sources to accumulate wealth in the long run. On the other hand, Recurring Account, NSC, Term Deposit Account, Mutual Fund except ELSS, etc. are some short term plans to accumulate the savings. If anyone have sufficient knowledge about the share market, then they may go for investment in stocks or shares to increase their income in a short period of time. But one should keep in mind that investment in the stock market with limited knowledge is very risky. 000

Sukanya Samriddhi Yojana Account!!



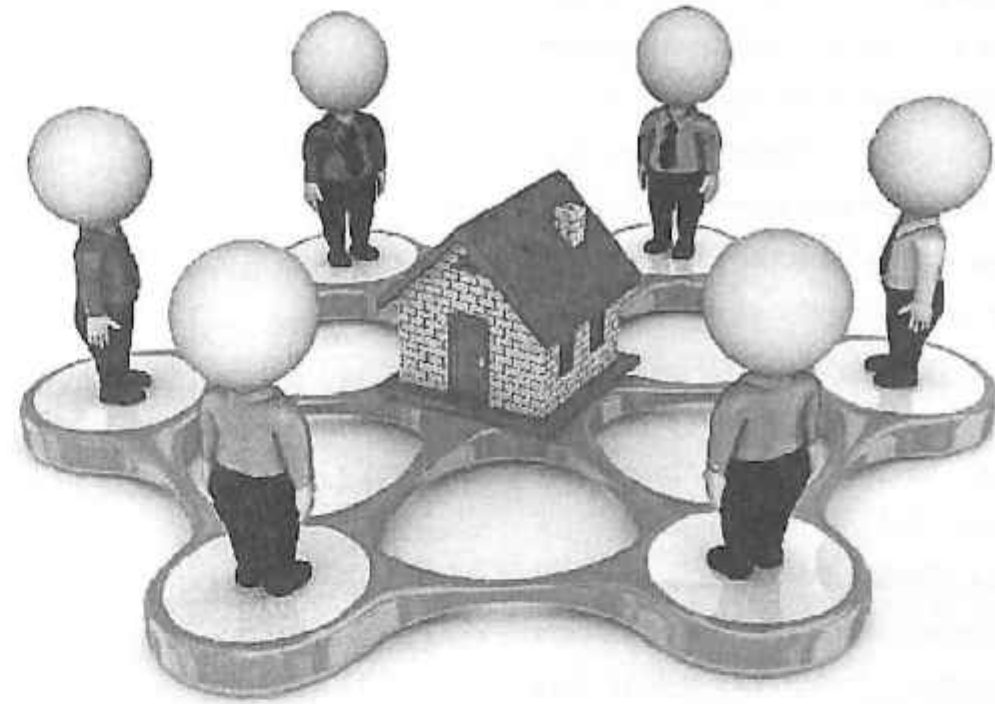
অমৃত বাণী :

“খণ্ডবপবা মোহ হয়, মোহর পবা স্মৃতির ভ্রম হয়। স্মৃতি ভ্রমবপবা বুদ্ধিনাশ আক বুদ্ধিনাশর পবা সকলো নাশ হয়।”

— গীতা

Use of Social Media : A Critique

Dr. Payal Dutta
Assistant Professor
Department of Management



Social media is a buzzword today. With the increasing number of Smartphones available in the market along with the provision of unlimited internet data packs at affordable rates, the accessibility to social media has witnessed an upward trend. No doubt, the origin of social media has been traced back to the need of human

beings to connect with their counterparts in several corners of the world. It is indeed a platform to share information about self with others and create widespread informal networks. But at the same time it is noteworthy to mention whether it is really necessary to upload each and every activity of an individual encountered during the

day... Often people have been found to flaunt in their social media accounts about their boarding a flight to travel to a destination. It is an obvious expression of superiority in social status of the individual. Ironically, very few posts of an individual are found in social media on their boarding a bus or train for travel. They want to acquaint the entire world about their achievements and accomplishments, which often is an expression of vanity. Moreover, people are also found to frequently post their visits to exotic destinations, shopping malls or popular restaurants or the delicious foods that they had or are having. Do they ever upload posts about their visits to a street shop or have they never visited one such? People of almost all ages, especially the young generation, have developed the fad of uploading their pictures/selfies in the social media platforms, which of course must be beautiful enough to fetch the highest number of likes and comments. With the development of various beauty applications, the original pictures are made flawless to make them attractive and beautiful. This has to some extent triggered a phobia as people hesitate to upload their real photos having scars, pimples, wrinkles, etc.. It seems that with growing use of such networking sites, people have become more showy and imitative. They are gradually

detaching from their real selves. These online sites have become a platform for people to display before the entire world how beautiful and happy they are in their lives, for instance, by uploading cheerful vacation photographs, glamorous selfies, smiling family snapshots and other triumphs. But, unfortunately, reality may be the opposite. In other words, the more miserable you are, the happier your social media posts. An article in Quartz written by Leah Fessler (2018) states that looking happy on social media often masks real pain. People are not comfortable to share pictures of their distressing times. They have become fake and enjoy spending as much time as possible on the digital realm. This is due to the fact that they manufacture their own imaginary world of happiness online with all kinds of filters which may be very difficult for them to achieve in real life. Also, people upload posts about their relationship status, anniversaries or other joyous affairs expecting to get maximum likes and congratulations. This makes them grab the phone on its every beep or keep on checking their social media accounts every now and then. In case, they do not receive responses according to their expectations, they start feeling lonely and detached from the society.

However, social media platforms

such as Facebook, Twitter, Instagram, etc. have amplified the disgusting feeling of comparison among individuals. Earlier, people used to compare their lives with that of their near and dear ones, but now they can compare themselves with everyone across the world. And when they find others enjoying lifestyles and doing things which they have not achieved, a feeling of envy creeps in to their minds. They find everything perfect in others' lives. Then they start spending every moment of their lives with that envy, which consistently deepens on every scroll over their accounts online. This affects mostly the youths resulting into anxiety and depression in their lives. Being active in social media all throughout the day has also made the people spend less time chatting and gossiping with their family members. Even during leisure times, almost every member of a family regardless of their ages can be found busy surfing their online accounts rather than enjoying quality family time either knowingly or unknowingly. If this trend continues, the day seems to be not far when people would hardly feel the need of physical existence of human beings around them. Chatting and tweeting in social media platforms has also exerted a massive impact on the use of alphabet in writing. We tend to use minimal letters while chatting or sending messages

online, such as 'u' for 'you'; 'ur' for 'your'; 'asap' for 'as soon as possible'; 'btw' for 'by the way'; and many more. This is likely to affect the spelling skills of mostly the young learners. There are instances of students using such short so-called abbreviations while writing their examinations.

To add, there is also a flock of population who finds it sensible to upload news about death of their familiar ones by posting a picture of the corpse. Does it make sense anyway? To utter dismay, such kinds of posts even receive likes from some out-and-out ignorant users who are acquainted with hitting the like option as the only way to respond to a post in social media, without understanding the significance of the button. Although freedom of expression is a fundamental right granted by the Indian Constitution, it is necessary to be judicial in utilizing the right. It is pertinent to state that uploading status in social media is nowhere criticized or discouraged. As social media is a platform to share one's ideas, thoughts, feelings or activities with others, it is very natural on the part of human beings to do so. But, it is essential to be judgmental and choosy in uploading posts in social media. There are certain happenings in our lives which we want our family, friends and relatives to know about and they will

find it out any way though. Is it really important to publicize such information worldwide or is it done to fulfill one's desire to boast of one's success before the entire world?

Often some people are found to upload posts bullying others whom they dislike or posting communal thoughts and perspectives online. It is very important for a person to be thoughtful and opinionative. However, opinions need to be wise and logical. Additionally, there is a popular saying "opinions should be kept to oneself unless asked for". You can satisfy yourself temporarily by expressing harsh and bitter comments online over controversial issues. But is it really worth in the long run? Moreover, posting disgustful feelings about someone whom you hate does not seem to be encouraging. Confronting someone personally over quarrelsome issues may keep open the door to resolving the disputes sometime in the future. But, making such matters public online will definitely shut the door for

অমৃত বাণী :

"আনক সমালোচনা কৰিবলৈ যোবাব আগতে নিজক সমালোচনা কৰা। নিজে শুদ্ধ আৰু পবিত্ৰ হ'ব পাৰিলেহে আনৰ বিষয়ে মতামত দিয়াৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰিব।"

— চক্ৰেটিচ

resolution forever. Life is too short to waste grumbling over disputes with others.

Social media is an amazing invention that helps people to connect with others across the world and maintain contacts with friends and family members. It is also a wonderful tool to stay updated about the various developments in the field of education, business, political, social and other relevant areas. The entire populace, especially the younger generation are therefore advised to make proper use of such a noble invention. They shall not use social media to put up a front or to convince people that they are happy. There is no need to convince others that you are happy if you are really so. They shall not worry about other people's judgments about them or their lives. Social media shall rather be used to display the real self of an individual. Everyone in this world is unique with respect to their looks, lifestyles, behavior, fads, etc. Thus, we shall not allow these platforms to trigger a feeling of comparison and jealousy towards others.

ECONOMICS: AN OVERVIEW

Priyanka Sharma
Guest Faculty
Department of Economics

Human wants are unlimited

Resources are limited

Resources have alternative uses.....

Economics is a social science of human behaviour which deals with the allocation of scarce resources among alternative uses in such a way so that consumer maximises satisfaction, producer maximises profit, society maximises social welfare.

Definitions of Economics

Various definitions of economics have been developed during the course of history which can be broadly classified into four parts:

Wealth Definition by Adam Smith

Welfare Definition by Alfred Marshall

Scarcity Definition by Lionel Robbins

Growth Oriented Definition by Samuelson.

Wealth Definition

According to Adam Smith, 'Economics is the science of wealth'

Welfare Definition

According to Alfred Marshall,

'Economics is a study of man in the ordinary business of life. It enquires how he gets his income and how he uses it.'

Scarcity Definition

According to Prof. Lionel Robbins, 'Economics is the science which studies human behaviour as a relationship between ends and scarce means which have alternative uses.'

Growth Oriented Definition

According to Prof. Samuelson, 'Economics is the study of how man and society choose, with or without the use of money, to employ scarce productive resources, which could have alternative uses to produce various commodities over time and distribute them for consumption now and in the future among various people and groups of society.'

Among all the definitions Samuelson's definition is considered to be most appropriate and satisfactory as it not only includes all the issues which were highlighted in the earlier definitions but also takes up the issues of growth and

social welfare.

BRANCHES OF ECONOMICS

MICROECONOMICS- It is that branch of economics which studies the economy at a small level. E.g. individual income, individual demand, individual supply, individual output etc.

MACROECONOMICS- It is that branch of economics which studies the economy at an aggregate level. E.g. national income, aggregate demand, aggregate supply, national output etc.

PUBLIC ECONOMICS- It is the study of government policy through the lens of economic efficiency and equity. It builds on the theory of welfare economics and is ultimately used as a tool to improve social welfare. Public revenue, Public expenditure, Public debt etc are studied here.

BUSINESS ECONOMICS- It is a field of applied economics that studies the financial, organizational, market related and environmental issues faced by corporations. It encompasses subjects such as the concept of scarcity, product factors, distribution and consumption.

DEVELOPMENT ECONOMICS- It is a branch of economics that focusses on

improving fiscal, economic and social conditions in developing countries. It encompasses various growth models viz. The Harrod-Domar model, the Solow Model, Endogeneous growth models etc.

MONETARY ECONOMICS- It is that branch of economics that studies the different competing theories of money. It provides a framework for analyzing money and consider its functions and it considers how money can gain acceptance purely because of its convenience as a public good.

MATHEMATICAL ECONOMICS- It is the application of mathematical methods to represent theories and analyze problems in economics. Differentiation, integration etc are used to find out various economics concepts viz, Total revenue, Marginal revenue, Consumption function, Saving function, Marginal propensity to consume, Marginal propensity to save etc

FINANCIAL ECONOMICS- It is a branch of economics that analyzes the use and distribution of resources in the markets. Financial decisions must often take into account future events whether those be related to individual stocks, portfolios or the market as a whole

INDUSTRIAL ECONOMICS- It is that

branch of economics which deals with the economic problems of firms and industries and their relationship with society.

IMPORTANT LAWS IN ECONOMICS

LAW OF DEMAND- Other things remaining constant, law of demand states inverse relationship between price and quantity demanded i.e. as price increases, quantity demanded decreases and vice versa.

LAW OF SUPPLY- Other things remaining constant, law of supply states direct or positive relationship between price and quantity supplied i.e. as price increases, quantity supplied also increases and vice versa.

LAW OF DIMINISHING MARGINAL UTILITY- It states that as the consumer goes on consuming more and more units of a commodity, marginal utility goes on diminishing

IMPORTANCE OF ECONOMICS TO STUDENTS

Economics is multidisciplinary in nature. The various disciplines viz, law, engineering, mass communication and journalism, commerce etc incorporates economics as a part of their study. Economics assumes man to be a rational being where man is guided by rationality

i.e. consumers maximize satisfaction, producer maximises profit and society maximises welfare. Economics enables the students to understand past, future and current models and apply them to societies, governments, businesses and individuals. It helps to identify the policy measures that encourage prosperity and avoid inefficiency, making it a crucial driver in the search of sustainable growth. Economics being an applied subject helps the students in developing their abilities of critical thinking and problem solving. It enables the students to make better choices in life and prepare them for a better future. Students can make use of the various laws in Economics viz, law of demand, law of supply, law of diminishing marginal utility etc in their day-to-day life.

CAREER PROSPECTS OF ECONOMICS

Economics being a highly demanding subject, its scope is very wide and the students with Economics degree can have access to a wide range of career opportunities viz, economist, professor, researcher, banker, business reporter, personal financial advisor, economic consultant, civil services and various other competitive examination, Multinational corporations etc.

How to Behave in a Library

Banasri Deka
Librarian

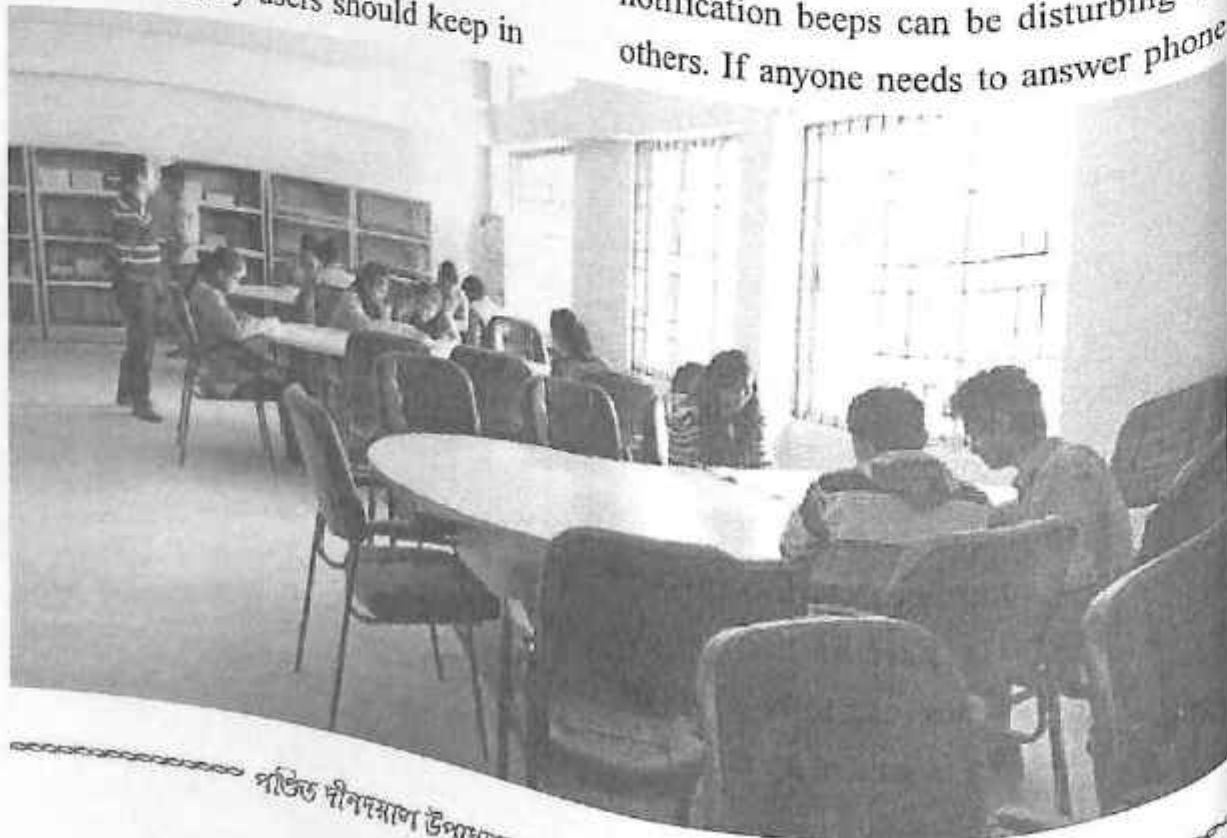
A library is a collection of organized information in written, printed or in digitized form. The resources are arranged in such a way that users can easily access them. Libraries and its resources should be treated with respect and care. Though each and every library set specific rules for their library but there is some unwritten code of conduct that generally applies to every library. It is necessary to know the proper library etiquette before visiting.

Library is not a place for gossip
The library users should keep in

mind that they are not only one who is present in the library. There are other people too who come to the library to study in silence. A pin drop silence should maintain at the library. It is most common but one of the mostly violated code of conduct.

Put your gadgets on silent mode

Every user should keep their devices on silent mode before entering to the library because loud call rings or notification beeps can be disturbing for others. If anyone needs to answer phone



call, they can talk outside the library. Most libraries have placards of "Silence Please" and "No Mobile Phones Allowed". And these basic rules should obey by the library patrons.

Respect library property

Library has a good collection of books, journals and other kind of information sources. With the increase in internet facilities digitization has also become common. Users should aware of the fact that these resources should be handled with absolute care. Such little care helps in increasing the lifespan of those properties.

Don't bring any snacks or beverages

Library is not a cafeteria. Therefore users should be extra careful not to bring any snacks or beverages to the library.

Leftover of the foods attract various insects and they can damage the library resources.

Respect library staff

Library employees work hard to maintain the decorum of the library and try their level best to provide all facilities to the patrons. Library employees have the right to a safe and respectful work environment. The patrons should use polite and moderate voice tone while asking for something to the employees. The library staff may ask the patron to leave the library if they are found uncooperative or argumentive.

Many people have forgotten how to behave in a library. Through this article I request all the users to follow these basic rules to maintain a good environment for a library.

অমৃত বাণী :

“জ্ঞানৰ সঁফুৰাটো এদল মুষ্টিমেয় মানুহৰ মাজত আৱদ্ধ কৰি ৰখাৰ অৰ্থ
হ'ল এটা জাতিৰ জ্ঞান স্পৃহাৰ উদ্যম ধ্বংস কৰি জাতিটোক বৌদ্ধিক দৰিদ্ৰতাৰ
ফালে আগুৱাই লৈ যোৱা”

— আইনষ্টাইন

Digitization of College Libraries

Anupam Sarma
Assistant Librarian
Central Library

Introduction

The recent trend in development of new technologies has enhanced innovation with a great impact on every facet of many disciplines. The domains of global knowledge and information have also changed shape accordingly, i.e. from the ideology of printed books to the web-based documents and from the conventional library to the digital library. The concept of digital library is to exploit the facilities of the collected information with a mission statement of sharing the available resources globally for providing easily accessible of the right information to the right community users at the right time. Information can be organized on computers and made available over a web network system containing diverse collections of such information for use by different types of end-users. Thus, in digital environment documents are available in an electronic form of media with the provision of accessibility to every piece of information in any format from any remote location. However, the

digitization of library resources should be systematically organized and properly managed for easy access. The dominant aspect in the development of libraries is the ongoing move towards the digital distribution of information through the global network infrastructure (Mackenzie Owen, 1997). Now the trend in digital format is to store a large amount of information and this has brought new dimension to maintain the libraries as a living reality in the 21st century.

Definitions of Digital Library

Donald J. Waters - 1998

Digital Library Federation (DLF) defined digital libraries are organizations that provide the resources, including the specialized staff, to select, structure, offer intellectual access to, interpret, distribute, preserve the integrity of, and ensure the persistence over time of collections of digital works so that they are readily and economically available for use by a defined community or set of communities.

Stephen P. Harter - 1997

A digital library contains digital representations of the objects found in it - most understandings of digital library probably also assumes that it will be accessible via the internet, though not necessarily to everyone. But the idea of digitization is perhaps the only characteristic of a digital library on which there is universal agreement.

William Y. Arms - 2000

An informal definition of a digital library is a managed of collection information, with associated services, where the information is stored in digital formats and accessible over a network. A crucial part of this definition is that the information is managed. A stream of data sent to earth from a satellite is not library. The same data, when organized systematically, becomes a digital library collection.

Summarizing these definitions in a simple term, digital libraries are the collections of information resources recorded, stored and organized in an electronic format for easy access even by the remote users through computer networks, internet and Wi-Fi systems. Today, we are living in a competitive world, which is rapidly developing, where everyday life is needed and dependent on

information and knowledge. With the ever-changing curriculum even in colleges, both the faculty and students acquire, disseminate, and use knowledge more effectively for their educational purposes. Hence, digital libraries are needed in the colleges to let libraries offer new changes and improve services, in order to raise the standards of college libraries in the state. It has now become one of the new emerging modes of information delivery to communicate knowledge on-campus and off-campus through online network system.

Value-added Digital Libraries

In this present era of information needs, the networked information infrastructure is a vast collection of available knowledge resources to which any community users can have immediate and complete access. What users actually need, however, is a mechanism which can relate their specific knowledge needs to distinct resources. This is precisely the area where the added value of libraries for the users can be found. Hence, selection, storage, service and support are basically the functions of the library to serve the end users and will help to make the global network infrastructure an efficient and manageable knowledge environment. Libraries recreate the network into an effective source of knowledge tailored to

the specific needs of users. Moreover, the other added value of the library is the provision of information chain notably as a link between publishers and end-users through the resources based on license agreements (Mackenzie Owen, 1997).

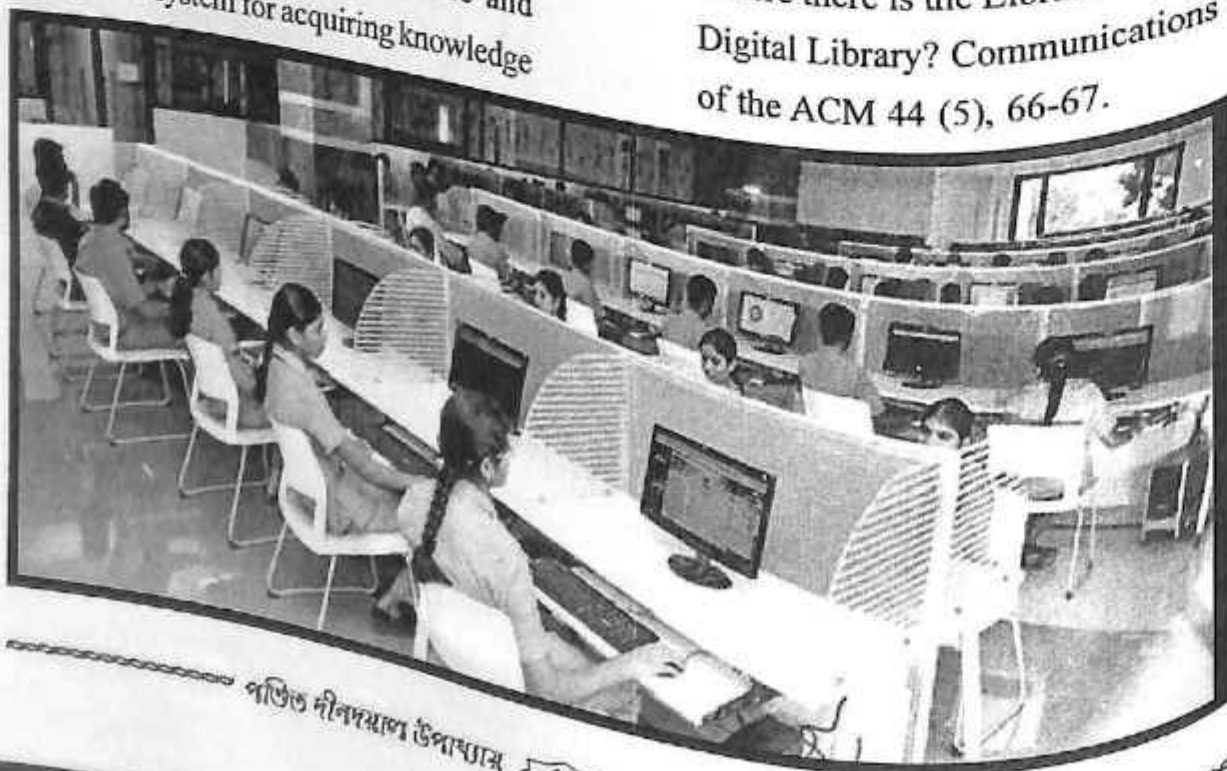
Conclusion

Libraries, be they academic, special or public libraries, exist to meet the information needs and serve their end-users better, as members of the future generations, whether their needs are for physically based or digital information. As part of their mission, it is vital to adapt and integrate new technologies, resources, and information so that they will continue to be primary information resources to meet the users' need and expectation (Freedman, 2003). Today, digital revolution has offered tremendous potential to add value and reshape the system for acquiring knowledge

and information delivery. Therefore, it is clearly seen that if college education has to be maintained and developed further, the Government will have to step up measures for encouraging computer facilities and digitization the college libraries which are the basic needs of academic community and must be met on priority.

References

1. Arms, William Y. (1995) Key Concepts in the Architecture of the Digital Library. D-LIB Magazine. Available at: <http://www.dlib.org/dlib/July1995/07arms.html> (accessed on October 20, 2009).
2. Borgman, Christine L. (2001) Where there is the Librarian in the Digital Library? Communications of the ACM 44 (5), 66-67.



3. Challam, M. (2007) Evaluation of College Libraries in Meghalaya: A Case Study. Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Degree of PhD. Deptt. of Lib. & Inf. Sc., NEHU, Shillong. 257 p.
4. Cleveland, Gary (1998) Digital Libraries: Definitions, Issues and Challenges. UDT Core Programme, March 1998. Available at: <http://archive.ifla.org/VI/op/udtop8/udtop8.htm> (accessed on August 27, 2009).

5. Freedman, Maurice J. (2003) Continuity and Change for U.S. Libraries in the Digital Age: How U.S. Public and Academic Libraries are Confronting the Challenge of the Digital Library. Information Services & Use 23 (5), 211 - 226. Available at: <http://www.dlib.org/dlib/april02/04bookreview.html>
6. Challam, Medalda (2010) Towards Digitization of College Libraries in Meghalaya Problems and Prospects. Available at: <http://ir.inflibnet.ac.in/handle/1944/952>

অমৃত বাণী :

“বেলি মাৰ যায়, কিন্তু গ্ৰহ উপগ্ৰহই তাৰ প্ৰতিবিন্ধেই বাটৰৰাক পথ দেখুৱায়।
কোনোবা জাতি পৃথিৱীত নাইকীয়া হয়, কিন্তু তাৰ মানসিক বিকাশৰ জেউতী বা
প্ৰতিবিন্ধেই পুৰুষানুক্ৰমে মানৱ সমাজক পোহৰ দি থাকে।”

— ড° বাণীকান্ত কাকতি

Marie Curie : The Extraordinary Woman

Bhagyalakshmi Barman
Jr. Assistant



In the history of science some scientists have made a very remarkable imprint forever. One such scientist is

Madam Marie Curie. Marie Curie, nee Maria Salomea Sklodowska, (born November 7, 1867, Warsaw, Congress Kingdom of Poland, Russian Empire- died July 4, 1934, near Sallanches, France), Polish-born French physicist, famous for her work on radioactivity and twice a winner of the Nobel Prize. With Henri Becquerel and her husband, Pierre Curie, she was awarded the 1903 Nobel Prize for physics. She was the sole winner of the 1911 Nobel Prize for Chemistry. She was the first woman to win a Nobel Prize, and she is the only woman to win the award in two different fields.

From childhood she was remarkable for her prodigious memory, and at the age of 16 she won a gold medal on completion of her secondary education at the Russian lycee. Because her father, a teacher of mathematics and physics, lost his savings through bad investment, she had to take work as a teacher and, at the same time, took part in the nationalist "free university," reading in Polish to women workers.

In 1891 Sklodowska went to Paris and, now using the name Marie, began to follow the lectures of Paul Appel, Gabriel Lippmann, and Edmond Bouty at the Sorbonne. There she met physicists who were already well known – Jean Perrin, Charles Maurain, and Aime Cotton. Sklodowska worked far into the night in her student quarters garret and virtually lived on bread, butter and tea. She came first in the licence of physical sciences in 1893. She began to work in Lippmann's research laboratory and in 1894 was placed second in the licence of mathematical science. It was in the spring of that year that she met Pierre Curie. Their marriage (July 25, 1895) marked the start of a partnership that was soon to achieve results of world significance, in particular the discovery of polonium (so called by Marie in honour of her native land) in the summer of 1898 and that of radium a few months later.

Turning her attention to minerals, she found her interest drawn to pitchblende, a mineral whose activity, superior to that of pure uranium, could be explained only by the presence in the ore of small quantities of an unknown substance of very high activity. Pierre Curie then joined her in the work that she had undertaken to resolve this problem and that led the discovery of the new elements, polonium and radium.

While Pierre Curie devoted himself chiefly to the physical study of the new radiations, Marie Curie struggled to obtain pure radium in the metallic state- achieved with the help of the chemist Andre-Louis Debierne, one of Pierre Curie's pupils. On the results of this research, Marie Curie received her doctorate of science in June 1903 and, with Pierre, was awarded the Davy Medal of the Royal Society. Also in 1903 they shared with Becquerel the Nobel Prize for Physics for the discovery of radioactivity. The birth of her two daughters, Irene and Eve, in 1897 and 1904 did not interrupt Marie's intensive scientific work.

The sudden death of Pierre Curie (April 19, 1906) was a bitter blow to Marie Curie, but it was also a decisive turning point in her career: henceforth she was to devote all her energy to completing alone the scientific work that they had undertaken. In 1908 she became titular professor and in 1910 her fundamental treatise on radioactivity was published. In 1911 she was awarded the Nobel Prize for Chemistry, for the isolation of pure radium. Throughout World War I, Marie Curie, with the help of her daughter Irene, devoted herself to the development of the use of X-radiography.

Marie Curie died as a result of leukemia caused by the action of radiation.

Her contribution to physics had been immense, not only in her own work, the importance of which had been demonstrated by the award to her of two Nobel Prizes, but because of her influence on subsequent generations of nuclear physicists and chemists. In 1995, Marie Curie's ashes enshrined in the Pantheon in Paris; she was the first woman to receive this honour for her own achievements. Her

office and laboratory in the Curie Pavilion of the Radium Institute are preserved as the Curie Museum.

Her contribution to science and humanity will be an extraordinary example for coming generations.

(Based on information of M.V. Kumar, The Life and Times of Modame Curie) M.B. Ogilvie, Marie Curie.)

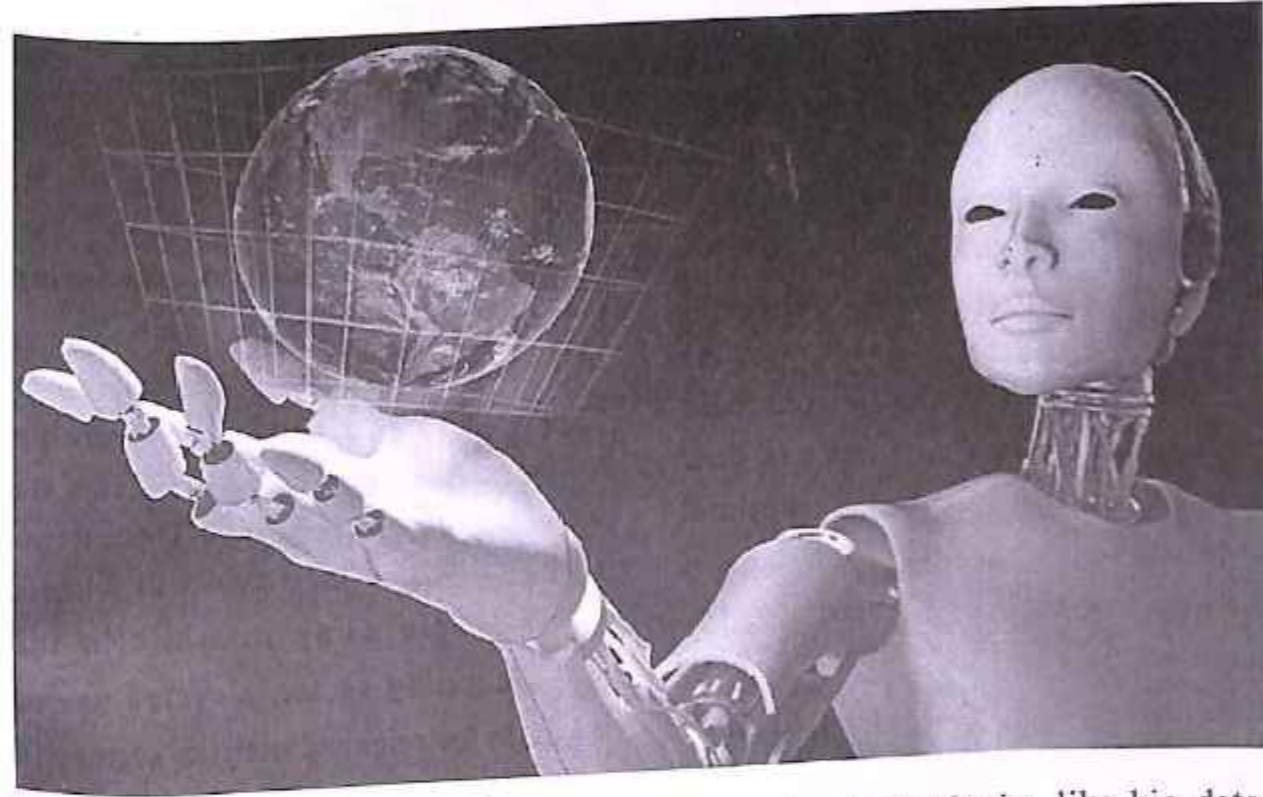
অমৃত বানী :

“বাবৰ বাবে পিক্ৰিবৰ বাবে মূৰ শুজিবৰ বাবে মানুহে সুন্দৰভাৱে বিহকে কৰে
সেয়ে কৃষ্টি, কলা-কৃষ্টিৰ জগত, শিল্পীৰ জগত সেয়াও সংগ্ৰামৰে ক্ষেত্ৰ। তাৰ জৰিয়তে
গণ-জাগৰণ আনিব পাৰি। বিপ্লৱৰ একমাত্ৰ হাতিয়াৰ হ'ল মানুহ।”

— বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা

Future of Artificial Intelligence

Kamalendu Rabha
B.Com 1st Semester



In today's age of growing technology, we are getting in touch with different technology and one of the most recent advancement being artificial intelligence. It is the most fascinating and universally accepted field of computer science which has a significant scope in the future. Artificial intelligence is impacting the future of virtually every industry and every human being. Artificial intelligence has acted as the main driver of

emerging technologies like big data, robotics and lot, and it will continue to act as a technological innovator for the foreseeable future. In simple words. Artificial intelligence is when machines think, learn and make decisions similar to humans.

Importance of AI

Analyses more and deeper data : with the usage of AI guided systems for data analyses, we can automatically analyze,

clean and visualize data. Data analyzed with AI can be relevant, exact and concrete.

Adds up intelligence : Artificial intelligence adds intelligence to the existing products. It performs high volume and computerized tasks instead of automating manually, eliminating the risk of errors.

Elimination of "Human Error": Chances of errors are reduced, as humans make mistakes from time to time, however, computers cannot make mistakes if programmed accurately.

Far fetched accuracy : Using deep neural networks. AI achieves accuracy. AI computers have the ability to harness massive amounts of data and use their learned intelligence to make optimal decisions and discoveries in fractions of the time that would have been taken by humans.

Equilibrium and scalability : AI finds structure and regularities in data so that algorithms can acquire skills, and this automation cuts costs and brings new levels of consistency, speed and scalability to business processes.

Artificial Intelligence is changing the world

Artificial intelligence is able to exercise a noteworthy amount of data in a short amount of time. More data than any human or computer program has ever been able to process.

Artificial Intelligence in Healthcare : The future of AI in healthcare is a step towards standardizing healthcare for the benefit of patients and healthcare professionals. While at the same time making it less costly and more accurate through AI powered care. We can expect a totally different future for healthcare as robots interact with patients, check on their health condition and evaluate the further need for an appointment with a doctor.

IA in transportation and manufacturing sectors

In the coming years, we might observe the evolution of smart and self-governing vehicles. As of now, self-driving cars are already available. However, of the next two to three decades the world will witness more people using it, while in the manufacturing sector, elevated use of robots in factories and analytics sector will add to the avidity of products and standardize the logistics and supply chain.

In it's short existence, AI has increased understanding of the nature of intelligence and provided an impressive array of application in a wide range of areas. It has sharpened understanding of human reasoning and of the nature of intelligence. At the same time, it has revealed the complexity of modeling human reasoning providing new areas and rich challenges for the future.

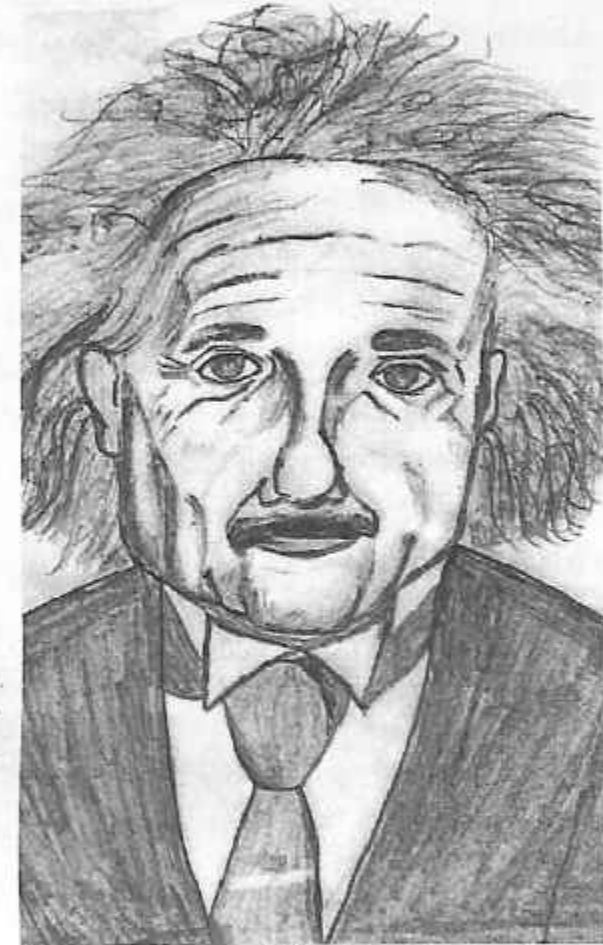
Albert Einstein

Priya Ray
H.S. 1st year (Science)

We all know that Albert Einstein is known throughout the world as one of the greatest scientists as well as the father of Modern physics for his ground breaking theory of relativity.

Albert Einstein was a German-born theoretical physicist born in 14 March 1879 in Ulm, Germany. When he was born, his head was bigger than the rest of his body. His mother was very frightened because her son's head was so strangely big. As he grew up it became less noticeable. Another strange thing about Einstein was that he only started to speak when he was three years old. Einstein was indeed a very strange child compared to most other children.

At the age of twelve, Einstein learned complete mathematics on his own. He was very bored with the simple work at school, he loved studying on his own. He always wanted to learn more and more. He read a lot of books that were not in the school course. A lot of people began to think Einstein was very stupid because he



did not do so well in his school subjects. What they did not know was that he was too intelligent for the school work they gave him.

He is considered one of the most influential physicist of the 20th century best known for developing the general theory

of relativity, but he also made impudent contributions to the development of the theory of quantum mechanics. Relativity and quantum mechanics are together the two pillars of modern physics. He is best known for his equivalence formula $E=mc^2$, which states energy and mass are same thing, just in different forms. He is also known for his services to theoretical physics, and especially for his discovery of the law of the photoelectric effect, for which he won the Nobel Prize in physics in 1921.

Some of Einstein's ideas were used by other scientist to make bombs. However, Einstein himself was a peaceful man. He talked very much about how the world is better without bombs and war. He will be known forever as one of the greatest minds of the world. Einstein died on 18th

অমৃত বাণী :

“অসমীয়া ভাষা আমাৰ মাতৃভাষা, মাতৃৰ নিচিনা বাবেই মাতৃয়ে বেজাৰ পোৱা কাম কৰা সন্তানৰ পক্ষে অযুগুত। ইশাস্ত্ৰ বাক্য। ইয়াকে জানি অসমীয়াসকলে মাতৃভাষাৰ প্রতি শ্ৰদ্ধা আৰু ভক্তি প্ৰকাশ কৰা উচিত।”

— আনন্দৰাম ঢেকীয়াল ফুকন

Time Loop

Bivan Mahmood
B.Sc. 1st Semester

Time is the most amazing and the most powerful thing in this universe. But why? Because everyone in this universe including the one who's reading this while yawning and getting bored because of the length of my article in an unskippable fabric of time. We can't escape from this. This is the most inevitable thing that we should be amazed and should be scared at the same time.

Ok, so what is time?

Physicists define time as “the progression of events from the past to the present into the future.” Obviously this is one of the most easiest definitions to understand time. Again another definition of time goes, “Time is the continued sequence of existence and events that occurs in an apparently irreversible succession from the past, through the present, into the future.” You get it? Neither do I. See wherever the definition goes and whatever it means, it's always interesting to know about time. Time is something that we can not see but we are going through it or beneath it or it is

flying above us. Without taking any rest and hesitation, time is making everyone older every day. Without stopping, it is doing it's work as if it is made for this. No one is free from time. Whoever is young, strong and stunning have to be old and weak one day. i.e. from foetus to baby to child to teenager to adult to old to death, it's like time is moving in a straight line, it does not repeat itself.

But what will happen if it begins to move in loop? That means where the starting point and the ending point meets at the same point. Where whatever you will do, will not affect but will initiate the process of making the future as if it's meant to be done this way.

Just for an example I want to tell you a story which will help you to understand about “time loop.” Imagine you are a very brilliant and hardworking person, who does work for 9 to 5 and even sometimes you do extra time. But one day when you are doing something and there is no one in your office because everyone

went out for a party and you did not because you were doing something important, and then suddenly you feel someone is behind you and when you turned, he hits you something wooden like and then you became unconscious and when you wake up you realize that your computer has also been broken, everything you have been doing for the presentation that your boss told you to submit today has been destroyed. Now you are very sad. But because you are a brilliant person you have found an idea to build a time machine, just to save your past self to get hit. Everything is going great because you have built the time machine after 5 years of that incident. Now you decided to go to that exact location and time to prevent your past-self to get fired from the job.

Fortunately, you have successfully reached your destination which is your own office. You see your past-self doing that presentation 5mins before you get hit. Now 1 min left for that incident and you are still waiting for the person who attacked you. But then suddenly you get another idea to save your past-self. The idea was to tell your past-self about everything. So, you begin to move forward to your past-self but suddenly he turned and due to rush and fear you hit in his head unwillingly and when you hit, the computer also got hit and broke. Now you realize that you are "looping in time." That means this incident repeated and is repeating and will repeat itself in that particular phase of that Particular time. It was you who hit you and also it was you who got hit by you,



where the starting point and the ending points are meeting in a particular point, where you wanted to do something different (which was to tell your past-self about everything) but instead at preventing the incident, you initiated it. Just imagine if you wouldn't have gotten the idea of telling your past-self about everything, your time loop might have broken.

Certainly this example does not make any sense because time loop does not exist, but before denying it completely we have to consider some theories which give us the theoretical possibilities for this to happen, especially the one from one of the greatest minds of all times, Albert Einstein. Einstein's general theory of relativity allows for the possibility of warping time to such a high degree that it actually folds upon itself, resulting in time loop. More simplificationally when space-time fabric bends, two points at the ends chosen, start to come closer to each other, for space-time loop to exist, bending should be so strong that

two points die on the single point. They get merged to one-another. Then there will be an existence of loop. But for our information only black holes have the ability to merge two points and form a space time loop. Black Hole, which is another very interesting topic for Christopher Nolan's fans.

Now before getting paked by the question "Can we actually get stuck in a time loop?", first we have to know that these are just theories, we don't even know whether these are practically possible phenomenon or not. These are just assumptions considering the theories in mind. We cannot expect any thing concrete over here. Everything is based on complete assumptions and the possibility of "What if". Therefore, it may not be a normal phenomenon to experience time loops in general, but we can always find entertainment and enthusiasm through the movies that has been made in this topic and fictional writings.

অমৃত বাণী :

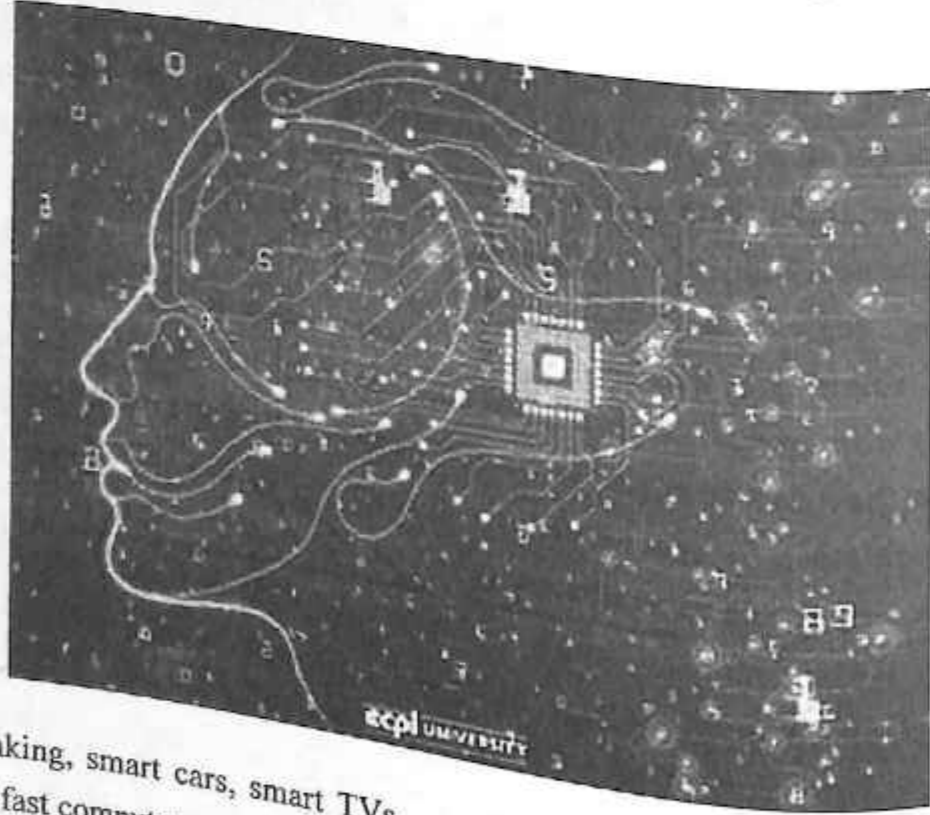
“সাহিত্যৰ অন্যতম উদ্দেশ্য হ'ল দেশৰ মানুহৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা অনৈক্যৰ
বীজাণুসমূহ ধ্বংস কৰি জাতিটোক ঐক্যবদ্ধ আৰু শক্তিশালি কৰি গঢ়ি তোলা।”
— মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী

Technology

Kunaljit Baruah
B.Com 1st Semester

Technology affects people all over the world. Advances in technology have made our countries safer and our lives easier. They have also negatively affected our lives. Technology have brought us

The society has changed with the evolution of technology. Life was burdensome and everyday chores consumed too much of our time, before the advent of modern day technology. With



online banking, smart cars, smart TVs, lightening fast computers, and the virtual reality. Also there include cyber warfare, hackers, identity theft, cyber stalking and a host of other bad things.

the advent of modern day technology, the access to education, medicine, industry, transportation etc. has been simplified. Due to the convenience and efficiency provided by technology, our lives have improved.

In reality, technology has played a very important role in how we live in the world today and how we communicate in the atmosphere with everything around us. Impact of technology is higher than we expected. So we are developing new innovations to live in a better and standardized life.

Technology has also helped some emerging countries to have a stronger infrastructure in place that includes better transportation, better schools, hospitals, other municipal services and access to health care, and small businesses.

People have become dependent on various gadgets and machines, resulting in a lack of physical activity and tempting

people to lead an increasingly sedentary lifestyle. Computers and smart phones have led to an increase in social isolation. Young children are spending more time surfing the internet playing games, and ignoring their lives. Dependency on technology is also increasing privacy concerns and cyber crimes, giving way to hackers.

Modern innovations in science and technology have even enabled us to combat deadly diseases with the most recent case of Covid-19. The pros and cons of technology show us that we can have a better life and be more productive, but only if we are aware of the potential negatives and proactively work to contain them. 00

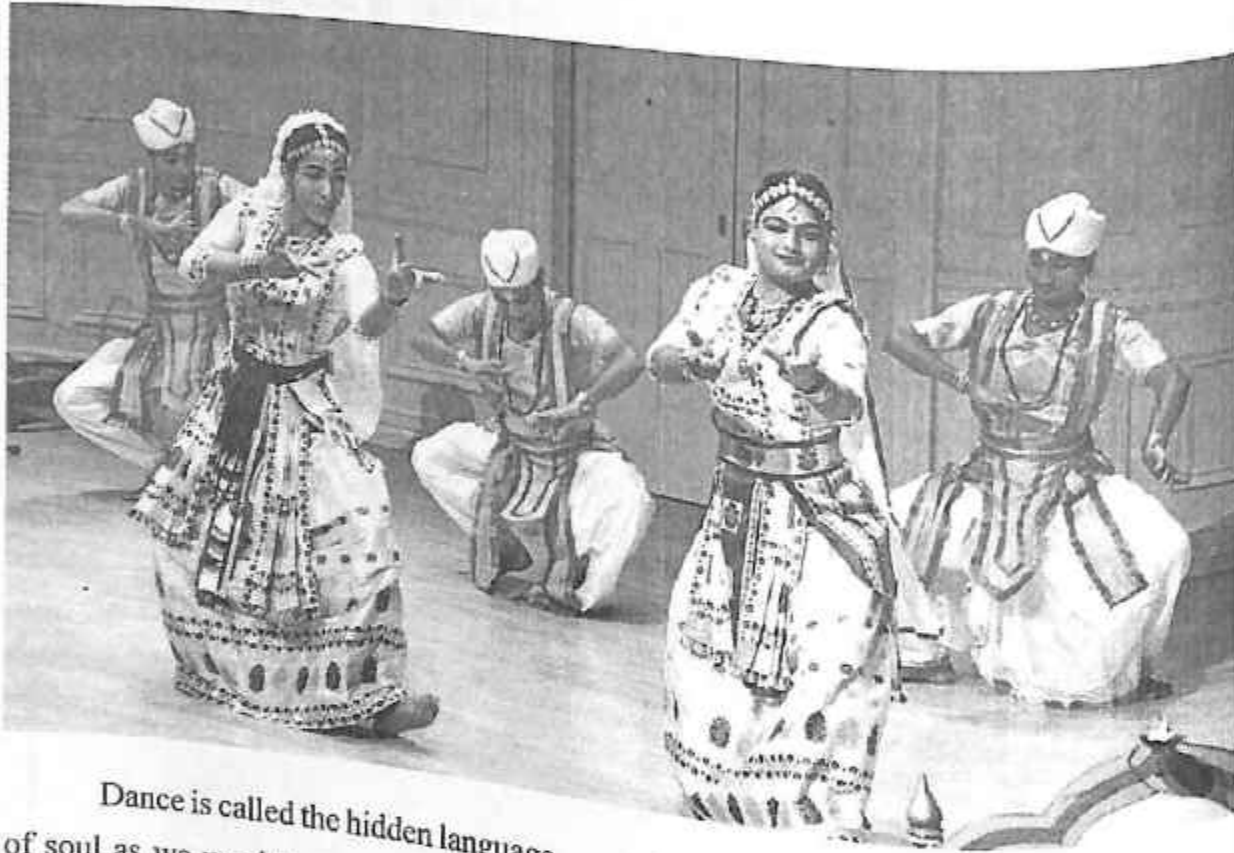
অমৃত বাণী :

“সংসারৰ অন্য বস্তু গাৰ বলেৰে বা ধনেৰে সংগ্ৰহ কৰি লব পাৰি; কিন্তু, জ্ঞান সেইদৰে অৰ্জি লব নোৱাৰি। তাৰ কাৰণে লাগে অধ্যয়ন।”

— জনচন

Life is Better When You Dance

Dhritushmita Barman
B.Com 3rd Semester



Dance is called the hidden language of soul as we use it to express ourselves when words fall short. The joy which comes with dancing help us to get over our sorrows and adversities. The most important thing is that dance is not supposed to be perfect. There is no right way of dancing, as long as your heart is happy, you can dance.

Dance is a healthy, physical activity with many far reaching physical and psychological benefits. Dancing can be

enjoyed in many forms and is for every age and ability. This physical activity appeals to some who may not typically be active and therefore may be another alternative of exercise. Dance for health has become an important factor in the prevention treatment and management in several health circumstances. It can benefit both physical and mental health and subsidies social communication.

Dance is an art which is learned in

and shared between many cultures. Types of dance can entail body movements, expressions and collaboration. The correlation between dance and health has been subject of a number of research students that show dance to be a largely, healthy exercise. However, there are a number of health risks that require attention.

As with any physical activity, there is always a risk of injury. Dancers are athletes, and they require many hours of training which can put strain on the body. As a result, sport injuries, repetitive strain injury, and chronic workplace. Stress can be common. Overwork and poor occupational health and safety conditions, a hard floor, a cold studio or theater or dancing without sufficient warm up also increases the risk of injury.

We can learn about determination, precision, teamwork, self confidence, talent

etc. from dance. It also teaches us not to give up. Dance is also an exercise until you learn the right steps. It leaves you sweating, but in the end you feel beautiful and healthy. When you fall or make a mistake, you need the courage of get up and try again. Dance is about hope, hopes gives you hope to complete it steps and perform better next time to impress the judges. It forces us to work hard and never give up.

Dance makes us feel free, we can express our self through dance, and sometimes we just to forget about our problems. All in all, dance is something which anyone can do. There is no right way or wrong way to dance, there is just a dance. The only hard part is taking the first step, after that everything becomes easier. So, we must always dance our heart out and let our body move to the rhythm of music freely.

অমৃত বাণী :

“খং উঠোঁতে আমাৰ সদায় যেন মনত থাকে- খংটো কোনো
বীৰত্বৰ চিন নহয়। ক্ৰেশ্বৰ দৰে খঙো দুৰ্বলতাৰ লক্ষণ”

— মার্কাচ অবেলিয়াছ

Pets : A Boon for the Welfare of Human Health

Niksera Marak
B.Sc. 1st Semester

Pets come with some powerful health benefits. Most people are clear about the immediate joys that come with sharing their lives with company of animals.

However, many of us remain unaware of the physical and natural health benefits that accompany the delight and satisfaction of spending some quality time with one's pet. It's only recently that studies

have begun to scientifically prove the benefits of the human animal bond.

Pets become acutely attuned to humans and our behaviors and notions. Dogs, for example, are able to understand many of the words we use but they're better at interpreting our tone of voice, body language, and gestures. And like any good human friend, a loyal dog will look into



the eyes to give us natural stare and try to understand what we're thinking and feeling.

Pets like dogs and cats can reduce stress, anxiety and depression, loneliness, and can improve the cardiovascular health. Growing with animals can help children grow up more secure and active. Pets also provide valuable companionship for older adults.

While it's true that people with pets receive greater health benefits than those without a pet. Any pet can improve the health in one way or the other.

The pet owners are less likely to suffer from depression than those without pets. Playing with a dog, cat, or other pet can elevate levels of serotonin and dopamine, which can relax heart attack.

Patients with pets survive longer than those without. Pets owners over age of sixty five marks thirty percent fewer visits to their doctors than those without. Pets have many other health benefits in our day to day life. One of the reasons for these therapeutic effects is that pets fulfill the basic human need for touch. The companionship of a pet also vanishes loneliness and most days are a great stimulus for healthy sunrise which substantially boost our mood and reduce depression.

Perhaps, most importantly, any pet can add real joy and unconditional love in life. They can serve as a source of comfort and support as well as help people feel good in stressful situations.

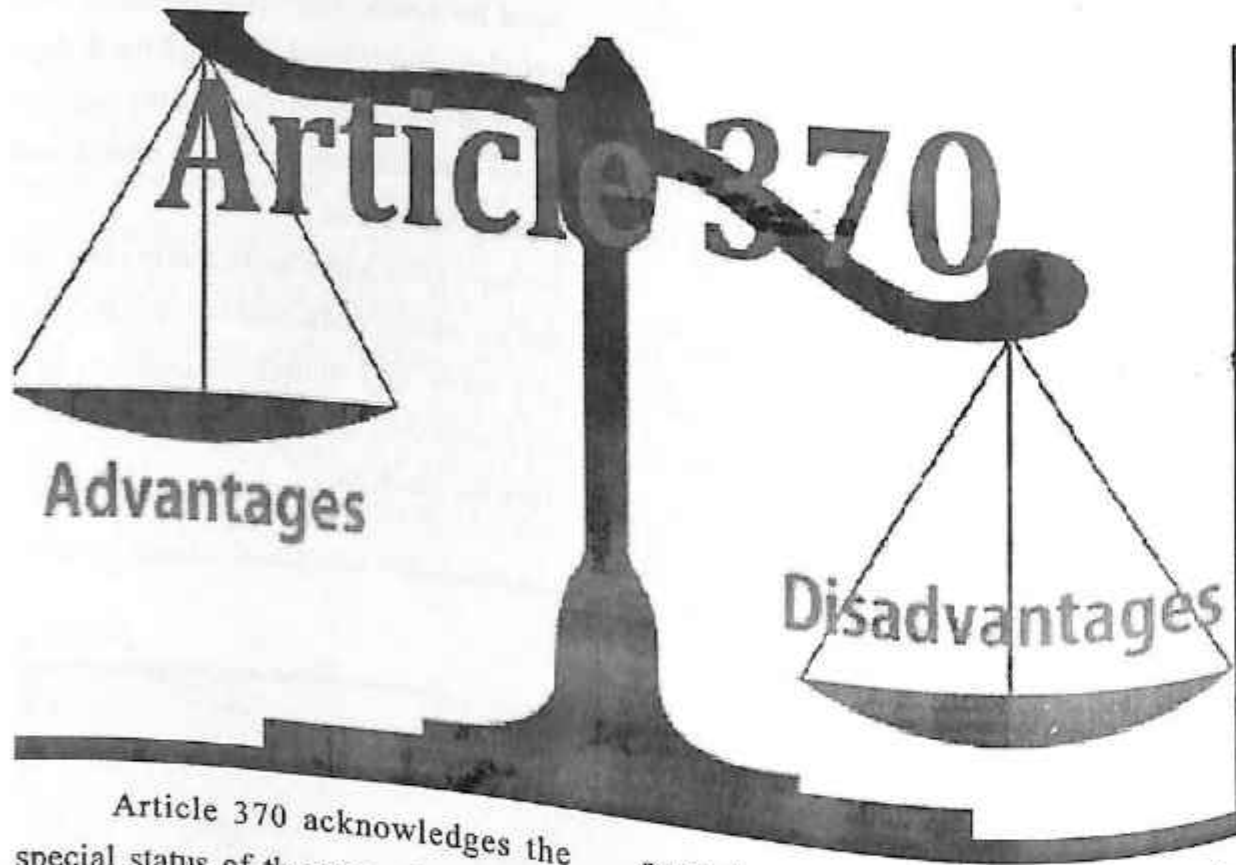
অমৃত বাণী :

“সাধাৰণ মানুহৰ দৰে বিজ্ঞানীৰ ভগৱান সাক্ষাৎ নহয়। গতিকে তেওঁৰ ধৰ্মীয় ভাৱনাও সুকীয়া। প্ৰকৃতিৰ নিয়মাৱলীৰ অদ্ভুত শৃংখলা দেখি তাৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা বিস্ময়ানুভূতিয়েই হ'ল বিজ্ঞানীৰ ধৰ্মানুভূতি।”

— এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন

Article 370

Chandralika Ray
B.Com 3rd Semester



Article 370 acknowledges the special status of the state of Jammu & Kashmir in terms of autonomy and its ability to formulate laws of the states permanent residents. In the 1954 presidential order, among other things, the fundamental rights in the Indian constitution were made applicable to Kashmir with exceptions.

The impact of the partition of India and the subsequent creation of the two

separate state of Pakistan and India in August 1947 continues to reverberate in South Asia. It has in turn, plunged Jammu and Kashmir into a seemingly never ending conflict. Soon after the partition, Pakistani tribesmen invaded J&K, aided by military forces, in an attempt to wrest away the princely state. However, Maharaja Hari Singh the then ruler of J & K, sought military help from India, and Pakistanis attack was foiled. Subsequently, the Maharaja signed

the instrument of Accession to India in October 1947. The following year, the dispute between India and Pakistan reached the international arena, as India brought the Kashmir issue to the UNSC. The UNSC resolution called on both Pakistan and India to demilitarize their respective areas of control in the valley and hold a plebiscite. This plebiscite is yet to take place.

In April 2018, the Supreme Court

of India ruled that Article 370 had attained permanency since the state constituent assembly has ceased to exist. To overcome this legal challenge, the Indian government instead rendered Article 370 as 'imperative' even though it still exists in the constitution. N. Gopalaswami Ayyangar was the chief drafter of Article 370 which granted local autonomy to the state of Jammu & Kashmir.

অনুত বাণী :

“বিজ্ঞানব দৃষ্টিভঙ্গী সার্বজনীন, সেইবাবে সাংস্কৃতিক শিক্ষাব আহিলা হিচাপে এটা উদার বহল আদর্শ দাঙি ধৰি চেতনাইীন জাতীয়তাবাদৰ পৰা মানুহক কিছু পৰিমাণে মুক্ত কৰাত ই সহায় কৰিব পাৰে।”

— এলবার্ট আইনষ্টাইন

“শক্তি সদায় শক্তিযেই। শক্তি সদায় এক; কেতিয়াও দুই নহয়।”

— এলবার্ট আইনষ্টাইন

Stop Comparing

Mousumi Barman
B.Com 3rd Semester

You drive through a neighborhood of bigger homes and nicer cars and you imagine the people who live there are happier than you. You see a glittering

polished celebrity on a talk show or in a movie and imagine how great it would be to be like him. You keep feeling that incompleteness which makes you hope if only you were as this as she is, as smart as he is, as

comfortable as they are. Somehow your life would be better.

It's really hard to be on social media and not compare yourself to others. Your

body isn't good enough. Your wardrobe isn't trendy enough, and your house isn't pottery-Barn enough. It might even make you feel like you aren't enough.



We usually look at our behavior in comparison to others to judge where we stand in life. Virtually all our upbringing during childhood (at home and at school) used the comparison method for the purpose of evaluation.

Whatever everyone was doing was consistently used as a barometer to determine what we should be doing.

Before we know it, the habit of

comparison become so prevalent a means of assessment for us, that even in our adult life we begin to employ it as our assessment chart. Statistics have proved that more than two thirds of the people on this planet are validating their performance by comparing theirs with others. So, we too, get tempted to interpret that as the right way.

Remember, comparison always puts the controls of your life in the hands of those to whom you compare yourself. Why should you show so much disrespect to the real you that god created and wanted you to be?

Once you cease the habit of continually comparing yourself, you will free yourself to start appreciating others because you will then scrap the destructive notion of 'if he is more. I am less'. This habit of appreciation will free you to be more loving. The more love you spread, the more you will be responded with love. Soon, you will be living the dream life you never thought could become a reality.

The next time you are feeling down as compared to some body, remind yourself that you are unique in your own way.

Great Man quote :

"They ability simplify means to eliminate the unnecessary so that the necessary may speak."

– Nans Mofmann

"God could not be everywhere, and therefore he made mothers."

– Rudyard Kipling

"I measure the progress of a community by the degree of progress which women have achieved."

– B.R. Ambedkar

Women Empowerment

Shahanaj Parbhin
B.Com 3rd Semester

Women empowerment is made up of two words women and empowerment. Empowerment means to give power or authority to someone so women empowerment means power in the hands

Our society comprises men and women. In earlier times, men were considered to be the leading members of a family. They were responsible for earning the livelihood and were the decision



of women. It signifies that women should be given equal opportunity in every field, irrespective of any discrimination.

makers of the family. On the other hand women were responsible for doing household work and upbringing of the children.

So the rules were mainly based on gender. There was no involvement of women in decision making. If we assess our entire sector, then research says that women's issues are either focused on her reproductive role and her body or on her economic role as a worker. But none of them is focused on empowering the women.

What does women empowerment mean

Women empowerment is the process that creates power in women to live a happy and respectable life in a society. Women are empowered when they are able to access opportunities in a variety of fields such as in education profession, life style etc, without any limitations and restrictions. It includes raising their status through education awareness, literacy and training. It also includes the authority to take decision. When a woman makes a crucial decision, she feels empowered.

Women's empowerment is the most crucial point for overall development of a country. Suppose, in a family there is one earning person, while in another family, both men and women are earning then who will have better lifestyle? The answer is simple, the family where both men and women are earning money. Thus, the country where men and women work together develops at a faster rate.

Need for women empowerment

History says that women were ill

treated. The sati Pratha in the ancient times to the girl child abortion in the present scenarios, women continue facing such violence. Not only this, heinous crimes against women such as rape, acid attack, dowry system, honour killing, domestic violence etc are still happening in India.

Out of the total population, 50% of the population, should consist of women. However, due to female foeticide practices, girl child numbers are decreasing sharply in India. It has also impacted the sex ratios in India. The literacy rate in girls is very low. Most of the girls are not even provided with primary education. Moreover, they are married early and made to raise children and shoulder only household work. They are not allowed to go out and are dominated by their husband. Women are taken for granted by men as they are considered their property. Even at the workplace, women are discriminated against. They are paid less for the same work as compared to their male counterparts.

Steps to empower women

Women can be empowered in various ways. It can be done through government schemes as well as on an individual basis. At the individual level, we should promote and encourage them to take up jobs, higher education, business activities etc. The government has come up with various schemes such as Beti

Bachao Beti Padhao Yojana, Mahila-E-Haat, Mahila Shakti Kendra. Working women Hostel, Sukanya Samriddhi Yojana etc. to empower women. We as individuals can also empower women by abolishing

social evils like the dowry system, child marriage. These small steps will change the situation of women in society and make them feel empowered.

অমৃত বাণী :

“এজন শিক্ষক হ'ব লাগিব শাবীৰিকভাৱে উপযুক্ত, আবেগিকভাৱে ধীৰ-স্থিৰ, মানসিকভাৱে সজাগ, সামাজিকভাৱে কৰ্ম পটু আৰু আধ্যাত্মিক দিশত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় ভক্তি থকা লোক।”

— দাৰ্শনিক এৰিষ্টটল

“আমাৰ বহুতো সম্পদ আছিল, সেইটো গৌৰৱৰ কথা। যি আছিল তাক বচাব পৰা নাই, সেইটো দুঃখৰ কথা কিন্তু যি আছিল তাক লোপ পাব দিয়াটো বিশেষ শোক আৰু লাজৰ কথা হ'ব।

— তৰুণৰাম ফুকন

My Favourite Poem

Himadri Ray
H. S. 1st year (Science)

I like poems and they give me mental peace and happiness. Today I am going to tell about my favorite poem which is 'The Daffodils' by William Wordsworth. This poem impressed me very much and it is an inspiration to my life. These are some of my thoughts regarding the poem and the poet that I want to share with you.

The Poet William Wordsworth

- William Wordsworth was born on 7 April 1770, in Cocker-mouth, England.
- He was one of the first England's Romantic poets. He became poet laureate in 1843.
- He is best known for lyrical Ballads, co-written with Samuel Taylor Coleridge.
- He was a true lover of nature who believed in showing simple and creative expressions through his poems.
- His famous poetic autobiography, 'The Prelude' was published in 1850.
- He died at the age of 80 years old in 1850.

Romanticism

Romantic period began with the publishing of lyrical ballads (1798) by William Wordsworth and ST Coleridge. So, what is Romanticism?

It is a style of art, literature, etc. which originated in Europe in the 19th century. It emphasis on emotions, imagination and vision.

The age of Romanticism was influenced by the Industrial revolution, American Independence and French revolution.

Apart from William Wordsworth and Samuel Taylor Coleridge, the famous poets of romantic age include- John Keats, P.B. Shelley, William Black, Robert Burns and Walter Scott.

Critical Appreciation of the poem-

Introduction

- The poem 'The Daffodils' is a lyrical poem written by William Wordsworth.
- It is one of the most famous lyrical poem of modern times.

- This poem was first published in the year 1870.
- The poem represents 'new beginnings' with the help of term 'Daffodils'. (Daffodil a wild plant bearing yellow flower, is the first

memory of the daffodils fills his heart with pleasure and give a refreshing effect when he is lonely or bored.

Theme

The theme of the poem is –



flower we see in springtime which indicates that winter is over.)

- This is a simple poem that explains how nature can help in making life peaceful in any difficult situation.

The poet says that when he was wandering lonely, he discovered the endless view of the golden daffodils in a field across the lake filled him with joy. The

- Nature has the beauty or refreshing power to give peace in one's life.
- Happy memories always fills one's life with happiness

Figure of Speech

Personification : Daffodils are personified as human being, dancing and "tossing their heads" in sprightly dance" in "a crowd", "a host."

Simile : "I wandered lonely as a cloud."

Here, in this line the speaker is compared to a cloud. Also in the line, "Continuous as the stars that shine and twinkle on the milky way," beauty of the flower, daffodil is compared to the beauty of stars.

Metaphor : Metaphor used in the poem- 'They flash upon that inward eye.' Here the poet makes direct comparison between 'inward eye' and his memories of daffodils.

Sound

Alliteration : Alliteration is used in the poem

'Beside the lake, beneath the trees'
'And dances with the daffodils.'

Repetition : 'I gazed and gazed but little thought. In the above line the word gazed is repeated.

Form : The poem is divided into four stanzas of six lines each. The rhyme scheme is ABABCC.

Rhyming couplets of the poem are –

- a) Beside the lake, beneath the trees,
Fluttering and dancing in the breeze.
- b) Ten thousand saw I at a glance
Tossing their heads in sprightly dance.
- c) I gazed and gazed but little thought

what wealth the show to me had brought.

d) And then my heart with pleasure fills, and dance with the daffodils.

Tone : The tone of the poem is emotive, expressive and thoughtful. The poet expresses a calm and joyous mood.

Moral of the poem

The poet says that Nature has the beauty or power to calm people, and motivates us.

Conclusion

The poem 'The Daffodils' is a very interesting poem written by William Wordsworth. Here Wordsworth compares himself with the cloud, wandering alone as a cloud free from all his duties and responsibilities where he suddenly found a beautiful place filled with golden daffodils. The view of the daffodils fills the poet's heart with happiness and when he is lonely, he could remember all good things and pleasurable things related to Nature.

This poem also gives happiness to a sad and lonely soul whenever there is a need for it.

Great Man quote :

"Wise men speak because they have something to say, fools because they have to say something."
– Plato

The So Called Student Life

Lolita Ray
Alumna, 2018-21 Batch

The student life is the most important part of human life. It is that "Student life is golden life." It is the period

When we are students we are pressurized and stressed in every part of life. In exam time our parents and teachers



of joy and happiness, because when we are students we are free from care and worries. The students should try their best to make the best use of student life. The duty of a student is to learn and to acquire knowledge. The student should work at the right place and maintain punctuality and discipline.

both pressure us to meet their given targets. While returning home our mum expect us to give them a helping hand in the kitchen or with other works around the house. And when you're the eldest one like myself it is the most stressed time to handle it. Being a eldest one is even worse. In student life the worst part is when we explain about

our course and career in front of our relatives, instead of encouraging they laugh at us and tell us we are going to fail at our dream career.

Sometimes due to the pressure by the government to meet their given target and get into a job is the stressful period. Moreover, if we do go to university, we have Rs 240,000 to 250,000 debt over our head before we turn 25. And after receiving the degree we may not get into employment.

A good student never waste their

time for reading uselessly. But they must not be a book worm being always engaged in studies. They should also be careful about their health and spend sometime in sports and games. They should try to develop their body as well as mind and acquire some good qualities. The duty of a student is to obey their parents and teachers and respect the elders of the society. If our basic faith and actions are strong we will surely be a success in life.

অমৃত বাণী :

“বিজ্ঞানৰ দৃষ্টিভঙ্গী সাক্ষৰজনীন, সেইবাবে সাংস্কৃতিক শিক্ষাৰ আহিলা হিচাপে এটা উদাৰ আৰু বহল আদৰ্শ দাঙি ধৰি চেতনাহীন জাতীয়তাবাদৰপৰা মানুহক কিছু পৰিমাণে মুক্ত কৰাত ই সহায় কৰিব পাৰে।”

— এলবার্ট আইনষ্টাইন

My College Days' Experience

Biplab Sarkar
Alumnus, 2017-20 Batch

College life is considered as the bridge in lives between our school days and our career. It prepares with the finest academics and platform to generate dreams into realities. It acts as a transition to prepare us to be more independent. In school we were dependent on our parents. However, we became independent in college regarding studying, traveling, decision making. Even financially independent finally after college. It is a valued and very smooth transition where we do not realize that we have become independent.

Taking about my college life, I had enjoyed my college life to the fullest and had some of the best college days of my life. I was a student of one of the most reputed colleges of Gauhati University i.e. Pandit Deendayal Upadhaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia. I have completed my B.Com. (Hons) in Management. Pandit Deendayal Upadhaya Adarsha Mahavidyalaya is one of renowned and best college of Gauhati University built in a larger area. It is a

beautiful college with courses and streams like Science & Commerce with an outstanding academic record. Another thing I loved about my college life is friends and college week. Every year our college organizes Freshers and College week. College freshers are the best part where we can interact with new students, on the other hand, we also organize college week every year, where the student union organizes various competition and students from the colleges come to be part of this fest every year. Our college organizes a massive annual fest and all the students of our college participate in various events and enjoy a lot in this fest. These fests allow students to socialize with new people and showcase their talent to everyone which builds their confidence and helps them in their future. I have participated in my college's annual fest for all three years and I have got the best exposure and experience of my life through these fests. I had the best time of my life in college and my college life memories will always make me happy.



One fine day, you will be silently smiling with wet eyes, looking at the pictures from your college and old friends and remembering all the good times you had in your college days. That is the beauty of studying in a college, despite climbing the ladders of success you will cherish the memories of your college life. When I took admission to this college, I was really excited as all the people were new to me. But soon, I started enjoying my college life and made some fantastic friends. I loved everything about my college and participated in events at my college, even I joined and participated in many sports and dance competitions in our college. One of the best things about college life is that you get a new experience everyday. In my college life, along with studying, I and my friends enjoyed a lot of other things. We traveled to lots of places, had new experiences, and learned many new things. Our college's canteen was a remarkable place in my college life as whenever we

got time, we used to chill in the canteen. The most remarkable journey was when elected as the Vice President of our college student union. The support, love and care I received from my teachers, classmate and from other students was the best part of my college journey. My classmate and the other students didn't disappoint me, they helped me till my college journey. I really had good relation with my teachers. They were really supportive and caring even now when I have become an ex student of the college. College life is a remarkable and essential time in a person's life, and everyone should enjoy it. College life teaches us many things and builds our confidence to face the challenges and struggles in our future. Instead of just focusing on the study, a person must participate in other activities and socialize as much as possible in his/her college life. These things really help in the overall development and well being of a person.

The Spiritual Leader of Tibetan Buddhists

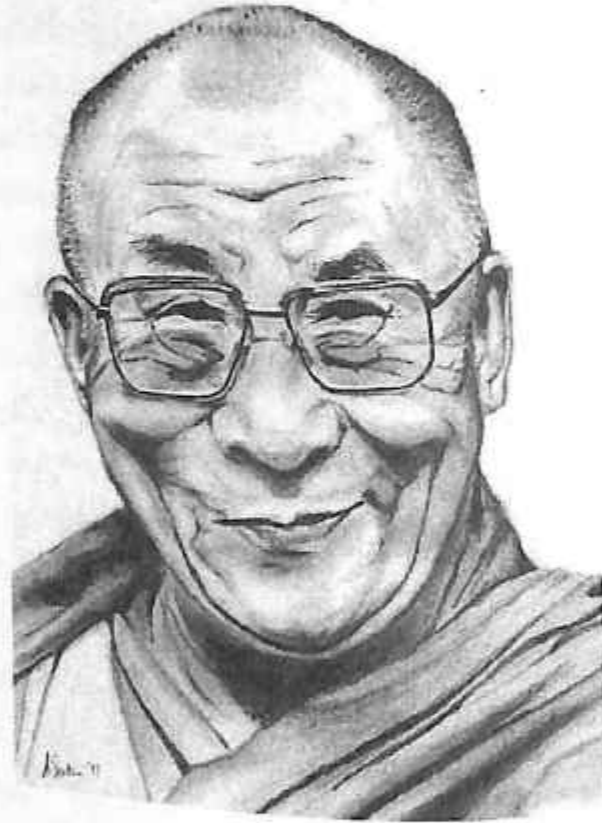
Hiru Moni Ray
B.Com 1st Sem

The Buddhists belief in the principle of reincarnation so the Dalai lama is found rather than chosen. The Dalai Lama is believed by Buddhists to be able to choose the body into which he is reincarnated.

The Dalai Lama is the spiritual leader of Tibetan Buddhism and in the traditions of Bodhisattva, he has spent his life committed to benefiting humanity.

In 1959 the Dalai Lama established the independent Tibetan government in exile in the north Indian hill station of Mussoorie where he resides and had taken shelter at Dharamsala in order to save himself from the hands of Chinese soldiers of Chou-en-loi.

The Dharamsala was named as Namgyal. The main hall of the Namgyal Monastery had a high throne at one side. Dalai Lama used to sit there when he gave audience and preached. Behind the throne was a larger than life state of Buddha in the lotus position. The Buddha was locked in a huge glass case. The monastery brought



tourist. His holiness the 14th Dalai lama Tengin Gyatso, is the head of state and spiritual leader of the Tibetan people. His Holiness the Dalai Lama on good heart, awakened mind, the cause of happiness and other basic principles.

"Its not enough to simply to believe compassion is important. We must

transform our thoughts and behavior on a daily basis to cultivate compassion and without attachment."

A good heart is the source of all happiness, says his holiness the Dalai lama, and we can all become good hearted with some effort. But better still, he says, is to have bodhichitta a good heart imbued with wisdom. We must develop a new ethic of human values that transcends religion. Forget all the fancy in life.

The real heart is complete commitment to others.

His book 'Great Treatise' on the Stages of the path to Enlightenment is considered to be a masterpiece on the progressive levels of maturation along the path. With his usual grace and wit, the Dalai Lama makes classic Tibetan teachings relevant to the western practitioner and emphasizes the need of such teachings.

অমৃত বাণী :

“স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি মনযোগ দিবা। তুমি নিজৰ বিবেকক যেনেকৈ বক্ষা কৰি চলা, ঠিক তেনেকৈ বক্ষা কৰিবা নিজৰ স্বাস্থ্যক। নশ্বৰ মানুহৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ সম্পদ দুটা- প্ৰথমটো হ'ল বিবেক, দ্বিতীয়টো হ'ল স্বাস্থ্য। দুয়োটাকে ধনৰ বিনিময়ত কিনিব নোৱাৰি।”

— আইজাক বাৰ্লটন

Saheed Subedar Niranjan Singh Chhetri

Rebecca Subba
B.Sc 1st Semester

Niranjan Singh Chhetri was the son of Daria Singh Chhetri, of village Tikuamoh. He was an Ex-army (shiphai) of the 34th Native infantry. He left the Britishers and joined the native force of Manipur and was later appointed as subedar by the Titendrajit Jubraj. When East India company was taking over different parts of India bit by bit and entered Manipur, Subedar Niranjan Singh Chhetri led the Contingent of Native Gorkhali Soldiers for revolutionary Manipur hero Jubraj Tikendrajit Singh.

He was tied by the chief political officer, Manipur field force and was sentenced to be hanged by the neck for assisting the manipuris against the British. He was hanged on 8th June 1891.

On 8th of June the Gorkhals of India remember, salute and celebrate the brave hearted subedar Niranjan Singh Chetri for his role in the "Revolt of Manipur." His bravery and patriotism was unparalleled.



His last words were "My birthplace is my motherland, I am ready to die for this land, and I am ready to kill for this land.... But I am not ready to accept surrender and subjugation of my own land."

Angulimala

Moromi Ray
B.Com 1st Semester

'Angulimala' was a legend found in Buddhist stories. He was a robber and murderer. He used to kill people and cut their fingers. He wore a garland of fingers. His name came from 'Anguli' means finger and 'Mala' means garland. He was very notorious and people were greatly terrified by him. But after meeting Buddha, Angulimala changed completely and became a monk. Here is the story in brief.

One day Buddha decided to travel through the forest where Angulimala lived. Many people cautioned him against taking that path, but Buddha did not listen to anyone. When Angulimala saw Buddha, he ordered Buddha to stop. But Buddha continued walking. Angulimala was very angry and ran after him. But he couldn't reach Buddha who was just walking slowly. Angulimala asked Buddha the reason. Buddha with his divine smile answered that it was Angulimala who was running from himself. His mind and soul was not happy. Angulimala was actually running from his own soul which needs repentance. Angulimala realized his sin. He started to



repent and joined Buddha as a monk. But he was very sad for his past misdeeds and lived in agony. One day some villagers recognized him and he was beaten very badly. He was bleeding and wounds were all over his body. When Angulimala was about to die he met Buddha and found forgiveness. He had no complains for his death. He forgave his killers and felt that he got his punishment which was his due. He died with no remorse nor any grudge for anyone.

Sukanya Samriddhi Scheme – Beti Bachao Beti Padhao Campaign

Runumi Ray
B.Com 3rd Semester

Sukanya Samriddhi Scheme is a small saving scheme under the government of India targeting the parents of any girl child up to the age of 10 years. The schemes focus on encouraging the parents of the female child for building a fund for their future education and marriage expenses. Also known as Sukanya Samriddhi Account, this scheme was launched by PM Narendra Modi as a part of the Beti Bachao, Beti Padhao campaign. It was launched on 22nd January 2015 in Panipat, Haryana.

The Sukanya Samriddhi Scheme provided an interest rate of 8.4% and tax benefits to every account opened under it for July September 2019. The Sukanya Samriddhi account can be opened at any post office or branch of authorized commercial banks in the country.

Beti Bachao Beti Padhao (BBBP) Yojana is a campaign under the government of India that was established for generating awareness and improving the efficiency of the welfare services intended

for girls in India. This scheme is run jointly by the Ministry of Women and Child Development, the Ministry of Health and Family welfare, and the Ministry of Human Resources development. BBBP campaign is a national initiative jointly which aims to address the issue of the declining child sex ratio image (CSR). BBBP scheme has completed 6 years of its launch.

The main objectives of BBBP yojana are-

- To prevent gender biased sex selective elimination.
- To ensure the protection and survival of the girl child.
- Ensuring education and participation of the girl child.

Strategies of BBBP –

- To promote education and create equal value for the girl child through proper implementation of a sustained social mobilization and communication campaign.
- To focus and improve the issues of declination in CSR/SRB in public discourse



which would be an indicator for good governance.

iii) To focus on gender critical districts and cities low an CSR for intensive & integrated action and engaging with communities to challenge stereo types and social norms.

iv) Adopting innovative interventions by the districts as per their local needs, context, and sensibilities.

v) To ensure the services of various schemes & programmes that are sufficiently responsive to the issues of gender and children's rights.

Sukanya Samriddhi Account can be opened by the legal guardians of the girl child starting from her birth till she attains the age of ten and there can only be one account per child. The minimum amount for opening an account under this scheme is Rs. 250 and later, any amount in multiplies of a hundred can be deposited. Amounts can be deposited for 15 years into the Sukanya Samriddhi account and remain operative

for 21 years from the date of opening of the account. Sukanya Samriddhi Yojana is one of the most high-paying investment options in the fixed income segment. The birth certificate of the girl child along with other ID proofs should be submitted to the bank while opening the account.

The eligibility criteria for opening an account under Sukanya Samriddhi Yojana are as follows-

- Only parents or legal guardians of the girl child can open a Sukanya Samriddhi account in the name of the girl.
- The girl child should be less than 10 years at the time of account opening which will be operative till the girl reaches the age of 21 years.
- The Initial investment for opening an account of Rs. 250 which can reach a maximum amount of Rs. 1,50,000 annually with further deposit in the multiplies of Rs. 100.
- There can be only one account per child under the Sukanya Samriddhi Yojana.

Don't Let Social Media Fool You

Tanisha Singha
B.Com 3rd Semester

*"Nobody's life is perfect all the time, we all go through life's hardships, failure, disappointment, heartbreaks and pain."
- By Nicky Verd*

Social media is an undeniable force in today's world. One single post can launch a world wide movement. Social media allows us to connect with other like-minded individual from all over the globe. We can learn from others, see how others are doing, be inspired by others and share our own unique stories. But it has its short coming as well. We all know about Twitter, Facebook, Instagram and we see them throughout the day. We are constantly stuck with the pictures of people we don't even know and wish to have a life like them. But reality is that these people too go through struggles just like everybody else but no picture is going to tell us that.

Social media only shows half of what is real. Nobody's life is perfect all the time. Yes, perfect picture does exist but they exist in the real-life hectic moments. As we interact with people through the tiny screen of our mobile phone and focus to look closer to pictures they

post and believe they are better than us. When we think in this way we demotivate ourselves and tend to lack confidence. Everyone has their own battles. We should not get caught up in the lives of other people. Some could have 1000+ likes on their photograph and million likes and still be broke. Being popular on social media and having many followers is not everything. There are people with 10+likes and still have many friends and people with 1000+ likes that are incredibly lonely, depressed and no real friends.

There are couples that appear extremely happy on social media but behind those photos, they are both miserable and unhappy mostly. There are couple who post nothing about their personal lives on social media but are happy. Things aren't always what they appear to be. Social media has created for egoistical behavior, where self worth is determined by the number of likes.

We don't know what some people

go through to come out with the glamorous picture we envy. Success is not what is depicted on social media. It takes hard work, terms, sleepless night, hunger, disappointments, failure to make it in life. Beyond the perfect picture and social media stardom lies chaos. Be authentic and never give up on yourself.

There's a capacity for friend-ships, even online. Our brains can tell the difference between chatting online and in-person social interactions. And it is true that we have developed more energy just for social media use. Even the late- night hours spent engaging in conversations with strangers over internet take away the energy we have for people we know offline actually. Using our time for extensive social media interactions is actually draining our resources. Now a days, we can see mostly the youngsters who are basically over their

mobile phones, chatting online and spending most of their time over social media. This reduces face-to face communications, social interaction with people in our surroundings. There's some evidence that people are more willing to punish others while interacting via mobile phone that they are when they interact face to face.

However, there are many people who use social media to showcase their talent and use the platform to bring a good change in society. There are many people who run proper businesses through social media. We must get influenced by these people and use the platform of social media for a good purpose. We must be authentic and never try to be hard on ourselves. And it is not necessary to showcase or give an update of our day-to-day life activities. It is better to keep our life private rather than showcasing on social media.

অমৃত বাণী :

“নিজক সদয়া আনন্দিত বাখিবা, আনন্দময়, উৎসাহী আৰু শক্তিমানৰ কাৰণেহে
জগতখন। দুৰ্বলৰ কাৰণে নহয়।”

— এমাৰ্চন

India @ 75: Azadi Ka Amrit Mahotsav

Homodyuti Chakrabarty
B.Com 3rd Semester

As we all know Azadi Ka Amrit Mahotsav already commenced 75 week prior to 75th Anniversary of independence. A day before Independence day, the Prime Minister also declared 14th August would now be observed as Partition Horrors Remembrance Day to the historical, cultural and national consciousness.

Prime Minister Narendra Modi inaugurated the 'Azadi Ka Amrit Mahotsav' Program dedicated to the 75th anniversary of independence day by flagging off a Padayatra (freedom march) from Sabarmati Ashram in Ahmedabad, Gujarat. Azadi's Amrit Mahotsav began 75 week before the 15th August 2022 and will land through the 15th August 2023. The Amrit Mahotsav of Azadi means elixir of inspiration from the freedom fighters. The elixir of freedom means the elixir of new ideas, the elixir of new solution, the elixir in of freedom is the festival, the elixir of self reliance.

Remembrance Freedom Struggle

The freedom struggle of 1857, Mahatma Gandhi his return from abroad, reminding the country again of the power

of 'Satyagraha', Lokmanya Tilak's call for "Purna Swaraj." Azad Hind Fauj, "Delhi March" under the leadership of Netaji Subhas Chandra Bose. Who can forget the slogan of "Delhi chalo"? To save this pride of history, every state, in every field is making effort in this direction. The country has completed the restoration of the 'Dandiyatra' site only two years ago. In Andaman, where Netaji Subhash Chandra Bose had hoisted the tricolor by forming the country's first independent government, the country has also given a grand shape to that forgotten history. The islands of Andaman and Nicobar are named after the freedom struggle. Work has been completed on all memorials, whether in Jallianwala Bagh or memory of the 'Paikarmovement the country has also developed 'Panch tirth' in the places associated with Baba Sahib that had been forgotten for decades. The Amrit Mahotsav of Azadi will give the inspiration to move forward by keeping the dream and duties of independent India in front of the country along with the freedom struggle.

Key Points

Gati Shakti Masteur Plan

– It is a Rs. 100 lakh – crore project for developing 'holistic in infrastructure.
– It will help raise the global profile of local manufactures and help them complete with their counter parts world wide. It also raises possibilities of new future economic zones.

– It will be a source of employment opportunities for the youth in future.

National Hydrogen Mission : The National Hydrogen Mission and the green hydrogen sector will give India jump in meeting its climate targets.

Green hydrogen is produced by splitting water into hydrogen and oxygen using an electrolyze powered by electricity from renewable sources such as wind and solar.

– It will also help India to become energy independent. Today, India spends over Rs. 12 lakh on importing energy.

Rice Fortification plan

– The rice distributed under various government schemes will be fortified by 2024. It includes the 'Public Distribution System (PDS), Mid-Day Meals, in school and Integrated Child Development scheme (ICDS). It is a significant initiative as the country has the high levels of malnutrition among women and children.

– According to the Ministry of consumer

affairs, food and public distribution, every second woman in the country is anemic and every third is stunted.

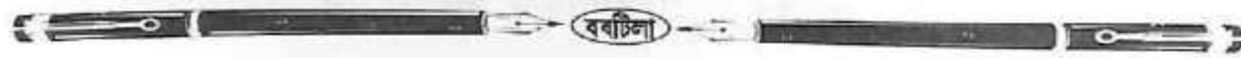
– India ranks 94 out of (107 countries and is in the 'serious hunger' category on the Global Hunger Index (GHI) Six states, including Maharashtra and Gujarat, have started distibuting fortified rice as part of the pilot scheme.

Food fortified or enrichment is the process of adding 'micronutrient' to food. Vande Bharat Trains : 75 'Vanda Bharat' trains will connect different part of the country in 75week to mark the on going, 'Azadi Ka Amrit Mahotasv'. Vanda Bharat, the indogenous our semi- high speed train set, is being given a boost, with the Railway gearing to roll out at least 10 of them linking around 40 cities by August 2022 to commemorate 75 years of Independence.

Sainik Schools for Girls : All Sainik Schools in the country will now be open for girls also. At present, 33 Sainik School are operating in the country. Sainik Schools run by the Sainik Schools Society which is under the administrative control of the Ministry of Defence. The aim of establishing Sainik School was to prepare the student from an early age for their entry into the Indian armed forces.

E-commerce platform for Self-Help Group

This digital platform will connect the product of women self-help groups with



people in far flung area of the country as well abroad and it will have far reaching consequences. The government will create an e-commerce platform to ensure a huge market in the country and abroad for their products. More than eight crore women in the villages are associated with self-help groups and they design top- end products.

Partition Horrors Remembrance Day : 14 August would now be observed as Partition Horrors Remembrance Day. This day will remind Indians of the need to remove the poison of social divisions, disharmony and further strengthen the spirit of oneness,

social harmony and human empowerment.

Amrit Festival of Freedom

It is an attempt to thank those people, because of whom we are breathing in independent India. It is time to remember that freedom is not to be taken lightly, the martyrs sacrificed their lives to achieve it. By celebrating the festival of freedom with joy, happiness and bowing down to the feet of all the great personalities who led the country, sacrificed themselves in the freedom struggle of the community, we can make 'Azadi Ka Amrit Mahotsav' a great success.

"Do your duty and leave the results upon God"

- Geeta



Modern Management

Rinkumoni Ray
B.Com 3rd Semester

Modern Management helps in various areas of advancements. It helps in achieving Group Goals – It arranges the factors of production. Assembles and organizes the resources, integrates the resources in effective manner to achieve goals. Management converts Disorganized resources of man, machines, money etc. into useful enterprise.

Importance of Modern Management

i) Effective Utilization of Resources

Management ensures optimum utilization of resources. Through planning and organization, management eliminates all types of wastage and achieves efficiency in all business operations. Management motivates workers to put in their best performance. This would lead to the effective working of the business.

ii) Order to Endeavor or Efforts

Management deals with integration of human and non-human resources in order to achieve organizational objectives. It directs and coordinates the activities. It helps Individual and group in the use of materials, methods and machines. It, thus brings order to endeavors of different groups.

iii) Sound Organization Management establishes sound organization for the

accomplishment of the desired objectives. It clarifies authority-responsibility relationship among various positions in the enterprise. It fills various positions with persons having the right qualification and training management. It also provides the workers with proper environment and encourages the spirit of cooperation.

iv) Provides Vision and Foresight

Management keeps itself in touch with the external environment and supplies vision and foresight to the enterprise. It helps in predicting what is going to happen in future which will influence the working of the enterprise. It also takes steps to ensure that the enterprise is able to meet the demands of changing environment.

v) National Growth and Prosperity

Efficient management of resources is equally important at a national level. According to Peter Drunker, "Management is the crucial factor in economic and social Development." The development of a country virtually depends on the quality of management of its resources. Efficient management of resources is a key to growth of the economy and prosperity and better standard of living of the general public. Modern Management is a boon to economy and the nation as a whole.

Oh! Dear Winter



Masud Zaman
B.Sc. 1st Semester

Oh! Dear winter
Finally you come again
To make my tears dry
See your presence make
Peace to spread everywhere.....

Oh! Dear, you know what
In your kingdom, at
Whom I love most
“fog” she is too shy
Always plays hide & seek.
Every time sun rays
Comes to meet her,
She flees way so far.
& when long wait
Makes him to sit down
See, how silently she comes
To give him a tight hug.
Oh! Dear winter
I have little complaint
On “cold breeze.”
He is an innocent & naughty boy.
Makes everyone annoying,
Every time he passes-by,

Makes us to feel cold & shiver.
He makes leaf to fall like,
Welcoming a warrior,
Returning home after
Winning a war.....
I have many things to say
I have many things to say.
I have many things to say
Oh! Dear before that
I hope, you will present
A nice gift to your people
This time to remember forever.

My Dog



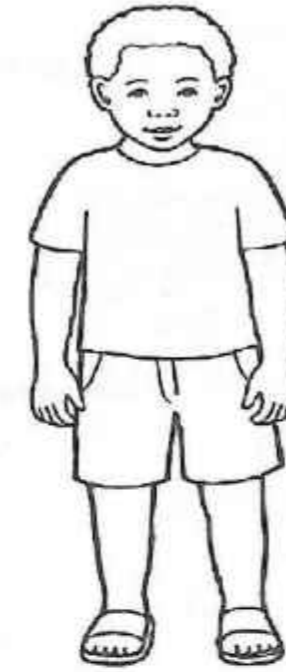
Tarali Sutradhar
H.S. 2nd year (Commerce)

His nose is short and scrubby
His ears long rather low
And he always brings the stick back,
No matter how far you throw.
He gets spanked rather often
For things he shouldn't do,
Like lying-on-beds, and barking
And eating up shoes when they're new.
He always wants to be going
Where he isn't supposed to go.
He track up the house when it's snowing
Oh, puppy, I love you so.

I Alone

Jahangir Alom
B.Sc. 1st Semester

Thousand thoughts and voices
Are resonating in my brain
No wounds but still I'm in a pain
Questions I keep on asking myself
Am I blessed? Or
Am I stressed?
I can't see clear
I tried to look here and there
But the force that is stopping me
Some kind of unknown fear.
Every time I looked out of my window
All I see is big dark cloud
I want to breath and want to go out.
But I'm afraid to be in crowd
Feels like I'm lost and
Can never be found
I'm screaming and crying
But there is no sound.



When Winter Comes

Jahangir Alom
B.Sc. 1st Semester

Winter morning surrounded by fog
The sun is covered by sky,
This is the peaceful dayspring
For which long delay.
The birds are singing
Gentle breeze is blowing,
From the leaves of the trees
The dew is falling.
Touch the soft wet grass with the feet
Smell of flowers coming from the bugs,
All the peace of this winter morning
As if all the preparing are just for us.

A Snapshot

Sachriya Brahma
B.Com 1st Semester

From the end of September and the
beginning of October,
The wind becomes soft and cool.
The life of day shortened and,
Twinkling starry night ruled over.
The darkness after dawn and
The sun is nowhere to be found.
The water gets freezed,
those cold breeze,
Caught cold and sneeze,
at home kids get ceased.
In the courtyard, Grandma is
knitting sweater
Sitting in front of the fire.
And me, I am peeping my
neighbors through
My window and they're
collecting wood lags.
Everyone is doing their preparation.
Beautiful red, orange and yellow
leaves get separated,
Mesmerizing flowers lost their peats.
Animals are getting ready to go for
a long beautiful sleep.
The flowers aren't going to
bloom until it ends.



Life

Jahidul Ahmed
B.Sc. 1st Semester

Life is a challenge – meet it.
Life is a gift – accept it.
Life is a sorrow – over come it.
Life is a tragedy – face it.
Life is a mystery – unfold it.
Life is an opportunity – take it.
Life is a promise – complete it.
Life is a struggle – fight it.
Life is a goal – achieve it.
Life is a love – love it.
Life is adventurous – have fun.
Life is a duty – perform it.
Life is a game – play it.
Life is great – make something good of it.
Life is a celebration –
laugh and do meditation.

তুমি বাক এতিয়া ক'ত

মামনি দাস

স্নাতক তৃতীয় বাৰ্ষিক (বাণিজ্য)

বেলি লহিয়াবৰ হ'ল
 তুমি বাক এতিয়া ক'ত?
 মনত পৰেনে তোমাৰ
 মোৰ কথা?
 পাৰভগা নদীৰ নিচিনা
 যন্ত্ৰণাই মোৰ বুকু ওজাই আহে
 আৰম্ভ হয় দুখৰ উচুপনি
 অস্বস্তিকৰ ক্লান্তি
 নিৰ্বাক নিস্তৰ্ক নিথৰ মই
 প্ৰতিক্ষণে এটা কথাৰ ভাবো
 তুমি বাক এতিয়া ক'ত?
 এবুকু ৰঙা গোলাপৰ কাঁইটত
 সঁচা প্ৰেমৰ অৰ্ঘ্যবণ,
 বৃথাই ভাগৰি পৰিলো মই
 তোমাক বিচাৰি
 দুখৰ নৈ কিদৰেনো পাব হওঁ
 হেৰাই গ'ল মোৰ নাৱৰ বঠা
 কইনাৰ বুকুত চৌ তুলি
 নৃশংস মৃত্যুযজ্ঞৰ কিবিলিত
 এক আতংকিত অনুভৱ
 তুমি বাক এতিয়া ক'ত?
 মনত পৰেনে তোমাৰ
 মোৰ কথা?



সোনালী ধাননি পথাৰ

অনামিকা বায়

উঃ মাঃ প্ৰথম বৰ্ষ (বাণিজ্য)

আখোণৰ সোনালী ধাননি পথাৰ
 দেখিলেই মন ভৰি পৰে।
 ধাননি ডবাৰ খেল দেখি
 মন নাচিবলৈ ধৰে।
 এধানি এধানি ধানৰ ডাল
 বতাহত হালি-জালি নাচে
 ধাননি ডবাৰ নাচ দেখি
 মনত কিবা এটা জাগে।
 ক'বোনো দাবনী তই
 দুখ নালাগেনে অই
 কাটিব আহিছে ধান
 বেজাৰ নালাগেনে তাৰ।



আঘোণৰ সপোন

শুকদেৱ বৰ্মন
স্নাতক প্ৰথম যোগাসিক (বিজ্ঞান)



জীৱনৰ পৰিচয়

ইকবাল খান
স্নাতক পঞ্চম যোগাসিক (বাণিজ্য)

আঘোণৰ সোণালী ধাননি
চিকমিক কাচিখন
দায়নীৰ লগৰী,
সোণবৰণৰ পকা ধাননি
তাতে পৰে ব'দৰ জিলিঙনি।
আঘোণৰ পথাৰত.....
ৰঙা ৰঙা সূৰুযৰ পোহৰত
জিলিকি উঠিছে গুটি গুটি চিকমিক তৰা,
কুঁৱলীৰ ফাকেৰে ব'দালিয়ে
কঢ়িয়াই আনিছে ৰঙৰ বতৰ।
সোণোৱালী পথাৰৰ..... নীলা নীলা আকাশ
ডাৰবে আহি চুই যায়,
হালধীয়া আবেগ লৈ আহিছে আঘোণ
দুচকুত ভাহিছে তাৰ,
সোণোৱালী সপোন।
পুৱাৰ আঘোণৰ ঘন কুঁৱলীৰ মাজতে
নিজকে বিলীন কৰিছে,
সেয়ে হয়তো মই-
আঘোণৰ পুৱাবোৰৰ দুৰ্দান্ত প্ৰেমিক।
মুঠি মুঠি আশা, গজিছে হৃদয়ত
হাতৰ মুঠিত আবেগ কঁপিছে যেন.....
লক্ষ্মীৰ ভৰত,
চহকী হ'ব শুঁৰাল মোৰ
উপচিব উকা দুহাতত।

সকলোৰে একেই পৰিচয়
একেই তেজ, একেই মাংস,
নাই দেখোন কোনো পাৰ্থক্য।
নহ'বা হতাশ অসফলতাৰ বাবে
নক'বা কেতিয়াও নিজকে পৃথক বুলি।
নিদিবা পৰিচয় নিজকে দুৰ্বল বুলি
হ'ব এদিন সকলোৰে অন্ত
আজি তুমি, কালিলৈ মই।
দিনবোৰ যেন বোঁৱতী নৈ
বৈ আছে সদায় নিজৰ ঠিকনা বিচাৰি
সকলো এদিন নিথৰ হৈ পৰিব।
নাথাকিব কোনো মায়া-মোহ
আৰু নাথাকিম তুমি-মই।
হৈ ৰ'ব সকলো সপোন-সপোন
এয়েই জীৱনৰ পৰিচয়
এদিন তুমি, এদিন মই।

ফেচ বেক

ড° কিশোৰ কুমাৰ দাস
মুৰব্বী অধ্যাপক
গণিত বিভাগ

স্নেপ ১ : প্ৰাতঃ ভ্ৰমণ আজিকালি এটা ফেচনেই হ'ল। কিশোৰ-কিশোৰীৰ পৰা, ডেকা-গাভৰু, মধ্যবয়সীয়াৰ পৰা আদবয়সীয়ালৈকে আজি কালি

ৰাজপথৰ মাজেৰে আগবাঢ়ি যাঁওতেই হঠাতেই ভাগৰতীৰ চকুত দুহেজাৰ টকীয়া নোট এখন জিলিকি উঠিল।



প্ৰায় ভাগৰেই মাজত প্ৰাতঃভ্ৰমণৰ দৃশ্য সুলভ। অৱশ্যে স্বাস্থ্য সচেতনতাতকৈ ফেচনৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈছে বেছি ভাগ মানুহে প্ৰাতঃ ভ্ৰমণ কৰা দেখা যায়।

মিঃ ভাগৰতীও অহিন দিনাৰ দৰে আজিও প্ৰাতঃ ভ্ৰমণলৈ ওলাল। ডবলুমুখৰ চকচকীয়া

ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে ভাগৰতীয়ে আগফালে-পিছফালে চাই আনে নেদেখাকৈ নোটখন তুলি ল'লে আৰু আগবাঢ়ি গ'ল। নোটখন তুলি লোৱাৰ পিছত ভাগৰতীৰ আৰু খোজকাঢ়িবলৈ মন নগ'ল। হঠাতে তেওঁৰ মনটো অশান্ত হৈ পৰিল।

মনটোৰ লগত তেওঁ ঘূৰি গ'ল সুদীৰ্ঘ ৬০

নাই, অধ্যাপক হিচাপেও তেওঁ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত যথেষ্ট জনপ্ৰিয়। তথাপি আজি তেওঁৰ এনে লাগিল তেওঁ যেন নিজকে ইমান দিনে ফাঁকি দি আছিল। প্রতিটো শ্ৰেণীতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক পাঠৰ উপৰিও নৈতিকতাৰ শিক্ষা দিয়া বৰাৰ আজি নিজেই নিজৰ নৈতিকতাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ মন গ'ল।

তেওঁ ভাবিবলৈ ধৰিলে, মানৱদেহ হেনো পঞ্চভূতৰ দ্বাৰা গঠিত। মাটি, পানী, বায়ু, জুই আৰু আকাশৰ দ্বাৰা গঠিত জীৱনটোৱেই ক্ষণভংগৰ। তেওঁ প্ৰতিখন ধৰ্মগ্ৰন্থই মুখৰ আগতে থকাকৈ অধ্যয়ন কৰিছে। গীতাৰ প্রতিটো বাক্যই তেওঁৰ কণ্ঠস্থ। তথাপি তেওঁৰ নিজকে সুধিবৰ মন গ'ল তেওঁ কিমান সৎ?

বৰাৰ নিজকে প্ৰশ্ন কৰিবলৈ মন গ'ল, তেওঁ হজ্জৰত মহম্মদৰ সেই বিৰল উদাহৰণটোৰ দৰে হ'ব পাৰিছিলনে? নে আনক দেখুৱাই তেনে হোৱাৰ অভিনয়হে কৰিছিল? তেওঁৰ মনত সৰুতে আকৰ্ষিত হোৱা কাহিনীটো ভাঁহি উঠিল। যেতিয়া বুঢ়ীজনীয়ে নাভিনীয়েকক বেছিকৈ মিঠাই খোৱাটো

বাৰণ কৰিবলৈ হজ্জৰত মহম্মদক অনুৰোধ কৰিছিল, তেওঁ কিয় এসপ্তাহৰ সময় বিচাৰিছিল?

বৰা নিজেই এগৰাকী শিক্ষক, তেওঁ জানো তেনে হ'ব পাৰিছিল। তেওঁৰ নিজৰ মনতে প্ৰশ্ন জাগি উঠিল। বৰাৰ এনে লাগিল তেওঁ মিছাতে ছাত্ৰবোৰক নৈতিকতাৰ শিক্ষা দিয়া নাছিল জানো। এটা অপবাধবোধে বৰাক ভাৰাভ্ৰাণ্ড কৰি তুলিলে।

তেওঁৰ অতীতলৈ উভতি যাবলৈ মন গ'ল। তেওঁ কোনো আচ্যৱস্ত ঘৰৰ ল'ৰা নাছিল। সাধাৰণ মানুহৰ দৰেই তেওঁ ডাঙৰ দীঘল হৈছিল। তেতিয়া তেওঁ আজিৰ দৰে নাছিল। কিন্তু আজি তেওঁৰ সকলো আছে, আচ্যৱস্ত বুলিব পৰা সকলো ধৰণৰ উপকৰণেই তেওঁৰ সজ্জিত, তথাপি তেওঁৰ যেন কিবা এটা হেৰাই গ'ল যিটো বিচাৰি তেওঁৰ মনটোৱে হাহাকাৰ কৰে। বৰাই তেওঁৰ জীৱনৰ প্রতিটো পৃষ্ঠাই নিজৰ মনত পাণ্ডলিয়াবলৈ ধৰিলে। তেওঁৰ মনটো সেমেকি উঠিল আৰু ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে ছমুনিয়াহ এটি তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলাই আহিল।

“তুমিতো জানাই

এই কবিৰ একো নাই

এটাই মাথোঁ কামিজ

তাৰো ছিগো ছিগো চিনাই

প্ৰেম নিশ্চয় এনেকুৱাই

আৱৰণ খুলি হৃদয় জুৰায়।”

— হীৰেণ ভট্টাচাৰ্য

বিচনাৰ তলত চালে আৰু আচৰিত কথা যে সি এটা আঙুঠিও পালে। সপোন সঁচা হোৱাত মনো যেনেকৈ আনন্দিত হ'ল, তেনেকৈয়ে তাৰ চিন্তাও বাঢ়িল। এইবাৰ শক্তিশালী মানুহ বিচাৰি যোৱাৰ বাবে তাৰ যাত্ৰা আৰম্ভ হ'ল। চিন্তিত মনোৰে মানুহ বিচাৰি নাপাই জুপুকা মাৰি বহি আছিল; হঠাতে সি শুনিবলৈ পালে যে, “এম.এল.এ ছাৰ আহিব, ভাষণৰ বাবে” মনোৱে ভাবিলে, ইয়াতে এবাৰ চেষ্টা কৰি চাওঁ।

এম.এল.এ আহিল। ভাষণ দিলে। যাবলৈও ওলাল। মনোৱে কেনেবাকৈ তাল মিলাই এম.এল.এৰ ওচৰত থিয় দিলে; লগে লগে সি ইমান দিনে অতিবাহিত কৰা যন্ত্ৰণাময় জীৱনটোৰ পৰা মুক্তি পোৱা যেন অনুভৱ কৰিলে। এম.এল.এৰ ভৱিত সাষ্টাংগে প্ৰণাম জনালে। এম.এল.এ গৰাকী জাপ মাৰি উঠিল- “এইটো আকৌ কি বুলি। কিন্তু, আঙুঠিৰ মায়াত বিধায়কে মনোক আশ্ৰয় দিবলৈ বাধ্য হ'ল আৰু তাক তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰি বিদায় ল'লে।

মনো আজি ব্যস্ত মানুহ। বিধায়কৰ ঘনিষ্ঠ হোৱাৰে পৰা তাক লগ পোৱাই মঞ্চিল হ'ল। পুৱাতে ওলায় আৰু বাতি কেই বজাত উভতে তাৰ ঠিক নাই। ঘৰৰ মানুহে আগতে তাক গুৰুত্ব দিয়া নাছিল। কিন্তু এম.এল.এক লগ পোৱাৰ পোন্ধৰ দিন পিছতে যেতিয়া মনোৱে দেউতাকৰ হাতত পঞ্চাশ হাজাৰ

টকাৰ ধনবাশি এটা গুজি দিলে ঘৰৰ মেৰামতিৰ কামৰ বাবে; তেতিয়া তেওঁ বুজি পালে যে তেওঁৰ ল'ৰাটো অপদাৰ্থ নহয়। মনোৰ প্ৰতি ঘৰত আদৰ, গুৰুত্ব ক্ৰমে বাঢ়ি আহিবলৈ ধৰিলে। আজিকালি মনোক মাতৃদেৱীয়ে ভাত নোখোৱাকৈ বাহিৰলৈ যাবকে নিদিয়ৈ।

এনেদৰে চাৰিটা বছৰ পাৰ হ'ল। মনোৱে নিজৰ বাবেও এটা শিক্ষকৰ চাকৰি যোগাৰ কৰি থৈছিল। বিধায়কৰ ঘনিষ্ঠ মনোৰ স্কুললৈ যোৱাৰ প্ৰয়োজন হোৱা নাছিল।

ঘৰৰ পৰামৰ্শমতে মনোৱে বিয়াখনো পাতি পেলালে। সুখৰ দিন চুটি। চৰকাৰৰ ভিতৰৰ কিছু বিধায়কৰ অনাহু প্ৰস্তাৱৰ বাবে গোটেই চৰকাৰখনেই তাচ-পাতৰ দৰে ভাঙি পৰিল। বিদায়ী বিধায়কে মনোক সাৱধান কৰি বিদায় ল'লে। মনোৰ পূৰ্বৰ গৰ্ব হেৰাল। বাধ্যত পৰি সি স্কুললৈ যাব লগা হ'ল।

আকৌ, এদিন সেই অদৃশ্য কৰ্ত্তৃপ্ৰভে মনোক মাত লগালে। কাষতে থকা বৈশীয়েক গভীৰ টোপনিত। মনোৰ হাতৰ আঙুঠিটো অদৃশ্য হ'ল। তথাপিও মনোৱে মাজে মাজে পুৱা সাৰ পালে বিচনাৰ তললৈ চায়। কিজানিবা...! বৈশীয়েকে কথাটো বহু দিনৰ পৰা লক্ষ্য কৰি আছিল। এদিন তেওঁ মনোক সুধিয়েই পেলালে “বোলো আপুনি পুৱা বিচনাৰ তলত কি চায়? মনোৱে সেমেকা হাঁহি মাৰি কয়- সপোনবোৰ!

অমৃত বাণী :

“হাতত পিন্ধা থাক বা জোনৰ দৰে উজ্বল হাবে বা সুগন্ধি দ্ৰব্যই মানুহৰ শোভা নবঢ়ায়। আচলতে মাজিত বচনেহে প্ৰকৃত ৰূপ দাঙি ধৰে; অলংকাৰ ব্যৱহাৰত ক্ষয় যায়, কিন্তু সুবচন কেতিয়াও নজহে নপমে।”

— কবি ভৰ্তৃহৰি

বাৰু নন্দৰ পঢ়া কেনে চলিছে? এৰা, মই পথাৰৰ কামৰ হেঁচাৰ বাবে খৰবে ল'ব পৰা নাইঅ'।" বলৰামে জগতক উদ্দেশ্যি ক'লে। ঠিকেই চলিছে দে।" জগতে বলৰামক ক'লে। দুয়ো বন্ধুৰ কথোপকথনৰ মাজতে মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰ আহি ওলাল। দুয়োৰে মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰক মাত লগালে। "ছাৰ, ক'বৰাৰ পৰা আহিলে, হ'বলা?" বলৰামে সুধিলে। "এই নক'বা আৰু যোৱা ৰাতিৰে পৰা জ্বৰত আমাৰ তেওঁৰ

জগতৰ মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰৰ কথা শুনি মনটো ভাল লাগি গ'ল আৰু মাষ্টৰক বাট এৰি দি দুয়ো ঘৰমুৱা হ'ল।

বহুদিনৰ মূৰত ভদ্ৰ আৰু নন্দ লগা-লগি হৈছে। ভদ্ৰই গৰু কেইটাক ঘৰলৈ নিবলৈ আহিছে, সিফালৰ পৰা নন্দইও হাতত দৰখ লৈ তাৰ সন্মুখতে ৰৈছে। "ঐ, কি মানুহ অ' তই? যোৱা ৰবিবাৰে মহেন্দ্ৰ ছাৰৰ ঘৰলৈ যোৱাৰ কথা আছিল যে, কেলেই নাছিলি?" নন্দই ভদ্ৰক সুধিলে। "নক'বি



গা বেয়া, বিষ জ্বৰেই হ'বলা। তাৰে ঔষধ আনিবলৈ চকলৈ গৈছিলো। পিছে তোমালোকৰ ভাল নে?" মাষ্টৰে ক'লে, "অহ, হয়তো বতৰটো গৰম-ঠাণ্ডা হৈ আছে যে, তাৰ বাবেই হৈছে চাগে, গাঁৱত বহুতৰে জ্বৰ এইকেইদিন।" এইদৰে জগতে মাত লগালে। "আমাৰ ভালৈ দিয়ক ছাৰ, লৰাহঁতৰ পৰীক্ষা নহয় জানো, আপুনিচোন জানেই, সেই সন্দৰ্ভতে দুয়োৱে কিবা কিবি কথা পাতিছো। বলৰামে মাষ্টৰক ক'লে, হয় হয় কেলেই নো নাজানিম, ভদ্ৰ আৰু নন্দ এইবাৰ গাঁৱৰ একমাত্ৰ পৰীক্ষাৰ্থী। ভাল হ'ব দিয়া চিন্তাৰ কাৰণ নাই। দুয়োৱে ভালৈই ৰিজাল্ট কৰিব।" মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰে দুয়োকে উদ্দেশ্যি ক'লে। বলৰাম আৰু

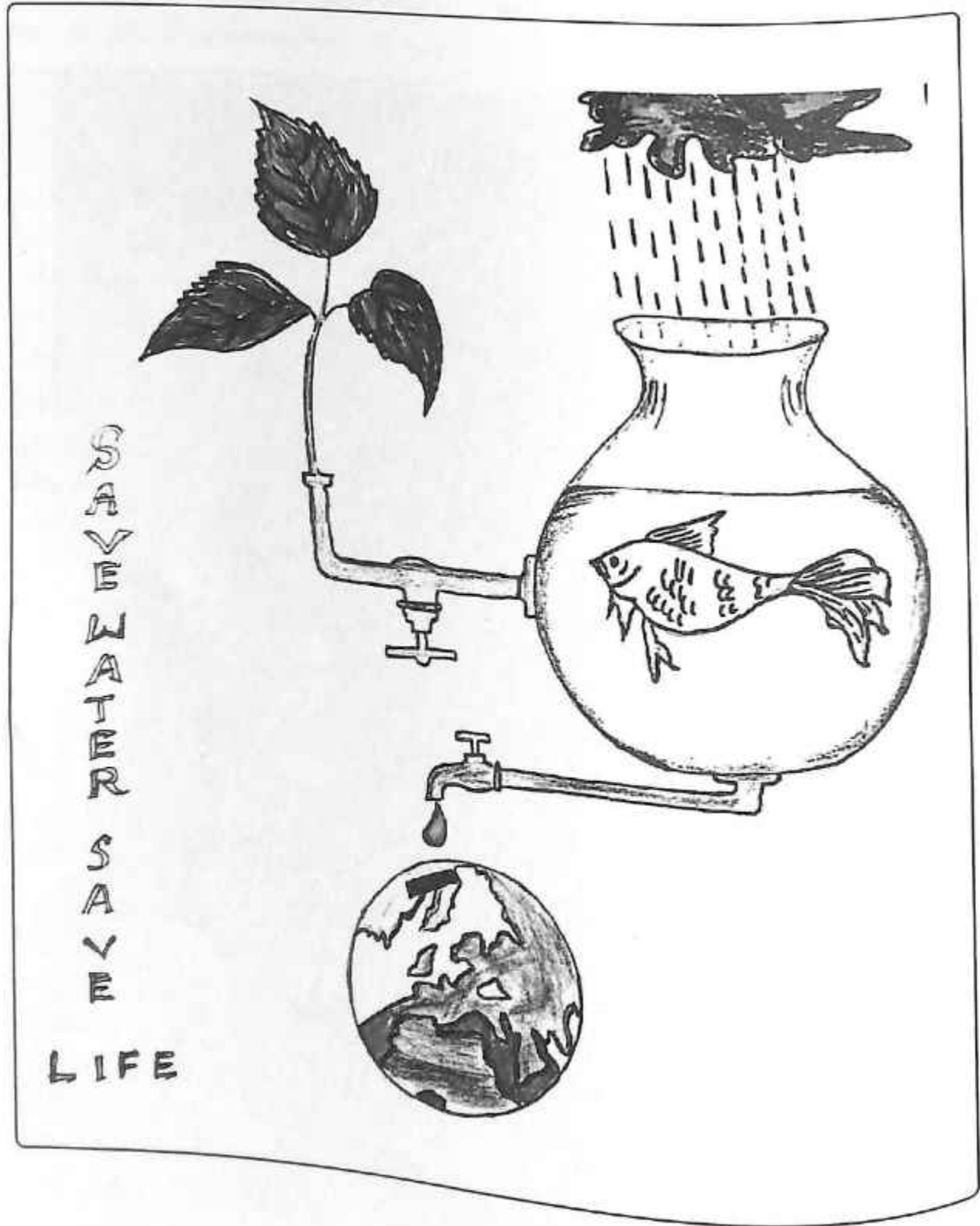
আৰু বুজিছ, ঘৰত মাৰ গা ভাল নাছিল, ময়ে বোপাইক চাহ-ভাত দিব লগা হৈছিল।" ভদ্ৰই নন্দক ক'লে। "দে একো নাই, কালিলৈ ওলাবি, ত্ৰিকোনামিতিৰ অংক কেইটা বুজি আহিমগৈ, নহ'লে এনেদৰেই ৰৈ যাব।" নন্দই ভদ্ৰক ক'লে। অহু দে দে যাম দে ওলাই আহিবি, একেলগে যাম।" এনেদৰে দুয়োৱে পিছদিনা মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰৰ ঘৰলৈ অংক শিকিবলৈ যাব বুলি ঠিক কৰিলে আৰু দুয়োৱে গৰুলৈ ঘৰমুৱা হ'ল।

পিছদিনা ৰাতিপুৱাতেই ভদ্ৰ আৰু নন্দ মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰৰ ঘৰ পালেগৈ। মহেন্দ্ৰ মাষ্টৰেও সদায় ৰাতিপুৱা লোৱাৰ দৰে হাতত বাতৰি কাকতখন লৈ

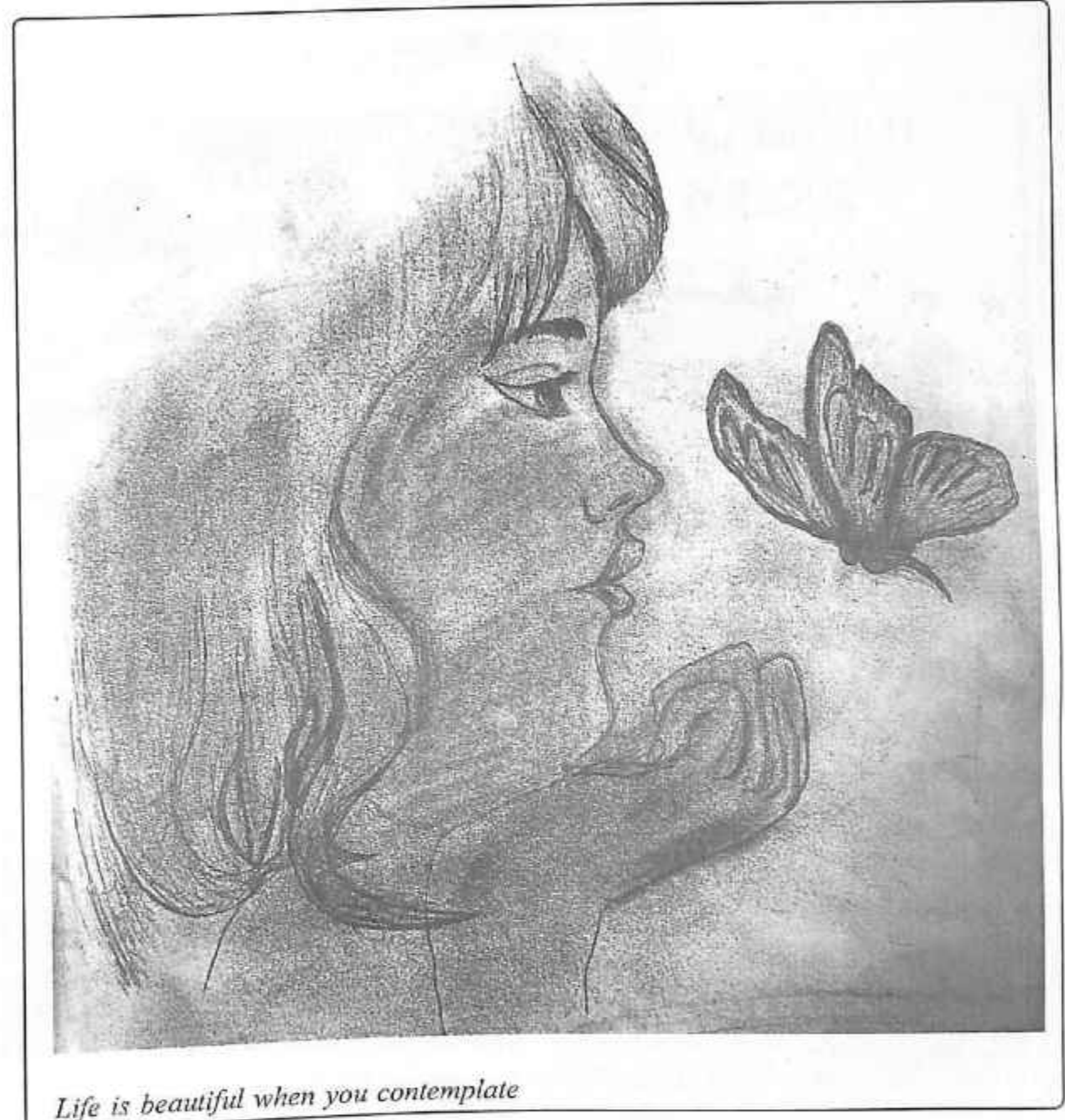
চিত্রকলা শিতান



Bhanurani Basumatary
B.Com 3rd Semester

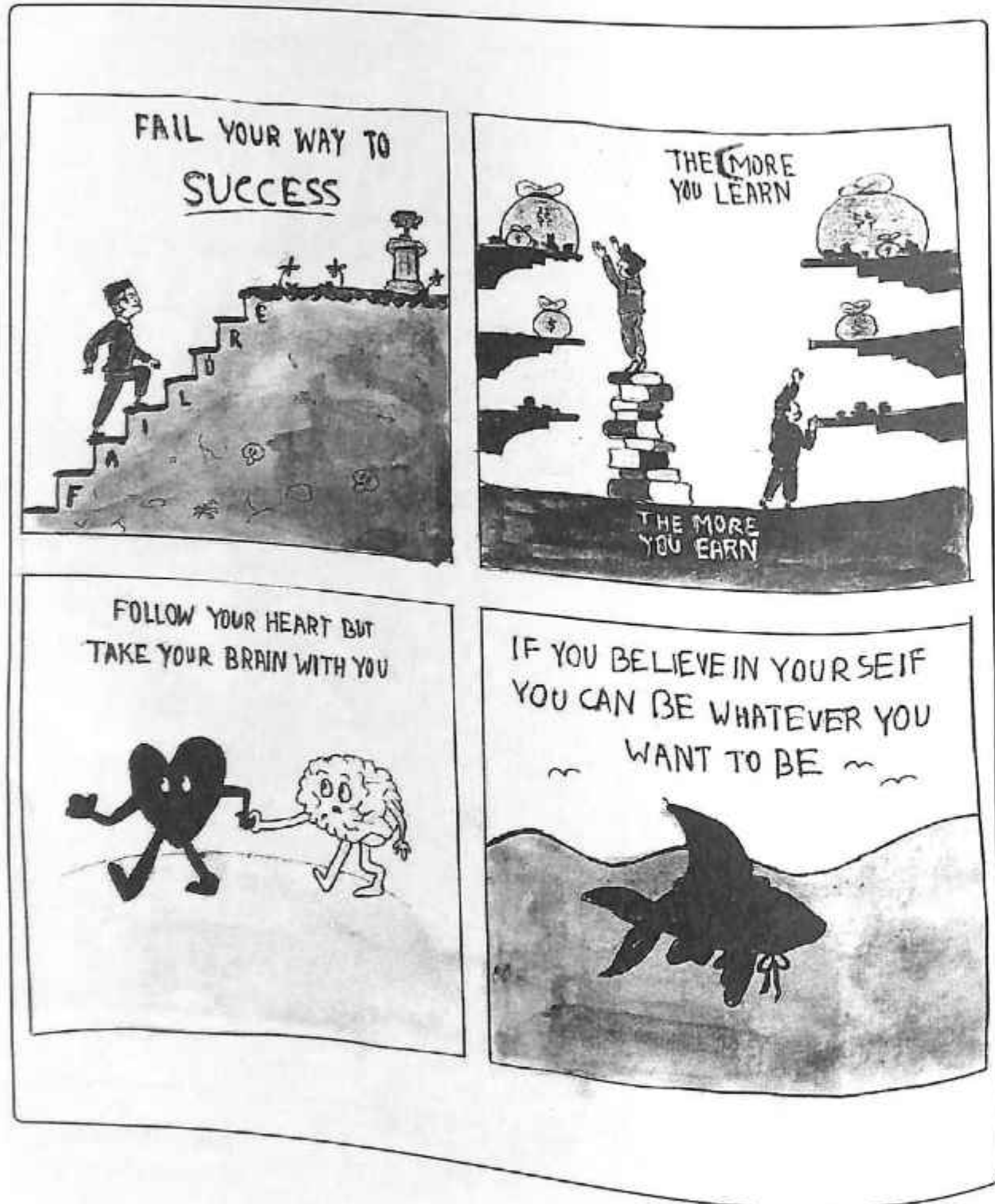


Kunaljit Baruah
B.Com 1st Semester



Life is beautiful when you contemplate

Nikita Barman
B.Com. 5th Semester



Simran Das
H.S. 1st year (Science)

দ্বিতীয় আগমন অনুবাদ কবিতা

The Second Coming - W.B. Yeats

অনুবাদ : ড° পোনা মহন্ত

প্ৰখ্যাত আইৰিছ কবি বিলিয়াম বাট্‌লাৰ য়েটছ (William Butler Yeats, 1865-1939) The Second Coming নামৰ কবিতাটো আধুনিক পাশ্চাত্য সাহিত্যৰ উৎকৃষ্ট সৃষ্টিসমূহৰ অন্যতম বুলি সমালোচকসকলে ভাবে। বাইবেলৰ Revelation খণ্ডত উল্লিখিত যীশু খ্ৰীষ্টৰ 'ছেকেণ্ড কমিং'-ৰ কাহিনীৰ আধাৰত চিত্ৰকল্প নিৰ্মাণ কৰি কবিয়ে কবিতাটোত প্ৰথম মহাসমৰ, ৰুছ বিপ্লৱ আৰু আইৰিছ বিদ্ৰোহৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত য়েটছ তথা পাশ্চাত্য জগতৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক আৰু বৌদ্ধিক পৰিস্থিতি চিত্ৰিত কৰিছে। য়েটছে বিশ্বাস কৰিছিল যে মানৱ সমাজৰ ইতিহাস এক প্ৰকাৰ চক্ৰগতনৈমিতিক (চাইক্লিক্: চক্ৰবৎ) গতিৰে পৰিৱৰ্তিত হৈ থাকে: বৌদ্ধিক আৰু আধ্যাত্মিক শক্তি আৰু উৎকৰ্ষৰে বিশিষ্টতা লাভ কৰা এটা যুগৰ পাছত দৈহিক আৰু পাশৰিক শক্তিয়ে বলীয়ান যুগ এটা আৰম্ভ হোৱাটো স্বাভাৱিক আৰু অৱশ্যস্তাৱী। গ্ৰীক-ৰোমান যুগৰ পাছত আহিল খ্ৰীষ্টিয়ান যুগ। কবিৰ মতে খ্ৰীষ্টিয়ান সভ্যতা প্ৰধানতঃ আধ্যাত্মিক আৰু বৌদ্ধিক সভ্যতা, আৰু একবিংশ শতিকাত যি সভ্যতা বা যুগৰ সূচনা হ'ব, সেইটো হ'ব অৰাজকতা আৰু পাশৰিক শক্তিৰ উত্থানৰ যুগ। সেয়ে তেওঁ যি দৃশ্যমূৰ্তি (Vision) দেখিবলৈ পাইছে, সেইটো যীশুৰ দ্বিতীয় আগমন

নহয়; ই হ'ল স্ফিংক্সৰ (Sphinx) লেখীয়া এক অদ্ভুত জন্তুৰ আগমন, যি যীশুৰ দ্বিতীয় আগমনৰ পূৰ্বে পৃথিৱীলৈ আহে। এন্টি-খ্ৰাইষ্ট (Anti-Christ) বা যীশুবৈৰী এই ভয়ানক শক্তিৰ আগমনে অন্ধকাৰ আৰু ধ্বংসমুখী যুগৰ সূচনাৰ ইংগিত দিয়ে। কবিতাটোত স্পষ্টকৈ প্ৰকাশিত হোৱা নাই যদিও য়েটছে বিশ্বাস কৰা ইতিহাসৰ বিৱৰ্তন সূত্ৰমতেই এইটো ইংগিত পোৱা যায় যে যীশুৰ দ্বিতীয় আগমনে এই অন্ধকাৰ যুগ ধ্বংস কৰি পুনৰ বিশ্বত ন্যায়, সততা আৰু বৌদ্ধিকতাৰ যুগ প্ৰৱৰ্তন কৰিব।

খ্ৰীষ্টিয়ান মিথ'ল'জিৰ চিত্ৰকল্প প্ৰয়োগ কৰা বাবে আৰু কেতবোৰ শব্দ আৰু প্ৰকাশভংগীৰ বাবে এই কবিতাটো অসমীয়া বা ভাৰতীয় ভাষালৈ অনুবাদ কৰা সহজ নহয়। তথাপি কবিতাটো অসমীয়ালৈ ভাঙিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হ'ল। সাম্প্ৰতিক প্ৰাসংগিকতাৰ বিষয়টো পাঠকসমাজলৈ এৰিলোঁ।)

দ্বিতীয় আগমন

শংকুটোত ঘূৰ্ণায়মান শেনটোৱে
নুশুনা হয় শেনচোৱাৰ কথা;
ভাগি-ছিগি পৰিছে সকলো; টিলা হৈছে কেন্দ্ৰৰ
মূৰ্তি;
অৰাজকতাৰে প্লাৱিত পৃথিৱী;
চৌপাশে তেজৰ জোৱাৰ, আৰু সৰ্বস্থানত

অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ লোক-সংস্কৃতিত এভূমুকি

ড° কপাঞ্জলী দেৱী
প্ৰাক্তন ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ
বঙাইগাঁও মহাবিদ্যালয়

বৃহত্তৰ অসমৰ ক্ষুদ্ৰ সংস্কৰণ অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ লোক-সংস্কৃতিৰ অপূৰ্ব সমাহাৰেৰে বৰ্ণাঢ্য এটি বহুময় অঞ্চল। অসমৰ পশ্চিম সীমান্তত ভিন-ভিন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ সামাজিক গাঁথনিৰে লোক-সংস্কৃতিৰ আকৰ্ষণীয়, সবল, মনোমোহা সামাজিক বাস্কোনেৰে বন্ধিত এখন সমাজ এই অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ সমাজ। ঐতিহাসিক, বত্তুপীঠ, কামৰূপ-কমতা-কোচ-হাজো-কোচ-বিহাৰ-ৰংপুৰ-বৰ অসমৰ পুৰ্ণবিন্যাস, উত্থান-পতন, পৰিবৰ্তনৰ ইতিহাস এই অঞ্চলটোৰ জনজীৱনৰ সংস্কাৰিত হোৱাৰ ইতিহাসত প্ৰতিভাত হৈ আছে। মানৱ সমাজৰ উৰ্দ্ধমুখী বিৰ্তনী গতিৰ ইতিহাসত, ৰাজনৈতিক প্ৰভাৱৰ পৰিবৰ্তনত এই অঞ্চলটোৰ ভৌগলিক সীমাৰেখাৰ লগতে ৰাজনৈতিক, সামাজিক ক্ষেত্ৰখনতো প্ৰভূত পৰিবৰ্তন, পৰিৱৰ্তন, সংকোচন, ৰূপান্তৰকৰণ ঘটিছে। এই ৰূপান্তৰকৰণৰ প্ৰভাৱ, চিহ্ন, জন-জীৱনৰ আচৰণৰ কোহে কোহে।

‘গোৱালপাৰা’ শব্দটোৱে ‘গোৱালিটিলিকা’ অৰ্থাৎ গোৱালসকলৰ বাসস্থান/গাঁও অৰ্থটোক সূচায় বুলি জনা যায়। বিখ্যাত চীনা পৰিব্ৰাজক ‘হিউৱেনচাঙ’ৰ টোকাত, চাৰ এডৱাৰ্ড গেইট চাহাবৰ

টোকাত, গোৱালপাৰা কোচবিহাৰ ইত্যাদিৰ প্ৰামাণ্য উল্লেখ পোৱা যায়। ১৭৬৫ চনত এই জিলাখন ব্ৰিটিছ শাসনাধীন হোৱাৰ আগতে এই অঞ্চলটো কোচ ৰজাসকলৰ দ্বাৰা শাসিত আছিল। ১৮৭৪ চনত ধুবুৰীক সদৰ স্থানৰূপে লৈ বৰ্তমানৰ অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলা গঠিত হৈছিল। এই অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ বুকুৰ পৰা ইং ১৯৮৩ চনত প্ৰশাসনিকভাবে বিভাজিত হৈ ধুবুৰী, গোৱালপাৰা আৰু কোকৰাঝাৰ তিনিখন পৃথক জিলা গঠিত হয়। সময়ৰ গতিত ৰাজনৈতিক সংস্কাৰ আৰু জনমতৰ প্ৰভাৱত ইং ১৯৮৯ চনৰ ২৯ চেপ্তেম্বৰৰ দিনা গোৱালপাৰা আৰু কোকৰাঝাৰ জিলাৰ অংশ লৈ, পুনৰ বিভাজিত হৈ বঙাইগাঁও জিলা গঠিত হ’ল। বঙাইগাঁও জিলাৰ অগ্ৰগতিত এক বিশেষ ভূমিকা থকা ৰেলসেৱাৰ দ্বাৰা সংযোজিত বঙাইগাঁও ৰেলষ্টেচন ইং ১৯০১ মতান্তৰে (১৯০৪-১৯০৫) চনত স্থাপিত বৰ্তমানৰ বঙাইগাঁও ৰেলষ্টেচনটোৰ নাম প্ৰথমে অভয়াপুৰী আছিল। ইয়াৰ পৰৱৰ্তী কালত ৰেলষ্টেচনটোৰ নাম হয় বীৰবাৰা।

কোচৰাজত্বৰ সোণালী যুগৰ অন্যতম প্ৰতিভূ সংগ্ৰামসিংহ চিলাবায় সৈন্য সামন্তৰে সৈতে ৰাজ্য বিজয়-ৰাজ্য প্ৰতিৰক্ষাৰ বাবে ফুৰোতে ঝাৰশি

মানফলী বা মুশিদী গীত, ধোঁৱা গান, মাগুন গীত, ঠেঁকী গীত, বাঁহু পূজা, লেৱাটানা নৃত্য, আগলামাকা, বংচু গালা, ওৱাংগালা ইত্যাদি ইত্যাদি। গৱেষণামূলক অনুসন্ধানত অনেক লোক আচৰণ সমগ্ৰ অঞ্চলটোৰ পৰা উলিয়াই অনাৰ প্ৰয়োজন আছে, যিবোৰ এই অঞ্চলটোৰ লোক জীৱনত সিঁচৰতি হৈ আছে। এই লোক-কৃষ্টিসমূহ গৱেষণাৰ সমলৰূপে এতিয়াও প্ৰকৃত ৰূপত অনাকৰ্ষিত হৈ আছে। প্ৰধানকৈ কৃষিজীৱী এই ঐতিহাসিক অঞ্চলটোৰ কৃষক ৰাইজৰ জনজীৱনত পালন কৰা তিনিটা প্ৰধান লোক উৎসৱ আৰু ইয়াত নিহিত মূল্যবোধক বৰ্তমানৰ প্ৰাসংগিকতাৰে চাবলৈ বিচৰা হ'ল।

অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাখনত বিভিন্ন নৃ-গোষ্ঠীয়ে পূৰ্বৰে পৰা ভাৱনাৰে বাস কৰি আহিছে। প্ৰত্যেকটি নৃগোষ্ঠীৰে স্বকীয় সংস্কৃতি, লোক জীৱনৰ আচাৰ অনুষ্ঠানেৰে বৰ্ণাঢ্য এই অঞ্চলটিত জনসংখ্যাৰ ফালৰ পৰা কোচ ৰাজবংশীসকল সংখ্যাত সৰহ। সেয়েহে এই অঞ্চলটিত প্ৰধানকৈ কোচ ৰাজবংশী আৰু সমাযোজন প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰভাৱত আন আন জনগোষ্ঠীয়েও সৰলতাবে, সমন্বয় ভাৱনাৰে পালন কৰি অহা, লোকমনৰ স্বাভাৱিক উৎফুল্লিত ভাৱনাৰে অংশ গ্ৰহণ কৰা কেইটিমান লোক-উৎসৱৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হ'ল। এই উৎসৱসমূহত নিহিত থকা পৰিৱৰ্তা, লোক-জীৱন বৃদ্ধি আৰু জীৱনৰ বিকাশৰ শক্তি গভীৰলৈ প্ৰোথিত। এই অঞ্চলটিৰ সৰল সমাজখনৰ বান্ধোন অটুট ৰাখিবলৈ এই লোক-উৎসৱৰ তাৎপৰ্যসমূহ পুনৰ বিশ্লেষণৰ প্ৰয়োজন অনুভৱ কৰা হয়। আধুনিক লোক-সংস্কৃতিবিজ্ঞান অধ্যয়নৰ নিৰ্দেশনাইও তাকেই সূচিত কৰে। অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ লোক জীৱনৰ অতি আদৰৰ তিনিটি প্ৰধান উৎসৱ হ'ল — বিঘুৱা (ব'হাগ বিহু), কাতি গাছ (কাতি বিহু), পুষণা (মাঘ বিহু) :

বিঘুৱা : ব'হাগ মাহৰ পহিলা দোমাসী (দুটা মাহক লগ লগোৱা দিন)ৰ পৰা সাতদিন ধৰি এই বিঘুৱা বা সাততিথি পালন কৰা হয়। সুস্থ শৰীৰৰ বৃদ্ধি আৰু বিকাশৰ অৰ্থে বিঘুৱাত 'সপ্ত বস' সেৱন কৰা হয়। এই সপ্তবসঃ

কেঁচা হালধিৰ বস	: তেজ পৰিশোধক
বেত গাজৰ বস	: মজ্জা সৰলকাৰক
পচতিয়াৰ বস	: শক্তিবৰ্দ্ধক
এৱা গাখীৰ	: শক্তিবৰ্দ্ধক
চিবতা তিতাৰ বস	: পিণ্ডনাশক
শুকাতিৰ বস	: বায়ু নিয়ন্ত্ৰক
বাহক তিতাৰ বস	: কফ নিয়ন্ত্ৰক

আপ-ঝাপ-বান্দা : ব'হাগ মাহৰ 'দোমাসী'ৰ দিনা প্ৰাকৃতিক দ্ৰব্য (গছ-পাত)ৰ দ্বাৰা গৃহৰ আগম-নিৰ্গমৰ পথত বায়ু পৰিশোধনৰ ব্যৱস্থাও পৰম্পৰাগত ভাবে প্ৰচলিত আছে। প্ৰকৃতিত স্বাভাৱিকভাৱে পোৱা ঔষধি গছ-সতিকাৰ খোপা গৃহৰ আগদুৱাৰত-পিচদুৱাৰত, ভঁৰাল, বাৰান্দা ইত্যাদিত গুজি থোৱা নিয়ম পালন কৰা হয়। সেইবোৰ- কেতুবিৰ ফুল, গড়ুৰ পাখি, বেতগছৰ কাইট, ভেটমালী, দীঘলতি, বিহলঙনী, বিহচেকীয়া ইত্যাদি।

দোমাসীত গৰু গা ধুওৱা প্ৰথা : কৃষিজীৱী সমাজত 'গৰু'ক এক আদৰণীয় স্থান দিয়া হয়। সেয়ে 'গৰু বিঘুৱা'ত গৰুক সমূহীয়া জলাশয়লৈ লৈ গৈ গোটেই গাঁৱৰ ল'ৰা-গৃহস্থই দীঘলতি, বাৰমাহী বেঙেনা, জাতিলাউ, হালধি ইত্যাদি ঔষধি গছ-নতাবে গৰু গা ধুৱায়, চৰ্মকীট নিবাৰণৰ দিশটোক তাৎপৰ্য্য জনসমাজত প্ৰচাৰ কৰে। তাৰোপৰি সমূহীয়াভাৱে গৰুক গা ধোওৱা প্ৰথাটোৱে সামাজিক সমন্বয় গঠনত, জীৱ-জন্তুৰ প্ৰতি উপযুক্ত মনোভাৱ গঠনত, প্ৰকৃতি আৰু মানৱৰ পৰস্পৰ নিৰ্ভৰশীলতাৰ সমন্বয় গঢ়ি তোলাত প্ৰভুত অৰিহণা যোগায়।

তমালেৰে বান্ধনি দিয়ে আৰু গছ-লতিকাত সাৰ-পানী দি যত্ন কৰাৰ নিয়ম পৰম্পৰাগতভাৱে পালন কৰা হয়। কিন্তু বৰ্তমানে চহৰীয়া জীৱনৰ সম্প্ৰসাৰণৰ ফলত লাহে লাহে বাসগৃহৰ চাৰিওপিনে বাৰীত লাগনি গছ লগোৱাৰ সুবিধা হেৰাই যাবলৈ ধৰিছে আৰু এদিন হয়তো কালৰ সোঁতত প্ৰকৃতি আৰু মানৱৰ সম্পৰ্কক সোঁৱৰাই দিয়া এই পৰম্পৰাও লোপ পাব।

সময়ৰ পৰিবৰ্তনত আধুনিকীকৰণৰ প্ৰভাৱত এই আপুৰুগীয়া লোক-সংস্কৃতিবোৰ ক্ৰমান্বয়ে হেৰাই গৈ আছে। ইয়াৰ লগতে হেৰাই যাব ধৰিছে এই সংস্কৃতিবোৰত নিহিত সমাজ গঠনৰ সমলবোৰ। সামাজিক অসহনশীলতাই আজি যি ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰি গৈ সাৰ্বিক মানৱ কল্যাণৰ, সাধাৰণ জনজীৱনৰ গাঁথনিৰ যি মাৰাত্মক ক্ষতি সাধন কৰিব ধৰিছে তাৰ পৰা বেহাই পাবলৈ সমাজৰ সাধাৰণ জনতাৰ হৃদয়ৰ সুৰুক একান্ত কৰিব পৰা শক্তি ধাৰণ কৰি লোক-সংস্কৃতিৰ কল্যাণমূলক সমলসমূহ অতি প্ৰাসংগিক হৈ পৰিছে। এই লোক-সংস্কৃতি সমূহত নিহিত তাৎপৰ্য্যসমূহ যিহেতু সময়ৰ সমাজ গঠনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰমানসিদ্ধ সত্য সেয়েহে এতিয়া প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে এইবোৰৰ বিজ্ঞানসন্মত বিশ্লেষণ আৰু বিজ্ঞানসন্মত উপস্থাপন। আধুনিক লোক-সংস্কৃতিবিজ্ঞানৰ আধাৰত গোলকীয় সমাজত সকলো লোক-আচৰণৰ বৈশিষ্ট্যতা আৰু বিশিষ্টতা ৰক্ষা কৰি এই লোক-সংস্কৃতিৰ সমলসমূহৰ বিজ্ঞানসন্মত সংৰক্ষণ,

বিশ্লেষণ আৰু প্ৰয়োগ আমাৰ সমাজৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় কৰ্তব্যৰূপে থিয় দিছে।

অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ ওপৰেৰে বৈ যোৱা পৰিৱৰ্তন, উত্থান-পতন আৰু জনজীৱনৰ বৈচিত্ৰময় গাঁথনিৰ বাজনৈতিক প্ৰহসন, নিষ্পেষণ, অৱদমনৰ ইতিহাস যিদৰে সত্য সেইদৰে এই অঞ্চলৰ লোক-সমাজৰ স্বাভাৱিক সৰলতা, প্ৰকৃতি প্ৰেম, স্বতঃস্ফূৰ্ত নান্দনিক অনুভূতিও সত্য। সমাজৰ, দেশৰ মূলসূঁতিৰ দ্বাৰা সমলসমূহক উপযুক্তৰূপত উপস্থাপন আৰু প্ৰয়োগ কৰিব পাৰিলে একবিংশ শতিকাৰ— Learning to live together ৰ সাৰ্থকতা জনজীৱনৰ কোহে কোহে বিয়পাই দি পৃথিৱীৰ অন্যান্য উন্নত অংশৰ সৈতে এই অঞ্চলটিয়েও সমানে খোজ মিলাব পাৰিব সেয়া নিশ্চিত। সকলোৰে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব পৰা বৰ্ণাঢ্য সাংস্কৃতিক সময়ৰ উদাহৰণ বহন কৰা বড়পীঠ/পশ্চিম অসম/অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলা প্ৰকৃত অৰ্থতে এটি 'বড়ময় অঞ্চল' হৈ পৰিব। অৰ্থাৎ লোকজীৱনৰ সোণ-বৰণীয়া সৰলতা, সময়, শান্তিৰ আশাই সুৰ হৈ বড়পীঠৰ 'সুৰ-সম্ৰাজ্ঞী' প্ৰতিমা বৰুৱা পাণ্ডেৰ কণ্ঠেৰে নিগৰা অমৰ লোকগীতৰ হৃদয় জোকাৰি যোৱা দুঃখ ক্ষোভত নিহিত বিননিৰ গভীৰতা বাঢ়িহে যাব —

'সোণৰ বৰণ পাখী আমাৰ

হেঙুল বৰণ আখি.....

দেশেৰ পাখি বিদেশ গৈল

মোকে দিয়া ফাঁকি.... ৰে.....'।।

অমৃত বাণী :

"বিজনে সুবিধা পালেই পৰনিন্দা পৰচৰ্চাত মতলীয়া হয়, সেইজন লোক বাস্তৱিকতে, ফেটি সাপতকৈ কোনো গুণে কম বিযান্ত নহয়।"

— উপনিষদ

আদিৰ প্ৰচেষ্টাত আধুনিক অসমীয়া ভাষাই ঠন ধৰি উঠিবলৈ ধৰে। সেই সময়ৰ সেই গুণী অসমীয়া সকলৰ প্ৰচেষ্টা আৰু মিছনেৰীসকলৰ প্ৰবোধত স্বজাঘৰীয়াই পুনৰ অসমীয়া ভাষাক ৰাজ্য ভাষাৰ মৰ্যাদা দিলে আৰু আমেৰিকান খ্ৰীষ্টান মিছনেৰীসকলে শিকা অসমীয়া ভাষাৰ জৰিয়তে আত্মবাম শৰ্মাৰ 'অসমীয়া বাইবেল' প্ৰথম অসমীয়া পুথি হিচাপে ছপা হৈ ওলায়।

ইয়াৰ পিছত কলিকতালৈ পঢ়িবলৈ যোৱা ত্ৰিমুৰ্তিৰ প্ৰচেষ্টাত "জোনাকী কাকত"ত আধুনিক অসমীয়া ভাষাৰ পৰিক্ৰমা আৰম্ভ হয়। লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাদেৱে সুদীৰ্ঘ পঞ্চাশ বছৰ কাল জুৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ একছত্ৰী সম্ৰাট হৈ অসমীয়া সাহিত্যিক সকলোদিশতে আকাৰ দি থৈ গ'ল। অসমীয়া লেখকসকলে বেজবৰুৱাৰ লিখনি নপঢ়াকৈ লিখা-মেলা কৰিলে সেয়ে সেই লিখনিসমূহ পূৰ্ণ নোহোৱা বুলিও কোৱা হয়।

একেদৰে অসমীয়া ভাষা উন্নতি সাধিনী সভাই পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত প্ৰয়োজনৰ খাতিৰত অসম সাহিত্য সভাৰ আকাৰ লয়। তেতিয়াৰ পৰাই আজিলৈকে এই সভাই অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত একক আৰু অনন্য ভূমিকা পালন কৰি আহিছে।

২০২০ খ্ৰীষ্টাব্দত সভাই ১০২ বছৰ অতিক্ৰমৰ মূৰ্ত্তত বিশ্বৰ বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ ন-ন কৌশলৰ সংযোজনত অন্যৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰিছে। তাহানিৰ কিছু সংখ্যক ভাষাৰ পণ্ডিত তথা সাধকৰ ঠাইত আজি হেজাৰে-বিজাৰে লেখক-সাহিত্যিকৰ সৃষ্টি হ'ল। অসমীয়া সাহিত্যই বিশ্ব দৰবাৰ পালেগৈ।

দূৰদৰ্শন আৰু চিনেমাই আজি ঘৰে ঘৰে দৃশ্য-শ্ৰাব্য মাধ্যমৰ জয়গান গাইছে। দূৰদৰ্শনে

থুলমূলকৈ সকলো বস্তুকে পণ্য কৰি তুলিলে। এনে মাধ্যমৰ যি অনুষ্ঠানে নহওঁক কিয় মাজতে বিৰতিৰ সময় থাকে। এই বিৰতিৰ সময়ত বিজ্ঞাপনৰ অন্য এখন আকৰ্ষণীয় বজাৰৰ সৃষ্টি হয় আৰু সেই অনুসৰি মন পৰশাকৈ বিভিন্ন বিজ্ঞাপন প্ৰচাৰ হ'বলৈ ধৰাত এতিয়া সেই আগৰ লাজ-আৱৰণ বোলা বস্তুটো উঠি গ'ল। পৰিয়ালৰ সকলোৱে টি.ভি চাই থকাৰ মাজতে গৰ্ভ নিৰোধক বা অন্য চাবোনৰ বিজ্ঞাপনত আঁৰ নোহোৱা কিছুমান দৃশ্য চাবলগীয়া হ'ল।

অন্য এটা ডাঙৰ কথা হ'ল মোবাইল ফোনৰ ব্যৱহাৰ। সৰু মোবাইল ফোনটোৱে বিশ্বৰ সকলো কথা জেপত লৈ ফুৰিব পৰা ব্যৱস্থা কৰি দিলে। শিক্ষা সাং কৰাৰ পিছত এজন ব্যক্তিয়ে এতিয়া কোনো কথা মনত নাৰাখিলেও সেইবোৰ কথা মোবাইলত পাব পৰা হৈ থাকিল। কাজেই গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ প্ৰতি থকা মানুহৰ আগৰ ধাউতি কমি গ'ল।

পৰিতাপৰ কথা হ'ল যে টি.ভি. আৰু অন্য আধুনিক দৃশ্য-শ্ৰাব্য মাধ্যমে ভাষাৰ বিপৰ্যয় ঘটাই শুনি ভাল লগা কিছুমান অসুত শব্দ তথা বাক্য গাঁথনি প্ৰয়োগ কৰিবলৈ ধৰিলে। এনেকৈয়ে চলিল একবিংশ শতিকা।

তথাপিও আমাৰ কাৰণে সৌভাগ্যৰ কথা হ'ল এয়ে যে আজিও গ্ৰন্থৰ আদৰ কমা নাই। মনৰ খোৰাক দিব পৰা চালিকা শক্তি হ'ল গ্ৰন্থ অধ্যয়ন। টি.ভি. বা মোবাইল ফোনে মনৰ খোৰাক দিব নোৱাৰে বুলি বৈজ্ঞানিক সকলে ক'ব খোজে। অন্য এটা মাৰাত্মক কথা হ'ল এই দৃশ্য-শ্ৰাব্য মাধ্যমসমূহে সাধাৰণ তৃণ এডালক ধুনীয়াকৈ পৰ্দাত দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছে। সাধাৰণ কথা এটিকে বিজ্ঞান প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ সহায়ত অসাধাৰণ কৰি তুলি ধৰিব পৰা

of the river. Some of my friends were putting the beautiful dresses. The shopkeepers took Rs50 as a rent. So, I just ran back to our bus where I kept all my money and took all money and came back running. I told them that I wanted to wear that traditional dress. So they dressed me and it was really pretty. I took many pictures and then went to a small garden and passed through that another bridge to the small garden. There were beautiful plants and bamboo benches. It was a beautiful sight.

It was lunch time and we had almost simple menu- rice, dale, mixed vegetables

and chicken curry. It was very tasty and we were also very hungry. I was serving food to my classmates so I missed some places near by, for example, the eco camp and the beautiful waterfall. Some of my friends went there. They said it was very beautiful. I am determined to visit these places next time for sure.

In Ukiam there is no powerful network connection but, there was 2G connection left in my phone. Every view was spectacular in front of me. We enjoy the trip very much and it has become a very refreshing memory for all of us.



সাক্ষাৎকাৰমূলক আলোচনা —

ড° পল্লৱী ডেকা বৃজবৰুৱা
প্ৰাধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ
ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়
ডিব্ৰুগড়-৭৮৬০০৪(অসম)



সম্পাদক : আপোনাৰ ল'ৰালিকালৰ বিষয়ে অলপ জনাওকচোন।

উত্তৰ : ঘৰখন মানুহৰ শিক্ষাৰ প্ৰাথমিক ভেঁটি। মোৰ চিন্তা-চেতনাকো মোৰ ঘৰখনে আটাইতকৈ বেছি সমৃদ্ধ কৰিলে। নিচেই সৰু কালতে মোৰ মা আৰু দেউতাৰ মাজত ডাইভৰ্চ হৈছিল আৰু দেউতাই নতুনকৈ বিয়া পাতিছিল, সেই ঘটনাই আমাৰ জীৱনক ব্যতিক্ৰম শিক্ষা দিছিল। সেই সময়ত তাৰ গুচুৰ্থ বৃজিব পৰাকৈ মোৰ বাবে সেইটো কোনো আগ্ৰহৰ খবৰ নাছিল। মাৰোঁ বৃজি পাইছিলোঁ যে আমাৰ বয়সীয়া আন ল'ৰা-ছোৱালীবোৰতকৈ আমাৰ জীৱন অলপ বেলেগ হৈছিল। সেই সময়ত তেনেকুৱা দুঘটনা গাঁও অথবা মফস্বলীয় অঞ্চলৰ মধ্যবিত্ত পৰিয়ালত বিৰল পৰিঘটনা আছিল, বৈবাহিক সম্পৰ্কৰ ভাঙোন সহি-সামৰি বাহিৰত স্বাভাৱিক দেখুওৱাটোৱেই নিয়ম আছিল। আমি বহু ডাঙৰ হোৱালৈকে সেই নিয়ম সলনি হোৱা চকুত পৰাই নাছিল। বিবাহ বিচ্ছেদ কৰা পুৰুষক মানুহে একো নকৈছিল, কিন্তু নাৰীক স্বামী পৰিত্যক্তা বুলি অৱহেলাৰ চকুৰে চাইছিল। তেনে সময়ত অকলে থকাৰ সিদ্ধান্ত লৈ মায়ে হয়তো দুঃসাহসেই কৰিছিল। একমাত্ৰ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ

শিক্ষকৰ চাকৰিটোক সাৰথি কৰি ভাইটি আৰু মোক লৈ ককা-আইতাৰ ঘৰলৈ অৰ্থাৎ মাৰ মাকৰ ঘৰলৈ মা গুচি আহিছিল। তালৈ অহাৰ কেইমাহমানৰ পিছতহে আইতাৰ ঘৰত ভনীৰ জন্ম হৈছিল। কি পৰিস্থিতিয়ে মাক তেনে সিদ্ধান্ত ল'বলৈ বাধ্য কৰিছিল, তেতিয়া বৃজা নাছিলোঁ, আমি ডাঙৰ হৈয়ো কেতিয়াও সোধা নাছিলোঁ- হয়তো সময়ে সোধাৰ প্ৰয়োজনো নোহোৱা কৰিছিল।

আইতাৰ ঘৰত কিছুদিন থকাৰ পিছত মায়ে আইতাৰ ঘৰৰ ওচৰতে মাটি অকণ কিনি আমাৰ বাবে খেৰ-বাঁহৰ নিচেই সৰু ঘৰ অকণ কৰিলে। প্ৰথম অৱস্থাত আইতাৰ ঘৰৰ পৰা গৈ হঠাৎ খেৰ-বাঁহৰ মাটিৰে লিপা তেনেই অকণমাণি ঘৰটোত নিশা আমাৰ টোপনিয়েই নাহিছিল। মাৰ দেহৰ উমত ভনী আৰু তাইৰ ওচৰতে ভাইটিটো শুৱে, মাজত শুই থকা দুয়োটা টোপনিত যেতিয়া লালকাল দিয়ে বিচনাৰ এমুৰে বেৰত লাগি শুই থকা মই বেৰৰ বাহিৰত শব্দ শুনিলেই চকু খাই সাৰ পাঁও। কেৰুকেৰু কৰা বাঁহৰ দুৱাৰৰ ভৌতিক শব্দত নিশা যেতিয়া দা-খন খামুচি মায়ে বিচনাত উঠি বহিছিল, গাৰ নোম থিয় হোৱা শিহঁৰণত মই প্ৰায়ে বিচনাত প্ৰস্ৰাৰ কৰি দিছিলোঁ। সেই সময়ত মই বিচনাত

প্ৰশ্ন কৰা কাৰণে মাৰ সমস্যা হৈ পৰিছিলোঁ। মায়ে ক'ৰ পৰা যে কত ডোল-ডাকু তাবিজ আনি নিপিন্ধাইছিল, তথাপি নিশাৰ আন্ধাৰত বিচিত্ৰ ভয়ৰ স্বপ্নবোৰে মোক খেদিয়েই ফুৰিছিল- অৱশেষত বিচনাত প্ৰশ্ন কৰিহে প্ৰশমিত হৈছিল একো একোটা নিশাৰ ত্ৰাস। আচৰিত কথা সময় যোৱাৰ লগে লগে মোৰ সেই গভীৰ নিশাৰ অহেতুক আতংক নোহোৱা হৈ আহিছিল। হয়তো মাৰ প্ৰৱল সাহস মোৰ মনলৈকো প্ৰৱাহিত হৈছিল আৰু মই মনৰ অহেতুক ভীতিক জয় কৰিব পৰা হৈ আহিছিলোঁ। এতিয়া উলটি চাই ভাবোঁ সেই সময়ত সাহসেৰে পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন নোহোৱাৰ বাহিৰেতো আমাৰ সন্মুখত বিকল্পই নাছিল। মই মন কৰিছিলোঁ যেতিয়াৰ পৰা মই নিশা মাৰ লগত টৰ্চ লৈ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ বাদুলি বা কুকুৰ অথবা দৌৰ মাৰি পাৰ হৈ যোৱা হেপা বা মেকুৰী দেখি ভয়ৰ কাৰণ আৰু কাৰকবোৰ চিনি পাইছিলোঁ, তেতিয়াৰ পৰাই মোৰ মনৰ পৰা ভয়ৰ বেমাৰটোও নোহোৱা হৈছিল। এইটো নহয় যে সেই সময়ত নিশা বাহিৰৰ উপদ্ৰৱবোৰ কেৱল অজান জীৱ-জন্তুৰ পৰাই ঘটিছিল, মহিলাৰ প্ৰতি কু-দৃষ্টি দিয়া বাহিৰত ভদ্ৰতাৰ মুখা পিন্ধা অসৎ উদ্দেশ্যে অহা মানুহো বহুত আছিল। কিন্তু তেতিয়াৰ গাঁৱৰ সমাজ আৰু পৰিৱেশক এতিয়াৰ দৰে বীভৎস নিৰ্ভয়তাই সৰ্বগ্ৰাসী ৰূপত কাবু কৰিব পৰা নাছিল, মুখা নিপিন্ধা মানুহৰ সংখ্যা সবহ আছিল। সেই কাৰণেই হয়তো গাভৰু মাতৃ আৰু সাত-আঠ বছৰীয়া ছোৱালীজনীয়ে সেই নিশাৰ সংগ্ৰামক জয় কৰি জীয়াই থাকিব পাৰিছিলো। হয়তো সেই অপৰিপক্ক বয়সতে লাভ কৰা পুৰুষৰ কুৎসিত দৃষ্টিৰ লগত যুঁজি জয়ী হোৱাৰ অভিজ্ঞতাবোৰে চিৰকালীনভাৱে মোৰ মনৰ পৰা

ভয় বোলা অনুভূতিটোক নোহোৱা কৰি পেলাইছিল। গাঁৱৰ পৰা আমাৰ স্কুললৈ অলপ বেছি দূৰ হৈছিল, মায়ে নিজেও সেই স্কুলতে শিক্ষকতাও কৰিছিল। আমাৰ তিনিটা ল'ৰা-ছোৱালীক ন-বজাতে মায়ে প্ৰায়ে কল-গাখীৰেৰে ভাত খুৱাই স্কুললৈ সাজু কৰিছিল। দৌৰাদৌৰিকৈ টিফিন সাজু কৰি তিনিওটাকে লগত লৈ প্ৰায় দুই কিলমিটাৰ খোজকাঢ়ি স্কুললৈ যাবলগীয়া হৈছিল। পিছত সেই কাৰণে মায়ে নিজে চাকৰি কৰা টাউন এম-ভি স্কুলখনৰ ওচৰতে এডোখৰ মাটি ল'লে। আমি তেতিয়ালৈকে থকা গাঁৱৰ মাটিটুকুৰা ঘৰে-মাটিয়ে বেচি দি দুমাহমানৰ সময় লৈ স্কুলৰ ওচৰৰ মাটি টুকুৰাত ঘৰ এটা সাজিলো আৰু আমি তাত থাকিবলৈ গুছি গ'লোঁ। এইবাৰৰ জীৱন সংগ্ৰাম আৰু কঠিন হৈছিল, কাৰণ গাভৰু মাৰ লগতে ময়ো ডাঙৰ হৈ আহিছিলোঁ। অৰ্থৰ দিশৰ পৰা আমি সাংঘাটিক সংকটত পৰা নাছিলো, কাৰণ আমাৰ প্ৰয়োজনবোৰ তেতিয়া বিলাস হৈ উঠা নাছিল।

গাঁৱত থকাতকৈ আমাৰ ঘৰটো কিছু উন্নত হৈছিল- দুকোঠলীয়াৰ ঠাইত তিনি কোঠলীয়া হৈছিল আৰু ওপৰত টিনৰ চালি। ঘৰটো আগতকৈ ওখও হৈছিল, মূখচৰ দুফালে টিনবোৰ এটলীয়াকৈ লগোৱা হৈছিল, ফলা বাঁহেৰে টিনবোৰ দুই মুৰে বান্ধি দিয়াৰ উপৰিও দীঘল দীঘল বাঁহৰ কামিবোৰ টিনৰ তলে-ওপৰে দি টিনবোৰ মাজে মাজে ফুটুৱাই দিও বন্ধা হৈছিল। মূখচত দিয়া ৰেজিঙবোৰো ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ কেইবাটাও ইটাৰে হেঁচা দি ৰখা হৈছিল। গোবৰ মাটিৰে লিপা আমাৰ এই ঘৰটোৰেও অৱশ্যে চূণ-তেলৰ পৰশ পোৱা নাছিল। প্ৰচণ্ড বতাহ-বৰষুণৰ এটা মাজনিশাত শুই থাকোতেই ফাণ্ডণৰ পছোৱাই ঘৰৰ টিনবোৰ হঠাৎ উৰুৱাই

নিলে। উৰুৱাই নিলে মানে এটা ফালৰ টিনবোৰ
এৰ খাই আনটো ফালৰ চালখনলৈ লুটি খাই গ'ল।
তিনিওফালৰ পৰা মুকলি পথাৰত লাগি থকা ঘৰটো
বতাহে কোবাই থাউনি নোহোৱা কৰিলে। বিচনাত
শুই থাকোঁতেই আমি তিত্তি-বুৰি জুৰুলা হ'লো।
কাপোৰ-কানি, কিতাপ-পত্ৰ আৰু ঘৰৰ আন বয়-
বস্তুবোৰ সকলো তিত্তিল, পুৱতি নিশা ধাৰাসাৰ
বৰষুণ শাম কাটি পোহৰ হোৱালৈ আমি তিত্তিয়েই
থাকিলো। কিবা কৰো বুলিলেও কৰিবলৈ তেতিয়া
আমাৰ উপায়ো নাছিল। পুৱা শুচৰ মানে আমাৰ
পৰা দুশ মিটাৰ দূৰত্বত থকা কলী মাহীটি আৰু
তেওঁৰ ভায়েক জাহাংগীৰহঁত আহি আমাৰ
কাপোৰ-কানি, কিতাপ-পত্ৰ, বাচন-বৰ্তনকে ধৰি ঘৰ
এখনত থকা লাম-লাকটু অনেক দৰকাৰী-
অদৰকাৰী বস্তু ব'দত দিছিল, বহুবোৰ বস্তু একেবাৰে
নষ্টও হৈ গৈছিল। ঘৰৰ ভিতৰখন মটি-কাটি
পৰিষ্কাৰ কৰি ব'দত দিছিল-ভাগ্যে সেইদিনা
আগনিশা ধুনুহাৰ পিছত চৌফলীয়া ব'দ দিছিল।
দিনৰ দিনটো পৰিষ্কাৰণৰ কামৰ অন্তত সেইদিনা
গধূলিলৈহে আমি খাবলৈ পাইছিলোঁ। সেই সময়ত
এনেকুৱা অনেক দুৰ্যোগে আমাক খুন্দিয়াই-
মহতীয়াই আমাৰ মূৰৰ ওপৰেৰে পাৰ হৈ গৈছিল।
এবাৰ ভাইটিৰ টাইফয়েড হ'ল, তাক লৈ মা
হস্পিটেলত থাকিবলগীয়া হ'ল। মই আৰু ভনী,
আমি দুজনী সৰু ছোৱালী ঘৰত বাতি বিয়লি মাতলৈ
বোললৈ সেই মুকলি পথাৰৰ মাটিত তেতিয়াও
পিছলৈ শুচৰ-চুবুৰীয়া হোৱা আন মানুহৰ ঘৰবোৰ
হোৱাই নাছিল। মায়ে মাটি লোৱা জাহাংগীৰহঁত
আৰু কলী মাহীটিহঁতৰ ঘৰবোৰো দুশ মিটাৰ
দূৰত্বহে আছিল। আমি সেই ঘৰত থাকোঁতেই
ৰাজ্যজুৰি চলি থকা বিদেশী বিতাড়নৰ আন্দোলনটো

প্ৰবল হৈছিল। আৰাল-বৃদ্ধ-বনিতাৰ সৰ্বস্বক সহঁৰি
লাভ কৰা অসমৰ সেই আন্দোলনটোত আমি বুজা-
নুবুজাকৈয়ে একাত্ম হৈ পৰিছিলোঁ। কাৰণ আমি
ফ'ৰ-ফাইভত থাকোঁতে আৰম্ভ হোৱা আন্দোলনটো
আমি মেট্ৰিক দিয়ালৈহে শেষ হৈছিল- কলেজৰ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক শ্ৰেণীত নাম লগাওতে অসমত
প্ৰফুল্ল মহন্তৰ চৰকাৰ হৈছিল। সেই সময়ত আমাৰ
শৈশৱ আৰু কৈশোৰ মনত জাতীয় আবেগ প্ৰবল
হৈছিল, অসম আন্দোলনত আমাৰ কৈশোৰৰ
সকলো উদ্যম কেন্দ্ৰীভূত হৈছিল। সেই সময়ত
আন্দোলনকাৰী নেতাসকল পুলিচৰ পৰা পথাৰে
পথাৰে পলাই ইঠাইৰ পৰা সিঠাইলৈ ঘূৰি ফুৰিছিল।
আগতেই কেছোঁৱেই আমাৰ ঘৰটো পথাৰৰ দাঁতিত
লাগি আছিল। গতিকে আমাৰ ঘৰলৈ যিকোনো
ঠাইৰ পৰা আন্দোলনকাৰীবোৰ আহি গোট
খাইছিল। হিন্দু-মুছলমান সকলো মিলি আমাৰ ঘৰত
গোট খোৱা সেই আন্দোলন কৰা মানুহবোৰৰ
কাৰণে বাহিৰৰ চোতালত ডাঙৰ ডাঙৰ কেৰাহী
আৰু পিতলৰ টৌত ৰন্ধা-বঢ়া কৰিছিল। ক'ৰ যে
মানুহ আহি ক'ত খাইছিল, মানুহবোৰে কোনেও
কাকো ভালকৈ চিনি নাপালেও সকলো সকলোৰে
আপোন হৈ পৰিছিল। তেওঁলোকৰ কথা-বতৰাত
শুনিছিলোঁ এটাই চিন্তাৰ কথা, সেইটো হ'ল অসমৰ
পৰা বাংলাদেশী বিদেশীক খেদিব লাগে। তেতিয়া
অস্তিত্বৰ প্ৰবল সংকটত ভোগা অসমীয়া মানুহৰ
কাৰণে ঘৰ-পৰিয়াল, খাৱন-শোৱন অথবা আন
কোনো বৈষয়িক চিন্তাৰ প্ৰতিও যেন সকলো উদ্বেগ-
অনুযোগ তল পৰিছিল। কেতিয়াবা ভাত ৰান্ধি
থাকোঁতেই হঠাৎ পুলিচৰ 'ৰেইড' হৈছিল —
মানুহবোৰ য'ত যেনেকৈ আছিল, তাৰ পৰাই পিয়া-
পি দি যেনি তেনি পলাইছিল, আমাৰ মা-ও ঘৰৰ

পৰা আঁতৰি দিছিল। পুলিচে ঘৰত আমি ল'ৰা-ছোৱালীকেইটাকহে পাইছিল, পুলিচৰ লগত অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰে সজ্জিত বিয়াগোম মোচ থকা চি আৰ পি বোৰো আহিছিল। ভাইটিয়ে ইমান ভয় খাইছিল যে পুলিচ আমাৰ ঘৰত থকা গোটেই সময়খিনিত পায়খানাত গৈ বহি থাকিছিল। পুলিচে পায়খানাতো গৈ চাইছিল কোনোবা লুকাই আছে বুলি, গৈ ভাইটিকহে পাইছিল- ভাইটিয়ে ভয়তে সৰুৰপানী, বৰপানী দুয়োটা চুইছিল। আন্দোলনৰ নেতাসকল বা ডাঙৰসকল যিহেতু বাহিবলৈ ওলালেই পুলিচৰ হাতত পৰিছিল, গতিকে কিছুমান সৰুসুৰা সৰববাহৰ কাম, যেনে লিফ্লেট, গোঁহাৰি আদি ক'ৰবাত ওলাই গৈ দি অহা, কেতিয়াবা পষ্টাৰিং কৰিবলৈ ময়দাৰ দৰকাৰ হয়, দোকানৰ পৰা ময়দা অনা, অলপ আঁতৰত থকা কাৰোবাক মাতি অনা ইত্যাদি সৰু-সুৰা কামবোৰ মোক কৰিবলৈ দিছিল। আখৰ ভাল আছিল কাৰণে বহু সময়ত গোঁহাৰি, প্ৰছিডিং, চিঠি ইত্যাদিও মই প্ৰায়ে লিখিবলগীয়া হৈছিল। সেই সময়ত ম'বাইল ফোন নাছিল, লেণ্ডফোনৰো চৰকাৰী কাম-কাজত ব্যৱহাৰ হৈছিল যদিও সৰ্বসাধাৰণৰ বাবে তাৰ ব্যৱস্থা সুলভ আৰু সুচল নাছিল। এবাৰ পষ্টাৰিঙৰ আঠাৰ কাৰণে আন্দোলন কৰা দাদাইঁতে মোক ময়দা আনিবলৈ পঠিয়াইছিল। তেতিয়াৰ ডি-এছ-পি অতুল হাজৰিকাই মোক বাহুতে দুটা কোব মাৰি দিলে আৰু সুধিলে "তহঁতৰ ঘৰত কোন কোন আছে"? লগে লগে বাহুটো ক'লা পৰি ভয় লগাকৈ ফুলি উঠিছিল আৰু মই বিষত চিঞৰি উঠিছিলো। মোক পুলিচৰ ভেনখনত দুই ফালৰ পৰা তলা মাৰি বন্ধ কৰি দিলে আৰু থানালৈ লৈ গ'ল। ভেনখনৰ ভিতৰত লেডিঞ্জ পুলিছে মোৰ ফুলি থকা বাহুত মলম লগাই দিলে। ইতিমধ্যে

হাজাৰ হাজাৰ মানুহ ওলাই থানা ঘেৰাও কৰি পেলালে, বহুতে আহি মোক ধৰি থকা ভেনখনো বেৰি থাকিল। বাহিৰত উত্তাল শ্ল'গান, থানা ভাঙো যেন উত্তেজনা — ভেনৰ ভিতৰত গ্ৰিলৰ খিৰীকি পাৰ কৰি মানুহে দিয়া চকলেট, বিস্কুট, খোৱা বস্তু খাই খাই মই বহি থাকিলো। গধূলিলৈ মোক এৰি দিলে, 'মাইনৰ এজ' বুলি মোৰ ওপৰত কেছনহ'ল-আন্দোলন কৰাৰ সেই এটা অভিজ্ঞতা মোৰ মনত পৰে। সেই সময়ৰ পৰিস্থিতিৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমাৰ পঢ়া-শুনাৰ ধাৰাৰ পৰা শ্ৰেণী, ঘৰুৱা শ্ৰেণীকৰ্ম, পৰীক্ষা, নিয়মীয়া পঢ়া-শুনা ইত্যাদি পঠন-পাঠনৰ প্ৰাত্যাহিক কাৰ্যক্ৰমবোৰ প্ৰায় নোহোৱা হৈছিল। কেৱল আন্দোলন আৰু আন্দোলন- আমাৰ শুই উঠাৰ পৰা খোৱা-শোৱা, উঠা-বহা সকলোতে আন্দোলন। আমি পুৱা উঠিছিলো আন্দোলনৰ আৰম্ভণিৰ উদ্যমত, নিশা শুইছিলোঁ আমি আন্দোলনৰ ভাগৰত, দুপৰত কিবা খাইছিলোঁ যদি খাইছিলোঁ আন্দোলনৰ শ্ৰমৰ অৱসৰত, পিছলোঁ যদিও, সেয়া পিছলোঁ আন্দোলনৰ দৌৰা-দৌৰিৰ ভ্ৰমৰত! স্কুলত শ্ৰেণীবৰ্জন, হৰতাল, শোভাযাত্ৰা, পিকেটিং, ধৰ্মঘটৰ মাজে মাজে পাঠদান গ্ৰহণ কৰিছোঁ শ্ৰেণীও চলি আছিল। আন্দোলনৰ ছবছৰত চাৰি বছৰ পৰীক্ষা হ'ল যদিও এবছৰ কিন্তু নহ'ল। এই অস্থিৰ পৰিস্থিতিৰ মাজেৰেই আমি লাহে হাইস্কুল শিক্ষান্ত বৰ্ষ অতিক্ৰম কৰিছিলোঁ। ইতিমধ্যে অসমত আন্দোলনকাৰী নেতৃত্বই চৰকাৰ গঠন কৰিছিল। একে সময়তে আন্দোলনটোৰ সমাপ্তবালভাৱে অসমত আলফাৰো উত্থান ঘটিছিল- প্ৰথমতে সংস্কাৰমুখী অনেক ভাল কাম কৰিছিল, কিন্তু পিছলৈ তেওঁলোকৰ আৱেগো অনিয়ন্ত্ৰিত হৈ পৰিছিল। অনেক সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰা আলফাৰ কাৰ্য-

কলাপ আৰু চৰকাৰী দমন নিৰ্যাতনবোৰও আমি চকুৰ আগত দেখিছিলোঁ।

এফালে ঘৰুৱা পৰিৱেশত পিতৃ থাকিও সংস্পৰ্শশূন্য হৈ আমি হয়তো আন ল'ৰা-ছোৱালীতকৈ কিছু স্পৰ্শকাতৰ হৈয়ে ডাঙৰ হৈছিলোঁ- ক'ৰবাত আন সমনীয়াসকলৰ দৰে স্বাভাৱিক বিকাশৰ পৰা হয়তো কিছু বঞ্চিত হৈছিলোঁ, ক'ৰবাত ঘৰৰ চৌহদতে বন্দী হৈ থকা কাৰণে আমি প্ৰকৃতিৰ মুকলি পৰিৱেশত লগৰ সমনীয়াৰ মিলা-মিছ কৰা, দৌৰা, খেলা-ধূলা কৰাৰ সুবিধা নাপাইছিলোঁ। কেৱল পানীখোৱা ছুটিৰ সময়কণত স্কুলৰ চাৰিবেৰৰ মাজে মাজে মাজত অকণ অকণ সুযোগ পাইছিলোঁ। তাৰ বাহিৰে ঘৰত আমি তিনিওটাই তিনিওটাৰ লগৰীয়া আছিলোঁ। আনফালে সামাজিক পৰিৱেশত আন্দোলনে অস্থিৰ কৰা সংকটৰ বঁজ দেখাই নহয়, তাৰ মাজতে ডাঙৰ-দীঘল হৈছিলোঁ। গতিকে আমি আমাৰ ব্যক্তিগত আৰু সামাজিক জীৱনত আন বহুততকৈ ব্যতিক্ৰম কিছু অভিজ্ঞতা লাভ কৰিছিলোঁ।

সম্পাদক : আপোনাৰ শিক্ষা-জীৱনৰ বিষয়ে কিছু আভাস দিবচোন।

উত্তৰ : অসমত অসম গণ পৰিষদৰ চৰকাৰ আৰম্ভ হোৱাৰ লগে লগে উচ্চতৰ মাধ্যমিক শ্ৰেণীত নাম ভৰ্তিৰে মোৰো কলেজীয়া জীৱনত প্ৰৱেশ ঘটিছিল। মই যিবাৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰ কলেজত প্ৰথম খোজ পেলাইছিলোঁ, সেই বাৰ কলেজৰ “নৱাগত আদৰ্শ” সভাখনৰ মুখ্য অতিথি আছিল হোমেন বৰগোহাঞি চাৰ। তেখেত মোৰ কৈশোৰ আৰু যৌৱনৰ স্বপ্নদ্রষ্টা লেখক-সাহিত্যিক আছিল। গতিকে তেখেতৰ লগত সেই প্ৰথম সাক্ষাৎ আছিল মোৰ জীৱনৰ পাহৰিব নোৱাৰা স্মৃতি। চাৰৰ

আশীৰ্বাদে মোৰ মনত ৰইছিল এটি স্বপ্নৰ পুলি-কুদ্ৰই হওক, নগণ্যই হওক, মোৰ জীৱনক অৰ্থ প্ৰদান কৰাৰ এটা স্বপ্ন মই তেতিয়াৰ পৰাই লালন কৰিছিলোঁ। পিছতো ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰজীৱনৰ পৰা শিক্ষক হোৱালৈকে সুদীৰ্ঘ সময় মই হোমেন বৰগোহাঞি চাৰৰ ওচৰ সান্নিধ্যৰ আশীৰ্বাদ লাভ কৰিছিলোঁ— আজীৱন সেই সম্পৰ্ক অটুট আছিল। মই বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়ি থাকোঁতে ‘অসম বাণী’ৰ ‘যুগ-পৃষ্ঠা’ এটাৰ অতিথি সম্পাদক হ'বলৈ সুযোগ দিয়াতেই আৰম্ভ হৈছিল আৰু তাৰপিছত ‘আমাৰ অসম’ নিয়মীয়া বাৰ্তাৰ পৰা ‘সাতসৰী’ লৈকে মই যিমান যি লিখিছিলোঁ, একমাত্ৰ চাৰৰ ধমকি ভৰা ফোনৰ জোৰতে লিখিছিলোঁ। হোমেন বৰগোহাঞি চাৰে ‘জি-এন-আৰ-ছি’ৰ পৰা ‘স্বাস্থ্য’ নামৰ আলোচনী এখন সম্পাদনা কৰিছিল। সেইখনৰ প্ৰথম কোনোবা এটা সংখ্যাৰ বাবে “বিষপ্ৰতাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ যুদ্ধ” শীৰ্ষক বিষয় এটা ঠিক কৰি মোক এখন ৰচনা লিখিবলৈ আদেশ দিছিল। মোৰ লেখাটো তেখেতে ইমানে ভাল পালে যে ‘আমাৰ অসম’ৰ “প্ৰথম কলম”তো সেই লেখাৰ বিষয়ে প্ৰশংসা কৰি লিখিছিল, কেৱল সেয়েই নহয় আকৌ সেই একোটা বিষয়ৰ কথা পাতিবলৈ মোক ‘নিউজ লাইভ’ ৰ ‘মুখামুখি’ অনুষ্ঠানলৈকো মাতিছিল। অৱশ্যে এটা সত্য কথা যে হোমেন বৰগোহাঞি চাৰে কেৱল মোকেই নহয়, মোৰ আগৰ-পিছৰ কেই বাটাও প্ৰজন্মৰ অনেকক আত্মপ্ৰকাশৰ সুযোগ দিছিল। আজিৰ অসমৰ বৰ্তমানৰ লেখক, সাহিত্যিক, সাংবাদিক, ৰাজনীতিক, সমাজসেৱী, চিকিৎসক, কৃষক সৰ্বশ্ৰেণীৰ অনেকৰ বাবে পথদ্রষ্টা আছিল হোমেন বৰগোহাঞি।

প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু নিত্যানন্দ

হাজৰিকা চাৰ, হেড চাৰ চন্দ্ৰকান্ত শৰ্মা, প্ৰিয় বাইদেউ, ৰত্না বাইদেউ, চাবেবা বাইদেউ, গিৰি বাইদেউ, ইভা বাইদেউ আৰু মোৰ মা সকলোৰে উষা বাইদেউৰ শিক্ষাই মোৰ প্ৰাথমিক শিক্ষাজীৱনৰ ভেঁটি নিৰ্মাণ কৰিছিল। মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত পুণ্য বাইদেউ, হিবণ্য বাইদেউ, নিৰুপমা বাইদেউ, লোকদা বাইদেউ, দেৱবাইদেউ, দেৱ বণিয়া চাৰ, প্ৰফুল্ল হাজৰিকা চাৰ, জগত গগৈ চাৰ, লোকেন গগৈ চাৰ, গোস্বামী চাৰ আদিয়ে আমাৰ গণিত, ইংৰাজী, অসমীয়া, সংস্কৃত, বুৰঞ্জী, ভূগোল আৰু বিজ্ঞানৰ শিক্ষাৰে আমাক সেই জ্ঞানসমূহ অৰ্জনৰ পথত যি ভেঁটি নিৰ্মাণ কৰি দিলে, তাত থিয় হৈয়ে মই আজিৰ মই হ'ব পাৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু হৰেন্দ্ৰ দেৱগোস্বামী চাৰ, হেমেন গগৈ চাৰ, মুকুন্দ ৰাজবংশী চাৰ, অমিয়া ৰাজবংশী বাইদেউ, দিব্যজ্যোতি ফুকন চাৰ, শৰৎ চেলেং চাৰ, শ্বিবেন চেলেং চাৰ, মুহিধৰ পূজাৰী চাৰ, হৰিপ্ৰসাদ শৰ্মা চাৰ, গোবিন্দ ডেকা চাৰ, সৰ্বেশ্বৰ দত্ত চাৰ আদিয়ে মোক জীৱনৰ সঠিক পথৰ সন্ধানৰ প্ৰতি অনুপ্ৰেৰণা যোগাইছিল।

বিশ্ববিদ্যালয়লৈ আহি মই নিজৰ জীৱনৰ বাবে দৃষ্টি আৰু দৰ্শন নিৰ্মাণৰ সুযোগ পাইছিলোঁ। নগেন শইকীয়া চাৰৰ কথা, কাম আৰু ব্যক্তিত্বই অত্যন্ত আকৰ্ষণ কৰা মই মোৰ সামৰ্থ্য নাথাকিলেও চাৰৰ পদানুসৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। সুযোগো পাইছিলোঁ, আখৰকেইটা ভাল আৰু বৰ্ণাশুদ্ধিৰ যোগ্যতাটোৰ কাৰণেই চাৰৰ লেখাবোৰ মোক শ্ৰুতলিপি দি লিখোৱাইছিল। সেইকাৰণে চাৰৰ লগে লগে থকা আৰু চাৰৰ জীৱন দৰ্শনক শুচৰৰ পৰা দেখা-শুনাৰ সুযোগ পাইছিলোঁ। কেশৱানন্দ

দেৱগোস্বামী চাৰ অতি খঙাল আৰু অতি শুদ্ধতা সচেতন শিক্ষক আছিল। মই গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছিলোঁ যে তেখেতৰ তীক্ষ্ণ নজৰৰ পৰীক্ষাতো মই উত্তীৰ্ণ হ'ব পাৰিছিলোঁ। মৰমীয়াল কব্বী ডেকা হাজৰিকা বাইদেৱে মৰম আৰু আত্মীয়তাৰ বন্ধনেৰে মোৰ শিক্ষা জীৱনক সমৃদ্ধ কৰিছিল। ঋষি সদৃশ প্ৰহ্লাদ বৰুৱা চাৰ, ভাষাবিজ্ঞানৰ পণ্ডিত ভীম বৰুৱা চাৰ, ইংৰাজী সাহিত্যৰ পণ্ডিত বসন্ত শৰ্মা চাৰ, সংস্কৃত সাহিত্য পঢ়োৱা নৱ সন্দিকৈ চাৰ, তুলনামূলক সাহিত্য পঢ়োৱা নীৰাজনা বাইদেউ, ভাষাৰ অৰ্পনা বাইদেউ কাৰো ঋণ মই সুঁজিব নোৱাৰোঁ। এইসকলৰ উপৰিও অন্যান্য বিভাগৰ চাৰ সকলৰ সান্নিধ্যো মোক অনেক কথা শিকাইছিল। এই বিশ্ববিদ্যালয়েই

নিৰ্মাণ কৰি দিছিল মোৰ আত্মপৰিচয়ৰ ভেঁটি।
সম্পাদক : আপোনাৰ কৰ্মজীৱনৰ আৰম্ভণি ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়তেই হৈছিলনে? কিছু বহলাই ক'বচোন।

উত্তৰ : মই কৰ্মজীৱন আৰম্ভ কৰিছিলোঁ ডিব্ৰুগড় হনুমানবঙ্গ সুবজমল কানৈ মহাবিদ্যালয়ত। একে সময়তে মই শিক্ষকতাৰ সমান্তৰালভাৱে বিশ্ববিদ্যালয়ত গৱেষক ছাত্ৰৰ জীৱনো অতিবাহিত কৰিছিলো। গতিকে মই বিশ্বাস কৰোঁ যে সেই সময়ত শিক্ষক হিচাপে মই উপযুক্ত হৈ উঠাই নাছিলোঁ। মোৰ অনুভৱ হয় ২০০১ চনত পি এইচ ডি ডিগ্ৰী, ২০০৪ চনত পশ্চিম বংগৰ বৰ্ধমান বিশ্ববিদ্যালয়ত 'অৰিয়েন্টছন কৰ্ছ' আৰু ২০০৬ চনত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত 'ৰিফ্ৰেছাৰ কৰ্ছ' কৰি উঠাৰ পিছতহে যেন মই শিক্ষক হিচাপে কিছু যোগ্যতা অৰ্জন কৰিছিলোঁ। ইতিমধ্যে ২০০৫ চনত মই সহকাৰী অধ্যাপিকা হিচাপে বিশ্ববিদ্যালয়ত যোগদান কৰিছিলোঁ। লাহে লাহে সহযোগী

অধ্যাপক আৰু এতিয়া প্ৰাধ্যাপক হ'লো।

সম্পাদক : ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৈতে আপোনাৰ স্মৰণীয়
মূহুৰ্তৰ বিষয়ে কওকচোন।

উত্তৰ : ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শিক্ষক জীৱনত
প্ৰতি বছৰে কেৱল অসমীয়া বিভাগৰে নহয়, আন
বিভাগৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰো গভীৰ সংস্পৰ্শলৈ
আহিবলৈ সুযোগ পাইছিলোঁ। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত আন্তৰিক সংযোগ সাঁকো
নিৰ্মাণ হৈছিল। মোৰ কৰ্মজীৱনৰ আৰম্ভণিৰে পৰা
মই অতি ওচৰৰ পৰা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ
মানসিকতাক অধ্যয়ন কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰি
আহিছোঁ। মই দেখিছিলো বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়িবলৈ
অহা ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ প্ৰায় প্ৰতিটো ল'ৰা-
ছোৱালীৰ মুখত আছিল প্ৰাণোচ্ছল উচ্ছ্বাস- সেই
উচ্ছ্বাসে আত্মবিশ্বাসৰ ৰূপ লোৱাও দেখিছিলোঁ।
কিন্তু যাবৰ পৰত মই সিহঁতৰ বহুতৰে উদ্যম হেৰুৱা
অৱস্থাও লক্ষ্য কৰিছিলোঁ। দেশত প্ৰবল হোৱা
নিবনুৱা সমস্যা আগত লৈ বাস্তৱ জীৱনলৈ খোজ
লোৱাৰ সময়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বিচৰা চাকৰি নাপাই
হতাশ হৈছিল। বহুতেই জীৱন সংগ্ৰামত অৱতীৰ্ণ
হ'বলৈকে উদ্যম হেৰুৱাইছিল। অৱশ্যে অনেক
ব্যক্তিক ল'ৰা-ছোৱালীও বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়িবলৈ
আহে। আচলতে বছৰি বিশ্ববিদ্যালয়লৈ অহা তেনে
ব্যক্তিক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীখিনিৰ ঘনিষ্ঠ সংস্পৰ্শলৈ মই
বেছিকৈ আহিছিলোঁ। তেওঁলোকৰ বহুতেই জীৱনৰ
প্ৰত্যাহ্বান গ্ৰহণ কৰি নিজৰ ৰুচি আৰু প্ৰতিভা
অনুসৰি প্ৰতিষ্ঠাৰ সংগ্ৰাম কৰি জীৱনৰ যুঁজত
জিকিছে, প্ৰত্যাহ্বানক জিনিব জানিছে। অৱশ্যে কিছু
বছৰৰ পৰা দ্ৰুত গতিত সময় সলনি হ'ল। এচাম
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ৰুচি, মূল্যবোধ, চিন্তা-চৰ্চা নিগমগামী
হ'বলৈ ধৰিছে। নিজৰ পৰিচয়ৰ ভেঁটি পাহৰি জৰ্ধে-

মধে, ভালে-বেয়াই, ভুলে-ভালে আনৰ সংস্কৃতি
অনুকৰণ কৰিবলৈহে শিকিছে। কিছু সংখ্যক ছাত্ৰ-
ছাত্ৰী আকৌ কোনটো ধৰিব, কোনটো এৰিব থিৰাং
কৰিব নোৱাৰি বিভ্ৰান্ত হ'বলৈ ধৰিছে। অভিভাৱক
শ্ৰেণীও বহু সময়ত বিভ্ৰান্ত যে ছিন্নমূল টাবত ফুলা
ফুলৰ চমক ক্ষুণ্ণকীয়া। নিজৰ খোপনিত দৃঢ় হৈ
আনৰ সংস্কৃতিৰ সাৰ অংশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰিলেহে
মানুহৰ সংস্কৃতি সমৃদ্ধ হয়। কিন্তু এই কথাও সত্য
যে মই লগ পোৱা অনেক ল'ৰা-ছোৱালীৰ চিন্তাৰ
ৰুচি আৰু মান সাঁচকৈয়ে ব্যতিক্ৰম। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে
কৰা অনেক গৌৰৱোজ্জ্বল কামো মই দেখিছোঁ,
বহু বিৰল প্ৰতিভাৰ উন্মেষ, প্ৰকাশ আৰু বিকাশৰ
সাক্ষীও হৈছে। তেনে এটা অভিজ্ঞতা মনত পৰে,
সেইটো হ'ল— বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মৰমৰ ছাত্ৰছাত্ৰীয়ে
বুকুত এক প্ৰকাৰ নিজা সংস্কৃতি গঢ়ি তুলি মোৰ
চকুৰ আগতে লহু পহকৈ বাঢ়িল “যুৱমঞ্চ”।
“যুৱমঞ্চ”ত বৌদ্ধিক-সাংস্কৃতিক আৰু ব্যৱহাৰিক
জীৱনৰ কলাৰ সাধনা কৰিবলৈ শিকা আমাৰ কিমান
যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী চকুৰ আগতে পৰিপূৰ্ণ ব্যক্তিত্বৰে
উজ্জলি উঠিল। মোৰ চকুৰ আগতে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সমাজ আৰু দেশৰ কাৰণে চিন্তা
কৰিবলৈ শিকিছে। আমাৰ ছাত্ৰ “ডিব্ৰুগড়
বিশ্ববিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা”ৰ নেতৃত্বৰ পৰা
প্ৰশিক্ষিত হৈ দেশ-জাতি, সমাজ-সংস্কৃতি ক্ষেত্ৰৰো
পৰিপক্ব পহৰী হৈ উঠিছে, আমাৰ ছাত্ৰ
বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা জাতীয় প্ৰেক্ষাপটৰ
ৰাজনীতিলৈকো উন্নীত হৈছে, আমাৰ ছাত্ৰ উচ্চতৰ
প্ৰশাসনিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰৰ গুৰি
ধৰোঁতা হৈছে। আমাৰ চকুৰ আগতে অন্যান্য
বিৰুদ্ধে আপোচবিহীন যুঁজত অৱতীৰ্ণ হোৱা আমাৰ
ছাত্ৰ নেতাৰ দূৰদৰ্শীতাই কেতিয়াবা ভবাই তুলিছে

- আমাৰ মৰমৰ আঁচলৰ তলতেই ইমান ডাঙৰ হ'লনে আমাৰ ল'ৰা? বিশ্ববিদ্যালয়ৰ হোষ্টেলবোৰত অনুষ্ঠিত হোৱা বৌদ্ধিক-সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানবোৰ, বিভাগসমূহ আৰু হোষ্টেলবোৰত আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে প্ৰস্তুত কৰা প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাৰোৰ, আমাৰ গৱেষক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আয়োজন কৰা চেমিনাৰ, বৰ্কম্প, বক্তৃতাবোৰ দেখিছোঁ। যোৱা কেইবছৰ মানত নিজৰ অস্তিত্বক মূল্যায়নৰ এক বৌদ্ধিক চিন্তাৰ সংস্কৃতিও গঢ় লৈ উঠা দেখিছোঁ। দুই এটি বিন্ধিগু বিয়োগাত্মক দিশ ক'ৰবাত কেতিয়াবা নোহোৱা নহয়, কিছুমান ছাত্ৰ-ছাত্ৰী পথভ্ৰষ্ট নোহোৱাও নহয়, কিছুমানে জীৱনৰ উদ্যম নেহেৰুৱাও নহয়। কিন্তু সামগ্ৰিক ক্ষেত্ৰত মই দেখিছোঁ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আৱাসত থকা আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আৱাসিক নীতি-নিয়মৰ মাজেদিও গঢ় দিব জানিছে জীৱন উদ্যাপনৰ স্বতন্ত্ৰ কলা। মোৰ গৰ্ব হয় যেতিয়া তেনে বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক একোজন পূৰ্বৰ ব্যক্তিত্বৰ সফল আৰু দায়বদ্ধ মানৱ সম্পদৰ ৰূপত আশে-পাশে লগ পাই থাকোঁ। চকুৰ আগত কলা কলাকৈ জ্ঞানদক্ষ হৈ উঠা মোৰেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰা বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন কামত যেতিয়া মই পৰামৰ্শ ল'বলৈ সুযোগ পোঁ। সিহঁতে যেতিয়া বিভিন্ন সমস্যাৰ সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত বুদ্ধিমত্তাৰ পৰিচয় দি মোক পথৰ সন্ধান দিয়ে, মোৰ আনন্দ খ'বলৈ ঠাই নাইকিয়া হয়।

সম্পাদক : আপোনাৰ আচিৰেই প্ৰকাশ পাবলগীয়া গ্ৰন্থৰ বিষয়ে জনাবচোন।

উত্তৰ : মোৰ সোনকালে প্ৰকাশ পাবলগীয়া এখন গ্ৰন্থ হ'ল মোৰ দ্বিতীয়খন গল্পৰ পুথি "যাযাবৰী নিশাৰ ডায়ৰী"। অন্য এখন প্ৰবন্ধৰ গ্ৰন্থৰো প্ৰস্তুতি চলি আছে।

সম্পাদক : আপোনাৰ প্ৰিয় গ্ৰন্থ কি ?

উত্তৰ : প্ৰিয় গ্ৰন্থতো অনেক। এটা সময় আছিল গল্প-উপন্যাসে মোক আটাইতকৈ বেছি আকৰ্ষণ কৰিছিল। তথাপি বয়স আৰু অভিজ্ঞতাৰ লগে লগে বোধকৰোঁ মানুহৰ ৰুচি আৰু আকৰ্ষণ সলনি হয়। তথাপি মোৰ কেইজনমান সৰ্বকালৰ প্ৰিয় লেখক আছে, সেই সকলৰ গ্ৰন্থ আজীৱন প্ৰিয়। অসমীয়া সাহিত্যৰ মাধৱদেৱ, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, দেৱকান্ত বৰুৱা, জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালা, নৱকান্ত বৰুৱা, হীৰেন ভট্টাচাৰ্য, নীলমণি ফুকন, ভূপেন হাজৰিকা, ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া, হোমেন বৰগোহাঞি, মামণি বয়হম গোস্বামী, সৌৰভ চলিহাৰ সমান প্ৰিয় হয়তো মোৰ বাবে আজিৰ লেখকসকল নহয়, এইসকলৰ চিন্তা, দৰ্শন প্ৰকাশশৈলী, ৰসামাধুৰ্য, কলাচেতনা মোৰ অতি প্ৰিয়। ভাৰতীয় সাহিত্যৰো বিভিন্ন সময়ৰ সাহিত্যিকৰ গ্ৰন্থ মোৰ বহুত প্ৰিয়। যেনে - ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ, জীৱনানন্দ দাশ, তাৰাশংকৰ বন্দোপাধ্যায়, সুনীল গংগোপাধ্যায়, আশাগূৰ্ণা দেৱী, ৰমাকান্ত ৰথ, সীতাকান্ত মহাপাত্ৰ, অমৃতা প্ৰীতম, কৃষ্ণা সৱতি, সচ্ছিদানন্দন কিমানৰ নাম ক'ম? এই সকলৰ ৰচিত গ্ৰন্থ মোৰ প্ৰিয়। মোৰ আটাইতকৈ বিস্ময়কৰভাৱে আকৰ্ষণ কৰা গ্ৰন্থ মহাভাৰত। সেইদৰে বিশ্বসাহিত্যৰ শেক্সপীয়েৰৰ ট্ৰেজেডীসমূহ, টলষ্টয়, ডষ্টেভয়স্কি, মিল্টন, ৰডছৰ্থ, ব্ৰাউনিং, অ' হেনৰী, হেমিংৱে, হুইটমেন, ওমৰ খায়াম, এজৰা পাউণ্ড, খলিল জিব্ৰানৰ দৰে লেখকৰ সকলো ৰচনাই মোৰ সকলো সময়ৰ প্ৰিয় সাহিত্য।

সম্পাদক : মহাবিদ্যালয় পৰ্য্যায়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ প্ৰতি আপুনি কেনেধৰণৰ উপদেশ দিব বিচাৰে?

উত্তৰ : আজিকালিৰ এচাম যুৱক-যুৱতী মনৰ পৃথিৱীত তেনেই নিঃসংগ- নিজৰ বাহিৰে

বহিঃজগতৰ আন কাৰো খবৰ নৰখাকৈ নিজৰ বাবে নিজেই বচনা কৰা বিচ্ছিন্ন মানসিকতাৰ সীমাত বন্দী। আজিকালিৰ যুৱ প্ৰজন্মৰ বৰ্ধিত অসহিষ্ণুতাৰ এটা প্ৰধান কাৰণ হ'ল আঁছুতীয়া একক পৰিয়াল ব্যৱস্থা-সামাজিকতাৰ প্ৰাথমিক ধাৰণা দিব পৰা যৌথ পৰিয়ালৰ পৰিৱৰ্তে আঁছুতীয়াকৈ একক পৰিয়ালত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা ল'ৰা-ছোৱালী বহুসময়ত সামাজিক নহয়। নিজৰ বাহিৰে আনৰ কথা ভাবিবলৈ নিশিকা এনে আচহুৱা প্ৰকৃতিৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে মনৰ অস্থিৰতা আনৰ আগততো বাদেই মাকৰ আগতো ব্যক্ত কৰিব নোৱাৰা হয়, ফলত হতাশাত ভোগে। আজিকালি ছ'ছিয়েল মেডিয়াত তেওঁলোকৰ বৰ্ধিত অসহিষ্ণুতাৰ ভয়ংকৰ ৰূপ প্ৰকাশ পায়। বিভিন্ন মাধ্যমত অতি সহজ আয়াসতে লাভ কৰা চখ আৰু চাহিদা পূৰণৰ বজাবখনেও বিপথে চালিত কৰে তেওঁলোকক, ম'বাইল ফোনটোৰ অবিহনেতো আজিৰ যুৱ প্ৰজন্ম একেবাৰে অচল। অত্যাধিক প্ৰযুক্তি নিৰ্ভৰতাই তেওঁলোকক চকু-কাণ খুলি আগবাঢ়িবলৈ সুযোগেই নিদিয়, ফলত তেওঁলোকৰ চিন্তাৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত সৃষ্টিশীলতা কৰ্ণৰ অভাৱত বাধাপ্ৰাপ্ত। নিত্য প্ৰয়োজন আৰু বিচিত্ৰ মনোৰঞ্জনৰ চাহিদা পূৰোৱা সহজলভ্য বজাৰ এখন ম'বাইল ফোনটোৰ যোগেদি হাতৰ টিপতে পায়। নিত্য নতুন প্ৰলোভনক চাকি চোৱাৰ নিচাত প্ৰায় আসক্ত হৈ পৰে আজিৰ যুৱপ্ৰজন্ম। ফলত হাতে চুকি পোৱাতে কিবা এটাও বস্ত্ৰ যদি নাপায়, জীৱনৰ বাস্তৱৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ বিচাৰে।

সময় থাকোতে সজাগ নহ'লে যুৱপ্ৰজন্মৰ মাজৰ পৰা 'সহিষ্ণুতা' নামৰ শব্দটোৱেই অগুৰ্হ্যান হ'ব। কাৰণ- The responsibility of tol-

erance lies with those who have the wider vision. - George Eliot. যুৱ প্ৰজন্মৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত স্বাভাৱিক সৃষ্টিশীল উদ্যমক ভিতৰৰ পৰা মাৰি অনা মূল কাৰণবোৰ বুজিব লাগিব। ভৱিষ্যত নিৰ্মাণৰ পথত অন্তৰায় হোৱা নিজৰ প্ৰজন্মৰ বাবে ক্ষয়ংকৰী বুলি প্ৰমাণ হোৱা কাৰকবোৰ আঁতৰাই নিজৰ কৰ্তব্যত অগ্ৰসৰ হ'ব লাগিব। যুৱ প্ৰজন্মই বুজিব লাগিব যে তেওঁলোকৰ নিজৰ হাতৰ মুঠিতেই নিজৰ জীৱনৰ বাট। মাথোঁ পথ বাছি লোৱাত সজাগ হ'ব লাগিব- যুগৰ প্ৰলোভনবোৰৰ প্ৰতি সহজে আকৃষ্ট হ'ব নালাগিব, প্ৰয়োজন নে অপ্ৰয়োজনীয় বিলাস চিনাক্ত কৰিব পাৰিব লাগিব। নিজৰ আত্মসন্মানৰ লগতে নিজৰ লগত সংযুক্ত হৈ থকা সম্পৰ্কবোৰ যেনে - পিতৃ-মাতৃ-বন্ধু-বান্ধৱ, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, জ্যেষ্ঠ-কনিষ্ঠ সকলো সম্পৰ্কৰ মান বুজিব লাগিব। দেশ-জাতি আৰু সমাজত সংৰোপিত হৈ থকা নিজৰ শিপাৰ পৰিচয়ক সন্মান কৰিব লাগিব। সমাজত গা কৰি উঠা অসুস্থ বাজনৈতিক চেতনাক বুজিব লাগিব- ভাষা, ধৰ্ম, বৰ্ণ, গোষ্ঠী চেতনাৰ প্ৰলয়ংকৰী প্ৰৱণতাত পৰস্পৰৰ প্ৰতি অসহিষ্ণু ভাতৃঘাতী আৱেগক প্ৰশ্ৰয় দিব নালাগিব। বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নিৰ্বাচনত দেশৰ নিৰ্বাচনত ঘটাব দৰে আত্মঘাতী পাৰস্পৰিক হিংসা অথবা আক্ৰমণ প্ৰতি-আক্ৰমণৰ দৰে ক্ৰিয়া কলাপবোৰক আদৰ্শ বুলি গ্ৰহণ কৰিব নালাগিব।

সম্পাদক : সাম্প্ৰতিক কালত অসমীয়া ভাষাৰ ভৱিষ্যত সম্পৰ্কে আপোনাৰ অভিমত জনাবচোন।
উত্তৰ : অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য চৰ্চাৰ পৰিৱেশ বচনা হ'ব লাগিব। ব্যক্তি, গোষ্ঠী বা ল'ৰী নিৰপেক্ষভাৱে পাঠৰ গুৰুত্বৰে সাহিত্যৰ চৰ্চা হ'ব লাগিব। গুণগত

মানৰে কেৱল বচনাক গুৰুত্ব দিয়া পৰিৱেশ বচনা হ'ব লাগিব- অৰ্থাৎ 'কোনে লিখিছে'তকৈ 'কি লিখিছে', সেইটোৱেহে গুৰুত্ব পোৱা পৰিৱেশ বচনা হ'ব লাগিব। অসমীয়া সাহিত্যৰ তেনে বচনাসমূহক পঠন-পাঠন, আলোচনা-সমালোচনাৰে গ্ৰন্থ সমাবোধ অথবা গ্ৰন্থমেলাবোৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰি তুলিব লাগিব নতুন পুৰুষে। সাহিত্যৰ নামত অসাহিত্যৰ জাবববোৰ কঠোৰ হাতেৰে নিষ্কাষণ কৰিব লাগিব। ভাষা এটাৰ ব্যাকৰণগত শুদ্ধতা বক্ষা কৰিলেহে ভাষাৰ কালিকা বক্ষিত হয়। গতিকে ভাষাটোক বক্ষণাবেক্ষণ দিবলৈ হ'লে প্ৰথমতে নিজৰ পৰাই ইয়াৰ শুদ্ধতাৰ অনুশীলন কৰিব লাগিব। সঁচা কথা যে ভাষা এটালৈ নতুন শব্দৰ সববৰাহে ভাষা একোটাক চহকীহে কৰে। সেই বুলি নিজৰ ঐতিহ্যসম্পন্ন সুন্দৰ শব্দৰ সম্পদশালী ভঁড়াল থাকোতে বিজতৰীয়া শব্দৰ অবাধ আমদানি নিশ্চয় গ্ৰহণীয় নহয়। অসমীয়া মানুহে ভাষাটোৰ আভ্যন্তৰীণ গাঁথনিৰ সুৰক্ষা দিয়াৰ পিছতহে ইয়াৰ প্ৰতি আগ্ৰহ আৰু ইয়াৰ বিকাশৰ স্তৰৰ কথা ভবা উচিত।

সম্পাদক : আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অসমীয়া ভাষা কেনেদৰে চৰ্চা কৰাতো আপুনি উচিত বুলি ভাবে?

উত্তৰ : মই ভাবো আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেও ইতিমধ্যে মই কৈ অহা কথাখিনিৰ মৰ্ম বুজিব লাগিব আৰু সেইদৰে ভাষাৰ শুদ্ধ গাঁথনিৰ প্ৰয়োগ অনুশীলন কৰিব পাৰিব লাগিব। শিক্ষকেও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত সেই বোধ জগাব পাৰিব লাগিব বুলি ভাৱোঁ।

সম্পাদক : সাম্প্ৰতিক পৰিস্থিতিত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক কিদৰে কৰ্মমুখী কৰি তুলিা সম্ভৱ?

উত্তৰ : জীৱনৰ বাস্তৱ পৰিস্থিতি আৰু নিজৰ স্থিতি সম্পৰ্কে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সচেতন কৰিব লাগিব।

কৰ্মমুখী মানসিকতা জাগ্ৰত কৰিবলৈ অনুপ্ৰেৰণা যোগাব লাগিব। নিজৰ দেশ-জাতি-সমাজ-সংস্কৃতিৰ ঐতিহ্যময় ইতিহাস তেওঁলোকক সোঁৱৰাই দিব লাগিব। পৰনিৰ্ভৰশীলতাৰ প্ৰাণি আৰু আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ গৌৰৱৰ বোধ জগাব পাৰিব লাগিব। অসমৰ অৰ্থনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিক বিকাশৰ মাজেৰে সুস্থ আৰু শক্তিশালী জাতীয় চেতনাৰ জাগৰণেৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক কৰ্মমুখী কৰি তোলা সম্ভৱ।

সম্পাদক : অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতিক বিশ্ব দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰাত যুৱ প্ৰজন্মৰ কৰণীয় কি হোৱা উচিত? উত্তৰ : প্ৰথমে নিজৰ শিপাই দিয়া পৰিচয়ক সন্মান কৰিব জানিব লাগিব। অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতি আৰু জাতি গঠনৰ বাবে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰি যোৱা আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ত্যাগ আৰু শ্ৰমক মৰ্যাদা দিব পাৰিব লাগিব। শংকৰদেৱ, জ্যোতিপ্ৰসাদ, বিষ্ণুৰাভা, ভূপেন হাজৰিকা, অম্বিকাগিৰী ৰায়চৌধুৰীয়েই হওক, চ্যু-কা-ফা, লাচিত, চিলাৰায়ৰ দৰে বীৰসকলেই হওক, তেওঁলোকৰ নামত স্মৃতিগ্ৰন্থ উলিয়াই, সভা-সমিতি, ওজস্বী, বক্তৃতা দিয়াতে সীমাবদ্ধ থকা গতানুগতিক শৰাধৰ বিধিবোৰ এৰিব হ'ল। সময়ৰ সোঁতত হেৰাই যোৱা স্মৃতিচাৰণ ব্যৱস্থাবোৰ এৰি তেওঁলোকৰ আদৰ্শ, তেওঁলোকে কৰি যোৱা কামবোৰ হাতে-কামে কৰি আঙুৰাই নিলেই অসমীয়া সংস্কৃতি সুৰক্ষিত হ'ব। সুৰক্ষিত হ'লেহে প্ৰতিষ্ঠাৰ কথা আহিব, প্ৰথমে সুৰক্ষিত হ'ব লাগিব। আমাৰ পূৰ্বজ সেইযুগনায়কসকলে কৰি যোৱা সেই চেষ্টাবোৰক পুনৰোজ্জীৱিত কৰিব লাগিব, তেতিয়াহে সেইসকলকো প্ৰকৃত শ্ৰদ্ধাজলি জনোৱা হ'ব।

সম্পাদক : আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰকাশ পাবলগীয়া

মহাবিদ্যালয় আলোচনী 'বৰটিলা' (পঞ্চম সংখ্যা)ৰ বাবে আপোনাৰ কিছু পৰামৰ্শ আশা কৰিছো। লগতে মহাবিদ্যালয় আলোচনী এখনিৰ গুৰুত্ব সম্পৰ্কে আমালৈ কিছু মন্তব্য আগবঢ়াব বুলি আশা ৰাখিলো।
উত্তৰ : তোমালোকৰ আলোচনীখনত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাৰ প্ৰকাশ ঘটিব লাগিব। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ চিন্তাত মহাবিদ্যালয়খনৰ ঐতিহ্য আৰু গৰিমা প্ৰকাশ হোৱা উচিত। যি ভাষাতেই নহওক, যিকোনো আলোচনীয়ে ভাষা-সাহিত্যৰ প্ৰশুদ্ধতাৰ প্ৰতি সজাগ হ'ব লাগিব। মহাবিদ্যালয়খনৰ আশে-পাশে থকা অঞ্চল, ৰাজ্যখন, দেশখন আৰু পৃথিবীবো প্ৰয়োজনীয় বিষয়বস্তুৰে গুৰুত্ব পোৱা উচিত।

সৰ্বোপৰি সৃষ্টিশীল ৰচনাৰ কলাত্মক গৰিমা যাতে বৰ্দ্ধিত হয়, তালৈ সতৰ্ক চকু ৰখা উচিত। তোমালোকৰ আলোচনী 'বৰটিলা'ৰ পঞ্চম সংখ্যালৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ।

সম্পাদক : আপোনাৰ বহুমূলীয়া সময় ব্যয় কৰি আমাক ইমান গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু অতিকৈ প্ৰাসঙ্গিক উত্তৰসমূহ দিয়াৰ বাবে আপোনাক অলেখ ধন্যবাদ জনাইছোঁ। আপোনাৰ ভৱিষ্যত সাহিত্য ৰাজ্যলৈ অধীৰ আগ্ৰহেৰে বাট চাইছো। শেষত আপোনাৰ সুস্বাস্থ্য আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিলো। নৱবৰ্ষৰ শুভেচ্ছাবে, ধন্যবাদ।

অমৃত বাণী :

“যেতিয়া তুমি পৃথিবীলৈ আহিছিলি; তুমি কান্দি কান্দি আহিছিলি আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়া সকলোৱে হাঁহিছিলি, কিন্তু তুমি এনে কাম কৰিবা যাতে তুমি যেতিয়া পৃথিবী এৰি যোৱা তেতিয়া তুমি হাঁহি হাঁহি যাব পাৰা আৰু আনে যেন তোমাৰ নিমিত্তে হিয়া ভুকুৱাই কান্দে।”

— পণ্ডিত হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী

Dr. Anjan Bhuyan

Associate Professor
Department of Business Administration
Tezpur University, Assam
E-mail: anjanbhuyan08@gmail.com



Editor : According to you, which of the global economic trends will shape the world economy in the next ten years?

Answer: In this rapidly changing global economy, it is not possible to comment or predict about a specific, smooth trend. It might be a possible decision under uncertainty which involves a good amount of biases. The dynamic unpredictability is strongly rooted in the conceptualizations of the *Glasnost* and *Perestroika* by Mikhail Gorbachev during 1980's. Comprehensive liberalization of the productive resources, privatization and decentralization of administrative control have marked distinctively new dimensions in world economy. The traditional conflict of the capitalists and socialists has also aroused the political hitches in economic trend determination.

Having said, it might be justifiable to say that the coming years will witness some turbulent times in almost all the sectors of the world economy. Information and communication technology will be at the foundation of the new order. Technology will be responsible for mass production of human needs and there may be over-production leading to free supply of

essentials at the door-steps. A sharp rise in unemployment due to skill differences and disguised employment, gradual dismissal of the middle class, and capitalistic growth are expected. Currency valuations may change world-over, the presently dominating currencies may experience huge value-fall. Interest rate will increase creating costlier capital. Presently dominating currencies may experience huge value-fall. Compulsive environmental concerns will be the prime focus of each economic venture. Inflation will surge high due to monetary policy failures and new fiscal provisions to compensate therein. The political hitches are expected to create situations of war between nations leading to long term damages of the world economy. Despite all odds, there is a silver-lining of hope. The hope lies in the rise of self-sufficient village economy. This will be based on community participation in economic decision making.

Editor : Share your views on the future of cashless transactions in India.

Answer: Cashless economy of India is the foundation of the digital India movement as initiated in the year 2016. It is, in fact, a bold step towards reduction of cash-costs.

mitigation of the problems of the shadow economy, and financial inclusion at large. Demonetization, Pradhan Mantri Jan Dhan Yojana, Direct Benefit Transfer (DBT), and Unified Payment Interface (UPI) are some of the important milestones of the cashless movements in India.

However, it seems that the prerequisites of a cashless economy have not been satisfactorily fulfilled over the last five years. Financial literacy and skill are the foundations of a cashless economy. Financial literacy campaigns have not been qualitatively better implemented in these initial years. In a vast country like India with enormous diversities, financial literacy should not have been mere statistical accounts, rather it should have been attached to the livelihood culture and strategy of the citizens. It should have been a people-centric approach, rather the 'command and happen' strategy. The facts reveal that despite efforts, the shadow-economy effect could not be neutralised, the corruption index of India is remaining unaltered (88th position), *hawala* markets are flourishing, capital flight has become a regular phenomenon of the economy and tax-evasion rate has marginally been controlled.

Obviously, there has been a ten-fold growth in the on-line transactions in India in 2020 as reported by the Google India and Boston Consulting Group. This is really encouraging. However, if the

fundamental flaws are not addressed sensibly and macro-economic readiness is not ascertained, the future of cashless economy in India might be a macro-economic disaster.

Editor : Economics as a career option.

Answer: As a subject of study, Economics is considered as an evergreen subject. It provides the learners the capacities of logical and systematic thinking. As a career option in India, Economics has a very good scope.

Being a fundamental social science, economics paves an array of career options. Besides being a teacher in economics one can also select the professions of an Economist, Economic Analyst, Financial Adviser, Business Reporter and many more. In fact, Economics lays the foundation of a number of professional studies including commerce and business management. In all the areas of production and management, the role of economics is inevitable.

A better foundation of economics needs fundamental expertise in mathematics and statistics. In the present-day contexts, the quantitative appreciation of economic happenings is more important than qualitative discourses.

Some of the emerging areas in economics include Environmental Economics, Engineering Economics, Business Economics, and Energy Economics and so on.

Achievers of the College

1. **Miss Bhanu Rani Basumatary**, B. Com 3rd Semester student of PDUAM, Tulungia, has entered her name in India Book of Records by making CD Art on Eight Different Dance forms.
2. Mr. PDUAM : **Shaurav Barman**, B.Com 5th Semester (2021-22)
3. Miss PDUAM : **Twinkle Rajbonshi**, B.Com 1st Semester (2021-22)
4. **Zubin Ray** : Student of PDUAM, Tulungia (H.S. 1st year) has won Gold medals in all India National Championship 2021 (Indore, M.P) and in 5th INDO-NEPAL Championship 2021-22 (Nepal) in Football event
5. Best singer : **Parimoni Ray**, B. Com 5th Semester (College Week 2021-22)
6. Best Sports person (Male): **Bhargab Ray**, B.Com 1st Semester. (College Week 2021-22)
7. Best Sports person (Female) : **Barnali Sarkar**, B.Com 1st Semester. (College Week 2021-22)

Awardees under Best Practics for the Session 2020-21

1. B.Com topper of the College : **Nayani Saikia**, Award-Rs. 3000/- with an appreciation letter.
2. H.S topper of the College : **Bipasha Ray**, Award Rs. 2500/- with an appreciation letter.
3. Award of Rs. 2000/- each under poor and meritorious category
 - (A) Commerce Stream :
 - i) **Barnali Barman** (87.2% Free admission), B.Com 1st Sem. (2020-21 Session)
 - ii) **Bishnupada Mandal** (81.2%, Free admission) B.Com 1st Sem. (2020-21 Session)
 - iii) **Nandita Barman** (77.5%, Free admission) H.S. 1st year (2020-21 Session)
 - (B) Science Stream :
 - i) **Nabajyoti Ray** (89.7% Free admission) H.S. 1st year (2020-21 Session)
 - ii) **Hozaiifa Ahmed** (81.8%, Free admission) B.Sc. 1st Sem. (2020-21 Session)

সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন শিতান

Report from Vice President

পোনপ্ৰথমে “পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া” ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় সমন্বিতে সমূহ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা কৰ্মচাৰীবৃন্দলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ উপ-সভাপতিৰ দৰে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদবীৰ বাবে মোৰ যোগ্য হিচাপে বিবেচনা কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিয়াৰ বাবে মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞতাৰে মূৰ দৌৱাইছো।

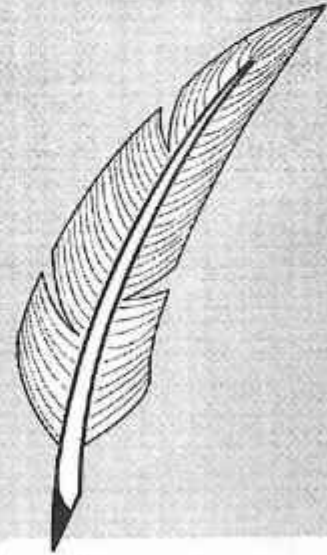
২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-একতাসভাৰ উপ-সভাপতি পদত নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পিছতেই সাংবিধানিক নীতি-নিয়ম অনুসৰি আন বিভাগীয় ছাত্ৰ নেতা সকলৰ সহিতে মইও শপত গ্ৰহণ কৰোঁ। শপত লৈ দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছতেই প্ৰথম কাৰ্য্যসূচী হিচাপে আমি মহাবিদ্যালয়ৰ নৱ-নিৰ্বাচিত ছাত্ৰ একতা সভাৰ কৰ্মকৰ্তাই নৱাগত আদৰণি সভাখন আয়োজন কৰিবলৈ প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰোঁ। ইং- ১১-০১-২০২২ তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ “নৱাগত আদৰণি সভা” খনি অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত অনুষ্ঠানটি সুচাৰুৰূপে চলাই নিয়াত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় সমন্বিতে বিভাগীয় তত্ত্বাৱধায়ক তথা শিক্ষাগুৰুসকল, কৰ্মচাৰীবৃন্দ তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অকৃত্ৰিম সহযোগিতাই আমাক অশেষ উপকৃত কৰিলে।

পৰৱৰ্তী কাৰ্য্যসূচী হিচাপে সকলোৰে সহযোগিতাত যোৱা ইং- ০৫-০২-২০২২ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সৰস্বতী পূজা ভাগো সুকলমে সম্পন্ন কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ।

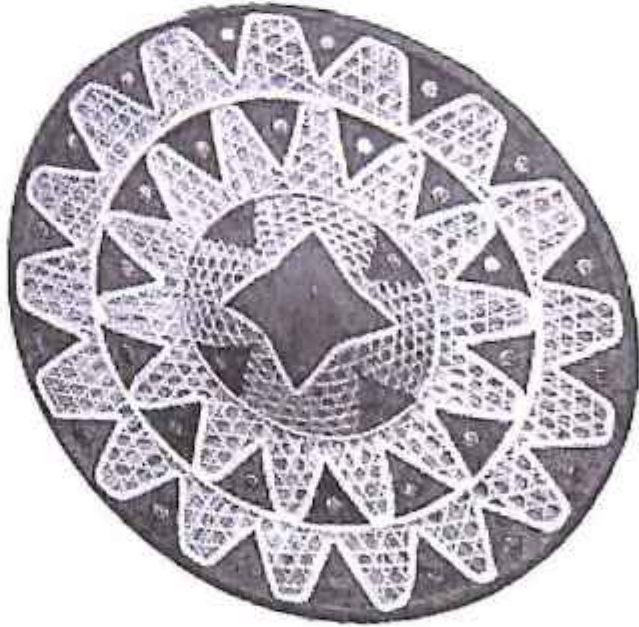
আকৌ, পৰৱৰ্তী গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্য্যসূচীটো আছিল “বাৰ্ষিক



Hirakjyoti Das
Vice-president
PDUAMTSU



মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" উদ্‌যাপন। এক কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠকৰ সিদ্ধান্তমৰ্মে যোৱা ইং-১০-০২-২০২২ তাৰিখৰ পৰা ১৫-০২-২০২২ তাৰিখলৈ "বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" খনি অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল। বিগত বৰ্ষবোৰৰ দৰে এই বৰ্ষবো "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" খনি আমি সফলতাৰে সম্পন্ন কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ। শেষত, আমাৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত অনাগত দিনবোৰতো অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া অনুষ্ঠান সমূহৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতিমূলক সমূহ কাম-কাজ সুচাৰুৰূপে পালন কৰিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা চলাই যাম বুলি আশা ৰাখিলো। ধন্যবাদ —



Report from General Secretary

অন্ধকাৰ সপোন
 উদিত সূৰ্য্যৰ এক হেঙুলী বহণ
 চুই চাবলৈ জাগে হেঁপাহব
 এক মধু অনুৰণন
 মোৰ বুকুত হাত থৈ
 ক'ব জানো কোনোবাই
 এইখনেই প্ৰথম
 সতেজ গভীৰ নিশাৰ অৰণ্য
 সকলো প্ৰাণী য'ত সুনাম ধন্য
 নীৰব পৃথিৱীৰ
 মই এক অন্ধকাৰ স্বপ্ন
 পোহৰ পিয়াসীৰ
 মইয়েই আলোক স্বপ্নৰ
 অনিৰ্বাণ শিখা একমাত্ৰ।

প্ৰতিবেদনৰ জপনা মুখতে, সেইসকল উদ্যোগী আৰু নমস্যা ব্যক্তিৰ প্ৰতি গভীৰ কৃতজ্ঞতাৰে মূৰ দোঁৱাইছো, যিসকলৰ অক্লান্ত আশাসুধীয়া প্ৰচেষ্টা আৰু সীমাহীন ত্যাগৰ বিনিময়ত বঙাইগাঁৱৰ তুলুঙীয়া দৰে এখন শৈক্ষিক দিশত অনগ্ৰসৰ অঞ্চলত লেখত ল'বলগীয়া আধুনিক বাণিজ্য আৰু বিজ্ঞান শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানখন গঢ় লৈ উঠিছে লগতে স্বদেশ আৰু স্বজাতিৰ হিতাকাঙ্ক্ষী সকললৈ প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

'পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়' ৰ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদবীত মোক যোগ্য বিবেচনা কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতি সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিয়া বাবে মই মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞতাৰে মূৰ দোঁৱাইছোঁ।

মোৰ কাৰ্য্যকালৰ সময়ছোৱাৰ কৰ্মৰাজি সম্পৰ্কত এক চমু আভাস দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিলোঁ :



Saurav Chakrabarty
 General Secretary
 PDUAMTSU



শপত গ্রহণ :- 'ছাত্র একতা সভা'ৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পিছতে সভাৰ সংবিধান অনুসৰি আন-আন বিভাগীয় সম্পাদক-সম্পাদিকা সকলৰ সৈতে মই ছাত্র একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে শপত গ্ৰহণ কৰো।

ছাত্র-একতা সভাৰ ইউনিফৰ্ম : কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই 'ছাত্র-একতা সভা'ৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মোৰ আৰু সকলো তত্ত্বাৱধায়কৰ নেতৃত্বত প্ৰথমখন কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠক অনুষ্ঠিত কৰা হয়। সকলোৰে সিদ্ধান্ত মৰ্মে পূৰ্বৰ দৰে এইবাবো সমূহ সম্পাদক-সম্পাদিকাৰ বাবে বিশেষ ইউনিফৰ্ম প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়।

নৱাগত আদৰণি সভা : কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতে 'ছাত্র-একতা সভা'ৰ তত্ত্বাৱধায়ক মাননীয়, ড° কিশোৰ কুমাৰ দাস ছাৰৰ নিৰ্দেশত আৰু সকলো সম্পাদক-সম্পাদিকাৰ সন্মতিত 'নৱাগত আদৰণি' সভাখন পাতিম বুলি থিৰাং কৰিলো। সেয়েহে উক্ত অনুষ্ঠানটি ইং ১১-০১-২০২২ তাৰিখে আয়োজিত কৰা হয়। অনুষ্ঠানত মুখ্য অতিথি হিচাপে বঙাইগাঁও মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ ড° ৰূপাঞ্জলী দেৱী বাইদেউ, মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি কেশৱ চন্দ্ৰ দেৱশৰ্মা দেৱ আৰু লগতে উত্তৰ অভয়াপুৰী সমষ্টিৰ প্ৰাক্তন বিধায়ক ভূপেন ৰায় দেৱ উপস্থিত থাকে। তেওঁলোকৰ উৎসাহজনক ভাষণেৰে আমি নৱাগত ছাত্র-ছাত্রীসকলক আদৰণি জনাও। সকলো সম্পাদক-সম্পাদিকাৰ সহায়-সহযোগিতাত আমি উক্ত সভাখন সফল কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিলো।

মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ : পূৰ্বৰ দৰে পুনৰ এখন কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠকৰ সিদ্ধান্তমৰ্মে ছাত্র-ছাত্রী প্ৰতিভাৰ উৎসৱ 'মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ'খনি ইং- ১০-০২-২০২২ ৰ পৰা ১৮-০২-২০২২ তাৰিখলৈ পাঁচদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। অনুষ্ঠানটি পতাকা উত্তোলনেৰে শুভাৰম্ভ কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড° গুণীন্দ্ৰ দাস ছাৰে। এই কাৰ্যসূচীত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাণিজ্য আৰু বিজ্ঞান শাখাৰ সকলো ছাত্র-ছাত্রীয়ে তেওঁলোকৰ বিভিন্ন দিশত থকা সুপ্ত প্ৰতিভা প্ৰকাশ তথা বিকাশ কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণ প্ৰয়াস কৰা দেখা গ'ল। এই ক্ৰীড়া সপ্তাহৰ অন্তিম দিনাখন বিভিন্ন জনগোষ্ঠীয় বাবে বহুগীয়া কলা-সংস্কৃতিৰ সমন্বয়ৰ সাক্ষ্য হিচাপে সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাও অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড° গুণীন্দ্ৰ দাস ছাৰে শুভাৰম্ভ কৰা "মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ"ৰ বঁটা বিতৰণী অনুষ্ঠানটিত মুখ্য অতিথি হিচাপে সজনীকান্ত উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় শ্ৰীযুত বনজিত বৰ্মন দেৱ উপস্থিত থাকে। তেখেতৰ সাৰগৰ্ভ বক্তব্যই ছাত্র-ছাত্রীসকলক যথেষ্ট প্ৰভাৱিত কৰে।

'কৰ্মই মোৰ ধৰ্ম' এই বাক্য শাৰীক মূলমন্ত্ৰ লৈ আমাৰ 'পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় (তুলুঙীয়া)ৰ আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়' ৰ তথা সমাজৰ উন্নতিৰ হকে কাম কৰিব যাবলৈ মই সদায় দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ।

Report from Cultural Secretary

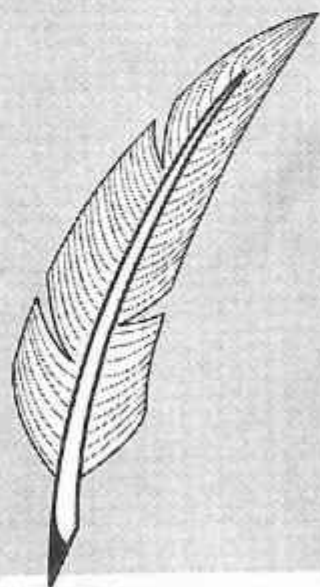
I feel privileged to have been elected to the post of Cultural secretary of Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia Students' Union for the session 2022-23 with the support of the students of the college.

Immediately after taking the charge of the Union body, our very first responsibility was to organize the Freshmen Social, 2022 to welcome the newly admitted students of our college. Hence, with a unanimous decision, the date was fixed to be 11th of January. The programme began with the flag hoisting by the Principal-Incharge of our college, Dr. Pranjal Morang sir. The Principal-Incharge of Bongaigaon College, Dr. Rupanjali Devi was invited as the Chief Guest for the programme. The fifth edition of the Wall magazine of PanditDeendayalUpadhyaya College was inaugurated by her. The formal meeting presided over by the President of the Governing body Mr. Keshav Chandra DevaSarma was also graced by Mr. Bhupen Ray, the former MLA of North Salmara as the Guest of Honour. The Programme ended with a cultural evening by singer BabonBornil.

With the successful completion of freshmen Social, the second responsibility as the Cultural Secretary was to organize the SaraswatiPuja on 5thFebruray. On the auspicious day, all the students, faculty members of our college and public from nearby villages came together to seek the blessings of the Goddess of Knowledge.



Chandralika Ray
Cultural Secretary
PDUAMTSU



The most important event in every college organized by the Students' Union happens to be the College week. The students as well as the Union members were very excited for the event. With due permission from our Principal, Dr Gunindra Das sir it was decided that we would celebrate the College week from 10th February till 15th February, 2022. I was assigned to organize all the cultural events during these days. After a discussion with my teacher-in-charge, I decided to organize the following competitions as a part of the Cultural segment- BhupendraSangeet, Modern Assamese Song, Modern Hindi song, Chorus competition, Solo Classical and Semiclassical dance, Solo Modern dance, Traditional Group dance and Mr. PDUAM and Miss PDUAM competition. Students participated in the events with much enthusiasm and spirit. Miss Parimani Ray of B.Com 5th Semester won the title as the "Best Singer" for the session 2022-23.

Overall, I have had some wonderful experiences during my tenure. Of all the other things, I learnt discipline, punctuality, creative thinking and team work which will surely help me in my future. Long Live PDUAMT Students' Union. Jai Hind.



Report from Debate & Symposium Secretary

It was very happy moment when I have come to know that I have elected as a debate & symposium secretary for the session of 2022-23 at PDUAM. I am grateful to all who supported me and gave guidance.

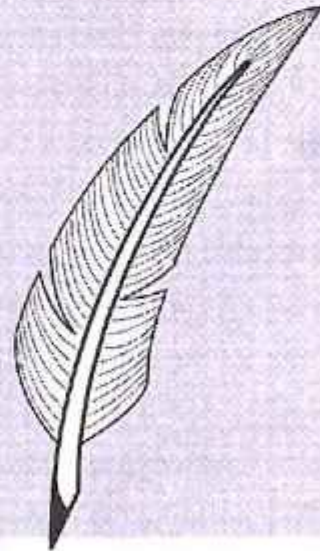
Our college week was held from 10th February 2022 to 15th February 2022. Debate & Symposium related competitions were held on 11th February 2022. And it has been a delightful experience while organizing various competitions.

Our first competition was Debate competition and the topic was- In the opinion of the house, "Entering of political parties and pressure groups in educational institutions elections destroy the essence of campus democracy". The aim of debate is to help you refine and hone your ideas to be more acceptable to those listening which was done very well. After this competition the next was Quiz competition and the quiz master was Parag Pachanisir, who managed the competition smoothly. The objective behind organizing Quiz competition is to evaluate the knowledge of the participants in an interesting way. Thereafter, Recitation competition was held and it has been divided into two sections- English & Assamese. The last competition was the Extempore speech which is a way to know a person's speaking skills.

Lastly, I would like to thank our Debate & Symposium adviser Dr. Chumchum Doloimam for her guidance and encouragement. And I also like to thank our respected Principal sir, Dr. Gunindra Das. I hereby also thank all our teaching and non-teaching staff and students for their valuable support.



Jupitara Das
Debate & Symposium
Secretary
PDUAMTSU



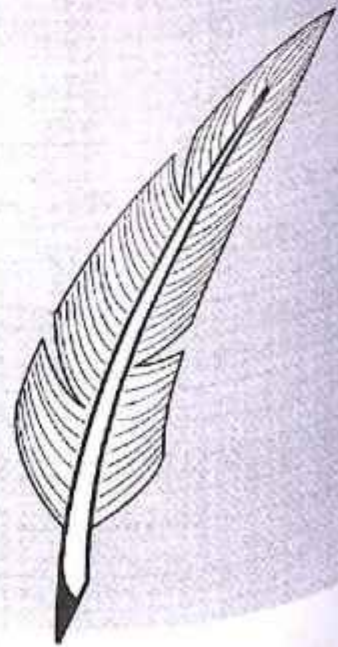
Report from Major Games Secretary



Rakesh Kumar Ray
Major Games
Secretary
PDUAMTSU

I feel honoured, privileged and proud to have been selected for the second time as a Secretary of Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia Students' Union. As a person from the sports background, I was thrilled to get the opportunity to serve the college as the Major Games Secretary. The main task that has been assigned to me was to conduct various major games, especially to organise various major games events in the College Week. I have been trying my best to discharge my responsibilities sincerely since the day I have been selected.

The most awaited event i.e. College Week has started from 10th February and ended on 15th February, 2022. The programme began with the flag hoisting by the Principal of our college, Dr.Gunindra Das Sir.It was a difficult task to organise such kind of programme in such a restricted time frame specially when the number of students of the college is increasing every year. However, with the immense support from all the Union Body members and guidance from all the respected teachers,I have been able to organise the programs as per expectations.We were overwhelmed to see the active participation from the students this year. Here, I would specifically like to add that the number of students' participation in this college week was comparatively higher than the previous years. All together 32 competitions have been organised this year under the major games category which consisted of competitions like Running Race, Javelin Throw, Shot Put, Volleyball, Cricket, Kabaddi, Long

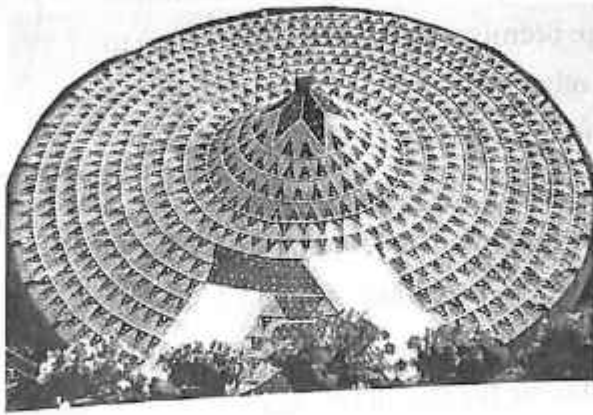


Jump, High Jump, etc. Football competition has been organised for the first time in the college week. Miss. Barnali Sarkar and Mr. Bhargab Ray of B.Com 1st Semester have been awarded with the title 'Best Sports Person (Female)' and 'Best Sports Person (Male)' respectively for the session 2022-23.

Overall, it was a great experience for me which has taught me a number of things starting from planning an event till executing it without mistakes. Getting the help from all of our teachers was the utmost blessing for me. I would also like to express my sincere gratitude to all the Union Body members who have worked really hard with me for making the event a successful one and also to all the in-charge teachers of the Students' Union whose guidance have acted like a light in the dark. I am also thankful to all the non-teaching staff of the college who were always there whenever I needed their help.

I have tried my best to not indulge in any kind of controversy and tried not to disappoint anyone during the event. However, if anyone was harmed or disappointed by any of my actions, let me assure that it was completely unintentional from my part. So, I would like to request all to forgive me for any such unwanted and unintentional behaviour on my part.

At the end, I would like to conclude by praying to almighty for the all-round development and progress of our beloved college. Long live PDUAMT, Long live PDUAMTSU.



Report from Social Service Secretary

"One person can make a difference, and everyone should try"

– J.F. Kennedy

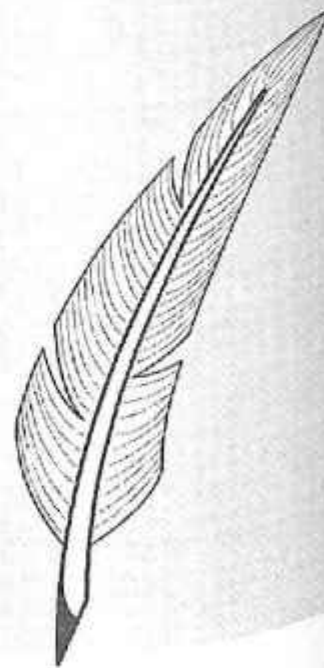
It was a very happy and proud moment for me when I was elected as the Social Service Secretary of the PDUAMT Students Union for the session 2021-22. I felt so happy and blessed as the students of our college showed belief in me. It is a new experience for me and I have been trying my best to carry out my responsibilities sincerely.

The college week of our college started from 10.02.2022 to 15.02.2022. Before the starting of the college week on 9th February I had initiated a cleanliness drive in the college campus with the help of my Incharge A.K. Mishra sir and my friends and seniors. During the college week programme, we were monitoring the students who devoted their valuable time making the college campus clean. In the prize distribution ceremony of the college week, three students were awarded as the best social worker of the college. I hope that this step will motivate our students towards social work. During the election campaign I raised a topic regarding the cleanliness of our toilets in the college premises and I am really happy to say that with the help of other union body members and our principal sir we are able to do some of the repairing work in the toilets.

At last, I would like to thank our In-charge of Social Service Mr. Atanu Kr. Mishra sir for his constant guidance and encouragement. I would also like to thank our respected Principal Dr. Gunindra Das sir for his advice and support to the union body. I hereby also thank all the respected teaching and non-teaching staff of the college and students for their valuable support.



Munindra Ray
Social Service
Secretary
PDUAMTSU



Report from Boys Common room Secretary

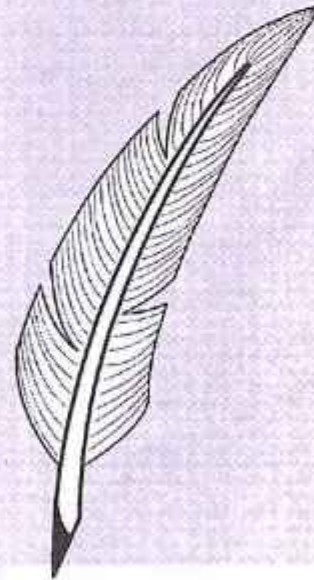
I feel very fortunate to be selected as boys' common room secretary of PDUAM, Tulungia for the session 2021-22.

At the very beginning, it was very challenging because there was no boys' common room as such due to lack of sufficient space. But later, we managed to get a room for organizing the boys' common room events.

We organized different indoor games viz. carom doubles, table tennis singles and chess during our college week which was held from 10th to 15th February, 2022. With a good number of participation of students, these events were successfully guided by our respected teachers. I take this opportunity to thank our principal Dr. Gunindra Das sir for his continuous support and boys' common room in-charge Dr. Saurabh Jyoti Hazarika sir for his guidance. Lastly, I thank all the union body members and students for their help throughout.



Reiddipta Talukdar
Boys Common room
Secretary
PDUAMTSU



Report from Girls Common room Secretary



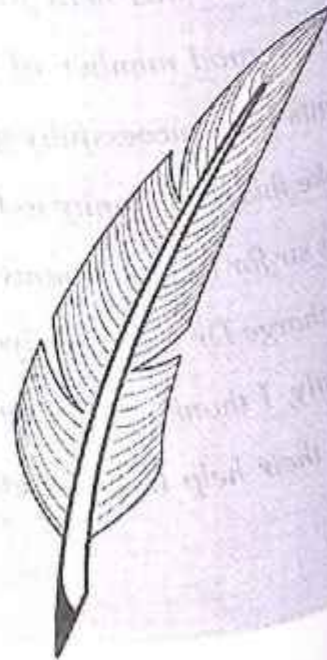
Rasmi Das
Girls Common room
Secretary
PDUAMTSU

I feel honoured for having the opportunity to do my duty as the Girls Common Room Secretary of Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia Student Union 2022-23.

In a co-educational institution it is very important to have some personal space specially for girls who are young adults. Our College PDUAM Tulungia ensures privacy for the girls by providing a spacious well-furnished Girls Common Room on the second floor of the college main building. Along with chair, table, first aid, during minor and other necessary items. Girls utilize the room for information sharing, group discussion, rest And enjoy their free time by playing some indoor games like carom, chess etc.

This year college week was held from 10th Feb. to 15th Feb 2022 and as a part of its six competitions were organized by Girls common room. They are (1) Table tennis (2) Carom (3) Chess (4) Mehendi Making (5) Hairstyling (6) Rangoli Making. I tried my best and successfully conducted all these competitions with the help of Girls common room in-charge DR. Anamika Sharma Madam.

I express my deepest sense of thankfulness and gratitude to our Principal sir along with all the teaching and non-teaching staffs of our college for their help, guidance and Motivation. I am also thankful to all the union members, my class mates and all the students of P.D.U.A.M Tulungia for their help and kind co-operation. Long live PDUAM, Tulungia.



Report from Mazagine Secretary

I feel very privileged for having the opportunity to do my duty as the Magazine secretary for the academic year 2022-2023. It has been pleasant experience throughout the year organizing events.

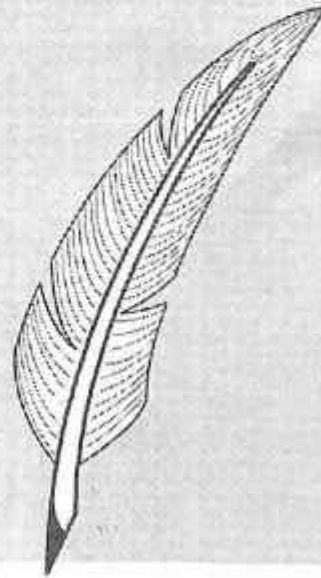
Immediately after taking the charge of the union body, our very first responsibility was to make the college wall magazine. We were concerned to make it not only attractive but also useful, knowledgeable, standard in decoration and clear invisibility.

The most awaited and important event in every collage organized by the students' union happens to be the collage week. With due permission from our principal Dr Gunindra Das sir, it was decided that we would celebrate the collage week from 10th February to 15th February' 2022. I was assigned to organize the inaugural ceremony for the 5th edition of collage wall magazine 'ANURONON' which was held on 11th February, 2022 at 9:00 AM. The program started as the chief guest and other dignitaries arrived at the collage premises at 8:50 AM. Along with all the teaching staff, Magazine secretary in charge- Dr. Dibakar Maut sir, Magazine designer-Dipjit Barman and other editorial members were also welcomed. The program was followed by lightening earthen lamp by our chief guest Dr Rupanjali Devi, former Principal (incharge) of Bongaigaon college.

The program was further continued by the Inauguration of the wall magazine by the traditional ribbon cutting ceremony.



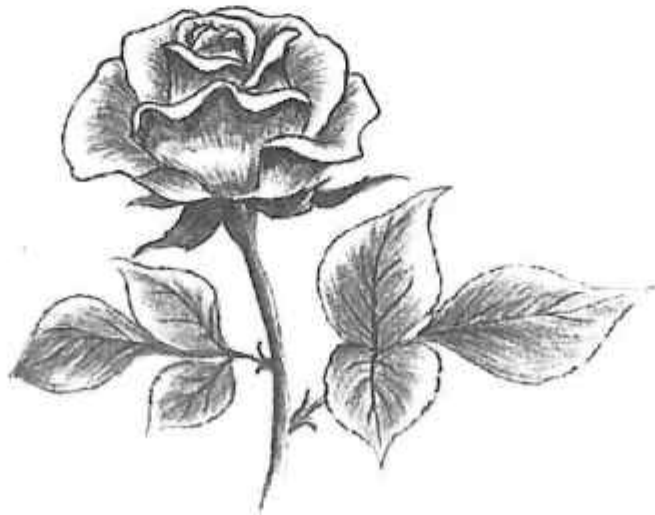
Manish Kumar Ray
Mazagine Secretary
PDUAMTSU



Our Chief Guest Dr. Rupanjali Devi graced us with her valuable words. She talked about the importance of wall magazines as a platform for creativity and talent. Her high appreciation of the wall magazine made us feel happy and encouraged. The program marked its conclusion by 10:30 Am.

Our next great task was to publish the 5th edition of our College Magazine 'Bortila' (2021-22) and make it an excellent and special edition too. It was a great responsibility and I tried my best to accomplish my duty as a magazine editor. Hope all will appreciate our endeavor.

I take this opportunity to thank our magazine incharge Dr. Dibakar Maut sir, our respected Principal Dr. Gunindra Das sir and all the respected members of the Editorial Board for their guidance and continuous support. I also thank all my teachers and the students of our college as well as the entire college family including the non-teaching staff for their help and good wishes in the process of publication of the college magazine. Thank you.



Faculty Details of PDUAM, Tulungia

Department of Accountancy :

- : Dr. Nitashree Barman (HOD)
- : Mr. Atanu Kumar Mishra
- : Ms. Ananya Das
- : Dr. Haripriya Dutta
- : Ms. Pratyashi Tamuly
- : Ms. Chayanika Devi

Department of Management :

- : Mr. Samaresh Nandy (HOD)
- : Dr. Raju Subba
- : Mr. Porag Pachoni
- : Dr. Kabita Kalita
- : Dr. Payal Dutta

Department of Commerce (Finance) :

- : Mr. Lakshyajit Shyam (HOD)
- : (Proposal submitted to DHE for vacant post)

Department of Economics :

- : Posts are vacant (Proposals submitted to DHE)

Department of Assamese :

- : Ms. Barna Sarma (HOD)
- : Dr. Banalata Das

Department of English :

- : Dr Dibakar Maut (HOD)
- : Mr. Lakhyajit Nath

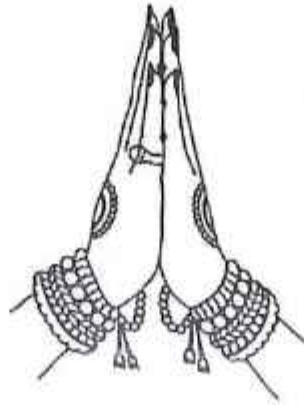
Department of Information Technology :

- : Dr. Kaushik Kishore Phukon (HOD, i/c)

Department of Environmental Science :

- : Dr. Pranjal Morang (HOD, i/c)

- Department of Statistics** :
- : Dr. Chunchum Doloi (HOD, i/c)
- Department of Mathematics** :
- : Dr. Kishor Kumar Das (HOD)
 - : Dr. Anamika Sarma
 - : (Proposals submitted to DHE for vacant posts)
- Department of Zoology** :
- : Dr. Rituparna Sarma (HOD)
 - : Ms. Gayartee Hazirika
 - : (Proposal submitted to DHE for vacant post)
- Department of Botany** :
- : Ms. Chetana Hasnu
 - : (Proposals submitted to DHE for vacant posts)
- Department of Chemistry** :
- : Mr. Sharanga Nath (Contractual)
 - : Mr. Dipankar Barman (Contractual)
 - : (Proposals submitted to DHE for vacant posts)
- Department of Physics** :
- : Dr. Saurabh Jyoti Hazarika
 - : Other Posts are vacant (Proposals submitted to DHE)





Teaching Staff with Principal

Sitting from the left : Dr. Dibakar Maht, Atanu Kr. Mishra, Dr. Raju Subba, Dr. Kishor Kr. Das, Lakshyajit Shyam, Samraresh Nandy, Dr. Gunindra Das (Principal) Keshab Ch. Deb Sharma (G.B. President), Dr. Pranjal Morang (Vice-Principal), Pratyashi Tamuly, Ananya Das, Dr. Chumchum Doloi.
Standing from the left : Dipankar Barman, Sharanga Nath, Dr. Koushik K. Phukan, Dr. Saurabh Jyoti Hazarika, Dr. Rituparna Surma, Lakhyajit Nath, Porag Pachoni, Dr. Haripriya Dutta, Banasri Deka (Librarian), Gayatree Hazarika, Dr. Anamika Sarma, Dr. Banalata Das, Barna Sarma, Chayunika Devi.
Absent- Dr. Nitashree Barman, Dr. Payal Dutta, Dr. Kabita Kalita, Chetana Hasnu



Non-Teaching Staff with Principal

Sitting from the left : Anupam Sarma, Banasri Deka, Dr. Gunindra Das (Principal), Sirojit Kalita, Bhagya Lakshmi Barman
Standing from the left : Jumindergwra Daimary, Rumi Ray, Sanjit Kalita, Bhupati Ray. **Absent :** Pabitra Ray, Darpan Medhi, Rakibul Islam



Editorial Board

Sitting from the left : Lakhyajit Nath, Dr. Banalata Das, Dr. Haripriya Dutta, Dr. Dibakar Maut (Magazine In-charge) Dr. Gunindra Das (Principal), Keshab Ch. Deb Sarma (G.B. President), Dr. Chunchum Doloi, Barna Sarma, Gayatree Hazarika, Standing from the left (Member/Editor) : Dipjit Barman (B.Com 3rd Sem.), Manish Kr. Ray (B.Com. 3rd Sem., Magazine Editor) Dharitri Rabha (B.Com. 1st Sem.) Rebecca Subba (B.Sc. 1st Sem.)



Union Body

Sitting from the left (Faculty in-charges) : Chayanika Devi (Games), Dr. Dibakar Maut (Magazine), Dr. Anamika Sarma (Girls' Common Room), Dr. Saurabh Jyoti Hazarika (Boys' Common Room), Alanu Kr. Mishra (Social Service), Dr. Kishor Kr. Das (Union Incharge), Dr. Gunindra Das (Principal), Keshab Ch. Deb Sarma (G.B. President), Dr. Pranjal Murang (Vice Principal), Dr. Chunchum Doloi (Debate & Symposium), Gayatree Hazarika (Cultural) Standing from the left (Secretary/Editor) : Manab Jyoti Ray (Minor Games), Rakesh Kr. Ray (Major Games), Ridipta Talukdar (Boys' Common Room), Manindra Ray (Social Service), Sourav Chakrabarty (G.S.), Porokhmoni Ray (President), Hirok Joyti Das (V.P.), Nilay K. Sarma (A.G.S), Chandralika Ray (Cultural), Rashmi Das (Girls' Common Room), Jupitora Das (Debate & Symposium), Manish Kr. Ray (Magazine)



Kick off moment of College Week Sports 2021-22



View of College Week - 2021-22



View of NSS Activities - 2021-22



View of International Mother Language Day 2021-22



View of Cultural Rally, College Week - 2021-22



View of Science Day Celebration-2021-22



View of Cultural Program during College Week- 2021-22



Inauguration of Science Exhibition Cum Poster Making Competition-2021-22



View of College Wall Magazine- 2021-22



Republic Day Celebration- 2021-22



Best Singer Parimoni Ray- 2021-22



Best Sports Person(Male), Bhargab Ray 2021-22



Snapshot of Prize Distribution Ceremony during College Week- 2021-22



View of Prize Distribution Ceremony during College Week- 2021-22



Mr. & Miss PDUAM-2021-22



Best Sports Person (Female) Barnali Sarkar 2021-22



Yoga Camp during International Women's Day- 2021-22



Awareness Programme on Financial Literacy among Self Help Group



National Championship Certificate-2021-22 Jubin Ray



Achievers of the College-2021-22 Bhanu Rani Basumatary



View of Freshman Social Meet- 2021-22



National Mathematics Day Celebration, 2022



View of Saraswati Puja, 2022



A bird's-eye view of PDUAM, Tulungia, College Campus

Glimpses of Science Stream Inauguration Programme :
1st November 2021

